

Mengel-stoffe van veelerlei stichtelijke gezangen op verscheide, zo oude als nieuwe, toonen en psalm-wijzen

<https://hdl.handle.net/1874/35392>

MENGENL-STOFFE

V A N

286 577

Veelerlei stichtelijke

GEZANGEN;

O P

Verscheide, zo Oude als Nieuwe,
Toonen en Psalm-wijzen.

D O O R

CAROLUS TUINMAN,

Predikant tot Middelburg, in Zeeland.

*Deze tweede druk is met verscheide Liederen merkelyk
vermeerdert, en op Musijk-Noten gestelt.*

Tot U T R E C H T,

By W I L L E M B R O E D E L E T,
Boekverkooper. 1709.

ZANG-LIEVENDE
CHRISTENEN.

GEnoegzaam, tegen mijn zinnelijkheid, heeft het aanhoudend verzoek van veele my uit de hand gewrongen, en op de Druk-perffe gebragt, deze **GEZANGEN**, welke my zo nu en dan, al van over lange, tot eenige uitspanning na hoofst-brekender bezigheden, met'er vlucht uit de Penne gevloeit zijn. Grooter zoude het getal wezen, indien ik die alle wat zorgvuldiger had bewaart. Het mogelijk al te gunstig oordeel van verscheide was, dat ze het licht mogten zien, en ter stichting zouden kunnen dienen. Ik weet wel, dat hekel-zuchtige en kiezige Letter-zifters hier in al vry wat zul-

len bedillen : en ik ben zo verwaant niet ,
dat ik zelfs in dit onbeblokte Mengel-werk-
je niets af te keuren zoude achten. Onder-
tuffchen is het dikwils niet alles waarlijk be-
riipelijk , wat aan zommige na hun mitvat-
ting wel zo fchijnt : zomtijds begrijpt de
Lezer het oogmerk en de reden des Schrij-
vers niet in 't een of 't ander : alle fpijzen
fmaaken ook niet aan alle monden : en elk
belijd dat fpreek-woord voor waarachtig ;
't is lichter te berifpen , dan te verbeteren.
My was boven dien bekend hoe weinig ach-
ting deze eeuw heeft voor geestelijke Dicht-
ftoffen en Gezangen ; terwijl Huizen en
Straaten dikwijls van ydele, ja ontugtige,
deunen wedergalmen : Behalven dat tot de-
ze Liederen zo weinig of geen tijd en moei-
te in 't ontwerpen en befchaven was befteed ;
vermits ik van de Dicht-konft geenzints mijn
werk maake. Ik heb echter dit eindelijk ter
zijden gefteft , om te voldoen de begeerte
van verfcheide genegen Vrienden. Diep-
zinnige geleerdheid of verhevenheid van
trant is hier niet : want mijns bedunkens ko-
men die niet zeer te paffe in Gezangen, wel-
ke voornamentlijk (zo ik my inbeelde) klaar-
heid en vloeyentheid vereifchen. Of ik daar

in eenigzints gelukkig geweest ben , staat aan 't bescheiden oordeel van U U. E E. hoewel ik vreeze dat'er nu en dan nog al iets boven 't bereik der eenvoudige zal zijn. 't Geene aan het Loofwerk mogt ontbreken , meene ik dat door de stoffe vergoed word. Mogelijk, zo het my geluft had, zoude ik de snaaren tot wat hooger toon hebben kunnen spannen : eenige weinige staaltjens geven daar van blijk. Gy zult hier meer vinden de spreekwijzen der Heilige Bladeren , dan daar het Toonneel meê pronkt : Niet alleen om dat die taale my vreemt is ; maar ook om dat onwedersprekelijk de H. Geest de zinrijkste en krachtigste uitdrukkingen heeft van zijn eigen zaaken. Ik bekenne, dat'er zodanige Zangboeken in handen zijn , die dit mijne mogelijk verre overtreffen : doch misschien vind men daar in ook iets dat andere niet hebben : immers de nieuwigheid heeft byzonderlijk in Liederen aangenaamheid ; gelijk *Homerus* en *Pindarus* al getuigden. Indien nu iemand voor hem zelve , of zijn mede-mensch , eenig nut en stichting tot Gods verheerlijkinge , uit deze GEZANGEN geniet , 'k zal my verblijden , en mijn

oogmerk bereikt hebben. Vind men hier of daar iets, dat met de nauwkeurigheid der spelling, of reden-scheiding, niet overeen-komt, of een misdruk; uwe bescheidenheid gelieve dat te goede te houden: dewijl ik op zulke en diergelijke kleinigheden niet zeer gelet hebbe. Eenige drukfeilen, welke den zin hinderden, of de zangmaat verminkten, zijn achter ter verbetering aangewesen. Ten besluit; gelukkig zijn wy, indien wy, tot navolging van Israëls lieffelijke Zanger, zo Gods lof uitgalmen op aarden, dat wy met de zalige Hemel-ryen, op de Cythers Gods, het Gezang Mosis en des Lams eens mogen zingen! zo doen wy het werk der Engelen en zalige zielen alhier beneden; het welk voor Gods Throon onze eeuwige verlustiging zal zijn.

Dus was mijn voor-af-spraak, wanneer ik eerst deze Gezangen in 't licht gaf. Nu heb ik'er niets zonderlings in te veranderen, of daar by te voegen, als met een woord reden te geven wat my tot deze nieuwe drukbewogen heeft. My is voorgekomen van verscheide, dat deze Lieder en hen niet onsmakelijk waren geweest; doch dat ze
daar

daar van meer dienst en aangenaamheid zouden genieten indien ze op Mufijk-Noten waren gefteft : vermits eenige Wijzen hen onbekent waren , en daarom ongezongen moeften blijven. Ik heb dan deze Mengel-Zangen , eenigzints befchaaft en voor de tweede reize vermeerdert zijnde , weder op de Druk-Perffe laten komen , met vervulling van dat gebrek. Nu hope ik dat ze hier door van noch meerder vrucht zullen kunnen zijn : waarom ik hem die onder de Lofzangen Israëls woont , bidde. Onder-tuffchen ben ik ,

Zang-lievende Christenen ,

In Middelburg, den
1. July 1709.

*U U. E E. dienst - genegene
in Christo ,*

CAROLUS TUINMAN.

OP DE VERHEFFINGE GODS

In de keelen der Christelijke

Z A N G - S C H A A R ,

In Ziel-opwekkende Liederen voorgesongen

Door den

Eerweerden, Godvruchtigen Hoog geleerden Heer

C A R O L U S T U I N M A N ,

Getrouw Dienaar J. Christi tot Middelburg.

ERberm u Onser, groote God erberm!
Uw' Oorloogs roed omgeeffeld onse Landen,
Der wrevel vol, ontfiend' nog Wet nog Banden,
Haar ondergang genaakt, ô God ontferm!

Uw' strenge tugting dreunt tot naar geweën;
Waar dat de Kerk of woond, of schuyld 't is
bang-tijd.
Nog dunkt mijn Lieven Ampt-genoot, 't is
Zang-tijd,
Schaft daar toe schater-stof door wolken heen.

Wie segt dat Treur-tijd ook geen Zang-tijd
is?
Want sal de tegenspoed het hert beklemmen,
Het

Het zoekt zijn ruymt' tot God door keel en stem-
men,
Dan vry bedrukt, dan met meer laaffenis.

In 't diepe duyster men op Son - ligt wagt.
Gods Herte - man soo lieflijk staag in Psalmen.
Deed, schoon benaud, zijn Snaar - tuyg helder
galmen.

't Gekerkerd Paar song in de holle nagt.

Sing op, sing op ô Middelburger Schaar,
Hier hebd gy keur van stof in Maat - gedigten,
Dat sal de Christen - ziel wel dapper stigten;
Al komt hier toe een levend'loose snaar.

Is 't keel - werk? Ja 't is keel - werk, dog daar by
Moet Sangers hert de keel regt open setten,
En op de stof in ernst met nadruk letten:
Op dat 't geen keel - werk slegs, maar hert-
werk zy.

Vol - geest'ge *Tuinman* in Jehovâs hof,
Dank hebd gy voor 't uytvinden, en beschrijven:
God Zegen - rijk doe uwen dienst beklijven,
Tot Zions Luyster, en zijn Eeuw'ge lof.

Collega Collega

JACOBUS LEYDEKKER.

OP DE VOORDEFTIGE

En aangenaame

G E Z A N G E N

*Van mijn waarden Ampt-genoot
den Heer*

C A R O L U S T U I N M A N ,

Eerwaardig Leeraar in Christus Gemeente
tot Middelburg.

DE zang-en digt-kund', hoe volmaakt?
Hoe sterk, om oor, en hert te treffen,
En uit het Treur-stof op te heffen?

*Mijn hert is al te diep geraakt;
Om voor haar zoet geweld te zwigten.*

*De Zielveroverende stem
Verliest haar kragt. Daar schijnt geen klem.
In noyt volpresen Helden-digten;*

*Nu's Heeren kroost het herte scheurt,
En Sions ramp en schuld betreurt.*

*Verhef de grootste zegepraal
In maat-zang, op verheven toonen,
Zing vry van tintelende Kroonen,
Geërst, of met het glinst'rend staal,*

Door

Door dapp're Helde-moed veroveret.

Vereer het pragtigst' Houw'lijk Feest
Met vrugten van den grootsten Geest ;
Wien gy door stof' en konst betovert
En tot uw zang-trans voert ; mijn hert
Blijft leggen tusschen vreez', en smert.

Verhoog het schoonste Staats-gebouw ,
Door wreede heerschzugt eerst geschonden ;
Daar na herstelt op vaster gronden

Door 's Heeren sterkte , gunst , en trou.
Prijs Ne'erland , het roemrugte wonder
Van Scheeps-magt , rijkdom , eer , en pragt,
Beproeft door Vorsten list , en kragt ;
Ik zwijg , en zugt Haar glans gaat onder.
Dat trots gebouw zakt , scheurt en kraakt.
Schoort God het niet ? haar val genaakt.

Vorst Goëls Liefde , Kroon , en Do'k ,
Zijn Hoog-gedugte Raad , en wegen ,
Zijn dier verworven Regt , en Zegen ,
De Heil-en Eer-staat van zijn volk ,
Die kunnen nog mijn hert eens raken ;
Om met verwondering en vreugd ,
De Majesteit , en Helde-deugd
Van dezen Koning groot te maaken.

Hier vind de zang-en digt-lust stoff' ,
Haar zelve tot çieraad en lof.

Hy is de God der Heerlijkheid,
Na smert', en smaad, ten throon verheven;
Wien aard', en Hemel grootheid geven,
Hy heeft een Koningrijk bereid,
Daar heyligheid en wijsheid bloeyen.
Daar elk een Zoon en Erf-vorst is,
Verheven tot een erffenis,
Daar eer', en rijkdom samen vloeyen.
Een Rijk? op 's Konings bloed gebouwt,
Dat Vorst nog Onderdaan berouwt.

Uw konst-werk, waarde Amptgenoot!
Vertoont ons d' allerschoonste stukken,
Die door hun luister ons verrukken,
Zo haast g' uw zang-tuin ons ont sloot.
Daar pronken onverwelkb're bloemen,
Van d' alleraangenaamste geur,
En we'erga'eloos van stal, en kleur,
En naar hun waarde nooit te roemen.
Hy praat en bralt, aan elken kant
Met heerlijk boom-gewas beplant.

Geen vrugt uw tuyn, of hand onteert.
Dat niet verquikt op 't eerste smaaken
Zal niemant egter durven wraaken,
Die met Jehovah God verkeert.

Het bitter is van wond're kragten.

Draagt stam, of plant yet schoon in schijn.

Het doet ons maar voorzigtig zijn,

En voor de reuk, en smaak ons wagten;

Op dat men zig geen moord-pijl slijp',

En aan het schijn-goed zig vergrijp'.

Deez' digt-stoff' geeft den Opperheer,

Van wien de zang-konst nederdaalde,

En met wiens beeld zy eertijds praalde,

Met gulle dankbaarheid de eer'.

Jehovah, op den throon gezeten,

Met deugd, en heerlijkheid bekleed,

Wiens Heyr-kragt, op zijn wenk gereed,

Hem opwagt, om zijn wil te weten,

De lof-zang van zijn volk bewoont,

En met zijn welbehagen kroont.

Op Sion! tred maar moedig door.

Zie! riek! en smaak! hier zijt ge veylig.

Het aangenaam', gezond', en heylig'

Komt u van alle kanten voor.

O! vrugtb're Wind! kom uyt het Suiden

En uyt de noorder-boek; ô bron,

Van heil en kragt! ô! Vreugde-zon!

Doorwaay! besproey! bestraal de kruiden,

Het boom-gewas, en bloem-gieraad,

Tot blijdschap van het heylig zaad.

Op Salem! Pronk-stuk van Gods hand!
Roem Vorst Messias in het duister;
Gy ziet eer lang zijn heyl en luyster.
Wagt op een Hemelsch Vaderland.
Verhoog met hert, en mond dien Koning;
Hier hebtge stoff, betragt uw pligt,
En smeek zijn gunstrijk aangezicht;
Dat hy deez' Tuiman wyt zijn wooning
Met kragt omgord', met zegen kroon,
En eens doe zitten op zijn throon.

F. v. HOUTEN.

Bedienaar van Gods Woord
te Middelburg.

OP

OP DE VERMEERDERDE
GEESTELYKE MENGEL-STOFFE

Van den

*Eerwaarden Godzaligen Hooggeleer-
den Heer*

CAROLUS TUINMAN,

*Getrouw Bedienaar des N. T. in zijne
Gemeente te Middelburg.*

K L I N K - D I C H T .

TErwijl Europe treurt om 't woedend
Krijs-geweld,
En kwijnende verzucht, en adem wenscht
te haalen,
Van Brand, en Moord, en Roof, en dul-
delooze kwaalen,
Waar door haar bange ziel was veel te lang
bekneld:

Terwijl hier Staat, en Kerk, is jammerlijk
ontstelt,
Geschokt door Eed-gespan, gedreigt door
al, die dwaalen,

En

En wanen 's Hemels vreugd op aard te doen
ne'erdalen,
Door vleesch'lijk vreugd-genot, dat straks
geweten kwelt.

Terwijl elk troost'loos zit, en vreeft voor
droever prangen:
Verkwikt ons *Tuinman* weer door zuiv're
Hemel-zangen,
En beurd der vroomen Ziel van d'aarde He-
mel-waard.
Op! op! geloovig Volk, zweeft met zijn
Lied na boven,
Verbreid met hert en mond uws Heilands
lof op aard.
De waare Hemel-vreugd bestaat in God te
loven.

M. G A R G O N.

M E N

MENGEL-STOFFEN,

Van veelerlei stigtelijke

GEZANGEN,

*Op verscheide, zoo Oude als Nieuwe,
Toonen, en Psalm-wijzen.*

O P W E K K I N G E

Om Gods Lof te zingen.

Toon: La Lande.

I.

Emel en Aarde Bzalt zijn Scheppers

grootheid uit / Die alom zig open-

baarde; Ja dus roept het minste kind: 't Was
dan

dan billijk dat mijn tong Ook haar Makers glo-
ri zong / En ztg met die Reyen paarde / Dat het
dooz de Wolken dzong.

I I.

Op dan! mijn Cere /
Zing uit 's Hertens overbloed
Nu een Lofzang van den Heere /
Die zo bziend'lijk is en goed.
Of het dertel Werelds rot
Met uw Lied'ren schimpt en spot /
'k Wraak hnn vd'le deunen weër: en
Ik verheug my in mijn God.

I I I.

Wilt my ontfteken
Met een gloepend' Outer-kool:
'k Zal van Heer uw wond'ren sprekten /
Als geleert in 's Hemels school.
'k Doer dan reeds der Eng'len taal;
Tot ik in uw glori-zaal /
Dooz uw Throon / by 's Levens beken /
't Driemaal Heilig meê herhaal.

I V.

Kom / help my zingen /
Zions Chooren! 't Hemel-Hof /
Hooger dan de Sterre-kringen /
Moet weergalmen van Gods Lof.
Steenen roepen / zwaigen top:
Of top droebig zijn of bly /

't Hoogsten roem en groote dingen
 Brengen eeuwig zang-stof by.

G O D S N A A M.

Stem : Psalm 104.

I.

O Heindig God ! tot uitspraak van uw Naam
 Is Donder-Zoon nog Eng'len-tong bequaam.
 Wat is uw Naam doorlugtig / groot en heerlijk !
 Wat is uw Naam bei vreeslijk en begeerlijk !
 Uw Naam is zelf uw Weezen / voorgesteld
 In Woord-en Werk / dat uwe deugden meld.
 Dus wilt Gy ons tot uwe kennis leiden /
 En luister-rijk van 't schepzel onderscheiden.

I I.

Wat blinkt uw Naam doorlugtig alzins uit !
 Het Hemel-welf roept die met schel-geluid /
 En Hard en Zee / met wat z' in zig bevatten :
 Dog 't Heilig Boek leert die geheimnis-schatten
 Volmaakter / als uw Zoon die openbaart /
 Die ons uw Naam en glori heeft verklaart.
 Geeb dat ik uw Naam recht ken en roeme /
 Die na uw Naam / uit uw Verbond / my noeme.

I I I.

Laat / Heer ! uw Naam / in alles wat gebeurt
 Tot uwen lof en dank zo zijn gespeurt /
 Dat ik uw prijs ; nooit laster nog veragte :
 Maar dat ik daar uw deugden in betrag'e.
 't Zp altoos wel / 't zp dat het u behaagt.
 Dat uwe Kerk hier huus of hzoonen draagt /
 En ik met haar : ja laat ik my verblijden /
 Wanneer ik om uw Naam mag smaadheid lieden.

2

IV. ①

O druk uw Naam zo innig in mijn Hert /
 Dat nimmer die daar uit gewist en werd.
 Geeb dat ik steeds in uwen Naam zo wandel /
 Dat uwe Naam zo 't doelwit van mijn handel /
 Die 'k lievend breez' / eer / dien / en zo vertrouw /
 Dat ik daar al mijn heil en hoop op bouw.
 Zo zal uw Naam mijn roem en toevlugt wezen /
 En in uw Naam zal 'k quaad nog vband breezen.

Maak / heil'ge God / ons heilig en bequaam /
 Tot heil'gen van uw glori-rijken Naam /
 Wien 't Eng'len-Choor / en Rei der Hemelingen
 Hallelu-jah / en driemaal heilig zingen:
 Want die uw Naam regt kent / bemint en eert /
 Wind in uw Naam al wat zijn ziel begeert.
 't Is alles van / en dooz / en om uw Name.
 Ons hert / en hand / en tong zegt daar op Amen!

'T A L - E E N E E N - A L .

Toon: Psalm 24. of; Verheugt u nu o Engeland.

O Eenig Al, en Alles-Een!
 Gy zijt mijn Een en Al alleen.
 Geen een / geen al / kan my vermaken
 't Welk Gy niet zijt. Al schijnt het tet /
 Dat een is geen / dat al is niet.
 'k Wil 't Niet om 't Eenig-Al verzaken.

Wat is dat Een een volle schat /
 Dat Al in enkel Een bevat!
 O zalig die dat Een beëiven!

MENGE L-ZANGEN.

5

Wat schae / of ik schoon 't Niet-Al miss';
 Zoo 't Eenig-Al het mijn' maar is?
 'k Wil vooz dat Een het al graag verben.

I I I.

Een aard'ling hebb' byp 't zichtbaar al;
 Dat tastbaar Niet, die schaduw / zal
 Geen eene ziels-begeert' verzaden.
 't Al Een Een-Al is aan 't gemoed
 Het eenig Al-vernoegend goed.
 Daar 't Al Een goed is zijn geen quaaden.

V I.

Hoe dwaas is die dit niet beseft /
 En boven 't Al het Niet verheft?
 Wat kan dat een / ja al / u baten
 't Welk u zoo haast begeben zal?
 Hebt gy dat al / nog mist gy 't Al:
 't Geen die 't beërst noit zal verlaten.

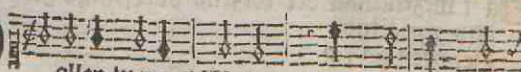
V.

Drie-Eenig Al, Eenvoudig Een!
 Gun my hier uw genaad' alleen.
 Dat 's my genoeg. Gy zult na dezen /
 Al 's werelds een en al te gaer
 Vergaan zal zijn / aan uwre schaar
 Gens Een en Al in allen wezen.

'T WAARE ZYN.

Stemme: ô Schoonste Personagie.

I.

O

aller wezens Wezen, Zelf-wezig zijn,

2 3

Jc.

6 M E N G E L - Z A N G E N .

Jehova, uit wiens ader Wat zijn heeft is gerezen;
 't Moet door en tot u ook zijn allegader. Uw
 wezens-schat Heeft 't zijn bevat : Uw zijn is zelf
 bestendig. 't Moet al van u afhangen : Gy / die
 niets hebt ontvangen / Zijt noodwendig.

I I .

Uw zijn, o Wezens-bronne !
 Is eigenlijk / steeds daar / en altoos dadig /
 Geeindigt nog begonnen.
 Het Schepzel-zijn ont-zijnt en word gestadig :
 't Is maar een schijn /
 En schaduw-zijn,
 Dat nimmer stand kan houden :
 Uw zijn is nooit verbaaren /
 Maar blijft / zo dat uw jaaren
 Niet verouden.

I I I .

Uw Zijn, o Wezens-wonder !
 Is wezentlijk / wat is of zijn heeft zijt ge /
 Geen Niet zijn is daar onder ;
 Ja 't wezentlijkst der wezens overschijdt ge.
 Gy zijt altijd
 Het geen gy zijt
 Volmaakt / en zonder perken :
 In Schepzels is daar tegen

Meer

Meer Niet als Iet gelegen /
Zo we merken.

I V.

Ontdek zo / Heer / onz' oogten /
Dat wy uo zijn in allesintze waarheid /
En 's Schepzels Niet zijn, mogen
Dus kennen in een onbewolkte klaarheid /
Dat nooit ons hert
Verfingert wert
De schaduw te verkiezen /
En 't Lichaam / of de zake
Die ons moet zalig maken /
Te verliezen.

V.

Dan zult g' ons uit genaden
Al 't geen gy zijt volkomen zijn na dezen /
En ziels-begeert verzaden /
Als g' alles zult in allen eeuwig wezen.
't Verdwyn by al :
Gy blijft ; en 'k zal
A tot mijn deel bekomen.
Is dat van ons verkoren /
't Word nimmermeer verloren /
Of ontnomen.

Lof van Gods Onafhanglijkheid.

Toon: Forgs Gaillarde. Of met halve regels
en verssen: Petit Bourdoux.

I.

Al bestierend Opperwezen /
Onafhang'lijk van u zelf /
Van wien alles af moet hangen /
Op en onder 't Hemel welf /

Gy zijt d' Alpha en Omega /
 d' Eerst' en Laatste 't hoogste Goed /
 Door u zelven algenoegzaam /
 Tot al wat gy zijt of doet ;
 Niets en kan tet op U werken ;
 Hooger doeltwit hebt gy niet
 Als u zelven / en uw glori /
 Daar het alles om geschied /
 Niets verstrekt U ooit van buiten /
 Tot een schetze ; maar Gy werkt
 Alles naar het eeuwig denk-beeld
 Dat gy in u zelf bemerkt.

I I.

Gy / gantsch zonder t' zamen-stelling /
 Hangt ook van geen deelen af /
 Alles in uw wezen zelve :
 Niets was dat u nam of gaf :
 Steeds vol-zalig niets behoevend /
 Niemand schuldig / zegenaer /
 Schepsels dienst gebruikt en eischt ge ;
 Dog om U niet / maar om haar.
 Wat kan U haar goedheid baten ?
 Doet haar rebeldaad U leed ?
 't Maakt alleen het menscendom zelve
 Dat het hoozt of overtreed.
 't Was uw goedheid dat g' haar immer
 Uit haar niet hebt hoozt gebragt :
 En dus toont g' uw bype liefde
 Door uw wijsheid / gunst en kragt.

I I I.

Zoo als gy zijt zijn uw werken :
 Onafhang'lijk wil en daad /
 Die als prikkel / of als teugel /
 Buiten U niets toe en laat.
 Niets beweegt U als Gy zelve :
 Gy behoeft niet dat 'er tet

Tot

Tot bewerking zy alvorens ;
 't Staat daar straks wat Gy gebied :
 Niets bestiert of kan bepalen
 d' Inbloed die Gy 't schepsel geeft ;
 Wyl zoo 't redenloos als 't reed'lyk
 In U is / beweegt en leeft.
 Als Gy rust wat zou dan werken ?
 Als Gy werkt wat staat dan stil ?
 Wat'er is moet zijn en hand'len
 Na uw inbloed en uw wil.

I V.

Dit word van uw Heek beleden /
 Onafhangelijke Heer !
 En zy hangt van uw genade /
 Volgens d'Euangeli-leer.
 Weg die eigen wil of kragten
 Steld tot gronden van uw lot
 Dat vooz Hem geen vleesch en roemie /
 Maar wie roemt die roem' in God.
 Zou een mensch iets zijn of hebben
 Onafhang'lyk van die Bzon ?
 Zoud'er waarheid zijn of goedheid
 Die van Hem niet eerst begon ?
 Heen : 't is uit / en dooz / en tot U ;
 't Is afhang'lyk al te zaam :
 Dus niet ons / niet ons o Heere /
 Maar die eer zy uwen Naam.

V.

Laat ons regt uw Hoogheid kennen
 Met verschuldigd' eer en lof /
 En ons eigen snood-en ntetheid /
 Als afhang'lyk zondig stof.
 Dat wy nooit uw banden breeken :
 't Welk geen Schepzel immer boegt.
 Doet Gy aan ons uw behagen /
 Maak ons stil en vergenoegt :

10 M E N G E L - Z A N G E N

Want wien zijt Gy reden schuldig?

Zal het brooze leemen dat

Met zijn pottebakker twiſten:

Waarom doet Gy dit of dat?

Laat ons U / den oorzprong / danken /

Zoo ons eenig goed geſchied.

Eigen netten / eigen handen

Roek of kuff' het Schepzel niet.

V I.

Laat wat wil ons dan beſtrijden;

Niets vermag dooz eigen kragt:

't word verpdeelt en vernietigt

Op uw wil / en dooz uw magt.

Schijnen midd'len ons t'ontbreeken:

Gy en hangt niet af van haar:

Dooz of zonder hont Gy werken

Tot het heil van uwe ſchaar.

Zijn wy zwak; 't is uwe ſterkte

Die ons ſtut en doet beſtaan:

Moeften wy ons zelven ſchzaagen /

't Was dan haast met ons gedaan.

'k Werp my / Heer / dan op uw armen:

Draagt en leid my zoo 't U luſt:

Niets en zal my dan doen wank'len /

Als ik op die grondbeſt ruſt.

Roem van Gods Onveranderlijkheid.

Coon: Ach qu'il est doux d'aimer une Bergere.

I.

Terwijl'er niets in al de zichtb're dingen

Gestadig is als d'ongestadigheid;

Terwijl het al is vol veranderingen /

En zonder ruſt zijn wiſſel-ſtand verbeid /

Ter-

Terwijl in 't endig'
Niets is bestendig /
Blyft God dezelve tot in eeuwigheid.

I I.

Laat d'aardkloot dan zijn standplaats byz verruilen ;
't Gebergte ploff' in 't herte van de zeen ;
Laat 't Hemel-heir zijn glinster-licht verschuilen ;
't Aitspanzel roll' gelijk een kleed in een :
Laat 't al verdtwynen ;
God blijft den zynen
Steds onberandert / en Hy gaat nooit heen.

I I I.

God Vader / Zoon en Geest / zijn met malkand'ren
De zelve / na hun Raad en Heil-verbond.
Gods hert / of oog / of hand kan niet verand'ren :
En nimmer feilt 't getuig'nis van zijn mond.
Dit 's 't heil der Kerke /
Die in zijn werken /
Als Bond-God / hem steeds onberandert bond.

I V.

Hy / die altoos zal onberandert blijven /
Zal haast haar kruis verand'ren in een kroon :
's Doods schaduw zal hy door zijn ligt verdrifven :
Door jammer-klagt komt haast een vzeugde-toon /
Waar nooit de tyden
Verand'ring lijden.
Die God kzygt heeft een onberandert loon.

V.

Laat dan wat wil verand'ren en begeben ;
Ja dat byz zelf mijn hert en bleesch bezwijk' :
God boven al 't veranderlyk verheben /
Schenk aan zijn volk een onbeweeglyk Rijk.
En 'k zal na dezen
Eens eeuwig wezen /
Op Schepzel-wyjs' / hier in zijn beeld gelijk.

DE SCHRIK DES HEEREN.

Stemme: O schoon Kato. Of; Al wat men hier
in dcze wereld vind. Of; Psalm 93.

I.

Hoe vreeslijk is / o God / u Majesteit!

Hoe schriklijk uw vervolgen grimmigheid!

Wanneer Gy hult / 't gantsch Schepzel trilt en beeft /

Zo 't redenloos / als dat 't welk reden heeft.

I I.

Zelf 't Eng'len-heit / uw Hof-stoet / ziet dat aan
Met diep ontzag / terwijl zy vooz U staan:
Ook ziddert 't boos verwaaten Duivel-rot
Op 't toorn-geboel van die vervolgen God.

I I I.

Uw gramschap blaakt gelijk een oven-gloed:
't Is als een Leeuw en Beir / die grimmig woed:
Uw pber-hitt' is als een zwavel stroom /
Die 't al verblind. Rondom is schrik en schroom.

I V.

Wat zinnebeeld of wat gelijkenis
Maakt af 't geen / als God zelf / oneindig is?
De heetste gloed / het felst verscheurend' dier /
o 't Is daar by min als geschildert vier.

V. Uw

V.

Uw toorn en bernt niet slegts op 't opperblak /
 Maar zo dat zy den afgrond zelf ontfak.
 Die Sulfer-blam word nimmer uitgeblust;
 Maar pynigt ziel en lijf steeds zonder rust.

V I.

Uw gramschap heeft zo boben als beneen
 Schatkamers vol van toorn-gereetschap: 't geen
 U op uw wenk ten dienst is / en bestrijd
 Dien / tegens wien gy / Heer / verbittert zijt.

V I I.

Zo Gy 't gebied / de Donder plet hun kop:
 Het aardrijk spalkt: de helle zwelgt hen op:
 Een blixem-pyl doorstraalt 't vbandig hart /
 Dat tegens u zig kant en trots verhart.

V I I I.

Een stroom of storm voert weg van dien Gy haat /
 Die hem geen plaats nog heug'nis over laat.
 Stort Gy uw toorn-phyool op mensch of volk /
 Den onderdekt een hier'ge plagen-wolk.

X I.

't Is vreeslijk dan te vallen in Gods hand /
 't Verteerend Vuur / 't welk eeuwig laapt en brand.
 Hy schenkt een kroes vol torens-zwijmel-wijn /
 Wiens droeffem zelf moet uitgezogen zijn.

E E R S T E V E R P O O Z I N G.

X.

Is 't mog'lijk dat een mensch dit niet beseft /
 Eer hem de slag der toren-bijl haast trest /
 Heeft 't zondig hert alleen dan geen geboel;
 Terwijl het aan Gods schichten strekt ten doel?

X I.

Kampzalig wigt! hoe angstig / hoe verbaart
 Zult gy eens staan / als God zig openbaart /
 In uw gewiss' / en namaals nog voor al /

Wanneer

Wanneer zijn toorn u eeuwig drukken zal!

X I I.

Vergeefs zal 't zijn dat gy dan 't doof gebergt'

En heubels om u t'overdekken bergt;

Gy zult Hem zien / Hem dien gy hier doorstaat /

Die dan ter straf / als toornig Regter / naakt.

X I I I.

Wierd dit in tijds dog regt van u bedagt:

Dat 's Heeren schrik u tot bekeering bragt /

En tot geloof; eer 't toorn-besluit nog baart /

En dat Gods wraak niet meer vertoest nog spaart!

X I V.

't Is Jesus die dooz 't stozten van zijn bloed

Gelecht heeft 't buur van 's Vaders toren-gloed:

Zijn wonden zijn de schuilplaats tegen 't quaad /

Tot 't ontweër van Gods gramschap overgaat.

X V.

o Kus den Zoon / eer dat zijn toorn ontsteekt /

En dat Gy in verbolgentheid zig zoekt.

't Minst dat z'ontvonkt van is 't met u gedaan /

En op uw weg zult gy gelwis bergaan.

T W E E D E V E R P O O Z I N G.

X V I.

Dat dit / o Heer! van my behertigt zy:

En zo de schrik van utwe Hoogheid my

Weérhou van zond' / en drijve tot mijn pligt

Op dat ik dus ontblijed uw toorn-gerigt.

X V I I.

Maar laat in my ook zijn een ed'ler geest /

Die niet alleen H om uw gramschap breeft /

Gelyk een Slaav zijn strengen Heer ontziet:

Die breez' bestaat met waare liefde niet.

X V I I I.

Wie zo maar breeft / hem is in eeuwigheid

Een Kerker 't hol des zwavel-holts bereid.

Dan zulk een breez' heeft Jesus ons verlost:
't Geen Hem zijn breez' en ziel-angst heeft gekost.

X I X.

Ach! neem die breez' die slegts verdoemt / dog weg;
Op dat ik als uw kind my draag / en leg/
Als 't heil-verbond belooft heeft / in mijn ziel
Die breez' die my betaamt / en A gebiet.

X X.

Geeb' dat ik zo uw toorn en Majestet
Steds breeze / dat vooz al uw heiligheit
En goedheid werk' een hinderlijk ontzag;
Op dat mijn breez' geheiligt wezen mag.

X X I.

Laat dog die breez' zo bzugbaar zijn / dat ik
Vooz 't geen uw toorn ontzanden doet steeds schrikk';
Of wat uw gunst en heiligheit veragt:
Endat ik regt het tegendeel betract.

DERDE VERPOOZING.

X X I I.

Wien A zo breeft kan niets te breezen zijn /
Al is 't vermoot met breeffelike schijn:
Verstreckt Gods gunst vooz Zon en Beukelaar /
Dan breeft men niet 't verbaarlijkst schrik-gebaar.

X X I I I.

Onmog'lijk is 't dat 's Heeren toorn ontzand
Tot diens verderf; zijn romm'lend ingewand
Is al te teer ontsteeken tot berouw /
Dan dat Hy hem in toorn verdelgen zou.

X X I V.

Die A recht breeft / Heer! zo Gy waardig zijt /
Wat is'er 't geen hem niet tot heil gedijt?
't Is al vooz hem / wat Gy geloofst en geeft/
Die in uw breez' en na uw wetten leeft.

X X V.

Dit is mijn pligt en noodig tot mijn heil.

Nch dat mijn vreez' dus waar' ! Maar feil op feil
 Verdient dat Gy uw toorn aan my betoont /
 En dat uw wraak my langer niet verschoont.

X X V I.

Straf my niet in verolgen toorn / o Heer !
 Dat die my niet te niet' maak' / en verteer.
 Sluit nooit uw gunst door granschap door my toe ;
 Maar tuggig met een Vaderlijke kro.

X X V I I.

Die Vader-toorn is heilzaam ; want haar tugt
 Baart in de mensch bekeerings zaal'ge vrugt.
 Dank zy u / Heer / dat Gy zoo toornig waart ;
 Maar dat uw toorn gewend is en bedaart.

Lof der H. Drie-Eenheid.

Stemme: Philis dans mon cruel tourment.

I.

O Een in Drie / en Drie in Een /
 Die 't al begrijpt / zelf onbegrepen :
 Het schanderst Brein hoe scherp geslepen /
 Verstompt door zo veel wonderheên.

I I.

Wijl g'in een ontoegang'lijk Ligt /
 Derz' boben wolk-en sterzen-transsen /
 Uw zetel best / wiens slonker-glanffen
 Doen scheem'ren 't sterbelijk gezigt.

I I I.

't Geloob / op Woord en Geest gebouwt /
 Dat zweeft op Cherubine vlerken
 Tet boben d'ondermaansche zwerken
 Daar / waar 't de Drie Getuigen schouwt.

I V.

Dus ploft die trotze steil' ter neer

Die

Die 't licht van 't kruis-geloob verduistert;
 Gewaande Keden kniel' gekluistert /
 En zwicht' hoor d' Euangeli-leer.

V.

Hier is 't groot Heil-geheim gezond
 't Geen 't eeuw'ig Raad-stot ging beraamen;
 Hier 's Rechter / Borg en Trooster / t'zamen
 d' Onwikk'le zuil van 't Zoen-verbond.

V I.

Ga nu / o schendig ketter-rot /
 Uw afgronds laster-muil op spalken
 Om d' eeuw'ge Waarheid te bezwalken /
 En loochten den Drie-Eenen God.

V I I.

Mijn ziel drijngt door uw heldamp heen:
 En kan uit Hemel-wijsheid leeren
 God Vader / Zoon en Geest dus eeren
 Als Een in Drie / en Drie in Een.

SIELS-SMEEKING

Aan de Hooggeloofde Drieenheid,

Toon: Repicavan.

I.

Drieenheid die Alleen u zelf besest
 En 't eindig Zijn oneindig overtrest / En 't
 eindig

eindig Bzein oneindig overtrefst. O vergun my
't geloben Dat hoven / Verdozben reden zig
tot u verheft. Verdozben reden Verdozben
reden zig tot u verheft.

I I.

Uw Weezen is
 O Vader / Zoon en Geest /
 Steeds onbermengt en onverdeelt geweest.
 Doet ons u zo regt kennen /
 En wennen /
 Dat Gy alleen bemind word en gebzeest.

I I I.

Dit 's Regter / Borg
 En Trooster / Een en Drie /
 De Schepper / Loffer / Heiligmaker / die
 Het heil van de Kerke
 Niet werken ;
 Waar in ik al Gods deugden heerlijk zie.

I V.

O Vader neem
 Ons tot u kind'ren aan :
 O Zoon / zijt Gy de Weg waar door wy gaan :
 En de Geest die geleide
 Tot beide
 Mit 't traanendal ons langs de Hemel-baan.

V.

Dzteenheid / zijt

Tot

Tot Koning ingehuld.

Uw Herk zy met uw gaben hier verbult /

Die nu nog na uw wille

Derschillen /

Tot gy eens al in allen wezen zult.

'T WAARE DEEL.

Toon: La Duchesse Royale.

I.

W Je God ten deel en erfot heeft Is

 D'allerzaligst die op aarden leeft; Wyl God

 hem zelven geeft / En met hem al wat ooit een

 ziel kan wenschen. O hy die God heeft heeft

 het al: Waar van hem dood nog leven scheiden

 sal. Dat maakt een Hemel van dit tranendal.

'k Benijd geen werelds deel Van 't schuim van
 veel' Der aardfche menschen. O 'k heb het
 beste lot En 't hoogste goed aan God/ Dooz
 wien alleen het hert Gezaligt werd Hy is 't
 die nooit bedriegt; Daar 't ander als een rook
 verbliegt.

I I.

Al wat God zelve heeft en is /
 Dat is en heeft Hy vooz zijn volk gewis.
 O zalig deel! O dierbaar' erbenis!
 O Heil der Kerk! zijn deugden met malkand'ren/
 Waar vooz Hy God is/ zijn vooz haar.
 Hy is haar groote Loon en Beukelaar/
 Haar ligt / haar heil / haar toeblygt in gebaar.
 Dit deel bevat het al
 Dat nimmer zal
 In 't minst verand'ren.
 Ga aard'ling / zoek uw fchat
 In 't geen dit rond bevat:
 Gy tast elendig mis

In duisternis:
 Gp grijpt de schaduw aan/
 En laat het Lichaam u ontgaan.

III.

Drie-eenig God van zaligheid /
 In wien geluk van utwe kind'ren leit /
 Zijt Gp mijn deel / wat heil is my bereid !
 Al wat de Vader heeft van eeuwigheden
 Bestemt booz 't uitverkoren Gods geslagt ;
 Al wat de Zoon ook heeft te weeg gebragt ;
 En wat de Kerk nog boozt van hem verwagt ;
 Al wat de geest mee doet /
 Om al dit goed
 In Jesu leden
 Te werken ; alles heeft
 Hp dien g'u zelven geeft.
 Schenkt u dan my o Heer !
 'k Begeer niet meer.
 'k Geef my u weder / ach !
 Dat ik uw deel ook wezen mag !

AAN GODS ZOON.

Wijze: Periosta die met traage stroomen glijd.

I.

O Zoon van God / zelfwezig Daders Beeld /
 Afsschijnzel van zijn heerlijkheid / aan wien
 Hp 't leven / dat Hp zelf heeft / mededeelt /
 Zo dat wy Hem ook / A beschouwwend' / zien :
 Gp agt geen roof aan God gelijk te zijn ;
 Schoon Gp een wijl verborgt uw glori-schijn.

I I.

Gy quaamt eens uit uw hooge Hemel-thoon
 In knechts gestalt / uit 's Daders schoot en huis.
 Gy / Godes Zoon / wierd ook een menschen Zoon /
 Vernedert tot de krib / ja tot aan 't kruis ;
 Op dat Gy ons van adderen-gedzocht /
 Ja Duivels kroost / Gods kind'ren maaken mogt.

I I I.

Gy naamt eens mijn natuur persoon'lijk aan :
 Maak dat ik uw natuur deelagtig zy !
 Gy woud de loet en bloekt zelf ondergaan :
 Die bozgtogt en voldoening zy voor my !
 'k Ben dan met u Gods Kind en Erfgenaam :
 En door uw Geest tot kindschaps pligt bequaam.

I V.

Ach Broeder lief ! ('k noem u zo als gy my)
 Zoeg ik uw beeld herbozmt ! geleek ik u !
 Niet heerlijk slegts / maar heilig ook / als gy !
 'k Was dan voor kruis nog lydens-beker schuld.
 Want wie uw Thoon maar wil / niet kruis of Geest /
 Is nooit regt uit uw Broeder-schaar geweest.

V.

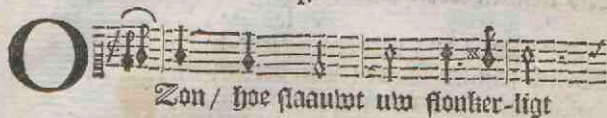
Zie / Godes Kind / uw Broeder / zie uw Heer :
 Antiel voor Hem / kus dien Zoon wiens Majesteit
 Zelf 't Eng'len-heir aanbid met Gods-dienst-eer ;
 Erken zijn Liefd : herbzei zijn heerlijkheit :
 't Geloof schouw Hem als d'Eerstgeboren aan /
 Door wien het steeds moet tot den Vader gaan.

LOF en BEDE-ZANG

Aan Jesus Christus de Zon der Gerechtigheid.

Stemme : ô Zalig heilig Bethlehem.

I.

I I.

Op Maan / die klaar als zilber blinkt ;
 En Sterren flink'rend als safieren /
 Die opgaat en weêr nederzinkt /
 Op kont Hem niet genoeg bercieren.

I I I.

Op woont in 't ontoegank'lijk licht /
 Derr' boven wolk-en Sterren-transsen :
 Dies schemert 't sterbelijk gezigt
 Dooz deze Licht-brons glori-glanffen.

I V.

Heil-zon / uw 's Daders heerlijkheids

Af-schijnzel al van eeuwigheden /
 Dol glóris en vol Majestéts /
 Gp schynt om hoog en straalt beneden,

V.

U zaal'ge glans quam onderwagt ;
 Want Gp zijt in der nacht verscheenen /
 En hebt het Heil ons aangebragt
 Als licht en leven was verdwenen.

V I .

Gp kroont ons met een Sterre-kraans /
 Wiens schitter-lob'ren nooit verflenssen :
 Gp kleed ons met een zonne-glans.
 Wie zou dit pzaal-gewaad niet wenssen ?

V I I .

O schouw de Sulamijt eens aan
 In haar doozluchte Buid-cieraden :
 Klaar als de Zon / schoon als de Maan ;
 Zelf in den Hemel der genade.

V I I I .

Ze trapt het Maan-licht met de voet /
 En rijst / als blugge rook-pilaren /
 Haar Ziele-Buid'gom te gemoet :
 Die ramspoeds nebels op doet klaren.

I X .

Kom Morgen-Ster / ga op in ons.
 Toon Zions nieuw-geboren Koning /
 Daar 't stroo Hem strekt tot zwanendons /
 En krib tot wieg / een Stal tot woning.

X .

Leid ons van daar na Golgotha /
 Daar zig de Zon in rouw moest kleeden ;
 Op dat ik met mijn traanen ga
 En wasch aan 't huus uw bloed'ge Leden.

X I .

Ligt voort ons door dit duister dal /
 Heil-zon / en doe 's doods schaduw zwigten /

Daar

Daar Zon nog Maan meer hoeben zal /
Maar 't Lam als Zon en haars zal ligen.

X I I.

Donk in mijn ziel een Liefde-gloed /
En paar daar Heiligheid met Waarheid :
Wyl ik U zien en voelen moet
Dooz uwe hite' / en by uw klaarheid.

X I I I.

Reiz' ik dooz Mezechs wildernis ;
Laat my uw aanschijs lig bestralen :
't weet dat mijn heil / dan zeker is /
En 't zal niet schrikken / nog niet dwalen.

BETHLEHEMS STAL-PRAGT.

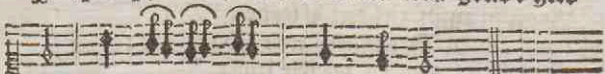
Stemme: Liefste gy zijt ongestadig.
Of; 8 gy Herder uwer Schapen.

I.

K On men ooit iets Dorst'lijks schoutwen /
't Was de Bed-hoets Salomons / Die zo konst-
rijk was gehoutwen Uit de Ced'ren Libanons :
Maar in zilv're Zuilen blonken / Overwelft met
Dur.

Purper-pronken / En de bloer was goud : hier

in Lag Jecus'lems Maagden-min.

I I.

't Was omheint van zestig Helden /
 't Puik van Isr'els Oorzogs-magt /
 Die zig met hun zwaarden stelden
 Tegens schrik der naare nacht.
 Maar wat toestel wierd gebonden
 Tot de praal-cier van de sponden
 Van die Koning die in staat
 Salomo te boven gaat ?

I I I.

't Hof waar in men Hem moest zoeken
 Was een Stal : 't gemak en 't mooi
 Was een Krib en siegte doeken :
 't Zwanendons wat stroo of hooi /
 Daar zijn Moeder Hem op leide :
 Zy en Joseph met hun beide
 Waren 't Hofgezin en Wagt.
 Dit was Salems Konings pragt.

I V.

En nochtans die ruwe Berbers /
 Harde Krib / en doek-gewind /
 Was het teken aan de Herders
 Van 't geboren Wonder-kind.
 O ! past zulk een wseg en woning
 Aan die groote Hemel-koning /
 's Allerhoogsten eeuw'ge Zoon /
 Erfgenaam der Glori-kroon ?

V.

Ja / mijn ziel / dus moest Hy boeten

Menschen God-gelijkeits waan:
 Daar Hy rijk was heeft Hy moeten
 Zulke een armoed' ondergaan/
 Om daar dooz ons te bereiken:
 Godes Zoon moest knecht gelijken
 Op dat Hy ons kind'ren erb'
 Dooz zijn krib en kuis verwerb'.

V I.

Maar / zeg / vind men niet betaam'lijk
 Dezen Herder in een Stal?
 Lam en krib past ook bequaam'lijk.
 't Herder-lam / Lam-herder / zal
 Al zijn kudden t'zamen drijven
 Tot zijn kooi / en by haar blijven
 Daar Hy al zijn Lamm'ren weid /
 En aan 's Lebens stromen leid.

V I I.

In die krib zien Jesu Schapen
 't Doedzel dat haar ziel verzaad.
 Veilig doet die Stal haar slaapen;
 Schoon de Hel-wolf om haar gaat.
 Dit zijn windels daar de wonden
 Van de Ziel mee zijn verbonden:
 En daar in ligt grooter schat
 Als het wereld-rond bevat.

V I I I.

Zend Gy oordeel-storm of hitte;
 Ik ontschuil die in uw Stal:
 Zoek ik rust / 'k ga nederzitten
 Op uw krib: en ween ik / 'k zal
 Van mijn nat-bekyeten oogen
 Aan uw windel-doeken drogen.
 Weg Paleizen! goed is 't my
 Dat ik in uw Stal maar zy.

I X.

Deze Stal doet ons bewoonen

's Vaders Huis : die Krib ontfuit
 Abyhams Schoot / en Hemel-throonen :

Dat bewindzel kleet zijn Bruid
 Met zijn Dierb're Heil-gewaden /
 Die ontschatb're hert-cieraden.

En zijn eenzaamheid brengt haar
 By d'ontelb're Hemelschaar.

X.

Dat zig niemand dan en moge
 Erg'ren aan die ned'righeid.

't Hert zie verder als het oogge :

Dus blonk zelf zijn Majesteit.

Ligt Hy in een Stal verschoben ;
 D'Eng'len-rei bejuigt van boven

Hunnen Heer / 't gegeven Kind /

Daar zijn volk hun heil in vind.

Æ N I G M A.

*Sum quod eram , nec eram quod sum ; nunc dicor utrumque .
 Ignoras , nisi me stirpe ab utraque tenes .*

R A A D Z E L.

'k Ben 't geen ik was , en 'k was niet 't geen ik ben ;
 Nu kan men 't beid' in waarheid van my zeggen .
 Geen Simson kan die Wonder-spreuk uitleggen ,
 't En zy hy My in twee Natuuren kenn'.

UITNODIGING

Van de Nieuw-geboren Zaligmaker.

Toon : Als een uitgestorten Balzem.

1.

D
 Dierb're Jesu / Hemel-Koning / Gunt de
 Wereld

Wereld u geen stee / Als een Stal by 't domme
 Dee ; Neemt mijn hert doch tot uw wooning /
 Dat uw Vader / Geest en Gy / Steeds by my
 gehuisbest zp.

I I.

Zoud gy leeme hutten waken /
 Arme waard / of schraal onthaal ?
 Neen : Gy liet uw Hemel-zaal /
 Om een Krib uw Throon te maken.
 Hoe gering de Wooning is /
 't Hof is daar de Koning is.

I I I.

Dozm mijn Ziel zelf na uw werten :
 Drijb'er ook my zelven uit /
 Met wat tegen Jesus muit :
 Zuiver my van zonden-smetten :
 Cier my met uw deugden-tal.
 A / o Heiland ! geef ik 't al.

V I.

Geef ik u een leêge stede /
 Zonder huisraad na uw zin ;
 Bzeng daar Krib en Windels in :
 Plant ook zelf uw Kruis daar mede :
 Best daar by uw Glori-throon :
 'k Ben dan / Heer / inwendig schoon.

V.

Woon dan weer in Jesu herte
 Als zo Jesus woont in 't mijn /
 O wat kan'er zoeter zijn!
 O dit balsemt Zielen-smerte!
 Snipper by mijn hert geheel /
 J E S U S vind g'in pder deel.

DE GEESTELYKE GEBOORTE

van de ZALIGMAKER.

Stemme: Rozemond die lag gedoken. Of, Philis
 quam Philander tegen. Of; Psalm 146.

I.

T Doet Maria zalig spreken Dat zy
 's Heilands Moeder is. Na die Kroon kan
 niemand steken; Egter in gelijkenis Is 't/ dat elk
 herboren hert Geest'lijk Jesu Moeder werd.

I I.

Jesus word van die geboren
 Daar Hy kijgt gestaltenis:
 Daar Hy woonplaats heeft gekoren
 Door 't geloof in 't hert. Dus is

Hy die baart / en dien men baart :
En dit gaat altoos gepaart.

I I I.

Merkt in ons zijn Geest ook kragtig ;
Dan ontfangt men Hem dooz 't Woord.
Vleesch en bloed is gantsch onmagtig
Tot die wond're Geest-geboort.
Zoo men die in pmand merkt /
't Moet van boven zijn gewerkt.

I V.

Maar die zo zal Jesum baren
Is een kuische zuiv're ziel.
't Ligt kan niet met duister paren :
Maagt moet zijn die Hem gebiel
Tot zijn Moeder: Hy veragt
't Overspelige geslagt.

V.

Wenscht gy dat je Jesu Broeder
Of zijn Zuster niet slegts waart ;
Zoekt gy mee te zijn zijn Moeder /
Dat Hy van u werd' gebaart :
Ziet Maria gaat u booz /
Volgze geest'lijk op haar spooz.

V I.

't Is ook nodig dat men ginge
Na Dorst Davids afkomst-stad /
Waar van Hy zo groote dingen
In den Geest gezongen had :
't Meen de Kerk ; dat 's Bethlehem :
Nergens anders baart men Hem.

V I I.

Daar moet gy zijn aangeschreven /
Als die tot die Stad behoort.
Dat geschied aldaar ten leven /
Dolgens 't rege der weer-geboort' :
God schryft op zijn Worger-schaar :

Schryft ook zelv uw namen daar.

V I I I .

Isais nakomelingen
Maakt dit voorrecht niet alleen ;
Daar te zijn inboorelingen
Is ook Heid'nen nu gemeen :
Wyl men door 't geboren kind
't Volks-verschil niet meer en vind.

I X .

Baart dan Jesum door 't geloobe
Als uw eerst-gebooz'ne / meê.
Hy moet d' Eerste zijn / die boven
Alles heerscht / en d'eerste stes
Komt Hem toe / met d'opperst' eer ;
Want gy baart dus uwen Heer.

X .

Wind dan Jesum ook in doeken ;
Maak een krib / leg Hem daar in.
Draag je waar je die moet zoeken ?
't Is geloobe / hoop' en minn' /
Daar Hy in gewonden werd :
En die krib moet zijn uw hert.

X I .

Ja omhels en kus dien Zoone :
Draag Hem altoos in uw schoot :
Laat hem in uw ziel steeds woonen.
Wast Hy daar / gy zult weêr groot
In Hem zijn ; dus groeit gy dan
Tot een gantsch volkomen man.

X I I .

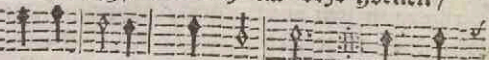

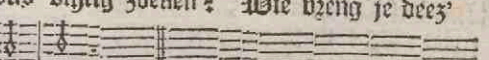
Dan zult gy regt zalig wezen /
Wozd dit zo van u betragt.
Wozd Maria dus geprezen /
Wyl zy Hem ter wereld bragt ;
't Gaat nog hoger dat men las
Dat z' ook geest'lijk Moeder was.

Een VERBEEDE T'ZAMENSpraak.
Tusschen de ZIEL en de WYZEN uit het Oosten.

Stemme; Reveille Vous &c.

De Z I E L.

I.

W **W** **W** **W**

Wt drijft uw reis' na deze hoeken /
Zeg / Wijzen / over land en zee ? Wie kom
je hier dus vlijtig zoeken ? Wie breng je deez'
geschenken mee ?

II.

De W Y Z E N.

Een Ster met ongewoone stralen
Brenge ons / als leids-man / op dit pad /
Tot Judas Koning / na 't verhaalen
Geboren in Dorst Davids stad.

III.

De Z I E L.

Waar toe dit goud en mijze-koffer /
Daar mee je zo geladen zijt ?
Waar toe die wierook / die ten offer
En Godsdienst pleging is gewijd ?

C

IV. De

I V.

De W Y Z E N.

Wy brengen Hem dit Goud als Koning:
 De Wierook/ tot aanbiddings blijf/
 Als God: de mijrre tot vertooning
 Der Balsam-zalving van zijn Lijk.

V.

De Z I E L.

Mogt ik den Koning meê begroeten!
 Maar 'k heb geen gaben/ tot mijn smart/
 Om Judas Heerscher meê t'ontmoeten.
 Ja/ 'k heb nog wat: dat is mijn hert.

V I.

De W Y Z E N.

Zou dat den Koning zijn geschonken/
 Zo ledig? in zo slechten staat?

De Z I E L.

't Zal met zijn eigen gaben pronken:
 Hy neemt de wil aan booz de daad.

V I I.

Hy zal my Ophijes goud verkopen:
 En wijden met zijn offer-geur:
 De mijrre/ van zijn mond gedzopen/
 Zal maken dat ik gunst bespeur'.

V I I I.

'k Zal 's Konings minn' dan meer waardezen
 Als goud: en 'k tier mijn boezem met
 Die mijrre-bundel: 'k zal Hem eeren
 Met 't wierook-offer van 't gebed.

I X.

De W Y Z E N.

Kom / ziel / ga dan by met ons mede
 In Jesu stal / te Bethlehem :
 Gy zult geen moeite vergeefs besteden /
 Maar zonder twijffel vind gy Hem.

DE BLYDE BOODSCHAP.

Stemme : Zoete Engelin.

I.

Q Ham'er immermeer een goede tijding /
 Na een lang vertoef en wensch /
 Tot de allerzoetste ziels-verblijding ;
 't Was dat Godes Zoon een mensch /
 Schoon in een stal tot Bethlehem / was geboren /
 En op 't belt bejuicht van Hemel-chooren /
 Als een Engel in die nacht
 d'Herder-wacht die boodschap had gebragt.

I I.

Kan'er wel een blijder tijding wezen
 Door de krankten in hun pijn /
 Als dat d'opper-arts hen komt genezen
 Met zijn oly en zijn wijn ?
 Kan ook wel ooit verwezen Hals-gevangen
 Meer Herten bzeugd en Heil ontfangen /
 Als dat zijn verlosser naakt /
 Die zijn boeyen breekt en kluijsters slaakt ?

I I I.

Zou men blijder maar' vermelden mogen
 Aan een troost-behoevend' hert /
 Als dat Hy komt hun tranen drogen /

Die hen bzeugde geest booz smert :
 En dat het licht in duisternis komt stralen :
 Dat de Weg ontmoet aan hen die dwalen :
 Dat verleide Waarheid zien :
 En zig 't Leben komt aan doode biën.

I V.

Blijder tjdning wierd'er nooit vernomen
 Booz 't doem-waardig mensch-geflacht /
 Als dat die Heiland was gekomen
 Die de zaligheid aanbraecht.
 O blijde maar' ! wel waard dat Eng'len-monden
 Met Hemel-glans die eerst verkonden !
 Want dit al / en meer noch / vind
 Die geloost / in dit geboren kind.

V.

Zulk een blijdschap kan geen wereld geben ;
 Quel-bzeugd is 't en ydelheid.
 Wets donder-taal doet een zondaar beben ;
 Wyl haar bloek op 't menschedom leyt.
 O te vergeefs zal pmand onderwinden
 Elders ware bzeugd of troost te vinden /
 Als in 't blijde-boodschap-woord
 Van die weergalooze Heil-geboort'.

I V.

Al wie deze blijdschap eens genieten /
 Geuwig blijft die op hun hoost.
 Dit 's zelf de troost van gekrookte rieten
 Die hen nimmer word ontroost.
 't Kom' al wat wil : O dus verheugde harten
 Mogen wereld / dood / wet / zonden / tarten /
 En de macht der duisternis /
 Nu een Jesus hen geboren is.

V I I.

Was doch deze blijdschap zo mijn sterkte /
 Dat ze tot Gods dienst en eer
 Steeds mijne Ziel met kracht bewerkte !

'k Ben een Dienstknecht van die Heer.
 'k Zou dan 't geen ik met blijdschap nu geloobe
 eens vrolijk zien: wanneer ik boven
 Heb het volle vreugd-genot /
 Eeuwig by de mensch-geworden God.

DE GEKROONDE JESUS.

Stemme: Amarilly mia bella.

I.

K Om / Salems Maagde-repen / Schouw
 Salomo / uw glori-rijke Koning / Met zijn
 doozluchte Krooning / Waar mee ter praal zijn
 Moeder hem vercierde Wanneer men zegevier-
 de Met staatsi-pligten Den dag der Bui-
 lofts-vreugde. Als zijn hert zich / als zijn hert
 zich /

zich / als zijn hert zich Bly verheugde.

I I.

Wat 's dit ! ik schrik ! luik oogen !
 Een tranen-bloed komt flux 't gezigt bedwelmen.
 'k Zie / ach ! verwoede schelmen
 't Gezalfde Hoofd met dooznen / oei ! omwzingen.
 'k Zie bloed-fonteinen springen.
 Verbloekte Beulen !
 Hoe kan uw spot-zucht dart'len
 Met d'Onnooz'le / met d'Onnooz'le / met d'Onnooz'le
 Dus te mart'len !

I I I.

Nog gaat de wreethed verder :
 De lied-staf die zijn vuist vooz Schepter hoonde /
 En als Spot-honing toonde /
 Dient om die prikkel's dieper in te perffen.
 Hooz 't beklieeneel eens knerffen !
 O Smaad ! o smerte !
 Kan d'Hemel dit verschoonen
 Dat men Jesus / dat men Jesus / dat men Jesus
 Zo zal hzoonen ?

I V.

Geen Diamanten flonk'ren
 In Ophyr's Goud / Karbonkels nog Sapphieren :
 Uw Schedel-hzoon moet cieren
 't Kobyne-bloed / wiens Parel-druppels zijpen /
 En baanen purp're strijpen
 Langs Hals en Kaaken ;
 Tot in de Mantel-zoomen
 Ziet men 't tapp'lings / ziet enz.
 Neder stromen.

V.

O Sarons Groos / bespikkelt
 Met bloed'ge dauw vooz vierb're Balssem-geuren /
 Hoe

Hoe zie 'k uw lof'ren scheuren
 Met krasfen! Palestijn / van melk en honing
 Zo vruchtbaar / vind uw Koning
 Dooz laubwer-telgen
 Een kroon uit doozne-heggen?
 'k zie de Ban-bloek / 'k zie enz.
 Op U leggen.

V I.

Wat spar je felle blikken /
 Mijn ziel / en staar-oogt wraakziek op die rakkers?
 Gy zelf zijt van hun makkers:
 Die dooznen zijn uit uwe grond gesproten;
 Gy lebert zulke looten
 Tot hzuin-cieraaden
 Dooz Jesus: 't zijn uw zonden
 Die den Heiland / die den Heiland / Ec.
 Zo doozwonden.

V I I.

Kuk af / o Ziel! de prik'len
 Van Jesu smaad-kroon. Daag de bloed'ge baanen
 Met biggelende traanen
 Die 't dooznen-spits uit eigen hert des bloeyen:
 Maar tragt u te besproeyen
 Met deze drupp'len;
 Dat zijn genade-stromen /
 Die uit Isr'els / die uit Isr'els / Ec.
 Rotzsteen komen.

V I I I.

De bloed-stroom / die met straalen
 Uit pder wond komt gudzende geronnen /
 Zijn zo veel Balsam-bronnen
 Dooz zielen-sinert / en sinet / om z'in die plassen
 Te domp'len en te wassen.
 Laat dan de bloed-schuld
 Zo rood zijn als schaarlaken;

Jesús zal ze / Jesús zal ze / Ec.
Sneeuw-wit maken.

I X.

Oud Rome zegeprale
Met Stad-met Borger- / of victori-kranffen ;
Doozluhter luister-glanffen
Heeft Jesús met zijn doozne-kroon bebochten :
Hy dempt de wan-gedzochten ;
Hels poorten dab'ren ;
En zijn zeeghafte handen
Die ontkluift'ren / die ontkluift'ren / Ec.
Zonden-banden.

X.

Mijn Jesu dooznen-kroone
Is om een glori-kroon ons te verob'ren
Met onberwelk'd're lob'ren :
Zijn Gied-staf baart ook zege-pallern-meyen
Dooz Zions Maagde-repen /
Die haare Kroonen
Van 't hooft ter neder leggen /
Om het Lam zo / om het Lam zo / Ec.
Dank te zeggen.

Z I E T D E N M E N S C H ,

Of Ziel-spraak over de gekruiste CHRISTUS.

Toon: Bell' Iris.

I.

D

Ah mijn hooft ach! water waar: Wierd

een

een bron van bei mijn oogen / Die van traanen
 nooit mogt dzogen! O wat schouwſpel zie ik daar!
 's Levens Dozt / zo ſchoon en heerlijk / Hangt
 aan 't bloek-hout opgehijft. Ach hoe pijnlijk /
 ſmaadlijk / deerlijk! 't Gantsche ſchepzel treurt
 en pzt.

I I.

Hoe is 's Hemels Zege-Zon /
 Die met held're ſlonker-lichten
 Middag-zonne-ſtraal deſ zwichten /
 En der ſterren glooz verwon /
 Zo bezwalkt? Hoe heeft het duifter
 Dat het wolken-zwerk betrekt /
 Morgenſter / uw glinſter-luiſter
 Als met rouw-bloers overdekt?

I I I.

Hemel-roem / en Eng'len-wenſch /
 Ach! wie heeft A dus miſhandelt;
 't Wyl je Paleſtijn doorwandelt /

Tot het Heil van menig mensch ?
 Aller Dozsten Dozst en Koning /
 Die de vzeugd en glori zijt
 Van uw hooge Hemel-wooning ;
 Hoe zijt gy uw glans zo quijt ?

I V.

Ach ! wie dozst die doornne-kroon
 Om uw bloed'ge schedel-blechten
 Met gepunte prikkels hechten ?
 Oei ! verwoede laster-hoon !
 Wie heeft dus uw huid geschonden /
 En uw wang bequijt met spog ?
 Wie gaf H die geessel-wonden ?
 Hemel-Koning ! meld ze doch.

V.

Die de wereld onderschzaagt
 Zieltoogt met gebroken ooggen :
 En zijn Hoofst hangt neergebogen.
 Ach ! 't verwaten moord-hout draagt
 Aller zegeningen Alder /
 's Lebens Boom / 't gezegent Zaad /
 Als bloek-waardig hoofst-misdader ;
 Schoon onschuldig aan het quaad.

V I.

Ach ! wie bond u met die koozd ?
 Ach ! wie heeft uw arm-gewrichten
 Die de wereld-zuilen stichtten /
 En uw boeten / zo doorboort
 Met die p3're spijker-bouten ?
 Wat voor hel-honds hel-hand / Heer /
 Dozst zig 's Heilands zijd' verftouten
 Te doorrijgen met een speer ?

V I I.

Baart H dit de wrevelmoed
 Van uw nijd'ge Landgenoten /
 Die der Dad'ren hoop verftoten /

Tot vergelding van uw goed ?
 A / wiens hand hun kluiſters ſlaakte ;
 Die hen voerde dooz het meir :
 A / die dag en nacht bewaakte
 Iſt'els wederſpannig heir ?

V I I I.

Iſt dit booz 't gezegent Land /
 Rijk van melk en honig-beeken /
 Daar uw gunſt zo iſt gebleken /
 En Gy dooz uw onderſtand
 Hen zo vaak deed zegepalen /
 En verhieft hun Heil in top ?
 Regt men A nu / tot betalen /
 Zulk een zege-teken op ?

I X.

Maar / mijn Ziel / ſta ſtil ! bedaart !
 Deze wonden / deze ſlagen
 Moeft Hy van zijn Minnaar dzagen
 Die zijn Lieb'ling zelf niet ſpaart /
 Maar de misdaen dee ontgelden /
 Aan dit rein onnozel Lam :
 Wyl Hy zich als Borge ſtelde /
 En mijn ſchulden op zich nam.

X.

Scheld dan op geen wreede Jood /
 Of verwoede Roomsche knechten /
 Die hem aan de Kruis-galg hechten :
 Ik ben oorzaak van zijn dood.
 Adams ſtraf-ſchuld die ik erfde /
 En mijn zond / heeft dit gedaan
 Dat Hy 's Hemels glori erfde /
 En nam knechts geſtalt'nis aan.

X I.

't Snoepen van des bloek-booms Ooft
 Deed hem deze Kruis-boom groeijen /
 En die met zijn bloed beſproeijen /

Om / gelijk'er was beloofd /
 Weer een Lebens-boom te wezen /
 Welkers vrucht en blad de wond /
 Die de slang beet / zou genezen ;
 Volgens 't eeuw'ig Zoen-verbond.

X I I.

O wat groote wond'ren-schat !
 Hoogte / breedte / diepte / lengte
 Van een liefde / welken d'engte
 Onzer kenn'is niet bebat :
 Dat de Vader schenkt zijn Zoone /
 Daar zijn ziel zich in behaagt :
 En de Zoon van 's Hemels Throone
 Tot de kruis-dood zich verlaagt !

X I I I.

Gy hebt voor mijn schuld geboet :
 't Was mijn last die ik zo drukte /
 Dat uw Ziel in 't stof neerbukte :
 Die vergoot uw herie-bloed.
 Dat men weer zijn liebers minde
 Is gemeen ; wijl 't reden heeft :
 Maar waar zal een v'and binden
 Een die 't leven voor hem geeft ?

X I V.

'k Heb uw kruis-bloed tot mijn zoen /
 't Tegengift van 't slangen-zwadder :
 'k Heb uw kruis ten Hemel-ladder /
 Om ter Lebens-kroon te spoen.
 'k Zie daar 't handschrift doorgestreken ;
 Mits de schuld is afbetaalt.
 Laat de slang uw verffens steken :
 Dus hebt Gy gezegepraalt.

X V.

Welkom / overwinnend Held /
 Klim nu op uw zege-wagen /
 Laat ik die ten Hemel dragen :

Sleep den byand na / geknelt.
 Gord uw zwaard nu aan uw zijde:
 Zend uw sterke sceppter uit:
 Niets vermag met u te strijden /
 En Gy rooft des sterken buit.

X V I.

o Hoe zal ik nu uw lof /
 Dierb're Heiland! waardig melden?
 Wat zal ik u weêr vergelden?
 Hier vind dank oneindig stof:
 Hier kan zich 't geloof nu grondē:
 Hier vind liefde zich verplicht:
 Hier vind zich nu dienst verbonden;
 Daar uw dood toe was gericht.

X V I I.

Laat ik nu tot weder-wraak
 d'Oude mensch ten huise doemen:
 Laat ik in uw huise maar roemen /
 En met H gehuist zijn. Maak
 Dat ik in uw huise beruste
 En maar dat alleen en hem':
 Dat de wereld en haar lusten
 My gehuist zijn / en ik hen.

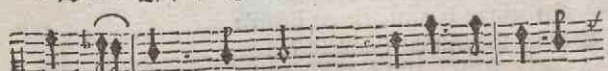

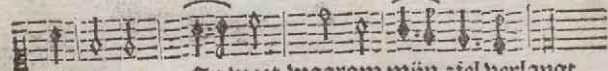
B E R N A R D I

Rijm-gebed 'over elk der Leden van de lijdende en
aan 't Kruis hangende CHRISTUS.

(Vertaalt) Toon: δ Kersnacht.

I.

D E V O E T E N .

O **Ontfang mijn goet en herte-wenschen /**
 δ Liebe Jesu / Heil der menschen / Zo als Gy
 aan uw bloek-hout hangt: 'k Begeer my na uw
 kruis te boegen. Geef ik my zo / 't zal my
 vernoegen. Gy weet waarom mijn ziel verlangt.

I I.

Ik hoorn als zag ik u vooz oogen:
Ook vind mijn ziel zich niet bedrogen;
't Geloof vertegenwoordigt u
Ik zie ik naakt mijn schulden boeten /

En

En werp my neder aan u voeten.
Ach! gun my uw genade nu.

I I I.

De spijkers en doorboorde wonden /
Waar van uw voeten zijn geschonden /
Omhelz' ik met een ted're min.
Ik zie verbaast uw wonden leken:
Ik wasch die met mijn traanen-beeken /
En nimmer gaan die uit mijn zin.

I V.

O dat uw min ons zo doorziefde /
Dat recht uw weergalooze liefde
Van ons gedankt wterd en erkent!
O Gy / die zondaars zo beminde /
By wien hun hzeuk herstel kan binden /
Die d'arme schaar een Vader bent.

V.

Ziet g' iets geheels in my ontbreken;
Is iets verwrisk of uitgeweken /
Verbind de quaal / verzacht de pijn /
Genees het gantsch / herbozm' het weder /
Versterk het / is het zwak en teder /
Ziel-heeler / door uw medicijn.

V I.

Ik zoek u als aan 't huus gehangen /
Met al mijn hert uit ziels-verlangen /
O Heil en Troost van 't bang gemoed!
Ik hoop' Gy zult my hier genezen:
Behoud my / 'k zal behouden wezen:
En wasch my in uw offer-bloed.

V I I.

Uw wonden / zypende van bloede /
En diep geboort uit felle woede /
Laat doch gepzent zijn in mijn hert.
Dat ik geheel met u gehecht zy

Han 't kzuis / en met H opgerecht zy /
En van uw liefd verflonden werd.

V I I I .

O Jesu / God / zo menigvuldig
In goedheid / Ach ! 'k belijd my schuldig :
'k Hoep echter tot H / wijl Gy 't hiet.
Ik bid wilt H my gunstig toonen /
En my onwaardige verschoonen :
Verfroot my van uw boeten niet.

I X .

Wilt / goede Jesu / my niet wraaken /
Die knielend' tot uw kzuis kom naaken /
En uw boeten daar omarm' ;
Maar staat van 't kzuice doch uw oogen
Op my / dat zich uw mededoogen
Genadig over my erberm'.

X .

Gy die aan 't kzuis staat recht verheben
Aanschouw my / ach mijn Lief ! mijn leben !
Keer doch u zelven gantsch tot my /
En my tot u : wat kan'er wezen
Dat ons van scheid ? Zeg word genezen :
En spreek my doch van alles byp.

X I .

D E K N I E N .

o Koning van de heil'ge schaaren /
De hoop' en wensch der schuldenaaren
Door d'hoogste bierschaar / zijt gegroet :
Die waare God zijt / ziet men hangen
Ook mensch / als schuldig / aan de stange ;
't Geen uw knipen want'len doet.

X I I .

Hoe arm / hoe naakt / o Jesu / zijt ge
Ten schouwspel aan het kzuis ! wat lydge

Al hoon van 't boos verwaaten rot !
 Dat woud Gy / Heer byzwillig lijden ;
 Terwijl uw Lijf aan alle zijden
 Mishandelt is / met pijn en spot.

X I I I .

Uw bloed / met stroomen uitgegoten /
 Komt onophoud'lijk neer gebloten
 Dat 't onder 't huzis met plassen staat :
 Dus / overstelpt van bloed en pijnen /
 Doelt Gy uw levens-hzacht verdwijnen :
 Een gozd-doek is al uw gewaad.

X I V .

Ⓞ Majesteit / wien 't al moet wijken !
 Ⓞ Armoë / niet te vergelijken !
 Wie tracht een zulken liefde-gloed
 Naar eisch en waarheid te vermelden ?
 Wie zoekt die dankbaaz te vergelden /
 En geeft zijn bloed u vooz uw bloed ?

X V .

Wat zal / wat kan ik ooit beghruen /
 Dat ik beantwoozd' zulk een minne ?
 Mijn hert is houd' / mijn daad gering.
 Wat zal 'k mijn Liever weder geven /
 Die vooz my gaf zijn bloed en leven /
 Dat my geen dubb'le dood beving ?

X V I .

Uw liefd' is van zo sterke hzachten
 Dat zy de dood zelf kan verachten.
 Ⓞ wat een trouwe zorg / waar meed' ?
 Gy my als hoestert in uw wonden /
 Waar in ik veilig wozd gebonden /
 Dat ik geen beet des doods ooit leed ?

50 M E N G E L - Z A N G E N .

X V I I .

o Ziet / mijn ziel door min gedreben
 Blijft / vast omarmend' / aan u kleben
 Met heil'ge schaamt' : ik schiktk' en bly
 My na uw boezm uit al mijn krachten.
 Gy weet waarom ik daar na trachte :
 Maar duld / en zie mijn feil door by.

X V I I I .

Dat 't geen ik doe u niet bezwaare /
 Maar my geneez' / en my verklaare /
 Die in mijn zelf ben krank en vuil.
 Dat zo uw bloed met volle plassen
 My overbloey / en zuiver wasse /
 Dat nergens' quaal of blek en schuilt'.

X I X .

Stier na uw bloedig kruis mijn gangen /
 Waar aan Gy zelf zyt opgehangen /
 Versmaad / gelastert / uitgerekt /
 Dat ik u daar zoek ; daar verbulje
 Mijn wil en wensch / en Heer ! dan zulje
 My doen doen daar mijn lust toe strekt.

X X .

Dat 'k rein van hert / u zoeken moge
 Laat zijn mijn eerste zorg en pogen :
 Dat is geen arbeid noch geen last ;
 Maar 't zal mijn zieke ziel genezen /
 En 'k zal daar door gezuibert wezen /
 Houd ik u in omhelzing vast.

X X I .

D E H A N D E N .

o Jesu / afgeslooft door 't strijden
 Der kruis-kamp in uw woestel-lijden /
 o goede Herder / zyt gezocht !

Gy dien men aan de balk uitspande /
 Zijt vast-geklonken door uw Handen /
 Die g'uitgebreid my open doet.

X X I I.

o Heil'ge Handen / vol genaden /
 Verbult met versche roose-bladen /
 Ik groet u / dus aan 't huus verknocht /
 En ach ! met houten wezed doorprikkelt /
 Waar door de huus-galg word bespijkelt /
 En nat besproeft van 't Lebens-bocht.

X X I I I.

'k Zie dat zich om en om verspreiden
 Uit uw Handen alle beide /
 Waar uit het bloed met straalen bliet :
 Ik zie die druppels lieflijk bloozen /
 Veel schooner als de roodste kroozen /
 De prijs waar door men 't Heil geniet.

X X I V.

Die open Handen / wijsd ontsloten /
 Doorpriemt / met bloed'ge dauw begoten /
 Druk ik / daar op verliest / aan 't Hert.
 'k Dorst na die laab'nis met verlangen /
 En trachtze met mijn mond te vangen /
 Die uit die bron genoten werd.

X X V.

Wat schenkt g'u mild aan alle menschen
 Die maar na uw genieting wenschen !
 Gy zelbe doet de traage gaan /
 Gy roeptze tot u t'allen dagen
 En wilt hen in uw armen draagen :
 Ja bied uw gunst om niet steeds aan.

X X V I.

Ik stel my hoop u / Heer / ootmoedig /

Zo als Gy hangt gewond en bloedig /
 Gy by wien elk ontferming vind /
 Die voor hun quaal uw hulp begeeren.
 Zich wilt dan my van u niet weeren!
 Helpbaardig zijt g' aan die u mint.

X X V I I .

Gy die u dus aan 't kruis liet rekken /
 Wil al mijn zinnen tot u trekken /
 Dat ik my gantsch tot u begeeb' :
 Dat weeten / willen en vermogen /
 Steeds dienstbaar aan u kruis zijn mogen /
 En dat ik in uw armen kleeb'.

X X V I I I .

Mits zulk een ruimt van liefde daar leyt /
 Zo trek / zo leid my in de waarheid /
 Dat ik my nimmer van u wend.
 Om 't Kruis-bloed dat Gy liet vergieten /
 Laat my de Kruis-kroon meê genieten.
 Maak van mijn seilen ook een end.

X X I X .

'k Omhelz' en kus u / heil'ge handen /
 Verbrekers van mijn zonden-banden /
 En zuchtende verheug ik my.
 Heb dank / o wonden ! 'k zoen met traanen
 Die spijkers / en die bloed'ge baanen :
 En zelf die droefheid maakt my bly.

X X X .

Ik / afgespoelt in uwten bloede /
 Bebeel my gantsch aan u ten goede /
 O Jesu / Heil en Toeberlaat!
 Laat deez' uw handen my bewaaren
 In ramp / en uiterste gebaaren /
 Dat ik beveiligt ben voor 't quaad.

X X X I.
D E Z Y D E.

O Beste Jesu / 'k kom u groeten /
 Gy die zo baardig zijt t'ontmoeten
 Met uw genâ / en gaarn verschooont.
 Hoe heerlijk spanden / ach ! die wreede
 Op 't doore Kruis uw mag're leden /
 Daar Gy met doornen hangt gekroont ?

X X X I I.

Ik groet u dan / o open zijde
 Des Zaligmakers / in zijn lijden /
 Waar in een honig-zoetheid schuilt ;
 Waar in men 't liefde-dier ziet gloepen ;
 Waar uit een bloed-fontein komt bloepen /
 Die d'herten zuivert van hun vuil'.

X X X I I I.

O dierb're Heiland ! ziet ik nader' /
 Tot u / alleen des Levens Ader ;
 (Verschoon / bega ik eenig seil / i)
 Wel schaamhaft met eerbiedigheden /
 Doch echter met bymoed'ge treden /
 Op dat ik uw wonden peil'.

X X X I V.

Ik groet u / minzaam' openinge /
 Waar uit een zuiver' aër komt spzingen.
 O wijd' en diepe zijde-poozt !
 De roodheid van die bloed'ge klove
 Gaat purp're roozen her te boben /
 En brengt een heilzaam Balzem poozt.

X X X V.

Uw reuk is ed'ler dan der wijnen :
 Zy doet het slangen-gift verdwynen /
 En maakt het zielie hart gezond.

Die kloob verschafte een drank ten leven :
 Wie dorst / kom herwaards zich begeben.
 Ei ! opent u / o zoete wond !

X X X V I .

Ach word geopent roode wonde !
 Maak dat mijn hert u voeld' en bonde.
 Gun dat ik in u overga.
 'k Mensch in die schuilplaats gantsch te loopen.
 Ach doet my arme klopper open /
 Die by uw kruis al wachtend sta !

X X X V I I .

Mijn mond blijft kussend aan u hangen :
 Ik koom u druliken en ombangen
 Mit brandend lusten van mijn min.
 'k Laat in uw wond mijn hert inzinken /
 En daar uit bloed en water drinken.
 Ontfang my gantsch / en neem my in.

X X X V I I I .

Wat heeft die smaak al honig-geuren !
 O Jesu / die dien 't mag gebeuren
 Dat hy u proeft en onderbind /
 Zal van uw zoetheid overwonnen /
 Mit liefd weer booz u sterben konnen /
 Wien hy alleen op 't hoogst bemint.

X X X I X .

Verberg my in die groeb' dochjelve /
 En wilt mijn hert daar diep in delven ;
 Op dat het schuilend' daar verhitt' ;
 En vellig mag in vrede wezen /
 Zo dat het niets behoeft te breezen /
 Vermits het in die krotz-kloob' zit.

X L .

In mijne laatste sterbens-stonde

Laat

Laat doch mijn geest dooz d'open worde

Ⓞ Jesu / ingaan in uw zp:

Blaaz' ik die uit / laatz' in u binden /
Op dat geen Hel-leeuw hem verfinde /
Maar dat die altoos by u zp.

X L I .

D E B O R S T .

Mijn God / mijn Zaligheid / ik groet u

Ⓞ Jesu lief; wyl mijn gemoed u

Verkieft: Gy zijt mijn Liefde gekruist.

'k Groet u / eerwaarde Borst en haake

Om u al bevend aan te raaken /

Waar in de liefde word gehuist.

X L I I .

Ik groet u / Zetel der Drieenheid /

Ⓞ wat / dat zulk een ongemeenheid

Dan liefd besluit: Gy zijt de zuil

Die zwakke schoort; de rust en brede

Dan ons / uw afgematte leden:

Hier bind het ned'rig volk een schuil.

X L I I I .

Ⓞ Jesu / alzints te bezeeren /

Steads waard te zoeken en begeeren /

Ik groet u: schouw' my die hier sta:

Terwijl ik tot u kom genaaken /

Wil my ontsteken en doen blaaken

Dooz herten-buigende gena.

X L I V .

Wilt my een zuib'ren Boezem geben /

Dol vier / godbruchtigheid en leven /

Dol heilig treuren en dol bregd.

Laat ik mijn eigen wil verzaaken /

En u steeds ebenbozmig maaken /

Verzelt met rijke maat van deugd.

X L V .

O Jesu Chziste vol van zoetheid /
 O trouwe Herder vol van goedheid /
 Gods eigen en Marias Zoon :
 Maak met de milde waterstroomen /
 Die uit uw herten-welle komen /
 Mijn smetten / goede Vader / schoon.

X L V I .

'k Groet u; die 's Vaders Glans en Beeld zijt :
 Die zelve God uit God geteelt zijt.
 O schenk doch uit uw volheids schat.
 Aan arm' en aan verlaaten menschen
 Uw goed'ren daar ze zo om wenschen.
 Gy houd niet min al geef je wat.

X L V I I .

O Borst / zo vol van liefstikheden /
 Borst door uw giften zo mijn zeden
 Gelijk 't betaamt / en heilig my :
 Ei wil my vry van zonden spreken /
 En met uw liefde-blain ontsteken /
 Dat 'k uwer steeds gedachtig zy.

X L V I I I .

Gy zijt den Afgrond van de Wijsheid
 Wien d'Eng'len-rei gestadig prijs zeld
 Met een verheben Hemel-toon :
 Johannes in uw schoot gelegen /
 Heeft 't geen Hy zoog uit u gekregen :
 Maak dat ik altoos in u woon'.

X L I X .

Ik groet u / Bron van gunst-betooning /
 In wien der Godheids volheid wooning
 Lichaamelijk genomen heeft /
 Zelfstand'ge Wijsheid / waare treden /
 Verdrijb mijn dwaas- en pdelheden
 Door uwen raad dien gy my geeft.

L.

Gods waare Tempel / 'k kom u groeten:
 Ontfermt u mijns / die aan uw boeten /
 Ja op uw Woord / ter neder val.
 Gy die al 't goed hevat / stel mede
 My by uw uitverkoren Leden /
 O rijke schat-kist / God van al.

L I.

HET HERTE.

O hoogste Konings Hert ik groet u;
 Ik groete met een blij gemoed u:
 Dat 'k u omhelz verblijkt my /
 Daar na is mijn ziele-pogen:
 Op dat ik tot u spreken moge
 Geeb dat ik aangemoedigt zy.

L I I.

Wat liefd verwon en perst' uw herte?
 Wat pijnigd' u een bange smerte /
 Doen g' u vernietigd' aan het hout /
 En wild' uw Godheids glans verheelen /
 Op dat g' u aan ons mede-deelen
 En van de dood ontrukken zoud?

L I I I.

Wat moest die dood dan bitter smaaken?
 Hoe wreed / die na uw bloed dorst haaken /
 En in die zaal een inbreuk deed
 Daar 's Levens leven in moest leven /
 Die daar zelf quam de doodsteek geven /
 En u / o zoetste herte / beet?

L I V.

Om 't sterben dat gy hebt geleden
 Wanneer gy hebt voor my volstreden /
 Mijn herts-beminde Hert en Heer /

Wilt doch tot u mijn driften neigen /
 Zo dat ik my u weêr toeëigen' :
 Dat is 't geen ik op 't hoogst' begeer.

L V .

O zoet / geliefde Hert / ik smecke /
 Maakt rein mijn hert / zo afgelweken /
 Verstokt in 't pdel / en verleid.
 Maakt dat ik mag godzalig wezen /
 En God / gelijk mijn plicht is / bzezen :
 Verdzijb de kou-en hardigheid.

L V I .

Dat door mijn Herten-merg gestadig /
 Al ben ik zondig en misdadig /
 Uw liefde door en weder bloep' :
 Dat gantsch mijn hert / my zelf onttoogen /
 Van liefdens wonde krank zijn moge /
 En van dat vier gestadig gloep !

L V I I .

Ontsluit / verwijd u / Herte-deuren /
 Gelijk een kroos van wond're geuren
 Op dat ik tot u ingang bind.
 Vereenigt u doch met mijn herte :
 Zalfst zo gy wilt / of doe het smerte.
 Wat lijd hy niet die u bemint ?

L V I I I .

Hy weet niet wat hy best doen zoude /
 En kan zich zelven niet weêrhouden ;
 Geen liefdens maat kent die u miat :
 Graag zoud hy duisend dooden sterben
 Door u / en om u te verkwerven /
 Wien ulwe liefd dus overwint.

L I X .

'k Hoep met mijn herte-stem geduurig /

Zoet Hert [want ik bemin u vurig]
Neig doch u zelven tot mijn hert ;
Op dat het weër zich neigen moge
Tot u / en tot uw dienst betwogen /
Ait liefd u opgeoffert werd.

L X.

o dat het in uw liefde lebe :
En nooit tot flim'ren zich begebe :
A ween het : 't doe u zijn beklag :
't Aanbid u : 't zeg u zijn begeeren ;
Zo dat het u naar plicht bereeren /
En t'aller tijd genieten mag.

L X I.

o Herten-roos ! word doch ontloken /
Wiens geur zo lieflijk word geroken :
Verwaardig ons en zp zo goed
Dat wy berwijding in u krijgen :
Maak dat mijn hert daar steeds na hÿge
Dooz brandende begeertens gloed.

L X I I.

Maak dat uw hert doch van het mijne
Verzelt zp / en ik aan uw pijn
En wonden mee gemeenschap krijg'.
Dan zal mijn hert uw hert gelijken
Als 't lijd / en geenzints wil ontwijken
Dat het die zelve spies doorrijg'.

L X I I I.

Sluit in uw boezem ook mijn herte /
Dat 't by u zp in blijde smerte ;
Dat is mijn herten-wensch : en dat
Het by / ja in uw hert / mag wonen /
En met dien ongedaanen schoonen
Steeds zp ; 't geen naauw zich zelf bebat.

o dat

L X I V .

O dat het hier vertoeb' en ruste!
 Nu word het / ziet / met graage lusten
 Na u bewogen / als zijn doel :
 't Is met een vier'ge doof ontsteeken
 Naar u: wilt / Jesu / niet ontbreken ;
 Op dat het van u recht geboel'.

L X V .

H E T A A N G E Z I C H T .

Gh groet u Hoofst vol Bloedig bocht / en
 Met scherpe doornen gantsch omblochten /
 Gewond / mishandelt en gebuilt ;
 Dat met een Kied-staf zijt geslagen /
 En guijl en speegzel hebt verdragen /
 Waar mee uw aanzicht wierd bebuilt.

L X V I .

'k Groet u / wofens aanschijn / eertijds heerlijk /
 Nu zo ontleken en zo deerlijk /
 Zijn zoete blos verandert heeft /
 Van doodsche bleekheid gantsch bevangen :
 Dus ziet men u aan 't kruis-hout hangen.
 Dooz wien het Hemelsch Hof zelf beeft.

L X V I I .

O alle kragt en jeugd is heenen /
 En uit uw aangezicht verdweenen :
 Geen wonder ach ! de dood vertoont
 Zich in uw aanschijns bange trekken ;
 Terwijl gy gantsch hangt en gebrek / en
 Zo mager / zonder verto' of schoont'.

L X V I I I .

Gy zijt booz my dus aan die stange
 Bespot / gemartelt opgehangen
 Verschijn my met een klaar gelaat

En liefdens blijkt. Ontwaardig ben ik /
 Een snoode zondaar / dat beken ik ;
 Doch dat 's meer roem booz u genaad.

L X I X.

Wilt / goede Herder / in dit lijden
 My doch erkennen en belijden
 Dat ik onder d'uwre zp ;
 Gy uit wiens mond ik heb bekomen
 De zoetste melk en honig-stroomen /
 Verz' boven alle lekierop.

L X X.

Wilt doch my schuld'ge niet versmaden ;
 Ontwaardig my met uw genade ;
 Schoon ik mijn snodeheid ben bewust.
 En mits de dood u nu komt dzeigen /
 Zo wilt u Hoofst nu t'mywaarts neigen /
 Op dat gy in mijn armen rust.

L X X I.

Wat was 't my blijdschap en genoegten /
 Mogt ik my tot uw lijden voegen !
 O dat ik 't kuis nooit wederstreeb' !
 Van 't zelve kuis met u te sterben
 Laat my / die 't kuis bemin verwerben ;
 Dat ik den geest daar mede geeb'.

L X X I I.

'k Dank booz uw bitt're dood en smerten /
 O liebe Jesu ! u van Herten /
 Gy die zo goedertieren bent.
 O God / hol van weldadigheden /
 Doet dat uw schuld'naar heeft gebeden /
 Dat ik niet zonder u volend'.

L X X I I I.

Wanneer ik eens zal moeten sterben /

O laat ik dan doch **H** niet verben:
 Ach blijf / en wijk dan niet van my!
 Ter banger uur van mijn verscheiden
 Kom doch / o Jesu / zonder beiden /
 Bescherm my dan / en maak my byp.

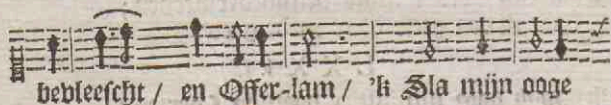
L X X I V.

Als ik mijn sterf-bevel ontfange /
 Laat / Jesu lief / my dit erlangen:
 Verschijn my doch eer ik verhuiz'.
 Vertoon **H** my / min-waarde Minnaar /
 Gelyk gy hangt als dood's verwinnaar
 Al sterbend' aan uw heilzaam huiz.

DE GEKRUISTE CHRISTUS.

Toon: Hendrikjes.

I.

stam.

Of

I I.

Of aldus:

Wat doozluchte Hemel-vrachten Worden van

uw huys gesmaakt: Dat gy t'evens 't Hout

des levens En een Hemel-ladder maakt!

I I I.

'k Heb den zegen

Weer gelzegen

Dooz uw bloek: want gy voldeed

't Allegader

Aan uw Vader /

Als gy aan het huys-houd leed.

I V.

Mijne zonden

Zijn uw wonden /

En uw wonden mijn rantsoen.

Mijne slagen

Woud gy dragen /

En uw sterben is mijn zoen.

V.

O hoe deerlijk!

Maar begeerlijk /

Hangt g' op Golgotha voor my /

Daar ik vinde

Schuilplaats in de

Klobe van uw open zp!

O wat komen
Levens-stroomen
Alt uw wonden neêrge daalt?
't Wyl uw herte
In die sinerte
Liefde-blammen van zich straalt.

V I I .

't Hoofst te buigen
Wil betuigen
Dat gy my uw kus aanbied:
En uw armen /
Tot ontfermen
Mitgebreid / en sluit gy niet.

V I I I .

'k Zie uw handen
Mitgespand / en
Open ter mildadigheid.
'k Zie uw voeten
Gantsch bebloed / en
Dast; maar tot mijn hulp bereid.

I X .

O dus weekt gy
En verbreekt gy
d'Oude slangs bedrijf en hoofst.
Gy en wijkt niet /
Noch bezwijkt niet /
Tot Gy hem zijn buit ontroofst.

X .

't Zegepraalen
Te behalen
In het Kamp-veld van het kruis
Was uw glori:
Die victori
Brengt ook ons in 's Daders Huis.

X I.

O mijn Heere!
 Dit 's mijn eere
 Dat ik u mijn Heiland noem.
 Tood en Heide
 Stoot zich beide;
 't Is uw' hzuis waar in ik roem.

ZOEN-WONDER, of ZEGEN-VLOEK.

Stemme: δ Galaté, &c.

I.

DEs ongeboren Vaders eeuw'ge Zoon
 Heeft in de Vrede-raad zich aangeboon
 Om dooz zijn sterben
 Ons te verwerven
 Des levens onbetwelfelijke H'zoon.

I I.

O wond're liefd' die God den zondaar toont /
 Dat Hy zijn Zoon en Lieb'ling niet verschoot /
 Maar doet die draagen
 Zijn toozne-flagen
 Dooz die Hem / als zijn v'pand had gehoont.

I I I.

Weergaloos offer / dat vooz zonden boet /
 't Welk God / δ wonder ! aan de Godheid doet.
 Dat zich het Leben
 Ter dood begeben /
 En Priester / offer en Altaar zijn moet !

I V.

Het kruis-hout / schoon Gods bloek lag op die dood /
 Is van 't gezegent bloed gantsch nat en rood.

Zo is den zegen

Dooz bloek verhezen

Op wierd een bloek / uit wien de zegen sproot.

V.

Geef' / Heer! Dat ik mijn zegen in uw bloek /
 En in uw dood alleen mijn leven zoek'.

Dus word'er zegen

Dooz bloek verhezen

Van die / wiens schuld gewist is uit Gods boek.

S T E R F - W E N S C H

Tot de gekruicigde Zaligmaker.

Wijze: Christe, die du bist dag &c.

I.

Heer Jesu Christe / Lebens-licht /
 Mijn Heil / mijn Troost en Toeverzicht:
 'k Ben hier op aarden maar een gast:
 My drukt een zwaare zonden-last.

I I.

En groote reiz' staat my te doen
 Om Hemelwaards tot U te spoen /
 Dat 's 't Vaderland / en d'erfenis
 Die dooz uw bloed verworven is.

I I I.

Mijn ziel is Heer! zo mat en moe:

't Lijf

't Lijf heeft daar weinig kragten toe.
 Dus schreeuw' mijn angstig herte zeer /
 Ach neem my tot u / haal my / Heer !

I V.

Hw lijde sterke doch mijn hert
 In mijne laatste sterbens-smert :
 Hw bloedig zweet verfriffche my :
 En dooz uw banden maak my vry.

V.

't Doozgeeff' len van uw bloed'ge huid
 Wiss' al mijn zonde-striemen uit :
 Hw doozne-kroon / uw hoon en spot /
 Bzeng my tot eer-en vzeugd-genot.

V I.

Als ik geen laab'nis nutten kan /
 Hw doozst en gal-dzank sterks' my dan :
 Hw angstgeroep in vzeez' en nood /
 Verquikk' en troost' my in mijn dood.

V I I.

Hw dierb're wonden alle bijf
 Laat zijn mijn veilig schuil-verblijf /
 Als een verborzen rotze-kloob' ;
 Op dat geen helsche kilaauw my roob'.

V I I I.

Wanneer mijn spzeeken is gedaan /
 Dooz dan mijn herte - zuchten aan :
 Maak dat mijn ziel den Hemel vind /
 Al word het oog-gezicht schoon blind.

I X.

Geef dat ik / eer my 't herte vzeek' /
 Dooz 't laast uw laaste woord ook spzeek'.

Bewaar m' ook / Heer! vooz ongestalt'
Als nu de dood my overvalt.

X.

Hw Huis laat zijn mijn wandel-staf :
Gun my ten rust-vertrek uw graf.
Hw Lijk-gewaad / zo rein en fijn /
Laat my meê tot een dood-kleed zijn.

X I.

Maak dooz uw nagels my bekend
Dat op my in uw handen pzent
Dooz altoos : en geleidet my
Ten Hemel dooz uw open Zp.

X I I.

Hw dood is 't daar ik op vertrouw /
En zalig afscheids hoop opbouw :
Doet 's Hemels deur my open staan
Als hier mijn werk is afgedaan.

X I I I.

Ten jongsten dag verwek my weêr :
Stel m' aan uw Rechterhand dan / Heer!
Op dat ik dat Gericht ontblied'
't Geen van A weg te gaan gebied.

X I V.

Verbozm mijn lijfsgestalt' dan gants /
Zo dat' et straal met zonnen-glants /
In zulk een heerlijkheid als Gy /
En Hemelsch en vergeest'lijkt zp.

X V.

Hoe vrolijk zal ik u dan daar
Steeds loben met der Eng'len schaar /
En al de zaal'ge / die verblijd
Hw lief'lijk aanschijn zien altijd !

DE VERHOOGDE CHRISTUS.

Toon: δ Kerfchnacht. Of; Wallis.

Siet pag. 46.

I.

O Had mijn Ziel nu Arends vlerken /
 Om boven d'ondermaansche zwerken /
 En wolken-trans en zonnen-gloed /
 Ter Hemel-poozt mee in te treden /
 Met Jesus / die weer van beneden
 Na 's Vaders wooning is gespoed.

I I.

Mijn Heiland voer uit 't aardfch gewemel
 Tot boven aller Heem'len Hemel /
 Verzelt van d'Eng'len staatzi-rei :
 Hem diend' een wolk vooz zege-wagen
 Om Hem in zege-praal te dragen /
 Omringt van 't juichende gelef.

I I I.

Hy heeft de macht des doods bedwongen :
 Hy heeft de Hel haar roof ontwongen :
 Den duivel pletterd' Hy den kop :
 Hy ging hen in triumf omleiden /
 Geboeit / doe Hy uit 't kampf-veld fchetde /
 En klom ten Hemel heerlyk op.

I V.

Hy maakte d'Hemel-baan dus open /
 Die met zijn bloed eerst was bedzopen /
 En dooz zijn kruis-dood ingetwijd :
 Hy ging ons vooz tot zinnen Vader ;
 Op dat men tot zijn Zoen-throon nader /
 Dyrmoedig / meer als vooz die tyd.

E 3

Hy

V.

Hy wierd om ons te wederbaaren
 Gebaart / als wy verbasterd waren :
 Hy stierf vooz ons de wereld af /
 Op dat men in zijn spooz zou treden :
 Hy stond en voer op ; 't geen zijn leden
 Daar toe ook recht en krachten gaf.

V I.

't Past ons met Jesus dan te leven /
 Om zo de doodsnik meê te geben ;
 Op dat men met Hem ook verrijz' /
 En opbaar : die dooz zijn victori
 Met luister glanssen van zijn glori
 Ons slouk'ren doet in 't Paradijs.

V I I.

Gy / die met glans en roem beperelt /
 Den Hemel-throon ruilt vooz de wereld /
 En zit aan 's Vaders Rechterhand
 Als Hoofst en Dooz-spraak ; schouwt beneden /
 Bewierook 't offer der gebeden
 En zend' uw Geest ten onderpand.

V I I I.

Du heerscht Gy onder uw vanden /
 Tot Gy uw Vader 't Rijk in handen
 Eens geeft / en t'zaam dan zit aan 't roer.
 Schytk Kerken-vrand ! Juchel o Broomen !
 Want Jesus zal eens wederkomen
 Zo als Hy van ons heenen voer.

ROEM-ZANG,

AANDE

ROOZE VAN SARON.

Stemme: δ Zalig Heilig Bethlehem.

I.

O Sarons Roos / wiens Majesteit
 Eerbiedigt word van Cherubijnen:
 Uw geur en glooz / vol lieflijkheid /
 Doet alle Werelds-schoon verdwijnen.

II.

Wat lieve reuk! wat schoone bloos!
 Wat heilzaam sap bloeit uit uw blad'ren.
 't Derrukt de ziel / δ Hemel-roos!
 Uw kracht en min doozdzingt mijn ad'ren.

III.

Wat waart gy / zelf ontlupstert / schoon!
 Men zag op Golgotha u bloeyen /
 Als geessels / spijkers / doornekroon /
 Het bloed de'en uit uw' wonden bloeyen.

IV.

De bloek-boom droeg de Zegen-bloem:
 Maar ach! van doornen wreed dooz-prikkelt.
 Der zielen wensch / der Eng'len roem /
 Al hing die met haar bloed bespikkelt.

V.

Uw hoofd / als met een roozen-hoed
 Umblochten / heeft uw Mantel-zoomen

Bebauwt; en geen robijnen-gloed
Kan by dat rood in schoonheid komen.

V I.

o Uder Wond was als een kroos /
In zijd / in handen en in voeten.
Wat blonk dat Purper weergaloos!
Dus moest die kroos mijn Doozen boeten.

V I I.

Sluit gy 't gezicht / en wend gy 't af /
Al wien de Zatan dat verblindde :
o Wie Gods Geest maar oogen gaf /
Zal 't eenigst ziel-vermaak hier binden.

V I I I.

o kroos! nu zijt gy oberplant
Van hier om laag in 't hemels Eden /
En praalt aan 's Daders rechterhand /
Zoo als gy deed van Gewigheden.

I X.

Des Hemels pronk / het hoog gesternt/
Dat met ontelb're fakkel-bieren /
Als kroozen / aan 't Hittspanfel bernt /
Kan dien niet / als die kroos / vertieren.

X.

Zelf d'Eng'len-ree / Gods glori-stoet /
Daar 't licht zo luister-rijk in stonkert /
Dalt ned'rig booz die kroos te voet /
En word dooz deze Zon verdonkert.

X I.

Kom / Zions Maagden / ga eens uit :
Beschouw doch Salomo / uw Koning /
Zo gantsch begeerlijk aan zijn Bruid :
Zijn Bruilofs-dag had zulk een Krooning.

Heer!

X I I.

Heer! geeft my doch een hert en oog/
 Dat in uw liefde zich verlieze
 Met herten-lust / en steeds om hoog
 Staar-dogend / u alleen verkieze.

X I I I.

Geen cierendijker roozen-kranz
 En kan uw Zuid zo rijk bezonken /
 Als Gy; veel meer dan zonnen-glanz /
 En kroonen / die als Sterren blonken.

X I V.

Ei weid de Distels uit Gods Hof /
 En maak die zelf tot krooze-laten.
 Dat is uw heerlijkheid en lof:
 En 't zal de vreugd en dank vergrooten.

X V.

Kom groef ook in mijn herten-grond /
 En maak u uit die netelheide
 Een Saron / volgens 't Heil-verbond:
 'k Zal in dat Lust-prieeel u leiden.

X V I.

Ach! dat ik op / ja in mijn hert /
 O Sarons kroos! u steeds mag dragen /
 En na uw beeld verandert werd:
 'k Zal aan uw oog dan we'er behagen.

X V I I.

Zo 'k ooit in bange slaauwte viel;
 'k Zou door die liebe reuk herleben.
 Die kroozen-balzem zal de Ziel
 Van alle quaal genezing geven.

X V I I I.

Mijn Ziel-cieraad! mijn Vreugd! mijn Eer!

Wiens schoonheid nimmer zal verflensen /
 Ach geef u my ; 'k begeer niet meer /
 En 'k heb dan 't hoogste van mijn wenssen.

X I X.

ô Zelig die in 't Paradijs /
 Bp's levens klaare Water-blieten /
 Met eeuwig zingen van uw prijs /
 U zal aanschouwen en genieten !

X X.

Tertwyl ik in dit Distel-dal /
 En onder dooznen / hier verkeere /
 Zo geef dat ik / mijn Troost en Al !
 U met mijn Lozang steeds vereere.

D E L E L I E D E R D A L E N .

Toon : ô Zelig Heilig Bethlehem.

I.

O Koninglijke Leli-bloem /
 Bescheptert / en zo hoog verheben :
 Gy lokt mijn hert uit tot uw roem.
 Ach ! wilt my Geest en woorden geben.

I I.

Uw Majesteit / zo lief / zo schoon /
 Gaat al wat heerlijk is te boven.
 Uw glans kan d'Elpenbeenen Thoon /
 En pracht / van Salomo verdoben.

I I I.

U Goudgeel / van een zuiver Wit
 Omkleed / dat zijn uw twee Natuuren /

Du bei vol glori / daar gy zit
Op 's Daders Thoon / dat steeds zal duuren.

I V.

De doornen hadden eens uw blad
Doozprikt / ontluistert en geschonden /
Ja met uw herte-bloed bespat :
Noch bleeft gy wit / schoon rood van wonden.

V.

Wat waart gy doen ook Zelt-zacht /
Zachtmoedig Lam ! van felle doornen
Omringt / ter slachtbank zelf gebzacht /
Maar zonder schelden / wraak of toornen.

V I.

De levens-reuk / die gy verspreid /
Kan hemel-zoet de ziel vermaken
Met d'allergrootste lieflijkheid /
Die nooit een aardeling kan smaken.

V I I.

Wat brengt gy ziel-genezing aan !
Wat is uw heilzaam sap een Balsam !
Die op uw bloed u quam te staan :
En dat verzoet de bitterst' alsam.

V I I I.

Gy sproot uit een verbloekte grond /
Die zelf maar doornen boort kon teelen :
Noch had geen deel aan Adams zond ;
En quaamt zijn droeve beuk we'er heelen.

I X.

Met meer dan Koninglijk tieraad
Komt gy uw lieve Bruid bekranssen :
Dus praalt zy in haer glori-staat /
Dooz u / met meer dan zonne-glanssen.

X.

Gy zijt de waare Liefde-bloem.
 Geen Dudaïm kan by u haalen.
 Dus waardig alle min en roem
 Beneden / en in 's Hemels zaalen.

X I.

Hoe hoog gy nu verheerlijkt bent ;
 Doch neigt gy echter na om laage /
 Tot die gy hoor de ulve kent /
 En laat u 't ned'zig dal behagen.

X I I.

Geen Sinai / geen Gilboa /
 Geen Ebals top / geen harde rotzen /
 En wilt gy / maar bewijst gena
 Aan 't ned'zig hert ; doch niet aan trotzen.

X I I I.

Ach ! werp mijn hooge steikten ne'er :
 Kom zelf mijn doornig herte bzaaken /
 Bedauw het : en wil zelf het / Heer !
 A tot een Teli-weide maken.

X I V.

Wanneer ik zo uw beeld vertoon /
 Hoe zeer ook doornen my omgroepen /
 Dan is mijn ziel inwendig schoon /
 En 'k zal daar onder schooner bloepen.

X V.

Ei kom dan in uw Teli-hof :
 Wy zullen ons daar 't zaam verlusten
 In min-genot / en tot uw lof
 Sal ik in u / mijn Al ! berusten.

X V I.

Bewaar my / dat mijn hert en oog
 Aan 's werelds stink-kruid nooit blijv' hangen /
 Waar

Maar dooz'er Satan veel bedroog /
En in zijn bloem-hof heeft gebangen.

X V I I .

De Mensch / en wat hier heerlijk was /
De pronk der ondermaansche dingen /
Dalt als een bloem / en dozrend gras :
Maar gy lijdt geen veranderingen.

X V I I I .

o roet eens al de dooznen uit /
Die nu zo weeld'ig zich verspreiden :
En kom uw onderzunkte Bzuid
Op u / in 't Paradijs geleiden.

B E R N A R D I

Juich-zang tot de gekruiste en verhoogde Christus.

(Vertaalt) Toon: Psalm 100.

Of: Jesu die uw's gedachtig is.

I.

Jesu gedachtenis is zoet / Geeft waare blijd-
schap aan 't gemoed : Maar boven alle zoetig-
heid Is zoet zijn tegenwoordigheid.

Geen

I I.

Geen zoeter zang-stof streelt het oor ;
 Geen liever maar' ontfangt 't gehoor ;
 Niets word gedacht zo lief / zo schoon
 En zoet als Jesus Godes Zoon.

I I I.

o Hope van wie zich bekeert /
 Hoe mild zijt g' aan die u begeert !
 Hoe goed aan die u zoeken gaat !
 Maar wat aan die g' u binden laat ?

I V.

o Jesu / herten-zoetheids Bron /
 Fontein des levens / Zielen-zon /
 Die alle vzeugd te boven gaat /
 En zielen-wensch alleen verzaad.

V.

Geen tong heeft om te zeggen macht /
 Geen pen om uit te drukken kracht /
 Slechts kan geloven die 't bevind
 Wat 't is dat iemand Jesum mint.

V I.

'k Zoek op mijn bed Hem met de Bzuid ;
 't wijl ik mijn Herte kamer sluit :
 Zo in 't geheim als openbaar /
 Reemt hem mijn liefde naarstig waar.

V I I.

'k Zal met Maria booz den dag
 Gaan Jesum zoeken daar hy lag /
 Met ziel-gehem / en smert-vertooog
 Doch met 't gemoed / niet met het oog.

V I I I.

'k Zal traanen sproepen op de steen /
 En 't graf verbullen met geweën ;

'k Werp

'k Werp dan my voor zijn voeten neer /
Met vast omhelzen van mijn Heer.

I X.

O wonder-koning / die in strijd
Doozluchtig Zegepraaler zijt /
Onzegg'lijk / zijt Gy liefgetal /
En gantsch begeerlijk heel en al.

X.

Blijf by ons / Heer ! en met uw licht
Beschijn / ontnebel ons gezicht.
Dijb' t naar' en donker / uit 't gemoed /
Verbul de wereld met uw zoet.

X I.

Wanneer Gy in ons herte daalt /
't Woord dan met waarheids glans bestraalt :
En d' ijd'le wereld word verfoeit
Daar uwe liefde van binnen gloeit.

X I I.

Hoe aangenaam is Jesu liefde !
Hoe zoet die zelf Hem had doorziefte !
Z' is liefelijker duizendmaal
Als ooit kan melden tong-berhaal.

X I I I.

Dit toont zijn lijden en zijn dood /
En 't herte-bloed dat uit hem bloot.
Maar door verzoening is geschied /
Zo dat men weêr Gods aanschijn ziet.

X I V.

Dat elk dan Jesum kenn' en acht' :
Dat yder na zijn liefde tracht'.
Zoek Jesum vierig allegaer
Dat 't zoeken zelf meer liefde baar'.

X V .

Bemin Hem / die u zo bemint /
Op dat zijn liefd vergelding vind'.
Loop na die reuk / en breng uw Heer
Geloften booz beloften weer.

X V I .

't Is Jesu goedertierentheid
Daar alle vzeugden-hoop' in leit :
De Bron van zoetheid en genaad' /
En waare vzeugd / daar 't hert in baad.

X V I I .

o Goede Jesu ! mijn gemoed
Bevind' uw liefdes overbloed.
Toon my in tegenwoordigheid
De luister van uw majesteit.

X V I I I .

Kan ik niet spreken zo 'k begeer ;
'k Zwiig echter van u nimmermeer :
De liefde moedigt my ; mits Gy
't Alleen zijt / daar ik m' in verbly.

X I X .

O dierb're Jesu ! uwre min
Heeft zoete ziels-berquikking in /
Die zonder feil of walg verzaad /
En in de zathheid hong'rig laat.

X X .

Gy die u smaakt die haakt na meer :
Gy die u drinkt dorst eben zeer ;
Zo dat Gy niets begeerlijks vind
Als Jesum / dien zijn ziel bemint.

X X I .

Dien uwre liefde dronken maakt /
Die weet hoe lieflijkt Jesus smaakt.
Gelukkig is dien die verzaad !
Daar is geen wensch die hooger gaat.

X X I I.

O Jesu / Koem van 't Eng'len-choor!
 Gy klinkt als 't zoetste lied in 't oor:
 Gy smaakt als honig in de mond /
 Daar 't herte Hemel-wijn in vond.

X X I I I.

'k Mensch duizend-maalen naar u: och!
 Mijn Jesus / wanneer kom je doch!
 Och! wanneer maakt Gy my eens bly /
 Dat ik van u verzadigt zy!

X X I V.

't Is uwe liefd' die altoos blaakt /
 Die my steeds krank en quijnend' maakt.
 Jesus is my een honigstroom /
 Een eeuw'ig-bruchtb're Lebens-boom.

X X V.

Aw hoogste goedertierentheid
 Die is mijns herten b'zlijkheid.
 Goedheid die nooit begrepen werd /
 Aw liefde d'ring en prang mijn hert.

X X V I.

Goed is 't my dat ik Jesum minn' /
 En stel al 't ander uit de zin:
 Dat ik my sterb' / en heel begeeb' /
 Op; dat ik gantsch voor Jesus leeb'.

X X V I I.

O Jesu / allerzoetste zoet /
 En hoop' van 't zuchtende gemoed /
 'k Zoek ik met traanen vol van smert /
 En 't innigst roepen van mijn hert.

X X V I I I.

Wanneer ik ben / of hoe / of waar /
 F

Mijn Jesus wensch ik altijd daar.
 Wnd ik Hem dan / wat blijde dag!
 Wat heil als ik Hem houden mag!

X X I X.

O wat omhelzing en gekus!
 Wat honig-teugen smaaken dus?
 Gelukkig is die liefde-band!
 Maar ach! dit houd' niet lang hier stand.

X X X.

Ik zie nu't geen ik zocht wel eer;
 Ik Geniet nu al mijn ziels-begeer:
 Ik smelt van Jesu liefde-gloed/
 Die 't gantsche hert ontbonken doet.

X X X I.

Brand zo de liefd tot Jesus; dan
 Is niets dat ooit haar blussen kan:
 Die min verstaauwt noch sterft / maar gzoeit/
 Zoo dat ze staadig meerder gloeit.

X X X I I.

Deez liefde-blam heeft nooit gedaan,
 Haar wond're zoetheid wast steeds aan:
 Hert-sterkend is haar lekk're smaak /
 En geeft een Heil-rijk ziels-vermaak.

X X X I I I.

De liefd / dooz Hemel-bier verhit /
 Kleest in mijn innigst merg en pit /
 Dat gantsch de ziel ontsteken werd:
 En dat 's 't verheugen van mijn hert.

X X X I V.

O ober-zaal'ge liefde-gloed /
 En brandend' lusten van 't gemoed!
 O liefverquikken / wat is 't schoon
 Te minnen Jesum Godes Zoon!

O Jesu!

XXXV.

O Jesu! Bloem der Moeder-maagd
 Wiens zoetheid onze liefde behaagt /
 Al zij steeds eer' en lof gezait:
 Al zij het Rijk der heerlijkheid.

XXXVI.

Kom / beste Koning / kom doch vza.
 O Glori-bader zonder gaê /
 Verschijn 't gemoed met meerder kracht /
 Op die zo dikwijls zijt verwacht.

XXXVII.

O Jesus! voor wien 't zonne-licht
 In glans / in zoetheid Balsam / zwicht /
 Wien niets in zoetheid ebenaart /
 Niets is als Op beminne's waard.

XXXVIII.

Wiens smaak de ziele zo bewerkt.
 Wiens reuk het herte zo versterkt.
 Hoe zich mijn Ziel gebreukig vind /
 Op zijt genoeg voor die u mint.

XXXIX.

't Is Jesus die de ziel vermaakt:
 't Is Jesus daar de liefde na haakt.
 O daar mijn roem en heil in leit
 Is Jesus / 's werelds zaligheid.

XL.

Mijn liebe Jesus / keer doch weer /
 Op die nu eerst uw Vaders eer:
 Den brand dempt Op spoedelijck:
 Bezit dan 't hemelsch Koninkrijk.

XLI.

'k Zal volgen waar Op heenen gaat /
 Wien ik mij niet ontnemen laat;

Mits Gy mijn herte my ontstaalt /
Gy zijt op wien ons menschedom pzaalt.

X L I I.

Ga / Hemel-Bozgers / te gemoet /
Dat g' uwe Poozten Hem op doet /
En deze zege-groet meê geeft;
Doozluchte Koning Jesu leeft!

X L I I I.

O deugd-en Eeren-Koning / Gy
Doert overwinnend' heerschappy.
Jesús schenkt ons vergiffenis /
Die d'eer van 's Hemels woning is.

X L I V.

Barmhertighheids ontfloten Bron
Zijt Gy / ja 's Hemels Zege-zon:
Verdzijb de duist're droefheids wolk:
Geeb 't licht der glori aan uw Volk.

X L V.

A roemt / A prijst het hemels Hof;
En steeds verdubbelt het uw lof:
Gy brenzt de wereld blijdschap aan /
En doet met God in vrede staan.

X L V I.

Gy heerscht in zulk een vrede-staat
Die al 't verstand te boben gaat.
Daar na is 't dat mijn ziel verlangt /
En spoed op dat ze die ontfangt.

X L V I I.

Jesús is na den Vader heen /
En in zijn Koningrijk getreên:
Mijn hert is van my uitgegaan /
En volgt en kleeft daar Jesús aan.

Dien laat ons nagaan met gezank /
Gebeden / lied'ren / lof en dank ;
Dat Hy ons gumm' te zijn met Hem
In 't hemelsche Jerusaleem.

LOFZANG AAN JESUS.

Stemme: Jesu, du mein Liebstes Leben.

Of: La Beauté la plus Severe.

I.

Zoetste Jesu / liefste Leben / Waarde Zie-

len-Bruidegom / Die u hebt aan 't Kruis ge-

geben Dooz uw volk en eigendom ; Jesu heil-

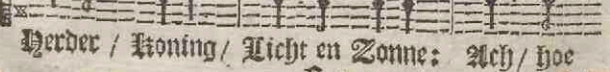
en bzeugde - bronne ; Jesu Hoop' en schat en

Loon / Mijn Verlosser / Bronk en Kroon /

Herder / Koning / Licht en Zonne: Ach / hoe
F 3 bzeug

I I.

o Gy wonder-schoone Wezen!
 Glans der heerlijkheid! Gy zijt
 Van den Vader uitgelezen
 Tot een Heiland in der tijd.
 'k Moet met schaamt' en druk betuigen
 Dat ik ben een snoode knecht;
 Die tot 't Heilig / Goed en Recht /
 Zonder u my niet kan buigen.
 Heer / ik blijbe boos ontaard /
 Zo uw Geest my niet herbaart.

I I I.

Kom / o Licht en Troost der volken /
 Kom mijn Liefste / sterk my dra:
 Drijf doch duist're zonden-wolken
 Van uw aanschijn / uit gena.
 Laat uw hitte my doen gloepen.
 God! mijn hert is reeds bereid:
 Kom doch met uw zoetigheid
 Lijf en ziele bei besproepen.
 Schiet op my uw flonker-sraal /
 Dat ik niet in 't donker dwaal.

I V.

Kom / mijn Liefste / laat my schouwen
 Uw gestalt' / zo zeer gewenscht /
 Schooner als de schoonste vrouwen /
 Altijd jong en nooit verstenst.
 Kom gy Opper-arts der zieken!

Kom /

Kom / o Menschen-hoeder ! och /
 Sarons Kroos / ei laat my doch
 Alwen Zielen-Balsem rieken !
 O mijn Leven / draalt doch niet /
 Dat ik u / mijn wensch / geniet !

V.

Als uw oogen vriend'lijk blikken /
 Lieffte Zielen-schat / mijn Al /
 't Zal mijn geest in my verguikken :
 Als my in uw Wijn-huis zal
 Zulk een blijdschap zijn geschonken
 Die zo zonder weêrga smaakt.
 Ach wat zoete min-gloed blaakt
 Met onleschb're liefde-bonken !
 Dies mijn ziel in u altijd
 Zich in heil of ramp verblijd.

V I.

Geeb / Heer ! dat ik in dit leven
 Als een vruchtb're rank doen moet /
 Al mag inge-ent aankleven :
 'k schat dat vooz mijn beste goed /
 Hooger dan Robijn-waardije /
 Dierder als het goude zand /
 Schooner dan de Diamant /
 Zo gezocht ter hobaardije /
 Beter dan der Paarken schijn /
 Of ze noch zo kost'lijk zijn.

V I I.

O gy Lust hof van verblijden /
 Daar mijn ziel met smert na zucht !
 Sterke Troost in al mijn lijden !
 O gy frissche Lebens-vrucht !
 Hemels Brood dat neêr quaamt daalen /
 Wat zijt gy 't gehemele' zoet !
 O mijn lieffte schat ! ik moet

U in wellust eens onthaalen.
 Ach! een kus maar van uw mond
 Maakt het min-ziek hert gezond.

V I I I.

Heer / ik bid u / laat doch blijken
 Dat gy spreken wilt in my.
 's Werelds tober-zang bezwijkte /
 En verstormde. Glinstert Gy
 Dat ik straks my tot u keere /
 En uw Woord / die ed'le schat /
 Huisvest in mijn herten-bat.
 Dat my uw waarheid leere
 Hoe ik / zond-en laster-byp /
 U / mijn God geballig zp.

I X.

Lieflijk is uw ed'le wooning /
 Vol genaad' en Hemel-goed /
 Daar gy schenkt / o Salems Koning !
 Uwe zoete liefde-gloed.
 Ziet / o God ! mijn ziel begeeren
 Dat ze byopljk moge staan /
 En verlicht haar oogen staan
 Op mijn Heilands triumferen.
 Lijf en ziel zijn bei verblijd
 Dat gy Overwinnaar zijt.

X.

Wel die menschen / die zo loben
 Uwe weldaad t'aller tijd :
 En die door uw arm van boben
 Van den byand zijn bebyid :
 Die u schild en sterkte noemen :
 Die hun leven staag in rust
 Leiden / en met deugd en lust /
 Dat men moet hun werken roemen.

Christen / heb je zo gedaan /
 O dan treed je 's Hemels baan.

X I.

Dit heeft ons uw Iesd gegeven /
 Jesu / Gods beminde Zoon /
 Die heeft u om laag gedreven
 Van uw hooge Hemel-thron.
 O hoe dierbaar is uw lyden !
 O hoe heilig is uw woord !
 Dat ons leid ter Hemel-poozt /
 Daar w' ons weiden met verblijden /
 Daar der Hemel-Borger's schaar
 Reemt uw dienst gestadig waar.

X I I.

Doet de hooge Poozten open ;
 Dempt wat zich hier tegen stelt ;
 Komt doch met geluk-wensch loopen :
 Ziet / daar komt dien Hemel-held !
 Ziet / daar komt Hy ingetogen /
 Als een Eeren-koning placht /
 Die den byand door zijn macht
 Heeft verwonnen ! Anders poogen
 Zp te prijzen onzen God /
 God / den Heere Zebaoth.

X I I I.

Hoe geloofst en hoog geprezen
 Zp uw groote Naam / O Heer !
 Heerlijk moet uw Rijke wezen /
 Ons tot Heil ; en A tot Eer.
 Gy zijt die ons hebt gegeven
 Ziel en Lijf / en Eer en Goed /
 En die door uw Eng'len hoed'
 Heden noch beschermt ons leven.
 Dank zp A tot aller tijd /
 Wyl gy / Heer / zo vriend'lijk zijt.

LIEFDE-ZANG TOT JESUS.

(Coon: Hoe wonder is de Min.

I.

O Liebens-waarde Heer!
 Mijn wensch en ziels-begeer!
 Wat in U is
 Verdient te zijn bemint;
 Vermits de ziel het alles in U vind.
 Hoe lief'lijk / blank en rood /
 Komt Gy ons voor in leven en in dood!
 Hoe schoon in wellust zijt g' / o Liefde!
 Wat de wereld gaf
 Is hier by dzek en dzaf.

I I.

't Zp hoe men U beoogt /
 Vernedert of verhoogt /
 't Zp in uw hzib;
 Aan 't Huzis / of op uw throon /
 Gy zijt veel meer dan menschen kind'ren schoon
 God-mensch / en Middelaar /
 Ach dat ik gantsch in U versmolten waar' /
 Ach dat dit liefde-vuur nooit slaauwe /
 Maar gestadig gloep' /
 Ja meer en meerder groep'!

I I I.

Mijn volle herten-lust:
 Wind maar in U haar rust.
 Ik wensch en tracht
 Na uw vereeniging
 Met ziele-dorst / des ik van vzeugd' opspring
 Als 'k U geniet / en mag

In \AA verlusten tot verzading. Ach!
 Dit 's allerhoogst van mijn begeerte.
 'k Mensch en zoek ook weêr
 Alleen \AA w dienst en eer.

I V.

De Satan heeft verblind
 Al wien \AA niet bemint.
 Verbloeking \AA
 Die / ja Maranatha:
 Maar uw oprechte Liebers \AA gena!
 Wijk / and're liefde / uit 't hert /
 Dat Jesus daar alleen gehuisbest werd:
 Ik kan / ik mag mijn liefde' niet deelen //
 Hem komt die alleen /
 'k En wil ook anders geen.

V.

Geet / Heer! dat ik steeds zie
 Des Konings schoonheid / die
 De Maagden-rei
 Tot zijne liefde trekt:
 En dat uw Geest 't geloof gestadig wekt.
 O gun my dat ik smaak'
 In \AA en uw liefde het Ziel-vermaak
 Dat gy in uw Binnen-kamers
 En uw Wijn-huis schenkt /
 Daar g'uw Bruid mee drinkt.

V I.

Mijn Jesu lief / uw min
 Heeft hier maar slegts begin;
 Maar boven zal
 Die eeuwig zijn volmaakt
 Daar uw liefde' in d'Hemeligen blaakt.
 Wanneer zal ik u daar
 Volkomen lieben met de zaal'ge Schaar /

Die u steeds lieben / leven / loben /
 Daar men zonder end
 Uw liefde met dank erkent!

ZIELS-VERGENOEGING IN JESUS.

Stemme : Als een uitgestorten Balzem.

I.

Niets en kan my zo betaamen /
 En verlusten / als dat ik
 My in Jesus roem verquik'.
 Ach wou Hy my zelf bequaamen /
 Dat ik Jesus steeds vereer' !
 Geef my Jesus / 'k wensch niet meer.

I I.

'k Laat den mensch de wereld prijzen /
 Die zich met de leugens voed /
 Jesus is het waare Goed.
 Jesus is de Keur der wijzen /
 Dat ik tegen elk beweer'.
 Geef my Jesus / 'k wensch niet meer.

I I I.

Wat God toezegt / hier en boven /
 Wat Hy schenkt in 't Heil-verbond /
 't Is in Jesus al gezond.
 Jesus kus ik door 't gelobe /
 Volgens d'Euangelt-leer'.
 Geef my Jesus / 'k wensch niet meer.

I V.

Jesus is nu al in allen :
 Zonder Jesus alles niet /
 Wat men in het schepzel ziet.

Jesus is mijn welgeballen.
 Herwaards / Sulamith ! keer weer.
 Geef my Jesus / 'k wensch niet meer.

V.

Wat de Schepzels schoons vertoonen /
 Wat haar zoets is meêgedeelt /
 't Is een schets en zinnebeeld
 Van dien weêrgaloozen schoonen
 Tot hem kilm ik langs die leer.
 Geef my Jesus, 'k wensch niet meer.

V I.

't Eenigst doelwit van mijn pogen /
 Daar mijn ziel zo na verlangt /
 Mits'er al mijn heil aan hangt /
 Is / dat ik Hem hebben moge /
 En by my niet van hem weer'.
 Geef my Jesus / 'k wensch niet meer.

V I I.

Goed en bloed / en lijf en leven /
 Vader / Moeder / Wijf en Kind /
 Schoon hoe tederlijk bemint ;
 'k Wil het al om Jesus geven.
 'k Wijk van Jesus nimmermeer.
 Geef my Jesus / 'k wensch niet meer.

V I I I.

Die ik booz mijn byand reken /
 Is / die my van Jesus keert.
 'k Wil om Jesus / schoon hoe weerd /
 Zelf mijn rechter-oog uit steeken.
 'k Acht om Hem noch Vriend noch Zweer.
 Geef my Jesus / 'k wensch niet meer.

I X.

Willen and're van Hem wijken :

Doof wil ik van Jesus gaan /
 Maar ik kleeft mijn Jesus aan.
 Dus moet trouw en liefde blijken /
 Dat ik nimmer af en keer'.
 Geef my Jesus / 'k wensch niet meer.

X.

o Betob'ring! u te laten
 Die zo lief een Heiland zijt.
 Wie u mist is alles quijt.
 Wat kan zonder Jesus baaten?
 Ach dat zich de dwaas bekeer'!
 Geef my Jesus / 'k wensch niet meer.

X I.

'k Laat my niet van Jesus scheuren /
 Noch verlofken. Lief noch leed
 Maken dat ik hem vergeet.
 Laat wat kan en wil gebeuren:
 Dat het onderst' boven keer':
 Geef my Jesus / 'k wensch niet meer.

X I I.

Meg dan al / hoe schoon en heerlijk /
 Wat in Jesus plaats wil staan:
 Gy staat my zo dier niet aan.
 Jesus is alleen begeerlijk.
 Vleit iets anders noch zo zeer:
 Geef my Jesus / 'k wensch niet meer.

X I I I.

Hooge Saaten / Konings Kroonen /
 Blinken zo in 's werelds oog.
 Aardsche Grootheid acht zo hoog:
 'k Wil aan Jesus voeten wonen.
 Jesus smaadheid is mijn eer.
 Geef my Jesus / 'k wensch niet meer.

X I V.

Dorsten gunst voert Hobelingen
 Hooger op tot laager val.
 Zp staan op een ronde bal.
 Zie / ten spiegel zulker dingen /
 Haman op zijn galgen-leer.
 Geef my Jesus / 'k wensch niet meer.

X V.

Opgehoopte Rijkdoms schatten
 Maak' de gierigaard zijn God :
 Jesus is mijn deel en lot /
 Dat geen wereld kan bevatten.
 'k Heb een schat die 'k meer waardeer'.
 Geef my Jesus / 'k wensch niet meer.

X V I.

O Wat moogt gy u bedriegen
 Met het geen zo nietig is /
 En op 't zekerst' zo gewis
 Als een hand vol blugge bliegen /
 Daar een spin haar web vooz scheer'.
 Geef my Jesus / 'k wensch niet meer.

X V I I.

't Weinig dat ik in dit leven /
 Met zijn gunst / van 't aardisch bezat /
 Overtrefst der boozen schat.
 Hy zal 't geen genoeg is geven /
 Dat ik my daar mee geneer'.
 Geef my Jesus / 'k wensch niet meer.

X V I I I.

Uitgezochte lekhernijen
 Hou de dert'le gulzigaard.
 'k Laat hem zijn Pastet en Taart.
 'k Wil met Jesus my gelijen.

Of ik 't bet en zoet ontbeer':
Geef my Jesus / 'k wensch niet meer.

X I X.

Ik beny geen stemper's benden.
Honden-broliken / zwijnen-draf /
Zijn te smaakeloos en laf
Voor die 't brood der kind'ren kenden.
Dat de dwaas dus zwelg' en smeer':
Geef my Jesus / 'k wensch niet meer.

X X.

Och! 't bekomt hen die dus brasten
Qualijk. Ik en wil geen dis
Die een strik en dood-maal is.
Dat een Belzazar zijn gasten
Dus onthaal' / en met hem teer':
Geef my Jesus / 'k wensch niet meer.

X X I.

Laat de wereld zeker wezen /
Als des dubvels wieg haar sust
In een zorgeloze rust:
Dan is snel verderf te vzen.
Dat zy op haar droessen teer':
Geef my Jesus / 'k wensch niet meer.

X X I I.

Vleesch-vermaak / en lust der oogen /
Eer en pracht / zo liefgetal
Man den Hard'ling / ja het Al /
Tegen Jesus opgewogen /
Weegt by lichter als een veer:
Geef my Jesus / 'k wensch niet meer.

X X I I I.

Dat de Wereld vreugd-gezangen
Ophess' over haar geluk;
't Wyl Gods volk in angst en druk

Harpen aan de wilgen hangen :
 O Daar komt een wissel-keer.
 Geef my Jesus / 'k wensch niet meer.

X X I V .

Laat ze danssen / laat ze springen /
 Vol van uitgelatenheid :
 Dat gejuich word haast beschreit.
 Jamn'ren volgt'er op dat zingen
 Tot een droebe tegen-keer.
 Geef my Jesus / 'k wensch niet meer.

X X V .

Wereld-wijze mogen praalen
 Op Geleerdheids hooge trap :
 O Wat is die wetenschap ?
 Al wie Hem niet volgt moet dwaalen.
 Ach dat ik van Jesus leer' !
 Geef my Jesus / 'k wensch niet meer.

X X V I .

Ik en zou geen Hemel willen /
 Vond ik daar mijn Jesus niet.
 Al die glori was verdziet.
 Jesus moet de ziel-dorst stillen.
 Hy is 't hoogst' dat ik begeer.
 Geef my Jesus / 'k wensch niet meer.

X X V I I .

Hoe ook Jesus met my handelt /
 't Is my wel wat Jesus doet.
 Al wat Jesus wil is goed.
 Door wat weg hy met my wandelt /
 Hy verhoog' my of verneer' :
 Geef my Jesus / 'k wensch niet meer.

X X V I I I .

Wat my immer hier bejagent /
 Door of tegen / lust of last :

'k Grijp hem aan / en houd hem vast /
 Tot hy my ook heeft gezegent.
 Wat hy my vooz lot bescheer':
 Geef my Jesus / 'k wensch niet meer.

X X I X.

Laat der boozen boozspoed bloeijen;
 't Wilt my alles tegengaat:
 'k Wissel niet met hen mijn staat.
 Mits zy vooz de bijl maar groeijen.
 O Die kans neemt haast een keer.
 Geef my Jesus / 'k wensch niet meer.

X X X.

Of de wereld streekt of lastert /
 Ik en keem my daar niet aan:
 'k Zoek niet in haar gunst te staan.
 Al haar aanhang is verbastert.
 Laat haar woeden als een beer:
 Geef my Jesus / 'k wensch niet meer.

X X X I.

Wilt de wereld en haar lusten:
 Volg haar stroom en bloed al mee:
 't Eindigt in een doode Zee.
 Nooit bezeilt gy Hemel-lusten /
 Maar gy baart op 't helsehe beer.
 Geef my Jesus / 'k wensch niet meer.

X X X I I.

Braak dan / wereld ! bloek en laster:
 Houd u daarom vzeend / dat ik
 Pa uw zeden my niet schik:
 'k Houd' aan Jesus my te vaster.
 Dat zy scheld' / en rier' / en beer':
 Geef my Jesus / 'k wensch niet meer.

X X X I I I.

Wiltlen dwaaze my bespotten /

Om dat ik niet ben als zy:

Ik bespot hun spotterny.

Harde wijzen zijn maar zotten.

Dat zoo een de gek dan scheer':

Geef my Jesus / 'k wensch niet meer.

X X X I V.

Satan / bied uw Koningrijken /

Met haar weeld' en heerlijkheid /

Wan die schijn booz zijn verleid.

Dat de wereld haar 's gelijken

Honig op de lippen smeer':

Geef my Jesus / 'k wensch niet meer.

X X X V.

Zonde mag tets lieflijks schijnen

Wan die haar bedrog niet kent:

o Daar volgt een bitter end.

Dat vernis zal haast verdwijnen.

't Kleeft en smet / als pik en teer.

Geef my Jesus / 'k wensch niet meer.

X X X V I.

Boozen blijdschap / wereld-bzeugde /

Is maar booz een oogenblik /

En zy eind in rouw en schrik.

't Woegt daar na / 't geen eerst verheugde.

LAG is GAL, in letter-keer.

Geef my Jesus / 'k wensch niet meer.

X X X V I I.

't Jeugd'ig Hert mag zich behagen

In zijn jongheid / bloet en kracht:

o Wel licht word in een nacht

Onze draad der levens-dagen

Afgetantpt als met een scheer.

Geef my Jesus / 'k wensch niet meer.

X X X V I I I.

Laat hobaardige zich cieren/
 Adel / boven maat en staat/
 Met een kost'lijk praal-gewaad/
 Na de snuf der nieuwe zwieren.
 Is mijn kleed maar py of leer:
 Geef my Jesus / 'k wensch niet meer.

X X X I X.

Wereld / ga met 't uwe heenen:
 Houd' ik maar 't geen Jesus geeft.
 O Wat mist die alles heeft?
 Hy moet 't beste deel verleenen:
 Dat hy my hem zelf bereer'.
 Geef my Jesus / 'k wensch niet meer.

X L.

Laat de duivel 't oog verblinden
 Dien hy hert en zin bewerkt /
 Dat die zijn bedrog niet merkt:
 En hy paape d'aards-gezinden /
 Als een kind / met pop of peer:
 Geef my Jesus / 'k wensch niet meer.

X L I.

Laat de wereld die behooren /
 Die zy als de haaren mint:
 Ik en ben dus niet gezint.
 'k Wil haar tober-zang niet hooren /
 Dat ik met haar niet boeleer.
 Geef my, Jesus / 'k wensch niet meer.

X L I I.

Zoekt het vleesch my te verleiden:
 Ik wil op mijn hoede zijn.
 't Smeed verraad in vriendschaps schijn.
 Kan ik daar niet gantsch van scheiden /
 't Doet my aam het herte zeer.
 Geef my Jesus / 'k wensch niet meer.

XLIII.

Laat de Zonde-stricken spreiden /
 Daar zy duizenden in vangt /
 En met slaafsche kluisfers prangt :
 Zy en zal my niet verleiden !
 O dat Jesus my beheer !
 Geef my Jesus / 'k wensch niet meer.

XLIV.

Adel / zondig tijd-verdrjiben
 't Schouw-toomeel / Salet-gerel
 Kroeg / en kaart / en dobbel-spel /
 Laat ik hoor de wereld blijven.
 Dat zy riktakik' en berkeer' :
 Geef my Jesus / 'k wensch niet meer.

XLV.

't Ooge mag zich laten vangen
 Dooz bekoorlijk lichaams schoon :
 d'Allerschoonst' is Godes Zoon.
 O Moge ik zijn Geest erlangen /
 Die zijn Beeld in my bootzeer'.
 Geef my Jesus / 'k wensch niet meer.

XLVI.

O Zijn liefde dringt mijn herte :
 Wyl hy eerst / uit liefde-gloed /
 Stozte 't dierbaar herte-bloed /
 In de bangste ziele-smerte ;
 Op dat hy my rantzoeneer'.
 Geef my Jesus / 'k wensch niet meer.

XLVII.

Mogt ik Jesus goedheid smaaken !
 O Zijn lieflijkheid verzoet
 's Werelds allerbitterst roet.
 Jesus kan de ziel vermaaken.

Dat bevond ik zelf wel eer.
Geef my Jesus / 'k wensch niet meer.

X L V I I I .

Die in Jesus Binnen-kamer /
En zijn Wijn-huis is geleid /
o Wat smaakt die zoetigheid !
Niets en is'er aangenaamer.
Hy verzaad met bet en smeer.
Geef my Jesus / 'k wensch niet meer.

X L I X .

Laat zich rijke stempers mesten :
't Is maar tot de slagting-dag.
Korte lach baart eeuw'ig ach !
Heeft men niet voor my ten besten
Als voor Laz'rus met zijn zeer :
Geef my Jesus / 'k wensch niet meer.

L .

Is hier traanen-brood mijn spijs /
Dat my bitterheid verzaad ;
Ben ik in een jammer-staat :
't Licht zal uit dat duister rijzen.
Dat de wereld quinkleer' :
Geef my Jesus / 'k wensch niet meer.

L I .

Komt het lyden-pak my klemmen /
't Geen mijn ziel of lichaam perst /
Zo dat uit mijn oogen berst
Traanen-bloed / die 't bed doe zwemmen ;
Dat het Kruis-buur distilleer' :
Geef my Jesus / 'k wensch niet meer.

L I I .

Sluit men oogen / hand en herte ;
Doet men weedom tot mijn pijn :
Jesus zal gevoelig zijn

Als zijn Leden zijn in smerte,
 Dat mijn leed van niemand deer':
 Geef my Jesus / 'k wensch niet meer.

L I I I.

Moet ik onder 't huize zwoegen:
 Dalt die last my zwaar en bang:
 Toest verlossings tijd wat lang:
 Jesus zal my vergenoegen.
 't Zal my goed doen / en geen deer.
 Geef my Jesus / 'k wensch niet meer.

L I V.

Moet ik op het ziek-bed quijnen:
 Zo my pijn en smert verteert:
 Heb ik Jesus; wat my deert /
 H^{ij} heeft zielen-medicijnen /
 Balzem booz mijn wond' en zweer.
 Geef my Jesus / 'k wensch niet meer.

L V.

Stinken ook mijn etter-builen
 Van mijn dwaasheid: giet hy maar
 Van zijn oly-geur op haar /
 Dan rijzen wierook-zuilen.
 Dat hy my dus parfumeer'!
 Geef my Jesus / 'k wensch niet meer.

L V I.

Hoe mismaakt ik ook mag wezen /
 Hoe doozhankert / hoe bereelt;
 Straks vertoon ik Jesus beeld /
 Als my Jesus wil genezen.
 Ach dat hy my satzoeneer'!
 Geef my Jesus / 'k wensch niet meer.

L V I I.

Zie ik mijn bezitting mind'ren:
 Krooft en steelt men my mijn goed:

Overkومت my arremoed :
 Wat kan dat verlies my hind'ren /
 Als ik Hemels-schat vermeer' ?
 Geef my Jesus / 'k wensch niet meer.

L V I I I.

Zo de Wet my aan komt klagen :
 Zo de duivel my bestrijd :
 Zo 't Geweten my berwijst /
 Die my vooz Gods vierschaar daagen :
 Dat maar Jesus my vermeer' !
 Geef my Jesus / 'k wensch niet meer.

L I X.

Veilig doet die Jesus zijde
 In al wat'er is verliest :
 Mits hy nooit zijn zaak verliest.
 Jesus zal zijn volk bezijden /
 En verhoogen uit de neer.
 Geef my Jesus / 'k wensch niet meer.

L X.

o Wat vband zoud ik vzezen /
 Zo maar Jesus niet my is ?
 Ik verwinne dan gewis.
 Wil hy my tot vstand wezen :
 'k Bied dan moedig tegenweer.
 Geef my Jesus / 'k wensch niet meer.

L X I.

Briescht de duivel om my heenen /
 Schiet hy pijkop pijl op my :
 Jesus Harnas stelt my vvp.
 Jesus zal een Schild verleenen
 Daar ik al 't geweld mee heer.
 Geef my Jesus / 'k wensch niet meer.

L X I I.

Dat dan al de Helle-magten

Zamenspannen tegen my:

Dat my al wat wil bestrey:

'k zal dooz Jesus al verachten.

'k Drees geen vrand's zwaard noch speer.

Geef my Jesus / 'k wensch niet meer.

L X I I I.

Treurt de Kerk in bloed en suikken:

Ziet het naar en donker uit:

Ei schep moed / betraande Bruid!

Haast zal Jesus hulp beschikken.

Zijn ontferming is zo teer.

Geef my Jesus / 'k wensch niet meer.

L X I V.

Zijn wy Schaapen onder Wolven /

Daar hun klaauw en tand op loert:

Is en staat en Kerk beroert:

Is dat Schip bedekt van golven /

Laat het zellen of 't labeer':

Geef my Jesus / 'k wensch niet meer.

L X V.

Bruist de Zee nu zo verbolgen:

Hoe de storm-wind ruischt en raast /

Spreekt hy maar / dan zal'er haast

Kalmt' en zonneshijn op volgen.

't Goede komt na 't quaade weêr.

Geef my Jesus / 'k wensch niet meer.

L X V I.

In die buijen / in die baaren /

Houd' ik my aan Jesus vast.

't Mag wat hol gaan; 'k ly geen last /

Zo 'k aan Jesus in gebaaren

't Anker touw der Hoop' vast meer'.

Geef my Jesus / 'k wensch niet meer.

L X V I I .

Wat my voor de boeg komt drijven /
 Tot verwerring / of belet /
 't Wyl ik hoers ten Hemel zet :
 Die baan zal open blijven .
 Met wat moet ik voort hoegzeer' :
 Geef my Jesus / 'k wensch niet meer .

L X V I I I .

Dat de stoute water-stroomen
 Dzeigen ober my te gaan :
 Paal en perk wijst Jesus aan :
 Verder konnen zy niet komen /
 Als gestuit voor steenen Beer .
 Geef my Jesus / 'k wensch niet meer .

L X I X .

Dat den Antichrist nu woede /
 Met zijn goude gruwel-helk :
 't Beest zy aangebeën van elk :
 Moet ik stryden tot den bloede :
 'k Schroomde voor geen moord-geveer .
 Geef my Jesus / 'k wensch niet meer .

L X X .

Nicht vervolging moord-toonmeelen /
 Stookt zy buuren / plengt zy bloed :
 Dat haar haat en wrebel woed' .
 Dat zy Jesus / Puik-julweelen /
 Als een bezem-buil / uitheer' :
 Geef my Jesus / 'k wensch niet meer .

L X X I .

Wilt g' u tegen Hem verstoffen /
 En zijn volk verdrukken / zie
 Op den trotzen Faro / die
 Is'el natoog daar zy trokken /

Maar verzoop in 't roode Meer.
Geef my Jesus / 'k wensch niet meer.

L X X I I.

o Wat moogt gy doch uw hielen
Tegen scherpe prikkels slaan?
Kant g' u tegen Jesus aan /
Haast zal u zijn wraak vernielen.
Is de brand in de weer:
Geef my Jesus / 'k wens niet meer.

L X X I I I.

't Slang-gebroedzel mag vertoonen
's Duibels Beeld / 't verdrukst' / 't verraad'
Wie niet toestemt tot zijn quaad.
Laat het spijt doen / laat het liegen / hoonen:
Dat het wreb'lig elk trotzeer':
Geef my Jesus / 'k wensch niet meer.

L X X I V.

Menig dwaal-geest en verleider
Dekkt' zich met een Schaapen-kleed /
Buiten zacht / en binnen wreed;
't Is een moorder / maar geen weider /
Hut op dat hy bill' of scheer'.
Geef my Jesus / 'k wensch niet meer.

L X X V.

Laat de dood haar pijlen mikken /
Daar zy elk meê nederbelt:
Jesus nam haar 't bloek-geweld.
Zy en zal my niet verschrikken.
Dat ze 't rif in 't graf berteer':
Geef my Jesus / 'k wensch niet meer.

L X X V I.

Laat die oordeel-dag eens komen:
o Door die in Jesus is

Is'er geen verdoemenis,
 Die heeft bloek noch Hel te schroomen.
 Op dat zy my niet verbeer' /
 Geef my Jesus / 'k wensch niet meer.

L X X V I I .

Laat het alles by bezwijken /
 Het verlate my / 't verdwijn'
 't Geen mijn steunzel plagt te zijn :
 Zo maar Jesus niet wil wijken.
 'k Heb het al / houd' ik u / Heer !
 Geef my Jesus / 'k wensch niet meer.

L X X V I I I .

Dat van aard en Hemel bliede :
 't Gantsche Schepzel beeb' en trill' :
 'k Ben in Hem gerust en stil.
 Laat al wat'er kan geschieden :
 Niets belt mijn vertrouwen neer.
 Geef my Jesus / 'k wensch niet meer.

L X X I X .

Jesus zend zijn Engel-schaaren /
 Dat zijn dierb're gunstgenoot
 Aan geen steen zijn voet en stoot.
 Die hem dragen en bewaren
 Dat hy vall' / noch zich bezeer'.
 Geef my Jesus / 'k wensch niet meer.

L X X X .

Mogt ik doch voor Jesus leven /
 Die gestorven is voor my :
 En / van and're Heeren by /
 Ziel en lichaam aan hem geven !
 Ach dat ik Hem nooit onteer' !
 Geef my Jesus / 'k wensch niet meer.

L X X X I

Nam by doch mijn hert tot wooning!
 Ach dat Jesus blijv' in my
 En dat ik weêr in hem zy!
 Jesus zy alleen daar Koning!
 Dat zijn Schepter daar regeer'!
 Geef my Jesus / 'k wensch niet meer.

L X X X I I.

'k Breek zijn touwen niet aan stukken /
 Als de kind'ren Belials:
 'k Neem zijn jok graag op mijn hals.
 'k Wil booz Jesus hoogheid bukken.
 Jesus is mijn Opper-heer.
 Geef my Jesus / 'k wensch niet meer.

L X X X I I I.

't Zp genoeg / heb ik boorheenen
 Duivel / Wereld / Vleesch gedient.
 'k Ben hun vband / Jesus vriend.
 Nu is meer dan tijd verschenen /
 Dat ik hun gebied afzweer'.
 Geef my Jesus / 'k wensch niet meer.

L X X X I V.

'k Wil aan Jesus my verbinden /
 Die zich zelven gaf aan my /
 Dat ik gantsch zijn eigen zy.
 'k Laat my tot zijn dienst steeds vinden:
 Dies ik Hem mijn trouwe zweer.
 Geef my Jesus / 'k wensch niet meer.

L X X X V.

Jesus vrienden zijn de mijne.
 Alles haat ik wat hy haat.
 Wat hy afkeuret acht ik quaad.
 Wie Hem niet houd booz den zinnen /

'k Gruwel daar van met afkeer.
Geef my Jesus / 'k wensch niet meer.

L X X X V I.

Zijn des Satans onderzaaten
Onder zonden slaverny:
Jesus maakt zijn knechten by.
Jesus zal noch han toelaten
Dat de zond' hen overheer'.
Geef my Jesus / 'k wensch niet meer.

L X X X V I I.

Is in mijn natuur en daaden
Alles onrein en beblekt:
o Als Jesus kleed my dekt:
En ik in zijn wasch-bad baade /
Dan en blijft er sinet noch smeer.
Geef my Jesus / 'k wensch niet meer.

L X X X V I I I.

Mogt ik zo zijn Beeld gelijken /
Als een Tempel van zijn Geest:
Wierd hy recht bemint / gebreest:
Mogt ik van mijn plicht niet wijken /
Dat ik nooit het recht verkeer'!
Geef my Jesus / 'k wensch niet meer.

L X X X I X.

Is mijn goud noch zo verduistert
Dooz vermengde schuim en dzeik:
Is mijn beste vol gebzeik:
't Woord van Jesus opgeluistert.
o Dat hy my rafineer'!
Geef my Jesus / 'k wensch niet meer.

X C.

Jesus zal steeds Jesus wezen /
Nooit lijd hy verandering.

Dat

Dat bevind zijn lieveling
 Eeuwig. δ Dat ik na dezen
 Eens met Jesus triumfeer'!
 Geef my Jesus / 'k wensch niet meer.

X C I.

Zalig die by Jesus wonen /
 In het nieuwe Jerufalem!
 Daar geniet en ziet men Hem.
 δ Daar fchenkt Hy Hemel-kroonen!
 Dat gebouwt heeft breukt noch geer.
 Geef my Jesus / 'k wensch niet meer.

X C I I.

Heilig! zalig die u loben /
 En u volgen daar gy gaat
 Op des Hemels goude straat!
 Och wanneer brengt Gy my Boven /
 Daar ik steeds by u verkeer'!
 Geef my Jesus / 'k wensch niet meer.

X C I I I.

Haast doch / Jesus! met te komen.
 Ik bezlange met u Buid.
 'k Zie rekhalzend' na u uit.
 't Is de ziel-zucht aller broomen:
 Wanneer komt Gy? Ach! wanneer?
 Geef my Jesus / 'k wensch niet meer:

X C I V.

Och dat eens de dwaaze menschen
 Zich begaben tot hun plicht!
 Kregen zy een klaar gezicht!
 δ Zy zonden met my wenschen/
 Dierig / en uit ziels inkeer':
 Geef my Jesus / 'k wensch niet meer.

X C V.

δ Hon ik ook and'ren welkew

Om tot Jesus mee te gaan/
 Op de naauwe Levens-baan!
 Kon ik hem tot Jesus trekken/
 Dat ook weder dien bezweer':
 Geef my Jesus / 'k wensch niet meer.

S M E E K I N G E N

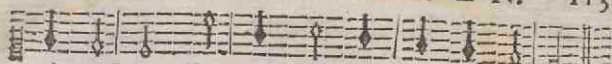
Tot de wezentlijke Wijsheid.

Stemme: Hoe schoon licht ons de Morgen-ster.

I.

Zelfstand'ge Wijsheid / eeuwig Woord /
 Die hebt in 's Daders schoot gehooft Al zijn
 verborgentheden / Ach! maak my wijs / en leer
 ook my. Die is recht wijs die 't is als Gy.
 'k Schik' dan na U mijn reden / En 'k zal
 Dan al 't Dwaaze haten / En verlaten: 'k Zal

niet

niet dulden Wat uw wijsheid niet wil huldren.

I I.

Wat duisternis / wat pd'le waan
 Van wijsheid kleeft natuurlijk aan /
 En doet ons dwaaslijk dwaalen !
 Wie zal de waar-en wijsheids baan
 Ons wijzen / dat wy die begaan ?
 O Licht ! gun ons uw straaalen.
 Laat dan
 Wat kan
 't Heil verdonk'ren ;
 Wilt Gy fonk'ren /
 't Moet verdwynen /
 Als g' uw luister-glans laat schijnen.

I I I.

Laat doch uw Geest met Hemel-licht
 Ontneb'len ons verblind gezicht /
 En 't herten-dekzel weeren.
 Geeb dat uw Woord / 't geen al den schat
 Der zaal'ge wetenschap bevat /
 Ons mag uw Wijsheid leeren.
 'k Kan dan
 Recht van
 Wijsheid roemen :
 'k Zal verdoemen
 Wat'er tegen
 Uwe wijsheid is genegen.

I V.

Der wereld-wijzen wijsheid acht
 God enkel dwaasheid / en Hy lacht
 Met al 't vernuft van menschen.
 De wereld hou my byz voor zot ;
 Indien ik slegts ben wijs voor God /

Dan heb ik al mijn wenschen.

Wie dat

Niet had /

Hy mag wezen

Wijs geprezen :

Zulke geesten

Zijn by God als groote beesten.

V.

Zo Gy uw wijsheid in my leit /

Dan was ik wijs tot zaligheid ;

Dan zoud ik wijslyk hand'len :

Die wijsheid bragt dan vruchten voort ;

'k Zou dan my gupen zo 't behoort /

En als een wijze wand'len :

Want mijn

Wijs zijn

Zou dan mede

Heil'ge zeden

In my werken /

't Geen die wijsheid doet bemerken.

V I.

'k Beken / ik ben geen wijsheid waard /

Die gantsch in dwaasheid ben ontaard /

En heb uw Beeld geschonden /

't Geen wijs was : doch 'k schep echter moed /

O Heiland ! wijl uw Offer-bloed

Verdyft de wolck der zonden :

Laat mijn

Schuld zijn

Als schaarlaken ;

't Zal ze maaken

Wit / en dekken /

Dat z' uw licht niet overtrekken.

V I I.

Ik zoek geen wijsheids lof voor my :

Al mijn gewin en lof zijt Gy.

Gy wierd ons zelf tot wijsheid.

Die wijsheid daalt van boven neêr.

Maakt Gy ons wijs / dan hebt Gy d' eer /

Waar in uw gunsts bewijs leit.

Schenkt Gy

Mijn my

Dit begeeren ;

'k Zal uw eer en

Dank vermelden :

't Genigst dat m' U kan vergelden.

V I I I .

't Wordt dan in wijsheid eens volmaakt /

Ter plaats daar dwaasheit nooit geraakt /

Daar Gy ons zelf zult leeren /

Als w' U / bestraalt van 't glozi-licht /

Zien aangezicht tot aangezicht

En in uw School verkeeren /

Daar 't al

Klaar zal

Zijn / 't geen w' heden

Hier beneden

Maar geloben :

Doch 't aanschouwen heeft men boven.

S M E K I N G E N ,

Om regt van God geleert te zijn.

Stemme : Psalm 7. of 46.

I.

O Waarheid-zon ! kom my beschijnen ;
Dat herten-nebel mag verdwijnen.

O Licht! straal in mijn duisternis :
 Ondek my uw geheimenis :
 Maak my een van uw Lievelingen /
 Uw Vriend en Bvuid / waar aan g'uw dingen
 So innig en gemeenzaam leert /
 Wanneer men in uw School verkeert.

I I.

Geef my een opgeheldert oog /
 Dat ik u recht beschouwen moge ;
 Geen zelf-verzonnen herffen-beeld /
 Waar mee 't bedrieglijk herte speelt
 Doe my de dierb're waarheid-schatten /
 Gelijk z'in Jesus zijn / bevatten.
 Verboorn my daar na : leer doch my /
 Dat ik'er in geheiligt zy.

I I I.

't Geleerdste Bzein der letter-wijzen /
 Hoe trots het wil ten Hemel rijzen /
 Bereikt met d'allerlaagste trap
 Van Hemel-leerlings wetenschap.
 Zelf Kinder-lessen in Gods scholen
 Zijn dien verstandigen verholen.
 Al stonkert middag-zonne-licht ;
 Vergeefs : zy hebben geen gezicht.

I V.

Wat schetst zich 't eigen-wijs doorzonden
 Al monster-schimmen ! o wat vonden !
 Terwijl de Duivel 't oog verblind /
 Dat in Gods wijsheid dwaasheid vind.
 Men giet die in zijn herffen-borven /
 En derft die stout en dwaas bestorven /
 Als schijn van reden wederspreekt
 O 't Is om dat de smaak ontbreekt.

V.

Doe my uit onderbinding smaken
 Het innig pit der Hemel-zaaken;
 Daar 't eigen-waan-wijs bleesch-beruust
 Maar blind ontrent de schozffe suft!
 O Zoet begrijp! O zalig kennen
 Van die zich nauw aan u gewennen/
 En waar aan Gy u openbaart:
 't Geen zien en smaken lieflijk paart!

V I.

Ach! had ik dus 't besef der waarheid/
 In volle luister/ kracht/ en klaarheid:
 't Ontstak in 't herte een liefde-gloed/
 En ernstig pogen na dat goed.
 Dat overstroomt de ziel met vreugde/
 Die nergens in zich dus verheugde/
 De Goud-god van een rijke Drek
 Is by die kennis schade en Drek.

V I I.

Dan was mijn kennis Hemel-wijsheid/
 't Cieraad der jeugd/ de pronk der grinsheid/
 Die ned'zig en ook vruchtbaar maakt/
 En na geen bleesch noch aard en smaakt.
 O Anders maakt die opgeblazen/
 En doet/ verdwaast/ na twisten raazen.
 Heer! geef my zelf 't geen gy begeert:
 So wort ik boven eens volleert.

TEUGELING VAN WAAN-REDEN.

Toon: Windeke daar het Bos af dritt.

I.

Y Del vernuft / vermetel byzin / Zoud' gy /
 zo verblind en klein / Kommen vatten Al de
 schatten Van d'oneindige Wijsheid Gods !
 die verwaantheid is te trots !

I I.

't Eindig bebat 't oneindig niet.
 Vind gy in Gods woord dan het
 Daar uw Rede
 Straks niet mede
 Over een gebragt en werd :
 God is veel meerder dan ons hert.

I I I.

O deze hoogte is u te steil :
 Deze diept' en lijdt geen peil
 Die 't wil gronden
 Wordt versonden
 In dien afgrond : en 't gezicht
 Schemert in zulks een glori-licht.

I V.

Is niet die wijsheid dubbel zot
 Die wil wijzer zijn dan God:
 En vermeten
 Zich te weten
 't Geen God zelf voor zich behoud?
 Snijk doch die vleugels: 't is te stout.

V.

Of al het licht aan licht gelijk;
 't Schoort aan 't oog dat bonnis strijkt.
 't Kan niet missen /
 Duisternisse
 En begrijpt het licht doch niet /
 Of zo 't al helder straaLEN ziet.

V I.

't Eerst daar de Zatan door bedroog /
 Dat was wijsheid / die te hoog
 Op wou steig'ren /
 En dus weig'ren
 Af te hangen van Gods mond:
 Daar zich de mensch verdwaast door vond.

V I I.

Geden van mijn geloven is
 Gods gewis getuigenis
 Die niet liegen
 Noch bedriegen
 Kan: Hy kent zich zelven 't best.
 'k Hou my op deze grond gevest.

V I I I.

'k Werp al die hooGE steilten neer.
 Al wat d'Euangeli-leer
 Tegenstribbelt /
 En bekniBBelt /
 Moet gebangen zijn geleid
 Onder Gods Zoons gehoorzaamheid.

I X.

'k Wil dan niet ingaan in het geen

Ik niet heb gezien: o neen!

Ik wil breezen

En niet wezen

Hoog-geboelend / of niet wijs

Boven de maat en 't onderwijs.

X.

Wijl ik u niet bevatten kan /

Waarheid-zee / ombat my dan.

'k Wil gelooben /

Schoon het boven

Reden is / wat Gy getuigt:

Daar zich mijn ziel gaarn onder buigt.

X I.

'k Laat dan de wereld wijsheid roem /

Die 'k met recht onzinnig noem.

Dat die zotten

Met my spotten ;

Ik belach hun dwaasheid weer.

Laat ik maar wijs in A zijn / Heer !

WAARE WYS-BEGEERTE.

Toon: Fuyons cette rive charmante. Of; Psalm 118.

I.

A Ch ! Opper-leeraar van uw Kerkie /
Kom / open mijn verstand: want Gy

Moet op uw woord' ons zelf doen merken:

Ei openbaar u zelf aan my!

Zelfstandig Woord / in wien de schatten

Der wijsheid zijn: o leer my nu

Zo recht uw zaal'ge kennis vatten /
 Gelyk die waarheid is in H.

I I.

Gy straalt in d' Enangeli-blaeren
 Gelyk een Zon: maar laat uw Geest
 Ons blinde herten-dog verklaaren:
 Neem 't deksel van wie hoozt of leest.
 Al wie H by die Spiegel-glanzen /
 Schoon noch by duister / hier zo kent /
 Zal boven wolk-en sterre-transsen
 H van naby zien / als Gy bent.

I I I.

Dat nooit de Satan ons verblinde!
 Dat reden-schijn / noch waan-verstand /
 Zo veel vermogen by ons binde /
 Dat dit zich tegen H ooit kant!
 Doet hel-damps nebel-wolk verdtwijnen:
 Laat over 't Jood-en Heidendom
 De dag der Zaligheid zo schijnen
 Dat 't beide tot uw licht ook kom'!

CHRISTUS HOOGE-PRIESTER.

Stemme: Heureux qui le champ de son Pere.

I.

G die na Melchizedeks orden
 Een Priester zijt
 Door zalving en Gods eed geworden
 Tot voller tijd:
 Uw Offer / voorbeë / Zegeningen /
 Zijn 't Tegenbeeld /
 Daar Levis schaar met schaduw-dingen
 Op heeft gespeelt.

H 5

Wijl

I I.

Wijl Bolken bloed noch Stieren dooden
 God kon voldoen/
 Hebt Gy u zelven aangeboden
 Tot zonden-zoen.
 Gy hebt na 's Vaders welbehagen
 Dat op H zag/
 Bei ziel en lijf hem opgedragen/
 Na 't Borg-verdrag.

I I I.

Uw Godheid heiligt d'offerande ;
 Geen huices stam.
 Het vier waar van dit offer brandde
 Is d'pber-blam.
 Gy voegt by 's Rechters toorne-koolen
 Uw liefde mee :
 't Geen van de schedel tot de zoolen
 H blaaken deé.

I V.

Uw offer wrocht volmaakt verzoening
 Want dus genoot
 Gods strengste wraak-recht zijn voldoening :
 En op uw dood
 Bouwt Gy uw Doozbee / die uw Vader
 Prooit af en slaat :
 Gy schenkt uw zegens allegader
 't Verworven Zaad.

V.

Uw zoen-bloed / en uw offer-lijden
 Moest ons een baan
 Tot gunst / na 's Vaders thoon intwijden :
 Nu derft m'er gaan.
 Wilt Gy u als een Doozpraak dragen/
 Niets is'er dan
 Dat ons booz 's Rechters stoel verklagen
 Of doemen kan.

V I.

Gy offerd' eens u zelf op aarde
 't Woord nooit herhaalt:
 Die prijs is van oneind'ge waarde.
 't Is af betaald.
 Nu zijt g' in 't Heiligdom getreden
 Met eigen bloed:
 En daar verschijnt g' als Priester heden
 Uw Kerk te goed'.

V I I.

Wijl nooit uw leven word geendigt
 Zo is uw Amt
 Onovergangelijk bestendigt.
 Uw Godheid / samt
 Uw Menschheid kan geen Nazaat dulden
 Noch hulp: wie nu
 Noch ander Priesterdom wil hulden
 Die loochent A.

V I I I.

Gy / Outer / Priester / Offer t'zaamen/
 Hoe zoud g' ook niet
 Al 't onz' by God veraangenaamen
 Als gy 't Hem bied?
 Riep Habels bloed tot God om wreken
 Van Broeder-moort:
 Uw bloed zal beter dingen spreken
 En 't word verhoord.

I X.

O weest mijn Hooge-priester mede:
 Op dat hoor my
 De vrucht van offer en gebeden
 Tot zegen zy.
 'k Zal u de dank en eere geven
 Die dit verwozft:
 En 'k zal dan weder hoor u leven
 Die hoor my stozft.

Z I E T H E T L A M G O D S .

Toon: Courante La Bare.

I.

W Je heeft'er een vergeest'lijk oog? Die

 zie Gods Lam dat wegneemt 's werelds zonden.

 Ziens-waarder zaak wierd nooit gebonden.

 Dus klimt 't geluk der schouwers hemel-hoog.

 Veel zienders hebben lang begeert Met dit

 gezicht te mogen zijn vereert: Maar dat wierd

 eerst bewaart vooz laater tijden. Nu is 't de dag

Dat

Dat met verblijden Elk dat schouwen mag.

I I.

Dit Lam is vol geheimenis /

Die 't eindig bzein / hoe schzander / niet kan vatten ;
Mits hier d'oneindigheid der schatten

Van d'Algenoezaamheid verborzen is.

Dit Lam is Godes Zoon / 't is God bebleescht.

O d'Eng'len zelf zijn lang belust geweest

Te mogen zien in zo veel wonderheden /

Gantsch zonder peil.

Dat past ons mede ;

Want het is ons heil.

I I I.

Nooit zagmen heerlijker gezicht

Als Hem / in wien der Godheids volheid woonde /

Die 's Vaders deugden zo vertoonde /

't Afzchijnzel van 't zelf-standig Glori-licht :

Die Hem ziet heeft den Vader ook gezien ;

Als zijnde 's Vaders aangezicht / in wien

Zijn gantsche Naam in 't midden is : al quam H^r

Aickwendig flecht ;

Dat dehzet nam H^r

Als des Vaders knecht.

I V.

't Is d'allertiefelijkste zaak ;

Het troostelijkst dat immer oog beschouwde :

Wiens vooz-gezicht en schaduw d'Ouden /

Hoewel van verr' / gaf 't grootste ziel-vermaak.

't Is 't Zoen-lam / tot schuld-offer eens gestacht /

Na 's Vrede-raads besluit : 't welk heeft volbragt

Tot zonden-zoen / 't geen Vaders toozn bevezedigt /

Wiens Opper-macht

Zo was beledigt
 Van het mensch-geflacht.

V.

Dit Lam is 't Lichaam / Waarheid / Beeld /
 Der Tempel-schaduw en Offer-dieren
 Daar Isr'el plechtig dooz moest bieren
 Den gods-dienst / die op dees verbulling speelt
 Dat Lam nam weg der offer-lamm'ren jolt
 En 't bloed-gepleng van schaap en stier en bok.
 Zo d' Ouden in de schaduw hen verheugden
 Wat is 't dan niet
 Een stof tot bzeugde
 Dat men 't Lichaam ziet ?

V I.

't Is boven al beminens-waard.
 Verblind' en dwaaze wereldlingen mogen
 Zich aan begeerlijkheid der oogen
 Vergapen : 't is vergeefs hier op gestaart.
 Schouw / geest'lijk mensch / dit Lam gestadig aan.
 Wie oogen heeft moet d'oogen daar op slaan :
 Maar duiven-oogen / als van zijn Vriendinne /
 Waar dooz zijn hert
 Mit suid're minne
 Dan genomen werd.

V I I.

Zie 't Lam met een beketen oog ;
 Wyl Gp 't Ach ! met uw zonden hebt doozsteeken.
 Stort langs uw kaaken traanen-beeken :
 Waar toe de rouw 't boetbaardig hart bewoog.
 Wat heeft doch dit onnozel Lam gedaan /
 Zeg / o mijn ziel ! dat dat moest ondergaan
 Die bloed-dood ? 't zijn uw zonden die het slachtten.
 O gruwel-daad !
 Dat die gedachte
 Nooit doch van u gaat.

V I I I.

Beschouw 't ook met meêdogentheid.

Hw ingewand moet romm'len / 't hert als bzekien /
Als gy zijn herte-bloed ziet leken ;

Of hy in 't stof / uit ziel-angst / nederleit.

Dolg Hem met een ontfermend' oog eens na :

Gethzemane / het Kecht-huis / Golgotha

Toont zulk een deerlijk schouwspel dat de luister

Der zon betreft /

En treurig duister

't Sidd'rend aardzijk dekt.

I X.

O zie dit Lamjook door geloob'

Dat ziels-oog schouwt Hem aan het Kruis gehangen

Als Israël de kop're slange.

Lyd niet dat iets u dat gezicht ontroob'.

Wie met dat oog 't Lam Gods ziet / 't is gewis

Dat het voor hem ten zoen geoffert is.

O zalig oog ! o heilzaam zien ! 't welk allen

Die 't oeffenen / doet

God welgeballen

In 's Lams offer-bloed.

X.

Wanschouw mee met een oog van liefd

Hem die ons eerst zo weergaloos beminde /

In wien wy al 't beminn'lijk binden /

En die voor ons uit liefd zo wierd doorziet.

Het liefd heeft hy zijn ziel zelf uitgestort.

De grootste weêrliefd komt hier veel te kort.

Hoe moest ons oog / hoe moest ons herte branden

In liefde-blam ?

Want zelf vanden

Zijn bemint van 't Lam.

X I.

Zie ook met een verheugt gezicht /

En lacchend' oog / uit innig ziels verblijden

Dit Gods Lam / 't welk dooz zijn lijden
 Den zonden-last heeft van de ziel gelicht.
 Verheugt u nu in uwre zaligheid
 Die God booz 't oog der volk'ren heeft bereid.
 Nu past gejuich aan Zions bzeugde-repen /
 En dat men 't Lam
 Met zege-mepen
 Te gemoete quam.

X I I.

Dat Lam is Judas Leeuw ook mee /
 Die byullen kan tot heil van zijn beminden :
 Maar die zijn Haters kan verflinden.
 't Zachtmoedig Lam straft die met schrik'lijk wee.
 Dat Lam is 't geen den hel-wolf zijnen roof
 Ontweldigt heeft / en plet het slangen-hoofst.
 't Kan alles tot den afgrond nederbellen
 Wat zo niet ziet /
 Maar zich verft stellen
 Tegen 's Lams gebied.

X I I I.

Heer ! geef en open my 't gezicht.
 'k Ben geest'lijk hert-en oogen-loos gebozen.
 'k Heb mijn gezicht helaas ! verlozen.
 Vergeefs bestraalt my anders 't zalig licht :
 Vergeefs is 't dat zich 't Lam al openbaart /
 Zo gy / o God ! mijn oogen niet verklaart.
 Laat doch uw Geest 't gezicht zo in my werken /
 En meer en meer
 In my versterken :
 Dat 's mijn ziels-begeer.

X I V.

Maak ook zo werkzaam dat gezicht /
 Dat ik verand're van natuur en zeden /
 En 't Lam gelijks' / zo dat ik mede
 Een Lam mag zijn / gantsch na uw Beeld gericht.
 Dan

Dan zult gy weêr op my zien van om hoog /
 Als is 't zo laage / met een gunstig oog:
 Ja daar uw hert en hand dan mee verzellen
 Om van het quaad
 My by te stellen /
 Dooz uw raad en daad.

X V.

Mag ik / Lam Gods / u hier zo zien
 Dan zal ik uw ook namaals eens aanschouwen /
 Niet als zy / die vol angst en rouwe
 In berg of rots uw gramschap willen blien :
 Maar met die schaar / die hier rethalsend zag
 Naar uw komst / in die doozluchte dag.
 Dan droogt Gy al de traanen van de broomen /
 Die Gy dan leid
 Van 's levens stroomen
 Tot in eeuwigheid.

ZUCHTINGEN

Tot het bevelechte W O O R D.

Stemme : ô Zalig Heilig Bethlehem.

I.

O Eeuwig onuitspreek'lijk W O O R D,
 Gantsch onbegrijp'lijk in uw Wezen :
 Spreek zo doch dat mijn ziel U hoort /
 En Gy geloofst werd en geprezen.

I I.

Eens schiept Gy gantsch het Al uit niet
 Dooz uw bevel / waar mee Gy 't heden
 Noch steunt en stiert: laat uw gebied
 Die zelve kracht aan my besteden.

I I I .

Gy kond / δ WOORD! slechts met een woord
 De doode rompen doen verrijzen:
 Breek zo in my het leven voort /
 En doe 't my met de daad bewijzen.

I V .

Straks stild' uw woord de woeste zee
 En de den storm en winden rusten:
 Spreek zo een woord tot my ook mee /
 Tot teug'ling van mijn woeste lusten.

V .

Komt ziels of lichaams zwaar berdziet
 't Benauwde hert als overstelpen:
 Zo Gy verlossingen gebied /
 Dan kan een enkel woord my helpen.

V I .

Zo Gy uw mond maar open doet /
 Dan komt'er Honigzeem uitblijten /
 En Zielen-Balzem / die 't gemoed
 Terstond genezing doet genieten.

V I I .

Bestier mijn tong / δ eeuwig WOORD!
 En doe my / zo ik moet recht spreken;
 Zo dat Gy woord in my gehoozt:
 't Zal aan geen woord my dan ontbreken.

V I I I .

Spreek zo dat 't al booz A verstorm'
 't Geen nu het hoogste woord wil voeren:
 En hoed / δ WOORD! uw Eigendom
 Booz woorden die uw Volk beroeren.

I X .

Gy wierd / δ WOORD, een spraak'loos kind /
 Op dat w' als kind'ren zouden spreken:

Uw staam'ren (schoon men 't wonder vind /)
 Aan ons der tongen band verbreeken.

X.

Doen Gy eens valsch beschuldigt stond
 Vooz 's Rechters vierschaar / woud Gy zwijgen :
 Dit opent aan uw volk den mond ;
 Die byzheid dus tot spreeken krijgen.

X I.

Gy leid aan 't huus eens / na Gods Raad /
 Uw spraak en leven af ; maar echter
 Dit was op dat Gy vooz uw Zaad
 Steeds spreeken zoud by hunnen Rechter.

X I I.

Roept nu mijn zond om enkel wraak :
 Uw Zoen-bloed spreekt byz beter dingen :
 En pleit Gy dus vooz iemands zaak /
 Dergeefs zijn dan beschuldigingen.

X I I I.

Geest Gy uw woorden in mijn mond /
 Als ik Gods Throon met smeeken nader /
 Die stommen zelf doen spreeken kond ;
 Dan derv' ik roepen : Abba / Vader.

X I V.

'k Spreek dan met veel byzmoedigheid /
 Wanneer ik op uw voozpraak bouwde :
 Want nimmer word byz afgezeid
 Die op dit W O O R D zich gaat vertrouwen.

S M E E K I N G E N

A A N

K O N I N G J E S U S.

Toon: La Gaillarde.

I.

Gezalfde Koning Zions / die Het Al be-
 heerscht / geef dat ik hulde bieë Man uwē
 Kzoon / en recht erkenn' Dat ik uwē Onder-
 daan mee ben.

I I.

Richt zelf uwē Throon op in mijn hert:
 Maak dat uwē Wet daar in geschreven werd.
 Zwaai uwē Schepter ober my:
 En maak van and're dienst my byp.

I I I.

Geef dat ik onder uwē Banter
 Als overwinnaar strijd / en zege-bter:
 En laat / o sterke Held / uwē kracht
 In mijne zwakhēid zijn volbragt.

I V.

Schenk my de goed'ren van uw Rijk:
 En maak my aan uw heerlijk Beeld gelijk.
 Vereer my ook een Konings Kroon:
 En doe my zitten op uw Throon.

V.

Verbreek het Rijk der duisternis /
 Wiens Koning zelf in uwe kluisster is.
 Uw Schepter zy een pz're roe /
 Die d' Antichrist eerlang verdoe.

V I

Breid machtig uwe paalen uit /
 Dat niets de loop van 't Euangeli stuit.
 Ach dat de Jood-en Heiden-schaar
 Mee tot uw Volk vergadert waar!

V I I.

Ach wanneer word die tijd verbult /
 Dat Gy het Rijk den Vader lev'ren zult /
 En dat de Godheid / t'zamen al
 In allen eeuwig wezen zal!

HET GEESTELYK HUWELYK.

Stemme: Psalm 45. Of met halve versen Pf. 8.

I.

K Doel lieve lust mijn ziel inwendig dzingen /
 Om in den geest een Huw'lyks-lied te zingen
 Van Godes Zoon en zijn beminde Bruid:
 Een groot geheim daar zo veel heil uit spruit!
 Mogt mee mijn hert en tong zo baardig wezen
 Als Salom6s en Davids / die vooz dezen
 Gens zongen / op een goddelijke trant /
 Hun Lied en Psalm van deze Huw'lyks-band.

I I.

Gods Zoon heeft Een tot zijne Bruid verkoren
 Uit 't menschdom / dat haat-waardig lag verloren.

Zo ras en was de minne-tijd niet daar /

Of Jesus breid zijn vleugel over haar.

Hy spreekt haar toe met honig-zoete woorden :

En trekt haar zelf met sterke minne-koozden :

Zo dat ze volgt / en kiest Hem wederom /

Op 't echts-beding / tot Man en Bruidgom.

I I I.

Hy geeft aan haar zich zelven en al 't zijne :

En zegt / Op met al 't uwē zijt de mijne.

Hy vat zijn Bruid zelf met de rechter-hand /

En geeft zijn Geest haar tot een onderpand.

Zy / tot die eet door 's Konings min verheben /

Kan niet als weër aan Hem haar trouwe geven.

Dus is 't Verbond gestoten / na de zin

Van beiden / uit een onbeblekte min.

I V.

Zijn Geest en haar geloof werkt d'echts-vereening.

Dus zijn zy een / niet slechts in wil en meening /

Maar tot een vleesch ; ja met Hem eenen geest /

Volmaakter als ooit huto'lijk is geweest.

Die eenheid baart gemeenheid tusschen beiden /

En weder-zijds heeft niemand iets verscheiden :

Wat d' een bezit moet 's anders eigen zijn ;

't Is 't mijn is 't uw / en 't uw is weër het mijn'.

V.

Gelijc de Man / na 't recht der echte trouwe /

Zich overgeeft / als eigen / aan zijn vrouwe /

En is aldus zijns zelfs alleen niet meer :

Zo doet de Vrouw van haare zijde weër.

Dit is dus in dit geest'lijk huto'lijk mede

Daar Jesus met zijn Bruid is ingetreden :

Hy is de haar / en zy de zijn' / terstond

Uit kracht van dit voltrokken Echt-verbond.

V I.

Gelijk de Drouw's Mans naam-genoot moet wezen/
 Naar Huw'lijks wet / zo gaat het ook met deze ;
 Want Jesu Bruid ontfangt een nieuwen naam
 Na haaren Man / dien boeren zy te zaam.
 Word Hem de naam van CHRISTUS toe geschreven /
 Op lijd dat Haar die ook mee' word gegeven /
 En dat men al de zijne CHRIST'NEN hiet ;
 Vermits zijn Bruid zijn zalving mee' geniet.

V I I.

Rijst weerszijds deel aan schaad en aan voordeel
 Dit huw'lijks band ; men vell' hier ook dit oordeel.
 De Bruid heeft aan haar Bruid'goms goed'ren recht:
 't Wyl weer haar schuld tot zynen laste legt.
 't Geen Hy verdient dat word Haar toegerekent :
 't Geen Hy betaalt word op Haar naam getekent :
 En dus is / tot die huw'lijks-eenheids blijk /
 Hy arm in Haar / en zy in Hem weer rijk.

V I I I.

Geest 't Huw'lijk deel aan blijdschap en aan lijd en /
 Dat 's eenen vreugd is 's anders ziels-verblijden /
 En 's eenen pijn ook is des anders smert :
 De ramp der Kerk raakt Jesus mee' aan 't hert.
 Gelijk Hy zich als in haar heil verheugde.
 Dus strekt zijn eer weer aan zijn Bruid tot vreugde :
 Gelijk zy van de droeffte traanen stort /
 Wanneer zijn naam en zaak vernadeelt word.

I X.

De Drouw is uit het huw'lijks recht ook mede
 Een deelgenoot van af de Waardigheden /
 En heerlijkheid en eere van haar Man.
 Als Jesu Bruid met Hem verknogt is / dan
 Gaat Hy haar met zijn heerlijkheid bekroonen :
 Hy zet haar mee' op zijn geerfde Throone
 Als Koningin / in vorst'lijk praal-gewaad /
 Betaam'lijk aan haar hoog-verheven staat.

X.

Dit gaat verzelt met onderling behaagen
 En liefde / die zy malkand'ren steeds toedzagen.
 Een ted're blain ontbont dit hemelsch Paar.
 Hy noemt zijn Bruid; mijn lust die is aan Haar.
 Zy weer weet als geen naam genoeg te binden
 Tot liefde-betuyg en roem van haar Beminde.
 En weder zijds is hun getuigenis
 Dat deze liefde geheel uitnemend is.

X I.

Dit liefde-betuyg / en vruchtba're t'zaamenwooning /
 Is d' oeffening en stadige betooning
 Van deez' hun Echt: wiens knoop in eeuwigheid
 Geen leven / noch geen dood zelf / meer en scheid.
 Hy mint haar als zijn Lichaam / en Hy voed ze:
 Hy werkt haar heil / verdedigt en behoed ze /
 Gelyk een Man zijn Vrouw: en Zy ook weer
 Bemint en dient Hem / als haar Man en Heer.

I. P O O Z E.

X I I.

O groot verschil dat w' in die Twee bespeuren!
 O zalig heil 't welk zulki een mag gebeuren
 Die met Gods Zoon in 't geest'lijk Huw'lijk treed!
 Wat wisseling van 't wensch'lijkst liefde vooz leed
 Word op die wijs' van Jesu Bruid verkregen!
 Dat dood den bloek / dat baart ons allen zegen.
 En hoe Hy ons te hooger overtrest /
 Hoe 't ons geluk en eer te meer verheft.

X I I I.

Deergalooos is die Bruid'gom schoon en heerlijk;
 Wat aan Hem is / is allezints begeerlijk /
 Zo dat met recht Hy aan zijn Bruid gebalt.
 Maar Sy is van mismaakate wangestalt

Dan top tot teen ; zy ligt verlaten / neder
 In walg'lijk bloed / op 't veld : tot dat Hy weder
 Haar smetten wascht / herbozmt haar na zijn beeld /
 En Haar uit gunst zijn Heil-gewaad meedeelt.

X I V.

In deugden wierd nooit zijns gelijk gebonden :
 Hy lieft het recht en grouwelt van de zonden /
 So dat Hy elk volmaakt een boozbeeld strekt' .
 Zijn Bzuid is vol verkeertheid en gebrek :
 Niet 't minste goed en kan zy zelf verrichten :
 Maar Hy bequaamt Haar tot de deugde-plichten :
 Hy heiligt Haar / zo dat ze na zijn Wet
 Haar zeden boegt / en steeds haar treden zet.

X V.

Zijn Afkomst is doorluchtig ; Hy mag roemen
 Op ed'le stam / en God zijn Vader noemen :
 Geen ander is in oorsprong Hem gelijk.
 Dan waar is doch zijn Bzuid ? gebozmt uit slijk :
 Ja 's duivels kind geworden door de zonde.
 Maar heeft de Trouw met Jesus haar verbonden /
 Alw Vader / zegt zijn Bzuid dan / is de mijn' /
 'k Sal Dochter / Gy zult Man en Boeder zijn.

X V I.

Geen hooger staat noch glozi dan de zijne :
 't Is d' Hemel-vorst / het Hoofd der Cherubijnen ;
 Ja 't is de God en Heerscher van het Al
 Zo 's duivels slaab' / en tot de laagste val
 Laas ! neêrgestort. Dus is haar staat elendig
 Op 't hoogst : maar Hy verheerlijkt haar intwendig :
 Hy richt Haar uit die diepe val weer op /
 En zy beklimt den hoogsten eeren-top.

X V I I.

Zijn Rijkdom is de grootste / 't zijn de schatten
 Van 't hoogste Goed ; ja die het Al bebatten.
 't Is d' Erfgenaam van alles : Maar zijn Bzuid
 Is naakt en arm / en red zich nooit daar uit :

Ja ; 's bestwaart met onbetaalb're schulden.
 Maar 't is zijn schat die haar Igebrek vervulde
 Word Zp zijn Bzuid / en Gp haar Bzuidgom /
 Dan is het al met Hem haar eigendom.

X V I I I.

Wat 's in uw Bzuid dus waardig te beminnen /
 O Bzuidgom ! dat Gp uw hert en zinnen
 Dus op haar stelt ? Dzijwillig was uw Iesfd :
 't Was enkel gunst dat Gp haar dus verhieft.
 Zp had verdient uw granschap / haat en bloeken :
 't Was uit genâ dat Gp haar zelf quamt zoeken /
 Na 't booz-beschik van 't eeuwig raad-besluit ;
 Dus zp H d' eer en dank : maar niet uw Bzuid.

X I X.

En nochtans deed noch leed ooit eenig minnaar
 Zo veel uit Iesfd. Word David oberwinnaar
 Met lijfs-gebaar / en lebert 't boozhuid'-tal :
 Dient Jakob lang / 't is hier by niet met al.
 Dp swaarder dienst moest Hp om haar volbzengen :
 Dp swaarder kamp volstreed Hp ; zelf tot plengen
 (Aan 't kruis-hout) van zijn dierbaar herte-bloed ;
 Zo dat Hp haar Bloed-bzuid'gom wezen moet.

II. P O O Z E.

X X.

Wie moest niet na dit geest'lijk Huto'lijk wenschen ?
 't Maakt Jesu Bzuid de zaligt' aller menschen /
 Die zonder dat rampzalig blijven zou.
 't Is 't hoogst geluk te worden Jesu Drouw.
 't Was veel wanneer eens Esther van Slavinne
 Verhoogt wierd tot Assueri Gemalinne /
 En Koningin van 't wijd-gestrekt gebied :
 Doch 't is byp meer 't geen Jesu Bzuid geniet.

X X I.

Wie zich begeert met Jesus te vereenen /

Die

Die moet met een boetbaarde ziel beweenen
 Haar bloed-schuld / en zy kom' in zak en asch /
 Dat Hy haar kleed' / en van haar vuilen wasch.
 So zy booz heen heeft overspel bedreven /
 Die boelen moet zy nu een scheid-brief geben :
 Zy neem alleen Hem tot een Bruid'gom aan /
 Met wien zy zoet en zuur steeds uit wil staan.

X X I I.

Zy zoek Hem dan in alles te behagen /
 En trouw en kuys zich booz zijn oog te draagen /
 Self in 't geheimst'. Zy zy hem onderdaan
 Met eer-bewijs / om Hem ten dienst te staan.
 Zy noem' in geest en kracht Hem haaren Heere :
 Haar eenigst wit zy 't boozd'ren van zijn eere.
 Dit past een Vrouw / en 't is haar huto'lijks-plicht
 't Zy dan ook mee van Jesu Bruid verricht.

X X I I I.

Zy moet tot Hem in zuid're min steeds gloepen.
 Die huiseje blam moet meer en meerder groepen :
 Zy mind're nooit / niets doob' dit hemelsch duur /
 Daar kom wat wil / zo dat het eeuwig duur'.
 Wat zal die liefd dan zielen-wellust geben !
 O deze minn' is 't leven van ons leven !
 Dus smaakt de ziel haar Bruid'goms liefstijheid /
 Als Hy haar in zijn binnen-kamers leid.

X X I V.

Wie als een Maagd zich aan dien Man verbindt /
 Die zal Hy als zijn Bruid en Ziels-beminde
 Eens heerlijk stellen booz zijn glori-throon /
 Gantsch zonder smet / alzints volmaakt en schoon.
 Hy quam om Haar eens van den Hemel neder :
 Wy wachten Hem eens uit den Hemel weder /
 Op dat Hy zijn bereide Bruid opnam'
 In's Daders huis / ter Bruilof van het Lam.

J E S U S H E E R E .

Stemme: Gy Heiligheedjes

I.

Heer Jesu Christe, die uw herte-bloed moest plengen
 Tot koop-en los-prijs, na 't verdrag des vredes, om
 't Gegeven eigendom
 Uit 's Satans boeyen tot uw huisgezin te brengen.

I I.

Kom zelf de kluisters van mijn dwingelanden slaaken;
 Ontweldig die hun roof: ontwerf' en ruk doch my
 Uit aller slaverny,
 En wilt my krachtig door uw Geest uw dienstknecht
 maaken.

I I I.

'k Weet dat ik van my zelf niets goeds kan doen of
 denken:
 Werk beide 't willen en volbrengen in my Heer!
 Bequaam my tot uw eer:
 'k Vermag 't dan al door U, als gy my kracht wilt
 schenken.

I V.

O dat ik doch my gantsch aan u mag overgeven:
 Dat ik U voor mijn Heer, uw wil mijn Wet, erken;
 Als die U eigen ben,
 Niet mijns; verplicht alleen tot uwen dienst te leven.

V.

U offer ik mijn dienst, mijn liefd, mijn eer en ach-
 ting.
 Weg and're Heeren: 'k ben uw dienstb're slaaf niet
 meer.
 'k Wil Jesus maar tot Heer:

Zijn

Zijn dienst is al mijn wensch, mijn poogen en be-
trachting.

V I.

Hem komt het toe als Heer en Eig'naar te gebieden :
't Volbrengen past aan my stuks op zijn wenk en
woord.

Spreek Heer, uw dienstknecht hoort.

Wat wilt Gy dat ik doe? 'k wil dat uw wil geschiede.

V I I.

Hoe lieflijk is uw jok! hoe billijk uw beveelen!

Hoe heerlijk is uw dienst! hoe zalig is uw loon!

Ik koos daar voor geen kroon.

Hoe dwaas is die zijn liefd en dienst dan wil verdeelen?

V I I I.

Wat Heer is doch zo goed, zo groot en zo vermo-
gend?

Hy noemt zijn knecht zijn vriend; ja broeder, en
hy geeft

Hen meê al wat Hy heeft.

Wat Heer is zo vol liefd, zo mild, en zo medogend?

I X.

Is onze beste dienst gebrekk'lijk; Hy verschoont het.

Hy neemt volvaarde wil voor 't werk. Al doet men
maar

Het geen men schuldig waar':

Hy, niet uit schuld, maar gunst, bekroont het en be-
loont het.

X.

Hy drukt zijn zegel-merk op die Hem toebehooren.

Hy kent zijn eigendom, met nauwe zorg, by naam:

En hoed dat altezaam.

Van die de zijne zijn en gaat'or geen verlooren.

X I.

Hem dienen ò dat is zelf heerschen, en zijn knechten
Zijn

Zijn Koningen : Hy maakt, als Zoon, hen waar-
lijk vry.

't Is al dan onz' en Hy

Ontneemt hen die ons eerst beheerden macht en rechten.

X I I.

Hy zal wie noest en trouw hier in zijn dienst vol-
herden

Doen ook zijn daar Hy is, in 's Vaders huis, alwaar

Zijn goede knechten schaar

Eens in huns Heeren vreugd en vreê geleid zal wer-
en.

X I I I.

Dan zal het onderscheid eens middag-helder blijken

Van die den Heere dient of niet, wanneer Hy 't al

Naar recht vergelden zal

En over yders werk onzijdig vonnis strijken.

S M E K I N G E N,

TOT DE GEZALFDEN DES HEEREN.

Stemme : Folâtre Amour faut il que ta pensée.

I.

Gezalvde Gods / tot hulding obergoten
Het d' Oly van Gods geest gants zonder maat.
Uw zalving bloeit ook op uw meëgenooten /
En geeft hen deel aan uw hoogwaarde staat.

I I.

Hoe lieflijk is de reuk van uwre zalve !

Uw naam / als uitgegoten olij / treckt

De Maagden-min : en spreid zich allent' halve

Zo verr 't begrijp der aardekring zich strekt.

I I I.

O zalig die een drupjen mag genieten!
 Aaron hou zijn heilig' Olij-kruik:
 'k Laat 't Brassers rot hun schedel obergieten
 Tot geur en glans met dierbaar Balsem-puik.

I V.

Uw olij kan het innigst' merg doordzinken:
 Niets is'er dat die Balsem niet geneest:
 Zp doet de ziel / en niet slechts 't aanzicht / blinken
 Dooz God en mensch: en zp verheugt den geest.

V.

Die zalving maakt ons Priesters en Propheeten /
 Ja Koningen / geschikt ten Hemel-throon:
 Die geeft ons recht om Christenen te heeten /
 Als mee gezalft na 't voorbeeld van Gods Zoon.

V I.

Heer! laat op my doch ook een straaltje leken;
 Dat ik in naam en daad een Christen zp:
 (Ik acht dat meer als duisend olij-beeken)
 En legt Gy dus uw heerlijkheid op my!

V I I.

Geeb dat ik my mijn staat mag waardig dragen /
 Naar ampt en plicht; en zo mijn Hoofd gelijk'.
 Dat doende / zal ik U en Hem behagen:
 En 'k heb dan van mijn zalving zeker blyk.

V I I I.

Hoe kost'lyk zal ik dan zijn in uw oogen /
 Als Gy uw Naamen Zegel op my pzent!
 Wat schepzel zou doch Gods gezalften mogen
 Beledigen / dien Gy dooz d' uwe kent?

UITSCHIETINGEN

TOT DEN MIDDELAAR.

Stemme : Psalm 129.

I.

O Middelaar van Gods Genâ-verbond /
 Gy deed en leed 't geen 's Vaders toorn bezwedigt :
 't Welk Gy / als God en Mensch / volboeren kond
 Dus word Gods Dziend die eerst Hem had beledigt.

I I.

Gy zoent de zond / en sloopt de Middel-muur :
 Gy stelt het pad na 't Heiligdom ons open :
 Gy lescht de gloed van Rechters gramschap-buur.
 O zalig die tot deez' Altaar mag loopen !

I I I.

Gy bied my ook uw Bloed en Doozbeê aan :
 Gy wilt my met uw Heil-gewaad bekleden.
 O trek my zelf ! dan zal ik tot u gaan :
 En maak my dooz uw Geest een van uw leden.

I V.

Bedwing wat noch byandig is in my :
 En regel zo mijn wensch / bedrijf en poogen /
 Dat alles u recht onderdanig zy ;
 En dat uw Dzeê my gantsch beheerschen moge.

V.

'k Enschroom dan niet voor 's Vaders Rechter-thoon ;
 Mits daar uw Bloed een weg heen ingetwijd heeft :
 'k Steun veilig op de Doozpraak van Gods Zoon /
 Die van de schuld en straf zijn Volk bezijd heeft.

V I.

Woord ik Gods vriend en dierb're gunstgenoot
 Dooz tusschenkomst van uw bemiddeling;
 Wie kent al 't heil dat uit die bres ontsproot ?
 Wat tonge kan u dank na waarde zingen ?

V I I.

Dat alles dan by blaak' in oorlogs-blam :
 Geen Schepzel zal mijn bres met u verstooren.
 En wat my ook na 't Lichaam oberquam /
 Doet in mijn Ziel een woord van Drede hooren.

J E S U S H E R D E R.

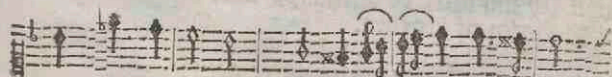
Stemme : Wanneer de Zon het Morgenrood.

I.

Die Jesus tot zijn Herder heeft Begun-

stigt met zijn hoede / Is d'allerzaligst die'er leeft

Hoe leeuw en wolven woeden. Hy is beveiligd

tegen 't quaad : Niets is 'er dat ontbreekt of

It

schaad

schaad Wie dus word begenadigt. Dien Je-
 sus weid in 't voedzaam gras / En leid aan
 's lebens water-plas / Word met zijn goed ver-
 zadigt.

I I.

Die Herder houd getrouwe wacht :
 Hy zorgt nauw voor zijn Schapen.
 Men zag Hem daar om dag of nacht
 Nooit sluimeren of slapen.
 Wat is die Opper-herder goed !
 Hy locht zijn Kudd' met Herte-bloed /
 En stelt voor haar zijn leven.
 Terwijl de Huurling trouwloos vlied /
 Wil Hy zijn dierb're Schaaps-hooi niet
 Verlaten of begeben.

I I I.

Van heel zijn kudd' ontzweet 'er geen :
 't Verdwaalde zoekt Hy weder.
 Hy brengt de gantsche hoop tot een /
 En zijn'er zwak en teder /
 Hy draagt die in zijn arm en schoot /
 Of op zijn schoud'ren: haare nood
 Raakt innig Hem aan 't herte.
 Wie valt of streukelt recht Hy weer :
 Wie slaauw is sterkt Hy : en haare zeer
 Verstrekt Hem zelf tot smerte.

I V.

Hy gaat met stap en stem haar booz /
 Dien zijne Schaapen kennen:
 Hy wijst haar dus het rechte spoor /
 En doet z' aan Hem gewennen.
 Zijn staf dient tot bestier en tucht:
 Zo dat zijn Kudd' Hem mint en ducht.
 Hy heelt de ziele-wonden
 Met zijnen Balsam: en Hy lijd
 Niet dat haar 't ongedierte bijt;
 Maar ruktz' uit klauwa en monden.

V.

Hy tekent met zijn eigen merk
 Wie tot zijn Kudd' behooren.
 Zijn oog is snel / zijn hand is sterk:
 Dus gaat'er geen verlozen.
 Wat Herder lieft zijn Kooi zo zeer /
 Als deze Herder / die de Heer
 Alleen is van zijn Schapen?
 Al gaat de hel-leeuw vreesfchend' om /
 Nooit rooft hy Jesu eigendom /
 Die mogen zeker slaapen.

V I.

Des valschen Herders wensch is maar
 Verleiden / villen / moorden:
 Maar Jesus leert zijn Schaapen schaar
 Dat zy geen vreemden hoorden.
 Zy onderkennen schijn uit zijn /
 En hellzaam boedzel uit venijn;
 Schoon wolven zich bedekken
 Met Schapen-vacht. Verdolg hem / Heer!
 Die met geweld of leugen-leer
 Uw Schapen af wil trekken.

V I I.

Breng / Zielen-herder ! tot uw Stal
 Die 's hel wolfs roof noch waren :
 En laat uw Stem doch ober al
 Uw Schaapen t'zaam vergaëren.
 O roep doch 't Jood en Heidendom /
 Dat zy zich met ontelb're dzom
 Tot U / als Herder / keeren.
 Bewerk ook / groote Herder my
 Dat ik een van uw Schaapijens zy.
 Niets kan ik meer begeeren.

V I I I.

'k weet dat ik derwaards uit moet gaan
 Daar d'onderherders woonen /
 Daar uwer Schapen stappen staan :
 Daar wilt Gy u vertoonen.
 Uw Geest / uw Woord / uw Abondmaal /
 Verschaft daar 't lieflyk Ziel-onthaal.
 Dat 's 't leven van mijn leven.
 'k Zal aan uw rechterhand dan met
 Uw Schaapen ook eens zijn gezet /
 Die Gy uw Rijik zult geven.

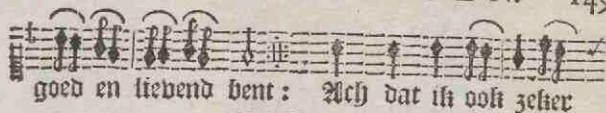
MERKTEKENEN

VAN JESUS SCHAPEN.

Toon: Bergamasco. Of; Voy tu mes agneaux Lisette.

I.

Z Die zo
 Zielen-herder / Jesu Christe / Die zo
 goed

I I.

Dossen / honden / zwijnen / Dyaaken /
 Wolven / leeuwen / slang-gebloed /
 Kront Gy tot uw Schaapen maken.
 Toon dat ook aan mijn gemoed.

I I I.

Kom my met uw teken merken:
 Druk uw zegel-beeld op my:
 Laat uw Geest ziel-bozgend' werken
 Schaapen aard en daad daar by.

I V.

Geef zachtmoedigheid en reinheid:
 Maak my breedzaam / verr van twist:
 Laag-geboelend' in mijn kleinheid:
 Put: onnozel: zonder list.

V.

Laat ik steeds gehoorzaam wezen
 Aan al wat mijn Herder wil.
 't Wordt ook in een Schaap geprezen
 Dat het lydzaam is en stil.

V I.

Maak my vruchtbaar U ter eeren:
 Geef dat ik mijn Herder min:
 En uw weiden mag begeeren;
 Daar is ziels-verzading in.

V I I.

Geef dat ik dus mag gelijken
 U / mijn Herder / en uw Studd':

'k Zal dan ook uw Schaapje blijken :
'k Ben dan in uw hoed' en schut.

V I I I .

Dan zult Gy my wasschen / weiden /
Heelen / stieren / booz my treên /
Dragen / stutten / sterken leiden /
't Wyl ik omzwerb' hier beneên.

DE LEVENDE GOEL.

Toon: La Muscovite.

I.

De bzeugd ontsluit mijn harte / En doet
my moedig tarten De zwaarste ramp en nood /
In leven en in dood. Laat gantsch de wereld
bzezen: 't Wyl alles trilt en beeft / Zal 'k on-
verschrokken wezen: Ik weet mijn Goel leeft.

I I .

'k En zal mijn Hemel-erbe
In eeuwigheid niet derben
Was ik die quijt: mijn Heer
Verkreeg die booz my weer.

Wie zou doch ooit ontwenden
 't Geen Hy my zelf weer geeft?
 In spijt der helle-benden/
 Ik weet mijn Goel leeft.

I I I.

Zat ik in 's Satans kerker:
 Mijn Goel was noch sterker/
 Die maakte zelf my by
 Van zonden-slaverny.
 Hy quam de kluisfers slaaken/
 En boeit die 't wederstreeft.
 Niets zal my dienstbaar maken:
 Ik weet mijn Goel leeft.

I V.

Niets zal die echt-knoop scheiden/
 Waar dooz wy met ons beiden
 Een geest/ een vleesch en been
 Gemaakt zijn/ en zo een.
 Gy quaamt tot trouw my mijnen/
 Die nimmer scheid-bytes schreeft:
 Dus zijt Gy mijn'/ ik dijne.
 Ik weet mijn Goel leeft.

V.

O erf-en dood-byanden/
 g' Ontbied niet uit zijn handen:
 Hier is die wraak doen zal.
 Gy hebt de dood-steek al.
 Hy zal de ziel-moord zoeken
 Die gy wel eer bedreeft.
 Nooit zult gy 't hoest opsteeken.
 Ik weet mijn Goel leeft.

V I.

Kom duivel met uw schichten:
 'k En zal niet voor u zwichten.
 Dergeefs spant gy uw net:
 Hy heeft uw kop verplet.

Ik 4.

Zijn

Zijn kruis is 't zeggbaar wapen
 Dat u verwonnen heeft:
 Du derf ik veilig slaapen;
 Ik weet mijn Goel leeft.

V I I.

Kom wereld / zo verbolgen
 Met dzeigen en verbolgen;
 Kom met uw vleierp
 Bedrog en linkernp:
 Betobert gy de zinnen
 Van elk die aan H sleeft;
 Gy zult niets op my winnen:
 Ik weet mijn Goel leeft.

V I I I.

Kom zonde met uw strikken;
 Gy zult my niet verschrikken
 Noch werren in uw net /
 Al struikel' ik te met:
 Hoewel gy deels-gewijze
 Noch in my overbleeft;
 Nooit zult gy gantsch verrijzen:
 Ik weet mijn Goel leeft.

I X.

Kom Dood ook met uw stikel:
 Waar is uw scherpe prikkel?
 Sluit my by in uw Hof:
 Hy zal eens over 't stof
 De Laast' zegg'haftig opstaan;
 Schoon 't al nu booz u sneeft:
 En my doen tot Hem opgaan.
 Ik weet mijn Goel leeft.

X.

Dan zullen eens mijn oogen
 Mijn Goel schoutwen mogen.
 Al heeft een wijl 't gewoymt
 Mijn lichaam gantsch ontwoymt.

'k Zal't eigen weer ontfangen
 't Geen dan vol glozi streeft.
 O 'k rekhalz' van verlangen!
 Ik weet mijn Goel leeft.

BOET-ZANG tot JESUS.

Stemme : Lieffte gy zijt ongestadig.

I.

Jesu / Heiland vol van luister /
 Die uw Volk hebt dooz uw dood
 Uit des duibels duist're kluister /
 En den zwaaren zonden - nood /
 Dooz uw sterken arm onthonden
 En die weldaan doen verkonden
 Dooz uw woord : ach / dat booz my
 Uw verwozven heil ook zp!

I I.

Jimmers ging je trouw'lijk zoeken
 't Doolend' Schaapje van uw Rudd' /
 Als dat afweek met de bloeken
 Van de Wet na d'afzonds put :
 Ja Gy / Satans Zege - praalder /
 Hebt een ziel - bedroefde dwaalder
 Zo genoodigt tot de boet /
 Dat ik tot U komen moet.

I I I.

Ach / ik ben een kind der zonden!
 Ach / ik dwaal van 't Lebens - pad!
 Niets en werd by my gebonden /
 Als een booze zonden - schat.
 Al mijn doen en al mijn trachten.

Is vol feil en God - verachten.

Ach! mijn handen / hert en mond /
Zijn maar slaaven van de zond.

I V.

Heer! 'k beken met zelf - verdoemen

Dat niets goeds in my en woont.

Alles wat men goed moet noemen

Heeft uw Wet my vaak getoont:

Maar mijn bleefsch en bloed te dwingen /

En 't bedrijf van goede dingen /

Volgt gantsch niet gelijk het zou:

'k Doe dat 't geen ik niet en wou.

V.

Maar o Heer! wie kan recht gissen

Hoe veel al zijn feilen zijn?

'k Doel bekneelt mijn bang gewisse

Met der zonden last en pijn.

Ach! mijn hert is mat van zorgen.

Heer / vergeef my doch 't verbergen:

Reken niet mijn misdaad toe

Die verdient uw toorn - roe.

V I.

Jesu / Gy hebt weg - genomen

's Werelds zonden door uw bloed /

Laat dat / o Verlosser / komen

Tot mijn zoen ook my te goed':

En dewijl Gy / zo geslagen /

Hebt de zond aan 't huus gedragen:

Ei! zo spreek en maak my b'p /

Dat ik gantsch u eigen z'p.

V I I.

Als de hel met gloënde haaken /

's Duibels woede / 's werelds haat /

My verschrikt en angstig maaken /

En by my is hulp nog raad;

Dat ik slaauw schier neer zou glijden:

Hulp

Help my dan / Heer Jesu! strijden:
 Krotsteen daar mijn hoop op staat/
 Dat je my dan niet verlaat!

VIII.

Uwe rood-geverwde wonden /
 Kruis en nagels / kroon en graf/
 Uwe handen / zo gebonden/
 Wenden al mijn straffen af:
 Uwe pijn en bloedig zweeten/
 Smerten / slagen / striemen / spleeten /
 d'Herte-steek van uw zp/
 Dierb're Jesu / troosten my.

IX.

Als ik tot uw Rucht-stoel nader' /
 Daar men niet ontblieden kan /
 Zijt mijn woospraak by uw Vader:
 Kent my hoor den uwen van.
 Gy alleen kent my bezyjden
 Dat ik nooit die vloek en lijde/
 Daar gy meê ten afgrond zend:
 Weg: ik heb u nooit gekent.

X.

Gy doorgzond / Heer / al mijn smerten:
 H is kenbaar mijn geween:
 Niets verquikt mijn treurig herte /
 Als uw bittere dood alleen.
 Dies mijn lijf en ziel / gewassen
 In uw bloeds ontschatb're plassen/
 Die gy uitgoot aan het hout/
 Heb ik u gantsch toevertrouwt.

XI.

'k Weet wie zich maar tot u wenden
 Door geloob' en waare boet' /
 Zult gy / Heer / nooit van u zenden.
 Ach! kom zelf my te ontmoet.
 'k Zie uw schoot en armen open:

Trek my: 'k zal dan tot H loopen:
 Wek my op / en stiert mijn gang;
 Dat uw liefd my meê ontfang.

X I I.

Neh had ik nu duibe-bleug'len!
 'k Dloog straks tot H / na mijn rust.
 Niets en zou mijn dzift beteug'len.
 'k Had mijn wensch en herten-lust.
 Geeb mijn ziel doch arends blerken:
 'k Daar tot H op / door de zwerken
 Van 't uitspansel; op dat ik
 In uw by zijn my verquikk'.

X I I I.

Du / ik weet Gy zult al 't quellen
 't Geen my dzukt / en 't heert bebecht /
 Heelen / en mijn Heil herstellen;
 Zo u Trouw heeft toegezegd.
 Niemand van u uitberkozen
 Gaat'er immermeer verloozen:
 'k Weet dat die booz eeuwig leeft
 Die 't geloob in H maar heeft.

X I V.

Heer! 'k geloob': maar wilt doch werken
 Tot vermeerd'ring; laat uw hzacht
 Mijne zwakhaid steeds versterken:
 'k Dreez' dan byands list noch macht.
 Op uw goedheid wil ik bouwten;
 Tot ik volijkt zal aanschouwten
 H / Heer Jesu / na den strijd
 In de zaligheid altijd.

AANKLEVING des GELOOFS.

Stemme: Aldus.

I.

O Algenoegzaam Zaligmaker / Getrouwwe
 Borg en Zielen-waker / Gy noodigt al wie is belast /
 En neemt die aan met open armen / Ik hou aan
 uw beloften vast: Wilt / Davids Zoon / u mijns
 erbarmen!

I I.

Ik werp my aan uw voeten neder /
 Ik Omhels die weenend' / 'k rijst niet weder.
 O kom ik om / zo kom ik om!
 Waar zoud ik / ach! my heen begeben?
 Gy zaligt doch uw eigendom:
 En buiten U is heil noch leven.

I I I.

Al scheent Gy my schoon af te drijven:
 Ik mag / ik wil niet van U blijven.
 Mijn ziele kleeft U achter aan.

'k Blijb

'k Blijb by H / wat my ook bejegent.

Ik zal H / Heer niet laten gaan
Dooz dat Gy my ook hebt gezegent.

I V.

Ik zal al bevend' tot H komen
En raaken 't uiterst van uw zoomen.

Ik hoop' op H / al dood Gy my.
'k Wil tegens hoop' op hoopp' geloben.

Dat wet en duivel my bestrep /
Ik houd' het hoofd gemoedigt boben.

V.

Ik zal my tot uw Tafel boegen :
Een kruimtje zal my vergenoegen /

't Geen ook een hondcken geniet.
Ik zal in dood / ik zal in leven /

't Zp hoe of water ook geschied /
Steedz onaffcheid'lyk aan H kleven.

V I.

Zoud ik 't getuig'nis niet geloben /
Van Vader / Woord en Geest daar boben :

Van Water / Bloed en Geest beneen :
Die / twee-maal drie / getuig'nis geben /

Zo zp die Een zijn / als tot een /
Dat in den Zoon is 't eeuwig leven.

V I I.

Zijn mijne zonden overbloedig ;
Daar booz zijn uw wonden bloedig :
Gy Wist' aan 't kruis het handschrift uit.
d'Onschatb're prijs van uw boldoening
Wrocht / volgens 't eeuwig bze-besluit /
Dooz grootste zondaars zelf verzoening.

V I I I.

Zegt Hain : grooter zijn mijn zonden /
Dan dat vergebing werd gebonden :

Gy liegt / o Hain ! Is'er niet
Van Saul / den Moordenaar / Manasse

En meer / barmhertigheid geschied ;
 Wat kan zijn bloed niet suiver wassen ;

I X.

En of ik al / Heer Jesu Christe /
 Uw troost-geboel en inspraak miste /
 En dat ik de verzekering
 Van uwen Geest niet mogt erlangen ;
 Ja dat het alles my ontging ;
 Noeh blijb' ik echter aan U hangen.

X.

Is 't in mijn ziel vol duisternissen /
 En moet ik 't heug'lijk troost-licht missen ;
 'k Dertrouto op U / en grijp U aan.
 Wilt met uw staf maar by my wezen ;
 Al moest ik dooz 's doods schaduku gaan ;
 Die Gy bewaart heeft niet te vreezen.

X I.

Gy wilt wel eens beproeben / Heere /
 Of wy U om U zelf begeeren ;
 Of om het goed dat Gy ons geeft.
 O 'k wil het alles gaarne derben /
 Wat zoet-of goedheid dat het heeft /
 Mag ik alleen U zelf verwerben.

X I I.

Geboelig' inbloed van genade /
 En troost / kan 't hert in vzeugd doen baaden ;
 Doch daar aan hangt geen zaligheid.
 Tot Jesus gaan / Hem aan te kleben /
 Mit doozt na zijn gerechtigheid /
 Geeft deel aan Hem / en recht ten leven.

X I I I.

Ik wil dan op dien Rotzsteen steunen /
 En lief'lijk op dien Lieffen leunen.
 O 't is geen riedstaf / maar een Zuil.
 Hy zal my op zijn arm doen rusten.
 'k Zal / als ik in zijn wonden schuul /

Mij beilig in Gods gunst verlusten.

X I V.

O buig u dan / mijn ziel / niet neder /
Maar keer tot uwe rust eens weder :

Mijn Balsam is in Silead.

Daar is een Jesus / zijt g'elendig.

Uw Heiland heeft een volle schat :

En Gods genaad' is ook onendig.

LOF-ZANG van AMBROSIUS
Tot, de HEILIGE GEEST.

Toon : Psalm 100.

I.

Kom Schepper Heil'ge Geest / en daal
In 't hert van d'uwen alkemaal :
En vul met uwe Hemel-schat
't Van u herschapien herte-bat.

I I.

O Gy / die Trooster word geroemt /
En 's Allerhoogsten gift geroemt /
Bron / die van lebend water bloeit /
Liefd / zalving / duur dat eeuwig gloeit.

I I I.

Gy / zebenbozmic van uw werk /
Gods vinger / onweerstreefbaar sterk /
Beloft des Vaders / die den mond
Tot krachtig spreekken op'nen hond :

I V.

Ontsteek een licht in hert en zin /
En stozt daar uw liefd ook in :
Het geen in ons is zwak en broos
Versterk door uw kracht altoos.

V.

Verdrijf den byand verr' van daan
 En schenk uw vree van sonden aan.
 Als Gy zo onze Leidisman zijt /
 Word' alle quaad van ons gemijd.

V I.

Geeb dat uw volk den Vader / en
 Zijn eengeboren Zoon kenn':
 Gelyk ook U / die veider Geest
 Van alle d'eentwen zijt geweest.

V I I.

Dat lof den Zoon en Vader zy:
 En 'k voeg'er d'Heil'ge Trooster by.
 De Zoon zend / als op 't Pinxter-feest /
 De liefde-gaad ons van zijn Geest.

ZUCHTINGEN

Tot GOD de H. GEEST.

Stemme: Psam 1.

I.

Dal / hemelsch Duur en zaal'ge Pinxter-wind /
 Zo op ons neer / dat elk u onderbind:
 Maak ziel en lijf uw Tempels: stopt uw giften
 Met volle stroom: werk heil'ge zin en dristen:
 Verlicht / verwarm / vertroost / geleid uw Herk /
 En dzuk op haar 't onschendbaar zegel-merk.

I I.

Doorzuiher 't geen noch ongeloutert is:
 Vergeest'lijk 't bleesch na uw gelijkenis:
 Vernieuw Gods Beeld: verzel uw woord brachedaandig
 Tot rijke vrucht: blyb by uw volk gestadig;

Op dat het leeb' en wand'le door de Geest :
Wyl uw genâ al 't ziel-gebrek geneest.

I I I.

Getuig / ô Geest ! ons kindschap ; zijt een pand
Van 't Hemel-erb' / in 't zalig Vaderland :
Weest ons een blijc dat wy in Jesus blijven /
En by in ons : bestier al ons bedrijven :
Bewerk ons zo dat niets u wederstaat /
Bedroeft / of bluft / of aandoet smert of smaad.

I V.

Dan is 't weêr al tot uwem roem gericht :
Dan is 't weêr al genegen tot zijn plicht :
Dan is 't weêr al bequaam tot uw gebieden :
Dan zal 't weêr al gelijk Gy wilt geschieden.
Daal / hemelsch huur en zaal'ge Pinxter-wind /
Dan op ons neêr / dat elk u ondervind.

A M E N.

DE NOODIGE LEIDSMAN.

Stemme : Grand Dieux , vous avez bien voulu.

I.

Mijn God / Gy toont my 't rechte pad /
Het richt-snoer van uw Wetten /
Ter ingang van uw Hemel-Stad :
Maar zal ik daar op letten /
En die bewand'len ; geef dan my /
Tot reg'ling van mijn schreeden /
De leiding van uw Geest daar by :
Dan zal ik die betreden.

I I.

'k Heb zelf noch kennig / noch gezicht :

uw

Uw Geest verleent die beide.

Ik dwaal' / ik deinz' / ik struikel licht ;
't En zy uw Geest my leide.

Zo Hy zijn hand maar los en liet /
Strafs lag ik ganefsch daar neder :

Brengt Hy my van den dwaal-weg niet /
Ik keerde nimmer weder.

I I I.

Hoe raak ik 's werelds Dool-hof mis ?
Hoe mijd ik 's Duitbels netten :

Zo niet uw Geest mijn Leidfman is /
En leert mijn boeten zetten.

't Verleidend bleefsch verboert my ftrak /
Word ik my zelf' gelaaten :

En zo die Leidfman my ontbrak /
Wat zou de weg my baaten ?

I V.

Geen hinder-paal of aanftoot-fteen
Kon ik te boben komen :

Ik vorderde geen ftap / o neen /
Werd my Gods Geest ontnomen.

Wanneer die my niet op en wekt
En opbeurt uit mijn vallen /

En richte / en fchraagt / en drijft / en trekt /
Dan kan ik niet met allen.

V.

Kom Heil'ge Geest dan / vat mijn hand /
Bestier Gy zelf mijn treden :

Reig Gy mijn wil / verlicht 't verftand :
Beperk mijn drijf en leden /

Dat alles volgens 't wet-ftoopz zy :
En leid my ftadig verder.

Zo Gy dit doet / 't verzekert my
Dat Jefus is mijn Herder.

BEDENKINGEN

Over den rampzaligen Val onzer Eerst-ouderen.

Stemme: Ach schoone Nymph aanziet, &c.

I.

Erst-ouders van al 't Heir der sterbelingen /
 Wat haard' uw bloek-oofts beet
 Een zaak-verstel? Wat al veranderingen?
 Wat stapel-rechts van leed?
 Hoe mogt gy dus na God-gelykheid trachten?
 Hoe waart gy dus van vzein berooft
 Dat gy den leugen-geest geloofst/
 Met God verachten.

I I.

Wat speurt men ach! een schakeling van zonden
 In deez' uw eene daad!
 Dus is 't Verbond met d'Opper-Heer geschonden:
 Dus bielt gy van uw staat.
 Gy weekt van 't hoogste Goed / verwierpt zijn gaben /
 En naamt tot 't hoogste quaad uw heer:
 Gy wierd byanden van uw Heer /
 En 's duibels slaven.

I I I.

Had gy dit booz u zelf noch maar bedzeben?
 Doch 't raakt uw kind'ren mee.
 Dit bzagt bet H en hen de dood booz 't leven:
 Al t'zaam trest 't zelve wee.
 Want het bedzif van onzer aller Vader /
 Als Hoofst van 't menschelijk geslacht /
 Werd / na 't Verbond / de daad geacht
 Van ons te gader.

I V.

Hoe liet g' doch uw zinnen zo betob'ren ?
 Hoe wierd g' zo verleid ?
 Zaagt g' geen slang verhoelen in die lob'ren /
 Zo vol arglistigheid ?
 Moest Beest / en spraak / en stoff niet doen gevoelen
 Dat dit een werk was van verzaad /
 En iets verstandigs op uw quaad
 Dus quam te doelen ?

V.

Hoe stelden uw volmaaktheid u niet heilig
 Dooz' deez' vermomde list ?
 Zeg / waart g' niet geschapen wijs en heilig /
 Zo dat g' uw plichten wist ?
 Maar wat 's een mensch doch aan zich zelfs gelaten ?
 Als God zijn inbloed niet en geeft /
 Al wat een Schepzel dan ook heeft /
 't Kan het niet baten.

V I.

O afzonds diept' van Gods geheimenissen !
 Zijn eeuwig Raad-besluit
 Kon in der tijd geenzints verbulling missen.
 Hier heeft 't doozgonden uit.
 Dus wilde God zijn deugden beelzints toonen:
 Hoewel de mensch 't bedreeven quaad
 Met 's Hoogsten al-bestier en raad
 Niet kan verschoonen.

V I I.

Ach ! hoe is doen dat sijne goud verdoukert !
 Waar is nu 't godd'lijk beeld /
 't Welk in u zo met luister heeft geflonkert ?
 't Is weg : g' hebt geteelt
 Uw kroost als g' / doemwaardig en verdozen.
 Op zondigden al t'zaam in u :
 En zedert zijn wy alle nu
 In u gestorven.

VIII.

Doch wat mag elk zich van uw val beklagen ?

Moest elk die proef' uitstaan /

Wp zouden ons gewis niet beter dragen /

Als gy doen hebt gedaan :

Want 't geen in' in u verfoeijen moest met treuren /

Als oorzaak van 't rampzalig quaad /

Komt ieder met zijn wil en daad

Streeds goed te heuren.

IX.

Maar dank moet weêr Gods blye goedheid wezen

Dat Hy zijn Zoon ons schenkt /

Die deze wond volkomen heeft genezen :

En 't slangen-hoofst zo krenkt

Dat Hy niet kan 't geen wel zijn boosheid wilde

Dus geeft den tweeden Adam meer

Aan zijn geloobig Erf-zaad weêr

Als d'eerste spilde.

X.

Heer open doch zo onz' gesloten oogen

Dat wy ons zelf recht zien :

En dat wy niet vertrouwen op een logen ;

Maar 's duibels laagen bliên /

Dat hy ons niet verleid' / of niet verblinde.

Maar geef dat wy in 's Heilands bloed

't Geen onz' en Adams schulden boet

Weêr mogen binden.

XI.

Is Adams schuld aan 't menschdom toegerekent :

Uw Zoons gerechtigheid

Laat vooz ons in uw schuld-boek zijn getekent.

Dat ons geen zond en scheid.

Gy deed op Hem / als Boz / de schuld aankoopen /

En maakte Hem vooz ons tot zond ;

Op dat Hy volgens 't hzeê-verbond

Ons bly zou hoopen.

Laat

XII.

Laat ook uw Geest uw Beeld in ons herboezmen :
 Bied Gy ons steeds de hand,
 Vergeefs zal dan de Satan ons befoezmen :
 Niets deert dan onzen stand.
 Gy / die zo met uw gunst word begenadigt /
 Blijft steeds by 's Levens boom / gezet
 In 't Paradijs / en word eens met
 Uw Beeld verzadigt.

Tot de WAARE BOOM des LEVENS.

Toon : Soo als 't begint.

I.

Jesu Chriſte / Levens-boom / Trek my / dat
 ik tot u kom'. Geef my oogen / mond en
 handen / Tot uw vrucht en heilzaam blad :
 Levens-ſpijze / zielen-ſchat / Eenig-delizel van
 mijn ſchanden.

I I.

'k Zie geen Cherubs blainig zwaard /
 Die Gods Eden noch bewaart.
 'k Zie uw schoot en armen open :
 Ziet hier ben ik / roept gy / koomt /
 Higgend zondaar / onbeschroomt.
 'k Verb' en wil dan tot u loopen.

I I I.

Deilig my booz 't slang-benijn :
 Laat ik van haar zaad niet zijn :
 Dat ik haar verleiding bliede ;
 ['t Wyl zy duizend strikken zet]
 En dooz u haar kop verplet :
 Laat dat dag'lyks meer geschieden.

I V.

Zalig die tot u genaakt !
 Zalig die uw vruchten smaakt !
 Zalig / Zalig die mag rusten
 In uw schaduw / aan de zoont
 Van des Lebens water-stroom /
 In het paradijs der lusten !

ZONDAARS VRY-PLAATS.

Stemme : L'Amour que J'ay pour vous ,
 me conduit au trepas.

I.

IS't mog'lijk dat een Mensch zijn staat niet meer be-
 zeft !
 En dat een zondaar zich zo zonder vreez' kan weiden ;
 Terwijl hy als een Os zich laat ter slachting leiden ,
 En dat de laatste klop der tooren-bijl haast tref !

Waar

I I.

Waar heen, geruste dwaas! voor 's Rechters oog en hand?

Schrik is'er van rondom! Elk schepzel staat fluks vaardig,
Ten dienste van zijn wraak: die zijt gy over-waardig
O wee hem, over wien zijn grimmigheid ontbrand!

I I I.

Ziet gy den Hemel aan; daar is de Rechter-throon,
Van waar de gramme God zijn toren openbaarde.
Daar is het Eng'len-heir, met blixemende swaarden
Ter straf gewapend, om hun groote Meesters hoon.

I V.

Verbeeld g'u, zo 't betaamt, den naaren Zwavel-kuil,
Der duiv'len kerker, daar zy met de doemelingen
Gekluistert zijn; daar blaakt Gods toorn: en 't handen-
wringen

Gaat eeuwig daar gepaart met knerssing en gehuil.

V.

Beschouwt gy Aard en Zee; ô't gantsche Schepzel
zucht,
En rekhalft, dat het eens van zonden-dienst gevrijd zy;
Als had het Barends-wee: 't geen 't Menschdom tot ver-
wijt zy

Van 't stadig misbruik van vuur, water, aard en lucht.

V I.

En keert gy in u zelf: zie daar! een zwarte rol:
Een worm die vinnig knaagt; wien niemant kan ontloopen:
Die rukt voor 's Rechters oog den Boezem-schuilhoek
open.

Zijn hand betrapt u, zelf in 't allerdonkerst' hol.

V I I.

Doch 'k weet noch eene plaats, die tot een Vrij-stad is,
Verlegen Ziele: dat zijn Jesu herte-wonden:
Daar werd een toevlucht en een schuil-vertrek gevonden.
Voor die in Christus zijn is geen verdoemenis.

VIII.

Grijp dan de Hoornen aan van deze Zoen-altaar.
Niets zal, niets kan u van die veil'ge wijk beroven.
Verberg u zelveu diep in deze rotssteen-kloven.

Geen wraak-pijl dringt'er ooit door deze Beukelaar.

IX.

Op Zondaar! Hier na toe! dit 's Zoar. Zijt niet schuw!
Hier is geen Sinai vol sidd'ring vlam en donder,
Maar Godes Zoon gekruist. O gaëloos liefde-wonder!
Hy breid zijn armen uit, Hy roept en noodigt u.

X.

Gelijk een Hin vol drift haar kiekskens lokt, en tracht
Die onder 't lieve scherm der vleugels te vergad'ren,
Wanneer zy klaauw of muil van roof-gediert ziet na-
d'ren:

Zo handelt Jesus ook met 't menschelijk geslacht.

XI.

Wat draalt gy dan, ô Ziel! gord duive-vlerken aan,
Vliegt daar gy blijven moogt. Dat Hemel, Hel en aarde
En zee, dan vlied', en gloey', en barn', en kook':
't vervaarde

Noch deerde niet wie aan zijn rechter-hand mag staan.

KENT U ZELVEN.

Toon: Psalm 38.

I.

Ach wat is het mij een smerte
Dat mijn herte
Zo arglistig doodlijk is?
Heer mij / Heer! mijn zelven kennen /
Wat ik ben / en
Hoe mijn ziels gestaltenis!

Doet

I I.

Doet my tot my inwaards keeren
 En dus leeren
 Wat'er in mijn Boezem schuilt' :
 Doet my al mijn herte-hoeken
 Houto doorzoeken /
 Dat ik vind 't verborgten huil.

I I I.

Laat ik op u heil'ge woetten
 Dlijtig letten /
 Dat ik daar mee vergelijk
 Staat en daad / als booz' uwt' oogen
 Overwogen /
 En onzijdig bonnis strijk' !

I V.

O laat ik mijn zelf' niet liegen /
 Noch bedriegen
 Met een' looch'lend zelf-geblei !
 Wat zou valsche waan my baaten ?
 't Ergert 't quaad / en
 't Maakt dat ik'er niet van scheef.

V.

Wat kan naam en schijn van leven
 Man my geven /
 Zo ik dood ben in der daad ?
 Heeling word booz' waan-gezonde
 Niet gebonden /
 Die den Meester dwaas versmaad.

V I.

Doet Gy my mijn zelfs beschouwen /
 'k Heb berouwt / en
 Klop dan op mijn heup' van schaamt'.
 Dat zal d'eerste trap van wezen
 Tot genezen ;
 Mits het tot herstel bequaamt.

V I I.

Want geboelen van elende

Doet ons wenden

Tot des Heilands volheids schat:

D'Overtuigde van het quaade

Zoekt genaade /

Zonder rust tot hy die had.

V I I I.

Heer ! toetst zelf mijn hert / beproeft het.

O 't behoest het !

Ziet wat weg'er by my is :

Is ze schad'lijk / wilt my leeren :

Wederheeren :

Leid / en siert / en teugelt my.

KLACHTEN eens ZONDAARS

over een verhard Herte.

Stemme: De Lofzang Marie.

I.

A Imageig Herten-Heer !
 Ik kniele vooz u neer:
 Ach ! drijv my doch niet heenen.
 Ik kom vooz u met smert
 Mijn diamanten hert
 Erkennen en beweenen.

I I.

't Is hard gelijk een steen.
 't Geboel helaas ! is heen.
 Zo doef is 't / dat geen donder
 Van Sinai het wekt /

Geen liefde-zeel het trekt ;
Ja 't word' er harder onder /

I I I.

't Geboelt geen slagen meer :
Geen wonden doen het zeer /
't En wil zich niet bekeeren /
En 't kan niet. Droebe staat !
Ach ! kend' ik recht mijn quaad /
Hoe zoud' ik hulp begeeren !

I V.

Ik ben tot alle goed
Ondeugend' / mijn gemoed
Is dienstbaar aan de zonde.
Al ken ik schoon mijn plicht
Ik wederstreef het licht /
En zoek my slinkische bonden.

V.

Mijn hert / zo dwaas en boos /
Is echter zorgeloos /
En weet van geen verschrikken :
Al ziet het hoe uw hand
Zich tegen and'ren kant.
Het slaapt in 's duivels strikken.

V I.

Ik heb och ! met mijn schuld
Mijn zonden-maat verbult.
Ik zelf heb mijn gewisse
Derwoest. Rechtveerdig gaf
God daarom my / ter straf /
Den Dorst der duisternisse.

V I I.

Helaas ! zo ik dus sterb' /
Onmijdbaar is 't verderf.
Uw g'amschap zal my treffen.
Och of des Heeren schrik
Zo op my viel / dat ik

In tijds dit mogt beseffen!

V I I I.

Zo gy my / Heer! verlaat
 Ik blijb' ach! in die staat.
 'k En heb noch wil noch krachten
 Tot zelf-verandering /
 En goed / schoon / hoe gering:
 Ik moet dat van u wachten.

I X.

Maak van dat hert my byp /
 Herschep / vernieuw het my /
 Tot roemt van uw genade.
 Verander steen in blees /
 Verzagt het / en genees
 Die' ongestalt' ten quade.

X.

Mijn God! gebruik doch hier
 Uw hamer / en uw bier /
 Tot mozz'ling / tot verbreken.
 Laat Jesu Geest en Bloed'
 Mijn hert in traanen-bloed
 Doen smelten / en dat weeten.

X I.

Uw ontweërstaand're kracht /
 Die 't hard'ste hert verzacht /
 Herdoemt natuur en zeden:
 Uw hand is niet verhozt.
 Wat gy gebied dat word.
 O werk zo in my mede!

X I I.

Hier is de rechte stof
 Om uw genade-lof
 Almachtig te vereeren /
 Wanneer gy zult een rots /
 Zo hard / zo stijf / zo trots /
 Van steen tot blees doet keeren.

XIII.

Dan zal ik U mijn hert
 Opoffen / en dan werd
 Het u ten dienst gegeven.
 Schrijft gy uw Wet daar in;
 Ik zal met hert en zin /
 Dan na dien regel leven.

XIV.

Dan word ik / hoe vooz heen /
 Een levendige steen /
 Ten bouwa van Jesu Tempel /
 Waar in Gods Geest dan woont.
 Zoo word zijn Beeld vertoont /
 En 'k volg dan zijn exempel.

BOET-LIED.

Toon: Psalm 51.

I.

Mijn herte staat / mijn ziel is gantsch verflaauwt /
 Met kommer en onstelentis bevangen;
 Ik hijg' en zwoeg: o God! wat is 't my vange /
 Nu 't zonden-pak mijn ziel zo sterck benaauwt!
 O bitt're vucht van 't ingebeelde zoet!
 Stampzalig ben ik van die waan bedrogen.
 Nu laat gy my een angel in 't gemoed:
 En 'k vind helaas! niets ober als een logen.

II.

Mijn God! hoe vuil en walgelijk ben ik!
 Van top tot teen zijn niet dan etter-vuilen /
 Die ongezalft / inkant'ven en verbuilen;
 Zo dat ik vooz my zelven ijs' en schrik!
 Niets is'er dat na heilighed gelijkt /

Of na uw Beeld in 't allerminst kan zweemen:
 Wat Wonder dat uw gunst dan van my wijkt/
 En dat Gy my uw inbloed gaat ontnemen?

I I I.

Waar vind ik nu salpeter / zeep of loog?
 Of wat Jordaan / om my weêr rein te wassen?
 Of goot ik best een zee van traanen-plassen
 Met volle stroom gestadig uit mijn oog?
 Wie schaft my nu een Balsam vooz die quaal?
 Wie legt my nu een plaaster op die wonden?
 Op dat mijn ziel niet in 't verderf neêr daal;
 Maar heul en heil vooz my noch zp gebonden.

I V.

Doch 't is vergeefs waar ik my wend of keer':
 Geen schepzel / noch ik zelf en kan my helpen.
 Waar zal ik heen? wat zal mijn dwoefheid stelpen?
 Mijn bange ziel / schep moed! en werp u neêr
 Vooz hem / die vijn-en oli-steffen heeft /
 Ja die om niet wil in uw wonden gieten:
 En die uw dzeik / hoe vast en diep zp kleeft /
 Wil zuib'ren dooz zijn reine water-blieten.

V.

Mijn God! zie hier een schuld-bekennend' hert /
 't Welk u zijn nood al weenende komt klagen.
 Het offer dat g' u immers laat behagen
 Is zulk een geest / verkneust dooz zonden-smert.
 Genaad' / o God! is 't die ik maar begeer;
 Al is mijn schuld ten Hemel opgerezen.
 Vergeeb je die / dat zal u grooter eer /
 En dank en roem vooz uw genade wezen.

V I.

Heer Jesu / 't is uw herte-bloed en Geest /
 't Geen vryden kan van zonden-schuld en smette:
 Dies ik op u al mijn betrouwen zette /
 En bid dat Gy mijn krankte ziel geneest.
 Schenk my het kleed van uw gerechtigheid;
 Dat

Dat heil-gewaad zal al mijn builen dekken.
 Of dan een last van schulden op my leit /
 Gy zult booz' Wozg en Loffer my verstreken.

V I I.

Gun my / o God! doch een beznieuwde ziel /
 Necht na uw Beeld herschapen en herbozen:
 't Welk ik helaas! in Adam heb verlozen.

Dat Hert-cieraad is 't geen u welgebiel.
 O spreek my ook die zoete taal eens toe:
 Ik ben uw heil: uw zonden zijn bergeven.
 Weg is dan druk; dan ben ik wel te moe:
 En 'k zal als uit de dood dan weêr herleven.

V I I I.

Dan zal mijn ziel / van 't hoogste quaad bevizjd /
 Steeds uwên lof met dankbaarheid bermelden /
 Het eenigst dat men u weêr kan vergelden;
 Terwijl mijn hert zich in uw heil verblijd.

Dan zal ik my steeds booz' uw aangezicht
 Bevljtigen te wand'len na uw wetten /
 En op uw Woord / als mijner paden licht /
 Altoos nauwkeurig en volstandig letten.

ISRAELS HEELMEESTER.

Stemme: O nacht, jaloerse nacht, &c. *Of*; Esprits
 qui souspirez. *Of*; Les frimats ont cessé
 la Printemps, &c.

I.

H

Heelmeester Israëls, wiens Balzem ziele-wonden
 Geneest

Geneest; ja 't leven zelf aan dooden weder schenkt :

Gy zijt tot heeling van 't gebroken hert gezonden :

'k Bid dat Gy ook aan my elendige gedenkt !

I I .

Hier lig ik neêrgestrekt als in Bethesdâs zaalen.

Ach koom , bezoek my zelf ! ik kan niet tot u gaan ,
Tot mijn genezing helpt geen Engels nederdaalen :

Op meerder prijs en moeit komt mijn herstel te staan.

I I I .

Gy ondergingt eens zelf veel wonden , striemen , slagen :

Gy stortte water uit , en dierbaar herte-bloed :

Dus droegt g' als Borge voor uw volk hun pijn en plagen ,

Tot hun bevrijding ; mits Gy dus hun schulden boet.

I V .

Gy ledigde voor ons den bit'ren droeslem-Beker :

En uwe krankheid bragt voor ons gezondheid aan.

Spreek slechts een woord ; dan is ook mijn genezing zeker.

'k En wil , 'k en mag , 'k en kan tot niemand anders
gaan.

V .

Ik weet al drong de plaag door 't innigst merg en schon-
ken ;

Al was de breuk zo wijd gelijk een volle zee ;

Al was het quaad tot in de ziel zelf neêr gezonken :

Waar Gy de hand aan slaat , dat red Gy van zijn wee.

V I.

Ach 'k ben van top tot teen niet als maar eene teister :
 En hoofd, en hert, en al is even zeer gebuilt.
 'k En vind in 't wereld-rond verband, noch zalv', noch
 pleister ;
 Zo dat het kanker-vuur meer voort-eet en vervuilt.

V I I.

Hoe is mijn gantsch gestel geschonden en verplettert !
 De ziel en is niet meer als heel het lichaam vry :
 Bebloed en krachteloos, vol sinerten en verettert.
 Zo g'ijmand noodig zijt, Gy bent het ook aan my.

V I I I.

Ik geef my over in uw hand, tot uw begeeren :
 Snijd, brand, daar 't noodig is ; vliem 't diepe zeer
 vry op ;
 Doorpeil ; ruk af de roov', daar 't onder zou verzweeren ;
 Neem weg 't verdorven vleesch ; druk uit ook d'etter-
 prop.

I X.

Maar koom, en breng dan meê uw wicken en verbindzel:
 Past toe uw bloed en Geest : giet oly en giet wijn,
 Die zuivert en verzacht : omkleed met uw bewindzel.
 Geneest my, Heer ! ik zal dan wis genezen zijn.

X.

Maakt Gy my zo gezond ; 'k zal u my zelven geven :
 En lijf en ziel zal aan uw dienst zijn toegewijd.
 Ik zal dan dankbaar, tot uw roem, voor eeuwig leven :
 Wijl Gy my 't leven schenkt, en van de dood bevrijd.

Z I E L - S P R A A K .

Tot troost in onmatige droefheid.

Toon: Courante d'Amarillis.

I.

Mijn ziel! wat buigt g' u dus treurig neder /
 Als waar' voer u noch hoop / noch hulp / noch
 raad? Hoe dus beklemt? herbat uw moed eens
 weder / En wacht van God verand'ring van uw
 staat. Bedaar: verhoop dit zuchten en dit weenen /
 En werp u zelf niet zo mismoedig heenen.

I I.

't Is waar / g'en kond niet ongeboelig wezen
 Als bit're ramp bang-drukkend u benart:
 Als van rondom veel quaaden u doen breezen:
 Als 't zonden-pak beangstigt 't slaauwe hart.
 Doch hoe die pers u prangt / en 't hart wil sluiten;
 Uw droefheid ga de maat doch niet te buiten.

Scheep

I I I.

Schep moed / schep moed in al uw kruis en lijden :

God leeft / die u verlossen kan en wil.

Na traanen-zaaitijd volgen blijder tijden.

Wacht op Gods heil / & ziel / en houd u stil.

Hoop op uw God : g' zult hem noch eens prijzen

Als hy eerlang u zal zijn hulp bewijzen.

I V.

Wat zoud uw druk tot zulk een top-punt steig'ren ?

Zijn Gods vertroosting en u te gering ?

Zou g' dan mee getroost te worden weig'ren ?

O neen : mijn plicht eischt dat ik u bedwing.

Wis af / wis af uw nat-bekreten oogen /

En heb doch met u zelven mededoogen.

V.

'k Beken & ja uw opgehoopte zonden

Verdienen dat God eeuwig u verstoot.

Maar grooter noch word zijn genâ gebonden :

En meerder prijs heeft Jesu bloed en dood.

Zeg dan niet ; 'k heb meer gruwelen bedreben

Dan dat God ooit die wil of kan vergeven.

V I.

Komt met die last na Jesus toegelopen :

Zo bind g' rust by Godes Offer-Lam.

Hy houd zijn schoot en armen altoos open.

Nooit wierp hy uit wie immer tot hem quam.

Denk dat niet dat g' d'eenigste zoud wezen.

Hy roept / hy wenkt : & ga dan zonder breezen.

V I I.

Al schijnt dat God u als een byand handelt ;

Verbergt hy u zijn lieflyk aangezicht /

Zo dat g' gantsch in 't naare duister wandelt ;

Hy zal u weêr uitboeren in het licht.

Stem op uw God : die wolk zal haast verdwijnen

En hy u met zijn liefde-straal beschijnen.

V I I I .

Wat zoud ook 't kruis u zo mistroostig maaken ?
 O vat het op / en draag het als u past !
 Vertrouw op God : beveel aan Hem uw zaaken :
 Hy ebenaart uw krachten met de last.
 Hy zal u zelf steeds bystaan in het kampen ;
 Ja u eerlang bevryden van uw rampen .

I X .

Word dan / o ziel / van droefheid niet versonden.
 De hel-leeuw / die steeds briesfchend om u gaat /
 Ziet best zijn kans wanneer hy in uw wonden
 Tot dieper scheur verwoede klaauwen slaat.
 Des Heeren blijdschap moet uw sterkte wezen :
 Die doet uw staan / en zal uw smert genezen .

X .

Meent niet als waar' godzaligheid gelegen
 In droefbig en zwaarmoedig steeds te zijn /
 Daar strijd het heil der blijde boodschap tegen /
 't Welk oberfzooimt van oip en van wijn :
 Dat kan alleen een zulke droefheid lijden
 Die 't saain gaat met in God zig te verblijden

X I .

De Vader der vertroosting wil zijn kind'ren
 Niet altoos zien in biggelend getraan.
 G'onteert Hem dus / en 't zoud uw plicht verhind'ren.
 Zijn dienst moet met verheuging zijn gedaan.
 't Is of Hy zich een harde Vader toonde :
 Die trouwe dienst met enkel strafheid loonde .

X I I .

Heeft Jesus lust ziju Bruid steeds aan te schouwen
 In 't treur-kleed en dat z' in haar traanen baad ?
 Hy / Israels vertrooster / heeft vooz rouwe
 Haar aangedaan met vrolijk Hof-gewaad /
 En vzeugden-oli op haar hoost gegoten.
 Zou zy dan weer haar zelf daar van ontblooten ?

XIII.

Is niet de Geest de Trooster van de herten?
 Daarom Hy dan onwaarde smaadheid lijd
 Als men zich niet laat troosten in zijn smerten;
 En dat men zelf als met zijn werking strijd.
 Geen dzoefheid mag u immer zo beklemmen /
 Dat zy geloof / of liefd' / of hoop zou stremmen.

XIV.

Reikt God u toe een Beker vol van alsent;
 Ontwijk die niet: na bitter volgt het zoet.
 Zijt gy verwond; in Gilead is Balsam.
 En schoon gy in dit Bochim weenen moet
 Of dzoef uw harp aan Babels wilgen hangen:
 Uw Gijter slaat haast blijde zege-zangen.

'T GENADIG RECHT.

Toon: Courante Simple.

I.

I Ik zie door Jesu bloed een baan Om tot

Gods Dierschaar onbeschroomt te gaan. Schoon

ik zo schuldig en bloek-waardig zy / De Rechter

niettemin rechtvaardigt my.

I I.

God zit op zijn genade-throon /
 Gevestigt op den Middelaar / zijn Zoon :
 En zonder kreuk van zijn rechtbeerdigheid
 Word ik daar van mijn misdæen bijgepleit.

I I I.

De zond klaagt my tot doem wel aan :
 En 'k zie daar wet en Satan nebens staan :
 Ja 'k vind my overtuigt in mijn gewiss' /
 Dat hun beschuldiging / laas ! waarheid is.

I V.

'k Verberg mijn schuld niet / maar beken
 Dat ik de doem-bloek overwaardig ben.
 Dog 'k grijp mijn Borge terstond gelobig aan /
 En zeg : die heeft het al voor my voldaan.

V.

Die treed als Doozspreek in voor my /
 En zegt ; ik wil dat deez' ontslagen zy :
 Om dat mijn bloed voor hem is uitgestort,
 't Is recht dat hem dat toegerekent word.

V I.

Daar op wijst dan de Rechter 't recht /
 En zegt : de zonde word haar eisch ontzegt :
 Ik spreek hem in en om zijn Borge by /
 En schenk hem 't recht ten leven noch daar by.

V I I.

't Geen dus des Hemels Dierschaar doet
 Getuigt Gods Geest inwendig aan 't gemoed.
 Gelukkig wien dit voor Gods Throon geschied ?
 Gelukkig die dit in zijn hert geniet.

V I I I.

Ik daag op die verzekering
 Al wat met my wil treden in 't geding :
 Want waer of valsch / wat my beschuldigt / moet
 Verdommen voor 't geroep van Jesu bloed.

ROEM in den HEERE.

Heer Jesu, 'k ben uw zond: Gy mijn gerechtigheid.
 'k Daag wat wil pleiten op die grond, met zegepraling.
 Nooit is mijn zond zo groot, zo vol vloek-waar-
 digheid,

Of uw gerechtigheid is grooter tot betaling.

Gy zult niet lijden dat mijn zond uw zoen uitwiff':
 Of dat noch schuld of straf voor uw verlost is.

DE WEDERGEBOORTE.

Stemme: Uit mijnes hertengronde.

I.

A I wie van Gods verkoren Geslacht ooit

 is geweest Wordt andermaal gebooren / Eerst

 bleesch / en daar na geest. Elendig zijn die maar

 De bleesch-geboort' ontfangen: Maar zalig / die

 erlangen Dat hen Gods Geest weerbaar'!

M 5

d' Een

I I.

d' Een vleesch'lijk / zondig / smettig /
 Baart toorns en satans kind :
 Maar d' ander geest'lijk / wettig /
 Doegt ons tot Gods Gezind' :
 En Gods natuur en Beeld /
 Dooz d' eerste / laas ! verloren /
 Word aan een weêrgeboren
 Op 't nieuw dan meêgedeelt.

I I I.

Men krijgt een geest'lijk leven /
 Gantsch werkzaam tot zijn plicht.
 Dus werd de ziel gegeven
 Een nieuw verlicht gezicht /
 En een geheilig hert /
 Tot 's Heeren wet genegen.
 Zo wandelt in Gods wegen
 Wie dus herboren werd.

I V.

Het Lichaam met zijn leden /
 Aan 't zonden-jok ontzeit /
 Gaat zich met lust besteden
 Tot dienst der Heiligheid.
 Dus leeft de nieuwe mensch
 Geballig in Gods oogen :
 En dat hy 't steeds doen mogen
 Is zijn gepoog en wensch.

V.

God zelf is hen een Vader :
 De kerk hun Moeder : zy ?
 Zijn Broeders allegader.
 Zy zijn Gods zaad : wien hy
 Den Geest des kindschaps geeft.
 Zy zijn / als kind'ren / t'zaamen
 Met Christus / erfgenaamen
 Van wat God is en heeft.

V I.

't Is God / die uit genade
 Weerbaart / door Woord en Geest.
 Geen menschen wil of daaden
 Zijn hier vereischt geweest.
 Kan zich een mensch wel iets
 Van zijn geboort' toeschrijven?
 Wat zou hy dan bedrijven
 Ter weergeboort' ? & niets.

V I I.

Heer ! laat my meê behooren
 Tot 't zalig kinder-tal
 Dat uit u is geboren
 Na uwen wil : ik zal
 Gelijk mijn plicht is / weêr
 U altoos Vader noemen :
 'h Zal uw genade roemen /
 En wezen tot uw eer'.

Z I E L - Z U C H T

*Wegens de overblijfselen der inklevende verdorvenheid.
 In navolging van Paulus, Rom. 7.*

Stemme : Sarabande.

I.

Hoe word mijn geest helaas van 't vleesch
 bestreden ! Ja als geboeit / gekerkerd en bezwaart !
 Een

Een zonden-wet / ach! heerscht'er in mijn leden /

Die vooz de dood steeds hirt're bzuichten baart.

I I.

Ik voel mijn geest wel tot mijn plicht genegen:

Ik keur Gods wet vooz heilig / recht en goed:

Maar ach! het vleesch kant zich daar hevig tegen /

En overdwerst die dzift van mijn gemoed.

I I I.

'k Wil menigmaal met opzet gaan betrachten

Dat 't geen ik minn' en toeffem in Gods wet:

Maar 'k vind my vaak / ook buiten mijn gedachten /

Vooz 't zondig vleesch verpdelt en belet.

I V.

'k Heem dikwijls vooz al 't quaade na te laaten:

Maar 't overvalt / 't omringt my eer ik 't weet.

Dus doe ik 't geen ik quaad keur / en moet haaten;

Maar over ik my schaam met herten-leed.

V.

Wat 's d'oozzaak van zo vreemde wan-bedrijben?

Ik doe het niet: en immers ja; ik doe 't.

't Tweeboudig Ik / zo lang 't dus 't zaam zal blijven /

Maak dat ik steeds hier over klagen moet.

V I.

Of al 't nieuw' Ik / van 's Heeren Geest geboren /

Met wil en daad zich regelt na Gods wet:

't Oud' Ik en wil daar na in 't minst niet hooren

Maar blijft alleen op lust van 't vleesch gezet.

V I I.

En zo ik al iets goeds besta te werken;

't Quaad

't Quaad ligt my by / en wijft my smetten aan.
 Dus kan men noch veel buile vlekken merken
 In 't geen van my op 't beste woord gedaan.

V I I I.

Wie zal my van dit lichaam van de zonde
 En dood verlossen: 't welk mijn geest zo dzukt!
 't Is bloed-vuil / vol van zichten / striemen / wonden/
 Dol etter-stank / en gantsch na d' aard' gebukt.

I X.

Gy zijt alleen / o God! die kond genezen
 Dooz Zoon en Geest al 't geen de zielen schozt:
 Ras zal de quaal na wensch geholpen wezen/
 Als Gy maar bloed en water op haar stozt.

X

Laat 't hart versteent zijn; laat het gantsch verbuilen;
 Ja laat het zijn als dooz en dooz melaats:
 Gy doet het met een vleeschen hart verruilen/
 En scheidt dooz 't oud een nieuw wek in de plaats.

X I.

Heer! wilt my met die gunst doch meê bekroonen!
 'k Zal ziel en lijf dan off'ren tot uw eer:
 'k Zal 't nieuwe hart met nieuwe daad betoonen:
 Ja 'k zal mijn zelf vernieuwen meer en meer.

X I I.

Gy zult my dan eens t'eenemaal bezijden
 In 's lichaams dood van 't lichaam van de dood:
 En van de zond zo wel als van het lijden;
 Dat als een vrucht uit deze wortel spzoot.

X I I I.

Dank zo u / Heer! die ons dit hebt gegeven
 In uwem Zoon / die ons vertwinnen doet.
 Van Hem is 't geestelijk en zalig leven /
 Dooz uwem Geest / om 't stozten van zijn bloed.

Z I E L - Z U C H T I N G E N ,

Om Gods zaligmakende genade-giften en bewerking.

Stemme: Iets moet ik u, Laura, vragen. **Of;** Waar-
om zoud' ik met vermaken. **Of;** Vous
faites bien la finette.

I.

A **A** besittend' lichten Vader / Onuitputb're
volheids Ader / Die / als 't hoogste Goed / ook zijt
Mededeelzaam: laat de stroomen Van uw gunst
ook op my komen / Zo als Gp uw volk verblijdt.

I I.

'k Ben nooddruftig en elendig:
Maar uw schatten zijn onendig /
Bron van algenoegzaamheid.
'k Heb genoeg aan uw genade
Tot mijn heil / en tegen 't quaade:
Wijl die nooit van d'uwe scheid.

I I I.

Dooden kond Gp / Heer! berwekken /
Duilen wasschen / naakten dekken:
Gp zijt Licht in duisternis:
Gp kont zieken straks genezen:

Armen

Armen kont Gy rijkdom wezen:
Mits u niets te wonder is.

I V.

Gy kont zonden-schult vergeben:
Doemelingen schenkt Gy 't leven:
Bleessig maakt Gy 't steenen hert:
Hellewichten hemelingen.
Zalige veranderingen /
Daar Gy dooz verheerlijkt werd !

V.

Heer ! dit heeft mijn ziel ook noodig:
Z' is gebzekig / macht'loos / doodig /
Ledig / 'k heb niet goeds in my:
'k Honger' / dorst' / verga en sterbe /
Zo ik uw gena moet verben.
O dat die my alles zp.

V I.

'k Heb verdienst / noch prijs / noch waarde
Die uw goed'ren ebenaarde:
'k Ben een nietig aarden vat:
'k Wil uit gunst / om niet / ontfangen /
Dooz genaé genaad' erlangen.
Kom verbul my met uw schat.

V I I.

Zijn 't niet hongerige zielen /
Heer / die aan uw oog gebielen ?
Wozden leed'ge niet verbult ?
Zijn 't wel rijke / volle / zatte /
Die Gy met uw zaal'ge schatten
Gunstig overlaaden zult ?

V I I I.

't Is 't verkleunst en angstig herte /
't Geen verguijnt van zonden-smerte /
Daar in Gy uw oli stort:
't Zijn die droebig zijn en treuren
Daar uw troost aan zal gebeuren:

Zondaar is die zalig word.

I X.

Ben ik heel vermant van 't quade;
 't Is meer eer dooz uw genade /
 Die ook licht van duister maakt.
 't Is roem-ruchter dooz uw deugden /
 Ruimer dank-stof / grooter bzeugde /
 Als zo een uw goedheid smaakt.

X.

Zo ik u dooz iets beledig';
 Reem dat van my / maak my ledig
 Van wat byzucht'loos plaats bestaat:
 Voorn my / schik my / buig my / leer my /
 Overreed en overheer my:
 Leid my dooz uw hand en raad.

X I.

Ik ben leem / Gy pottebakker.
 Hoe Gy 't maakt / wie wedersprak'er ?
 't Uw is 't: doet wat u gevalt.
 Doet my zo uw maakzel blijken /
 Dat ik mag uw Beeld gelijken
 Dooz veranderde gestalt'.

B E D E - R O E M

Van Gods Genade.

Stemme: Psalm 79.

I.

O Kon mijn zfel den lof van Gods Genade;
 Recht na waardig vermelden! die van 't
 quade
 My bypde / en met zijn zalig hest quam kroonen /
 Wan

Wanneer zijn wraak met bloek my mogt befoonen,
 Al wat ik heb en ben /
 Al wat ik kan en ken /
 'k Ben 't aan Genade schuldig.
 Die zy weer dank en prijs
 Dooz 't byze gunst-bewijs/
 Zo rijk / zo menighbuldig.

I I.

Wat deed u my bloek-waardige verschoonen /
 En in 't herderf den weg des lebens toonen ?
 O 't Was alleen uw enkele Genade /
 Uw lout're gunst / zo byz in al haar daaden.
 Wat lag ik walgelyk
 Op 't Veld in bloedig slijk
 Wanneer gy u ontfermde !
 Gy gingt'er veel dooz by /
 Maar wiescht en kleedde my /
 Dien gy zo lief omermde.

I I I.

Genade werkt almachtig in den zinnen
 De duisternis moet dooz dat licht verdwijnen.
 Zy schept / verwekt / weerbaart / en kan verwinnen
 De hardste ziel / en afgekeerdste zinnen.
 O Liefelijc geweld /
 Dat alle hoogten velt /
 En weibel doet bedaaren !
 Genade zege-praalt :
 Haar kracht is onbepaalt.
 Gelukkig die 't erbaaren !

I V.

Wat immer van genaad is aangevangen /
 Dat doet zy ook een zalig eind erlangen.
 't Is alles uit / en dooz / en tot genade /
 Wat heil toebzenge / en heiligt dooz het quaade.

d'Ontwankelbaare grond
 Van Gods Gena-verbond
 Kan nimmermeer bezwijken.
 Genade blijft getrouw /
 En nooit krijgt God berouw /
 Van zijn genade-blijken.

V.

Nooit kan de ziel genaad alleen ontbeeren :
 En meerder goed en kan zy niet begeeren.
 Wat baat het al ; mist ymand die genade :
 En heeft hy die ; wat sal hem konnen schaden ?
 Hoe ik door kruiffen zwoeg :
 Genaad is my genoeg ;
 't Zal my dan welgeballen.
 Die is mijn Schild en Zon /
 Mijn kleed / mijn spijs en bron /
 Ja alles en in allen.

V I.

Blaakt / Heer ! uw toorn als heete zwavel-bloeden :
 Komt al 't geweld der Helle-magten woeden :
 Verbloekt de Wet / beschuldigt het geweten :
 Ben ik van elk verstoeten en vergeten :
 Dat alles deert my niet /
 Zo 'k uw gena geniet.
 'k Heb nood noch dood te schroomen.
 Zy zaligt reeds de Kerck ;
 Doch 't hier-begonnen werk
 Wordt boven eerst volkomen.

V I I.

Meg eigen wil en kracht / verdienst of waarde /
 En wat voit Mensch met Gods Genade paarde :
 Meg al waar door Genade word ontluifert :
 Meg alles wat genade-roem verduifert.

Genade

Genade kent geen perk.
 Genade duld geen werk.
 Zp wil haar roem niet deelen:
 Zp eischt den dank alleen.
 Geef God / en anders geen /
 Dan lof met hert en keelen.

VIII.

Ik dorst / o God! na uw Genade-stroomen /
 'k Wil tot den Thoon van uw Genade komen.
 Ei reik my uw Genade-schepter / Heere!
 Wil my van uw Genaden-schat niet weeren.
 Ontfang my in uw schoot
 'k Beken / mijn schuld is groot:
 Maar uw Genâ noch meerder.
 Hoe meer ik my verdoem;
 Te grooter is haar roem /
 Dus schenkt gy die te eerder.

IX.

o't Is Genâ Genade te begeeren.
 o't Is Genâ Genade te vereeren.
 Laat dan Genâ dat beid' ook in my werken /
 En my daar in genaden-rijk versterken.
 Geef my Genade-stof
 Tot uw Genaden-lof /
 Met ziels en lichaams krachten.
 Heb met 't gebrek geduld:
 En uit Genade zult
 Gy 't pogen niet verachten.

ZIEL-ZUCHT

Tot het Waare Licht.

Stemme: La Canary; Of: Au Verd Boccage.

I.

Z Alige Licht-zyon/ en Vader der Lichten /
 Wezentlyk Licht / dat niets duisters bevat: Gy
 die de klaarheid der Eng'len doet zwichten / En
 daar noit duister gemeenschap mee had.

I I.

Gy die het licht eens deed schijnen uit 't duister/
 Schijn met uw krachtige glans in mijn hert/
 Dat ik / doozlicht van die heerlyke luister /
 Daar ik eerst duister was / licht in ik werd.

I I I.

Ziet Gy mijn hert en vernuft noch verdonkert;
 Gast ik noch in een Egyptische nacht;
 Als my / o Heil-son / uw licht maar besonkert /
 Straks word een heldere dag aangebragt.

I V.

Satan noch Wereld zal dan my verblinden.
 Rijst'er een rook uit den afgrond om hoog;

't Dui-

't Duister moet flux booz die luister/verfwinden:
Ja die verleent met haar licht ook een oog.

V.

Laat my het licht van uw aanschijn bestraaLEN:
Of ik gesternte noch zon-licht genoot;
'k Zal dan in 't donker noch schrikken noch dwalen/
Schoon ik doorwandel de schaduw der dood.

V I.

O wat is 't heug'lijk dat Licht te beschouwen /
Schoon'er een nachteling d'oogen booz sluit.
Dan is'er onkund / godloosheid noch grouwen:
Mits daar al 't heilig en zalig uit spuit.

V I I.

Dat doet de droefheid en jammer verdwijnen;
't wijl'er een volijke morgen oprijst:
Ja dat zal 't hemelsche Salem beschijnen /
Daar zich dit Licht op 't doorluchtrigst bewijst.

W A A R H E I D S L O F.

Stemme: O Zalig heilig Bethlehem, pag. 23.

I.

HOe dierbaar / schoon / en liefde-waard
Is 's Hemels zuib're Dochter / Waarheid!
Waard dat m'er zweet noch bloed om spaart.
Zy mint het licht in naakte klaarheid.

I I.

Weg Leugen-mom en Dijke-blad!
Weg schanden-dekzel! schoon uw duister
Haar glans bezwalkt / haar roem beklad;
Haast zwicht uw laster booz die luister.

I I I.

Zy straalt gelijk een middag-zon
 Dooz leugen-rook en dampen heenen:
 Wyl Leugen Waarheid nooit vertoon;
 Schoon 't booz een poos wel had geschenen.

I V.

Het godd'lijk evenbeeld bestaat
 In Waarheid: niets en is zo krachtig:
 Zy is 't doozluchtigst ziel-cieraad:
 En maakt ons Gods natuur deelachtig.

V.

O Christen-Ridder! sta gegozd
 Met Waarheid / wilt gy zegepraalen:
 Zy maakt u byp: haar bypand word
 Gedempt / en zal maar schand behaalen.

V I.

O Waarheid / blijf doch steeds in my!
 Laat ik in u geheiligt wezen /
 En dat ik in de Waarheid zy:
 'k Zal Leugen noch haar Vader vreezen.

V I I.

Zelfstand'ge Waarheid! leer my hoe
 Ik u te recht als Waarheid kenne:
 't Bedrog en Leugen-rijk verdoe:
 En doe my gantsch aan Waarheid wennen.

V I I I.

O Geest der Waarheid! leid my doch
 In alle Waarheid. Jesu Christe /
 De Waarheid! toon my 't ziel-bedrog;
 Dat ik my hoed booz slange-listen.

I X.

Hw Woord is waarheid: geeb dat ik
 Dat Gy waarachtig zyt verzegeel:
 En reden en mijn wandel schik
 Na deze Toets' / als Waarheids regel.

X.

Breng tot de Waarheid: wie noch dwaalt.
 Doet ons in Waarheids liefde gloeien;
 Dat Waarheids brucht u werd betaald:
 Laat Dreed' en Waarheid by ons bloeien.

P S A L M X L I I.

Stemme: O zalig heilig Bethlehem, pag. 23.

I.

Gelijc een Hert gantsch angstig zucht
 En schreeuwot na versche water-stroomen/
 Wanneer het na een snelle vlucht
 Daar zoekt verfrissing te bekomen.

I I.

Zo schreeuwot mijn ziel tot u / o Heer /
 Des Lebens God! en roept met quynen:
 Wanneer zal ik / o God! wanneer
 Eens vooz u aangezicht verschijnen?

I I I.

Het daag'lyks schimpen en gespot
 Doet traanen steeds mijn spijsze wezen/
 Om dat zy zeggen; waar is uw God /
 Waar op gy u berliet vooz dezen.

I V.

'k Smelt als ik denki hoe ik wel eer
 't Feest-houdend volk plag te verzellen:
 En vrolijk in uw Tempel / Heer!
 Uw lof en wond'ren te vertellen.

V.

Wat huigt g' u? ziel! wat zijt g' ontruff?
 Ei hoop op God: gy komt te boven,
 En zult noch eens met herten-lust

Zijn aanschijn vooz verlossing loben.

V I.

Mijn ziel / ach ! buigt haar in my neer /
 O God ! dies ben ik uw's gedachtig
 By de Jordaan / daar ik verkeer
 Waar Hermonim rijst heubelachtig.

V I I.

Den afgrond roept den afgrond aan /
 By 't naar gebzuis der watergolven ;
 All' zijn zy ober my gegaan :
 Uw baaren hebben my bedolven.

V I I I.

Doch d'Heere zal 's daags ober my
 Zijn goedertierentheid gebieden :
 's Nachts blijft zijn lof-lied my ook by /
 En dan zal mijn gebed geschieden.

I X.

'k Zal tot Hem zeggen : God mijn trots !
 Daarom vergeet Gy my zo lange :
 Dat ik om 's vrand's pzing en trots
 Met 't treurig rouw-kleed ga omhangen.

X.

'k Doel mijner haateren gelag
 Een dood-streek in mijn beend'ren geben /
 Als zy my vzaagen gantsch den dag :
 Waar is doch nu uw God gebleven ?

X I.

Wat zijt g'ontruff ? wat buigt g' u neer /
 Ziel ? hoop op Hem : want met verblijding
 Loost gy Hem wiss'lijk noch eens weer.
 Hy is uw God en uw bezijding.

DE HEIL-BRON.

Toon : Courante Monsieur.

I.

B En als een dorstig land / Geschroot door
 zonnen-brand ; Ik smacht / ik smak / mijn
 ingelwant verdozt / Mijn tonge kleeft / zo datze
 schromp'lig word. 'k Bezwijk ! 'k bezwijk ! ik
 kan niet meer / Zo ik noch langer levenis ontbeer'.

Wie wijst my doch een druppel waters aan Ter
 hoeling / om mijn dorst mee te verstaan ?

I I.

Gods gramschap is een gloed
 Die eeuwig blaakt en woed /
 En bernen zal in 't onderst van de hel :
 De zonde brand gelijk een vuur zo fel :

't Geweten is my gantsch verhit /
 't Welk als een vuur diep in mijn boezem zit :
 De Satan blaast dat noch gestadig aan.
 Mi my ! ik smelt ! ik gloey ! waar zal ik gaan ?

I I I.

O 'k zie daar d'Heil fontein /
 Zo zoet / zo hoel / zo rein /
 Die zo vol-op met milde straalen bliet !
 Op / dorstig hert ! neem 's Levens stroom om niet.
 Loop toe / schep / put al wat op kont /
 Het staat u by ; ja lek gelijk een hond.
 O liefflijk bocht ! o ziel-verquikkend nat !
 Ik word van u wel dronken / maar nooit zat.

I V.

Hier is een dierb're bloed
 Van water en van bloed /
 Die uit de zijde-wond van Jesus quam :
 Ja uit de Throon van God en van het Lam.
 Drie-straalig springt die Bron op aard :
 Dat 's kennis en rechtbeerdigheid / gepaart
 Met heiligheid : de stroom der heerlijkheid
 Bloeit daar het Lam zijn Hemelingen weid.

V.

't Geloof is hant en vat
 Tot schepping van dit nat :
 En dat 's de mond waar mee men 't drinken moet.
 Geef my dat / Heer ! op dat ik smaak hoe goed
 Op zijt. Al wie maar zo eens drinkt
 't Word hem een Bron die tot in 't leven springt ;
 Ja stadig uit hem stroomt ; hy dorst nooit meer /
 Maar hy geniet met vreugd zijn zels-begeer.

V I.

Ziel-herder / leid ook my /
 Met al uw schaapjens / by
 Die Heil-fontein / aan 's Levens water-plas /
 En doe my liggen in uw boedzaam gras.

Dan

Dan ben ik bly en onbeschroomt
 Of Zonne-brand en schraale droogte komt.
 En dzenkt Gy my met traanen in dit dal;
 Gy droogt die daar geen dofst meer quellen zal.

V I I.

Dit geeft mijn ziel steeds stof
 Tot blijdschap / dank en lof.
 O God des aanzien's / zaagt Gy my ook aan!
 'k Wil nooit weêr tot gebroken bakken gaan.
 't Is Israëls Spring-ader / die de lust
 't Is Bethl'hem's Bozaput / die de ziel-dorst bluft:
 Daar wat de Wereld geeft tot lavenis
 Maar droeffem / slijk / en Alsem-pekel is.

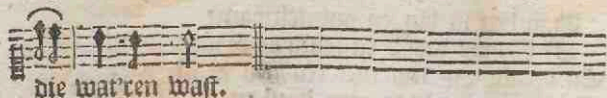
S I O N S W A S C H - B A D .

Toon: Gavotte à la fronte.

I.

The musical score is written on four staves. The first staff begins with a large 'H' and a treble clef. The music is in 3/4 time. The lyrics are written below the staves.

Hier is nu de Heil - fontein / Die het
 zonden-vuil maakt rein Door haar zuiverende
 stroomen. Kleeft de smet al diep en vast /
 Daad'lijk word ze weggenomen / Als men z' in
 die

die warren wast.

I I.

Op / o ziel ! waar toest gy nu ?
 Kom nu herwaards / dompel u
 In die kristallijne plassen :
 Aan u is niet eene plaats
 Die niet noodig dient gewassen ;
 Wyl ze vuil is en melaats.

I I I.

Bloedig-vuil zijt gy gebaart :
 En van doe af dat gy waart
 Is Gods Beeld bemorst / geschonden ;
 En de vlek steeds meer gemaakt :
 Ja 't is onrein door uw zonden
 Al wat gy maar aan en raakt.

I V.

't Is een walgelijke vuilte
 Die in uwem Boezem schuilt :
 Onrein zijn uw hert en daaden /
 Want gy hebt zo langen tijd
 Dikken slijk op u geladen /
 Dat gy gantsch bemoddert zijt.

V.

Zee / Salpeter noch Jozdaan /
 Kan dien dizek nooit af doen gaan /.
 Abana noch Pharpar's bloeden ;
 Ja geen oberstorte zee
 Kan u wasschen van uw Bloed / en
 Zuiv'ren zelf de minste stee.

V I.

Als gy u dus vuil beziet /
 Schrik gy voor u zelven niet ?
 Zouden wel Gods zuiver' oogen

Konnen zien dat zonden-guaad :
 Zoud' ge in zijn Hemel mogen /
 Daar niet onreins in en gaat.

V I I.

Duik dan in die Wasch-steek neer :
 't Is het Bloed-bad van uw Heer /
 (Niets en zal u dat beletten)
 't Geen al eben zuiver blijft
 Schoon g'er ingaat : en uw smetten /
 Of die bloed-rood zijn / verduist.

V I I I.

Dompel dan in die Fontein /
 Spoel u in die wat'ren rein /
 Kom u in die bloeden baden ;
 Gy zult rein zijn als de zon :
 Ja kom / wasch ook uw gewaaden
 Wit in deze Salems-bron.

I X.

Jesu Christe / Godes Zoon /
 Ei kom / wasch Gy zelf my schoon :
 Niet slechts voeten / hoest en handen /
 Maar 't heel lichaam en de ziel
 Van die vuile zonden-schanden ;
 Op dat ik u wel gebiel.

X.

'k Kom dan uit die Wasch-steek mee
 Als 't geschoren' wollig vee /
 Rijk in vruchten voort te brengen.
 Purper-rood en karmozijn
 Zal / zo ras Gy 't komt besprengen /
 Wit als sneeuw of wolfe zijn.

HET WATER des LEVENS.

Toon: Psalm 116.

I.

O Heil-fontein! o alheids Oceaan!
 O Lebens-well! o Israels spring-ader!
 Vergun my dat ik tot uw oevers nader/
 En als een telg daar mag gewortelt staan.

I I.

Ach dat een straal der zuiv're Lebens-stroom/
 Die uit de Throon van God en 't Lam komt bloejen/
 Mijn dorre ziel / mijn dorstig hart besproejen!
 Dan wierd ik als een mild-bevochtte boom.

I I I.

Wat zoud ik dan ontluiken als een bloem!
 Hoe groejen / als een wilg aan gulle plassen!
 Wat zoud een oogst van vruchten aan my wassen/
 Tot eigen nut / en 's Allerhoogsten roem!

I V.

Kroom / Heil'ge Geest! bespreng / ja oberstoft
 Uw Kerk / die Gilboa schier zou gelijken:
 Dan zal de kracht van deze wat'ren bliken/
 Dat zelf de wildernis als Eden word.

V.

Wat vrucht'v're Beemd wierd dan uit die woestijn!
 Het duinig zand wierd dan tot watertochten/
 Quaamt gy het met uw lief'lijk nat bevochten.
 Hoe heerlijk zou die zaal'ge wiss'ling zijn.

V I.

Geslagen krots / uit wien die Heil-bloed dringt!

O Hof-fontein! o Put van levend water!
 Gy maakt uw Buid een well: en dus ontstaat'er
 In haar een Bzon die tot in 't leven springt.

V I I.

'k En breez' niet / schoon de zon dan binnig steekt:
 Schoon alles smelt / en smacht / en moet verflensfen:
 'k En zal dan om geen nacht-kauwoerde wensfen /
 Wanneer my die verkoeling niet ontbreekt.

V I I I.

De Pijl droog uit: en Temans reisfer sta
 Verbaast / beschaamt by leêge winter beeken:
 Nooit zal het vocht der Hemel-bzon ontbreken /
 Hoe fel de gloed der zomer-hitte brae.

I X

Of d' afgrond ook al golvend' open berst:
 Of 's werelds zee op 't ongestuimst komt woeden:
 Doorstroomt Gy / Heer! uw stad slegt's met uw bloeden:
 Zy word daar dooz verbzlijkt en verberst.

X.

Al ga 'k dooz 't naar' moerbezie-boomen dal;
 Gy zult my dan tot een Fontein verstrekken:
 Uw regen zal my rijk'lyk overdekken /
 Die als de dauw op 't moes-kuid druipen zal.

X I.

Zo is uw Kerck als 't vlies van Gideon /
 Besprenkelt; t'wijl al 't aardrijk doz en droog is:
 Mits over haaz uw hart / uw hand / uw oog is.
 Gelukkig die dat meê ervinden kon!

KLAAG-LIED.

In ziel-drukkend Kruis.

Stemme: Psalm 130. Of; Wilhelmus van
Nassouwe. Of; Philis soyez cruelle.

I.

N angst en druk my klemmen / En ik
door lijden zwoeg' / Verhef ik / Heer! mijn
stemme En zuchten laat en zwoeg. Ei neigt uw
gunstig oore Tot mijn benauwde klacht / En
wilt mijn smeeken hooren / Gec ik van druk
versmacht.

I I.

Hoe lange / Heer! hoe lange
Vergeet Gy my geheel?
Mijn ziel is ober-bange:

Mijn

Mijn moe-geschreeuwde keel
 Is heesch ; mijn droevig' oogen
 Zyn rood / en zwellen op
 Door scherpe traanen-looge:
 't'wijl ik mijn leed verhoop'.

I I I.

Het kruis schijnt my te snijden
 Tot door de schoud'ren heen.
 'k Bezwijk schier onder 't lijden
 Van zo veel tegenheen.
 O God / heb mededogen !
 Ik heb geen steenen kracht.
 Gy kent mijn onvermogen:
 Heb op mijn zwakheid acht !

I V.

Hoe lang is noch uw schikking
 Dat ik dus zo geperst ?
 Ik rekhalz' na verquikking /
 Dat Gy my eens verberst.
 Ach ! laat uw hand eens wenden.
 Gun weer uw aanschijns licht ;
 Zo dat Gy mijn elenden
 Of weg-neemt / of verlicht.

V.

'k Beken / Heer / mijn misdaaden
 Verdienen dat Gy my
 Zoud zwaarder kruis oplaaden /
 En maaken my nooit bly.
 Maar / Heer ! vergeef mijn zonden ;
 Creed met my niet in 't recht :
 Genees dan ook de wonden
 Van uw ziel-droev' knecht.

V I.

Heer Jesu / Gy hebt mede

Den bitt'ren hells gesmaakt ;
 En 't lijden van uw leden
 Is 't dat u zelf mee raakt.
 Gp moest door lijden leeren
 Barmhertig Priester zijn :
 'k Wil my dan tot u keeren
 Om oly en om wijn.

V I I .

Ach Vader / zie de smerte
 Van uw verdrukte kind !
 Hoe kan dit van uw herte ?
 'k Weet dat gp my bemint.
 Ach ! laat uw ingewanden
 Gens tot ontferming weér /
 Als wel voor heen / ontbanden /
 Gee dat ik gantsch verteer'.

V I I I .

Doch wilt Gp dat mijn smerte
 Noch langer duuren zal ;
 Geef my een lijdzaam herte :
 Op dat my welgeball'
 Al wat u mag behaagen /
 En help my door uw Geest
 Mijn kruis kloekmoedig dragen :
 Geen last word dan gebreest.

I X .

Gun dat mijn ziel zich stille
 Mag houden op uw heil /
 En onder uwen wille
 Zich buige. Laat geen feil
 My toegerekent worden /
 Waar toe my zwakhed bracht /
 Of Satans list aanporde :
 Ik deed het onbedacht.

'k Laat

X.

'k Laat U bevolen blijven
 Al d'uitkomst van mijn leed:
 'k Wil U geen peck boozschrijven:
 Die 't al beschikt en weet.
 Ik geef my in uw handen:
 Doet zo Gy wilt met my.
 Gun maar dat ik houd stand / en
 Mijn lijden heilig zp.

X I.

'k Weet dat ik van dit lijden
 Zal wisslen met een kroon:
 En my eens weêr verblijden /
 Is 't hier niet / booz uw Throon.
 Al traanen nu mijn oogen;
 Uw fles vergadert die:
 Gy zult z' eens bly opdroogen /
 Als ik u heerlyk zie.

O V E R G E V I N G

Aan de Goddelijke Tijd-schikking.

Stemme: Anakreon, Anakreon de Dichter.

I.

Hoe 't kuis my drukt / hoe ang de banden kleem-
 men;
 Ik weet dat die geloof niet haasten zal.
 't Hangt al aan Gods bestieren en bestemmen:
 Niets komt of gaat dooz noodlot of gebal.
 Mijn tijden zijn / ó Heer! in uwre handen:

Dat troost mijn ziel.
 Zo haast als 't U geviel /
 En best / en tijdig is /
 Dan komt mijn heil gewis.

I I.

Was in mijn eigen hand 't bestel der tijden
 Ik schudde 't kruis straks van mijn schouwers af;
 Ik hielp my veel te haastig uit mijn lijven /
 En eer Gods roe beoogde vruchten gaf:
 Of stond dit aan der boozen welgevallen /
 Zo lieten my
 Licht uit de pers nooit by.
 Hoe goed is 't dan dat God
 Aan 't roer zit van mijn lot!

I I I.

Uw Schepter heerscht met onbepaald gebieden
 In 't Schepzel-al / en uw' is dag en nacht.
 Wat U behaagt moet op uw' wens geschieden.
 Zo eischt / zo doet uw Hoogheid / Wil en Macht.
 'k Erken 't / en wil my op uw' Thoon niet dzingen;
 Maar buig my / Heer!
 Door uw' voeten neer.
 't Is heilig / wijs en goed /
 Al wat Gy wilt en doet.

I V.

'k En wil u dan noch wijs' noch tijd beperken.
 't Zal best zijn zo Gy 't meest verheerlijkt zijt.
 Dan staat Gy op / als 't tijd is om te werken:
 En alles maakt Gy schoon op zijnen tijd.
 'k Wil dan mijn ziel in lijdzaamheid bezitten /
 Tot Gy eens wend
 Mijn rampen en elend:
 't Geen nooit gefeilt en heeft
 Wie 't al U overgeeft.

'k Wil

V.

'k Wil daarom / Heer! my na uw schikking boegen:

'k Wag op uw heil / 'k vertrouw en zwijge stil.

Wat A gebalt moet my ook hergenoegeu:

'k En wederstreeb' uw hand / uw mond / noch wil.

Doch mits Gp in benauwtheid wilt gezocht zijn /

Zo druipt ook nu

Mijn treurig oog tot A:

Ih bleeb' A aan; tot Gp

My eens maakt by en by.

V I.

Wilt onderwijl mijn ziel zo onderschraagen /

Dat ik doch nooit bezwijk' noch mozt' door ramp;

Maar zo het kruis mijn Heiland na mag draagen /

Dat ik / als Hy / ten eind volstandig kamp' /

Dan zal ik 't kruis ook in een kroon verwiss'len.

'k Zie haast gedaan

De lijd-tijd en 't getraan:

Die licht' en korte druk

Werkt eeuwig mijn geluk.

GODS HERTE, MOND en HAND.

Stemme: Aimez chercher à plaire.

1.

Die dingen troosten 't herte In angst / in
 nood en smerte Dan ziels en lichaams stand:

Gods Herte / Mond en Hand. Heeft menschen
 hulp verlaaten; Is nergens kracht noch raad;
 Wanneer ons niets kan baaten / Zijn die mijn
 toeverlaat.

I I.

Gods lievend Vader-herte
 Moet romm'len in de sinerte
 Der zijne: dus ontband
 Geen moeders ingelwand.
 Hoe zou Hy hen vergeten?
 Zijn Hert is omgekeert.
 Zou Hy hun nood niet weten/
 Die 't minste zelf regeert?

I I I.

Gods Mond en kan niet liegen;
 Zijn toezeg niet bedriegen:
 JEHOVA is 't die spreekt.
 Die nooit beloften breekt.
 O die zijn al te zaamen
 Een goede van zijn kerk/
 In Christus ja en amen:
 Hy stelt die in het werk.

I V.

Gods Hand hier by is krachtig /
 Zijn Vinger is almachtig /

Die bragt eens alles voort
 Door zijn bevel en woord:
 Die moet noch alles dragen /
 Niets valt daar aan te zwaar:
 Hy doet zijn welbehagen /
 Tot redding van zijn schaar.

V.

Wat zoud ik dan vertzagen
 Als ik mijn kruis moet draagen?
 Gods Herte / Mond en Hand /
 Geeft troost en onderstand
 Want doch Hy zelf is mijne:
 Ik ben de zijne weer:
 Dus is ook mijn' al 't zijne.
 'k Wil buiten Hem niets meer.

DANK-LIED.

*Over Ziels-verquikking en herstelde Lichaams
 gezondheid.*

Stemme: Pfam 8.

I.

O Had ik nu een Eng'len taal en tonge
 Dat 's Heeren lof zo wierd van my gezongen
 Gelyk vereischt zijn welvaard en mijn plicht;
 Nu weer in gunst zijn aanschijn op my licht!

I 1.

De strik des doods had my by na gebangen:
 Mijn lichaams kracht bezweek: mijn ziel was vange.
 Ik was omringt van harten-leed en angst /
 En pijn en smert trof my op 't allerbangst'.

© 4

Dus

I I I.

Dus heb ik uit een bitter' re hielk gedzonken :
 Mijn ziel was als ter hellen neêrgezonden.
 'k Wist raad noch hulp in zulk een tegenheid ;
 Maar 'k bond op 't hoogst' my in verlegentheid.

I V.

Dies ging ik my tot 's Hoogsten goedheid keeren /
 En heil en heul in deze nood begeeren :
 Hy leende my ook een genadig ooz /
 En gaf in 't eind' aan mijn gebed gchooz.

V.

Hy heeft mijn kuits verlicht en weggenomen ;
 Zo dat ik dat te boven ben gekomen /
 En Lijf en Ziel zijn goedheid onderbond :
 Dus wierd ik na die beide weer gezond.

V I.

Gy zijt / o God ! de Bron van heil en leven /
 Die van de dood zelf uitkomst weet te geven :
 Nooit bond men ramp zo groot / of droefenis /
 Waar van by U geen troost en redding is.

V I I.

Wat zal ik U / goeddoende God ! vergelden ?
 Hoe zal ik nu uw roem behoorlijk melden ?
 Zo lang ik leeb' ? o dat ik nooit vergeet'
 Wat weldaad Gy aan my onwaard'ge deed.

V I I I.

Bekroon die gunst boorts met uw zegen / Heere !
 Dat u mijn ziel en lichaam steeds vereere /
 En tot uw dienst zo werkzaam en bereid /
 Tot eeuwig blijf van waare dankbaarheid.

I X.

Permits ik door uw gunst nu ben genezen ;
 Zo geef dat ik doch mag zorgbuldig wezen
 Dat ik my booz het zondigen bewaar' /
 Op dat my niet wat erger's wederbaar'.

ZIELSPRAAK.

Tot Verkiezing van 't eene Noodige.

Stemme: Psalm 9.

I.

O P! op! mijn ziel! hoe dus berwert?
 Zijb eens de wereld uit uw hert.
 Wilt gy het eeuw'g recht verbeiden/
 Gy moet van al het tyd'lijk scheiden.

I I.

Wanneer zult g' eens ontkluisfert zijn
 Van 't geen niets is dan valsche schijn?
 Wanneer zal deugd en plicht verwinnen
 Uw dwaaze lust en pd'le zinnen?

I I I.

Elk mensch heeft iets dat hy bemint/
 En 't geen zijn waan begeerlijk vind:
 Deez' stapelt geld: die jaagt na staaten/
 En denkt niet dat hy 't al moet laaten.

I V.

Deez' zoekt een naam dooz 't oorlogs-zwaard:
 Die word dooz letterkund' vermaard:
 Deez' wil alleen den Buik maar aazen:
 Die laat iets anders hem verdwaazen.

V.

Inmiddels word geen ziel geacht:
 Geen waare hemel-zorg betracht:
 Het beste deel word niet verkozen;
 Maar 't eene noodig gaat verlozen.

V I.

Opdel poogen en gewoel.

Hoe schiet gy na 't verkeerde doel !
 Wat zijn / wat zijn doch zulke dingen ?
 Slechts pdelheid en bezelingen.

V I I.

Waar toe dit zweeten en gezwoeg ?
 Is 't noch / is 't noch niet lang genoeg ?
 Wanneer zult gy dit woeten slaaken /
 En eens uw werk van 't eeuwig maaken.

V I I I.

Word dit van and're niet bezicht ;
 Mijn ziel ! behertig gy uw plicht :
 En werkt doch / eer 't noch is te spate /
 By 't zalig dag-licht der genade.

I X.

Dan krijgt gy wiss'lijk 't hoogste goed /
 Tot vol vernoegen van 't gemoed :
 Dan krijgt gy wis de waare schatten :
 't Wyl and're na de schaduw batten.

X.

Op ! op ! mijn ziel ! hoe dus verkwert ?
 Zijt eens de wereld uit uw hert.
 Wilt gy het eeuwig recht verbeiden /
 Gy moet van al het tijd'lijk scheiden.

'S WERELDS WOELING.

Stemme : Psalm 16.

I.

WJe aardisch gelwoel en handel recht bezwoed /
 Bemerkt dat als een nest vol kleine mieren /
 Die / onbermoeit / met pber / dzift en spoed /
 Dan op dan neer steeds / door malkander zwieren.

Elk

Elk toest / en woest / en slooft met al zijn krachten /
 Als of zy een hoogwichtig werk volbrachten.

I I.

Wat word dooz al dit zwoegen uitgerecht ?
 Wat brokijens / dooz een wijds en zijds bergaeren /
 Tot voorraad booz den winter opgelegd /
 Die zy / tot schand des lapaards / oversparen.
 Al was aan iets ook noch zo veel gelegen /
 Geen meerder blijt en zou men konnen plegen.

I I I.

Men woelt / kzoelt / en wziemelt onder een :
 D'een herwaards / en die derwaards / dooz malkander.
 Wat heeft men 't dzuk ? Men houd zich nooit te
 vzeen /
 Maar valt gestaég van 't een weêr op het ander.
 En zo men 't eens na waarheid gaat bevatten /
 't Is mieren-werk / en hooger niet te schatten.

I V.

Doeh hier in moet dat onbernuftig dier
 't Berstandige beschamen / dat zijn zorgen
 Zijn booz 't gemeen / ter nooddruft ; mits het hier
 Maar leeft / en dus moet zorgen booz den morgen ;
 Terwijl de mensch zoekt / tegens plicht en reden /
 Maar zelf-belang / met overtolligheden.

V.

Verbeeld u een geld-graagen Sterigaard :
 Hoe slaaft / hoe draaft / hoe woymt hy dag en nachten ?
 Met wat een zorg doorkruist hy zee en aard /
 Met spilling van zijn ziels en lichaams krachten /
 Om wat gewin / hoe onrecht ? Arme mieren !
 Die onvernoegt na veel zo hong'rig gieren.

V I.

Daar heeft'er een de Staat-zucht in het oog.
 Wat

Wat oberleg? wat list? wat ondermijnen?

Wat gruw'len zelf / bedrijft hy om zich hoog
Te krukpen / ter beboord ring van de zijnen?
En als hy nu zijn doelwit heeft verkregen /
Hy is een mier / op hooger kluit gestegen.

V I I .

Een ander weêr tracht na Geleerdheids lof /
En waakt / en vraakt / om letter-schat te hoopen
Hoe hoog hy bliegt / noch klieft zijn brein aan 't stof:
Hoe diep hy 't al heeft / als een mier / doozkrukpen.
Een ander zal een ander oogmerk kiezen:
Doch dus maar tyd en arbeid dwaas verliezen.

V I I I .

O pdelheid! o quelling van de geest!
Een Hemeling dooziet die laag beneden.
Al wie eens op Gods Rebo is geweest /
En star-oogt op de schat van 't hemelsch Eden /
Die heeft geleert al 't wereldsch te verachten /
En maar na 't geen bestendig is te trachten.

I X .

Wroet / Wereldling! met ingespannen krukcht /
Na 't ondermaansch / begeerlijk in uw oogen:
Wanneer gy waant / nu is uw wensch volkrukcht /
Dan bind gy u rampzaliglijk bedrogen.
Dat al zal u / of gy zult dat / verlaten /
En in de dood zal niets u konnen baten.

X .

Bezie my eens dien Koning / die zijn macht
Gevestigt had op zo veel bloed en traanen /
Na zo veel moeit' / in zulk een praal en prukcht /
En zich een pad wou na de sterren baanen:
Daar komt de dood / en maakt dien trotzen Ceder
Tot stof en stank. Daar ploft die Grootheid neder.

Een

X I.

Een rijke dwaas / wiens opgestapelt graan
 Te weinig had aan Josephs koren-schuuren /
 Verbljyd zich in die voorraad. O wat waan!
 Hy meent zijn schat zal eeuwig met hem duuren.
 Doch in die nacht komt hem de dood weg stozmen /
 En maakt hem zelf een spijze van de woizmen.

X I I.

Zeg / is'er in de dood wel onderscheid
 Van rijk of arm? van laag of hoog verheben?
 Van wijs of dwaas? Al 's werelds heerlijkheid
 Verdwijnt in 't graf / en eindigt met dit leven.
 O hozte duur / onwaardig zo veel pogen!
 Gelukkig die een beter goed bedogen.

X I I I.

Ach had de mensch hier van een recht gezicht!
 Hy zou zijn doen met schaamt' en rouw beweenen.
 O zalig wien Gods Geest het oog verlicht!
 Die ziet door 't mom-bernis en nebels heenen.
 Laat d'aard'ling / met de mier / hier onder marren:
 Die Arend bliegt om hoog / boozby de Starren:

'T AL VOOR 'T NIET.

Stemme: Wat baat der nijders argelist. Of; Indien
 de rijkdom maakt gerust.

I.

Hoe dwaas is doeh de blinde mensch /
 Die steeds in d' aardse dzeek gaat woeten:
 En dat stelt tot zijn herten-wensch
 't Geen hy moest trappen met de voeten?

Wat

Wat geeft de gantsche wereld baat /
Wanneer de ziel daar mee vergaat ?

I I.

Geen Ophres goud / hoe schoon het blonk /
Geen schar uit Tarsis Zilver-mijnen /
Geen Paarlen die ons Aphaz schonk /
Geen Diamanten / noch Robijnen /
Geen wereld zelf met al haar goed
En zoet verzadigt het gemoed.

I I I.

Al't aardfch is immers te gering
Dan dat het mag de ziel behoren
Van een vergeest'lijkt hemeling /
Die van en uit God is gebozen /
En erfgenaam der hemel-schat :
Dien oog / noch oor / noch hert bevat.

I V.

Het Goud van 's Hemels glozi-hof /
Dat Glas / die Paarlen en die steenen /
Zijn by al van een ed'ler stof
Als ons de wereld kan verleenen.
't Is boos of broos al wat zy heeft :
Maar duurzaam 't geen den Hemel geeft.

V.

Weg / ydel eindig ! Zielen-lust
Kan iets oneindigs maar verzaaden ;
Mits zy maar in haar Schepper rust :
Hy doet de ziel in wellust baaden.
Als aard noch hemel meer is / zal
J E H O V A noch zijn al in al.

V I.

Zoud ydelheid en enkel niet
D'Onsterfelijke ziel verdoegen ?

't Geen

't Geen als met arends vleugels vlied /
 Laat daar een aardeling om zwoegen /
 Die 't ondermaanschy heeft tot zijn lot:
 Mijn ziel en rust niet als in God.

V I I.

Laat and're rijkdom / wellust / eer /
 En alles na hun wensch genieten:
 Het eenigst' deel dat ik begeer
 Is God. Dan zal 't mi niet verdzieten
 Al is 't dat ik dat alles miss' /
 Wanneer maar God de mijne is.

Z I E L - S P R A A K.

Wegens 't Waare Goed.

Stemme: Psalm 2.

I.

O Ziel! bedenk uw wezen doch eens recht.
 Gp zijt een geest: 't zijn geestelijke zaaken
 Al wat u past. 't Licham'lijk is te slecht
 Dan dat het u gelukkig zoude maken.
 D'oneind'ge Geest heeft u tot Hem geschapen:
 En Hy alleen verbult al uw begeert.
 Wat moogt g' u aan dat zichtbaar is vergapen?
 Gp vind geen rust / voor dat g' u tot Hem keert.

I I.

Helaas! hoe zijt gp zo verbleeschelijkt /
 Die Heerschen moest in lichaam en in zinnen /
 Dat uwe lust na haare dzift gelijkt?
 Hoe laat gp u daar van zo verr' berwinnen?

Ver-

Verbeeld u eens de gantsche wereld d'uwē:
 Wind gy daar heil en waar genoegē in?
 Hoe moogt gy doch dat slijm en lijm niet schuiven?
 't Verdwijnt en pijn: 't is schade booz gelwin.

I I I.

Geen aard'sche schat maakt arme zielen rijk:
 Geen purper kan haar naaktheid overkleden:
 Wat zoekt gy dan zo diep in modd'rig slijk?
 Wat jaagt / wat woet gy dan zo lang beneden?
 Laat and're zich aan d'pdelheid verflaven:
 Kies beter Deel / en zoek 't bestendig Goed.
 Een aard'ling mag na 't geen dat niet is draven:
 Een Hemeling gaert schatten booz 't gemoed.

I V.

Wat blijft'er van 't lichaam'lijk na de dood?
 't Geen geest'lijk is en kan zy niet verfloden.
 Dat 's zwijnen-draf; maar 't is geen kind'ren brood.
 Alleen in God is 't waare Goed te vinden.
 Al had gy 't al; wanneer gy God ontbeerde /
 Dat al was niet: maar hebt gy Hem / dat 's al.
 Daar bind de ziel al wat haar lust begeerde:
 't Geen tijd noch dood haar nooit ontroben zal.

V.

Zuich / Wereldling om kozen en om wijn:
 Ik Misgun u niet uw ingebeeld vermalen.
 Ik heb genoeg / wil God de mijne zijn.
 'k Wil alles graeg om zijnen 't wil verzaken.
 Mijn ziel! gy moet u hemelwaards verheffen.
 Daar is uw schat. Dlieg 't ondermaansch boozhy.
 Geef Heer! dat ik dit altoos mag beseffen /
 En schenke ik zelf ten eigendom aan my.

'T ONGENOEGZAAME.

Stemme: Si l'Amour estoit u peu moins badin.

I.

D Waaze mensch / die waant dat ooit wereld-staat /
 Hoe schoon verbeeld / de ziel verzaad
 Oneindig is 't begeeren:
 En d'eeuwigheid heeft ons God in 't hert geleit.
 Zo lang wy deez' ontbeeren
 Is nooit ons rust bereid.

I I.

't Ondermaansch' vergaat / en het schepzel-al
 Is eindig; dies het kan noch zal
 Een hol genoegen schenken.
 De liefste zaak word tot quelling booz vermaakt.
 Het heilzaamst' zelf kan krenken
 En walgt / geniet men 't vaak.

I I I.

Hoe hier iemand meer van het aardsch' geniet /
 Hoe hert en oog na meerder ziet.
 Zijn wenschen / zwoegen / slooben /
 Is nooit gedaan: Want die honger wast staag aan.
 Schoon haast de dood 't zal rooven:
 Of 't zelf noch eer ontgaan.

I V.

Schoon gy dit of dat na uw wensch al had /
 Doch hapert altijd wat;
 't Blijft tijdelijk / 't blijft eindig /
 't Blijft onvolmaakt / daar gy nu zo zeer na haakt.
 Licht word gy meer elendig
 Zo gy'er ooit toe raakt.

V.

Gy verbeeld u niet als maar enkel zoet:
En onderwijl 't is al vol roet.

O dus bedriegt g' u heerlijk!
't Is enkel schijn / en wel bezr' van 't waare zijn:
't Vertoon' zich noch zo heerlijk /
't Baart onrust / moeit en pijn.

V I.

O gelukkigst is Hy die zich vergenoegt /
En na al wat hem voorkomt voegt:
Die alles kan versmaaden
Maar 't waare Goed / 't geen de ziel begeert voldoet /
En veiligt tegens quaaden /
Steeds heeft in zijn gemoed.

'S WERELDS YDELHEID.

Toon : Schoonste Nymfje van het woud.

I.

Die de wereld wel beziet / Zp is niet Als
een dal van moeit' en traanen / Dat geheel in 't
booze leid : Ydelheid / Wat ook menschen daar
van waanen.

Wat

I I.

Wat is rijkdom / wellust / eer /
 Of wat meer
 d' Aardelingen kan behooren ?
 't Vliegt met arends vleugels heen :
 't Baart geween :
 En dus word de ziel verlooren.

I I I.

't Is een nimmer-rustend rat ;
 't Geene dat
 Boven was raakt haast beneden.
 Toont de wereld goed gelaat /
 't Is verraad /
 En zy houd haar oude zeden.

I V.

't Is betoerberende schijn /
 Zonder zijn :
 Giftig lof-aas booz onz' sogen.
 Tast men toe / men grijpt maar wind /
 En men bind
 Zich rampzaliglijk bedrogen.

V.

Sterbeling / wat zoekt j' uw lust
 En uw rust
 In 't vergankelijk' en endig ?
 's Werelds hoogheid / vreugd en goed
 Laat 't gemoed
 Onberzadigt en elendig.

V I.

't Word met moeit' / en zorg vergaert /
 En bewaart /
 En men scheid'er van met treuren.
 't Doet ons schrikken booz de dood :
 Wyl men nood'
 Van 't gekesde zich liet scheuren.

V I I.

't Is maar enkel droom-geluf /
 Dat van d'zulk
 Kort gevolgt word op de hielen.
 't Oordeel word daar, dooz verzwart /
 En 't vergaert
 Toozne-schatten vooz de zielen.

V I I I.

Owaas is die Gods, Koningzijk
 Om die sijk /
 't Al om 't Niet wel wil verkiezen :
 Die het eeuw'g wee vooz 't wel /
 En de hel
 Vooz den hemel gaat verkiezen.

I X.

O hoe zulje deze daad
 Eens te laat
 Steeds betweenen en herfoepen /
 Als gy aard en hemel zijt
 Eeuw'g quijt /
 En de hel vooz u ziet gloepen.

X.

Geeb / Heer / dat ik dit recht vatt' /
 En mijn schat
 Nooit vergader' hier beneden :
 Maar steeds tracht na 't waare Goed' /
 't Welk 't gemoet
 Dol en altoos stelt te vreden.

VLOEK-ZEGEN.

Stemme: J'ay veu Thyrsis pres ma, &c.

I.

Al heeft een mensch
 Hier 't top-punt van zijn wensch;
 Zo hy zijn hemel / deel en goed heeft in dit leven /
 't Derzwaart zijn doem / en zal / en zal maar dzoerber
 woeging geben.

I I.

Als 's werelds zoet
 Verkeert in gal en roet.
 Die zegens zijn verbloekt; dus zijn ze niet tot voordeel:
 Maar zelf dat God iets geeft / iets geeft / is een ramp-
 zalig oordeel.

I I I.

Wie ooit een schat
 Hier in Gods toorn bezat /
 Die zal hem niet van Gods verbolgentheid bevrizen;
 Maar segts tot reis-gelt / reis-gelt na de hel aan hem
 gedijen.

I V.

Schreit / rijke schreit
 Om uw rampzaligheid:
 Uw hope zal bergaan / uw rijkdom zal verwotten:
 Uw pzaal-gewaad is maar / is maar het knaagzel van
 de motten.

V.

Uw lekke're wijn
 Zal als 't bloek-water zijn:
 Uw spijs' als 't quakkel-spier aan Isr'el / die hun lusten
 En leven te gelijk / gelijk / tot dzoebig ziel-schae
 blusten.

V I.

Uw dis / ik schrikk' !

Verstrekt u tot een strik.

En is / o gulzigaard / de Buisch-dienst uw betrachting /
Gp mest uw hert als in / als in een dag der bloed'ge
slachting.

V I I.

Maakt gp nu hier

Zo dertel goede eier ;

Als uw gepijnde tong van d'helle-blam zal gloejen /
Geen vinger zal die met / die met een water-drop
besproejen.

V I I I.

Zijt gp nu hoog

Geacht in 's werelds oog ;

't Geen menschen dikmaals / als wat groots ontzfen
en vreezen
Zal onderwijl aan God / aan God maar tot een grou-
wel wezen.

I X.

Al had g' uw nest

Tot by 't gesternt gebest ;

Die met een trotze waan zijn hemel-hoog verheben /
Die worden van die steilt' / die steilt' / ter hellen neer-
gedreven.

X.

Gaab-rijke God !

Ach ! heilige doch mijn lot.

Laat dan een wereldling zijn overbloed verheffen ;
Mijn weinig in uw gunst / uw gunst / zal 't zijn' ver-
obertreffen.

X I.

Wat is 't my wel /

Heb ik slechts hier mijn hel !

Sny / kerb hier zo gp wilt / om eeuwig my te spa-
ren :

En laat my na dit quaad / dit quaad / het goed eens
meê erbaren.

XII.

Hoe zwaar ik by ;

Is maar uw gunst daar by /

Dat zal een hemel in mijn wereld-helle wezen :

Uw hemel is booz my / booz my / en 'k zal geen af-
grond vreezen.

WAN-en WAANGELUK.

Stemne: Psalm 65.

I.

Mijn ziel / misgun aan booze menschen
Hun vree en boozspoed niet ;

Of schoon hier alles na hun wenschen /

Ja zelf noch meer / geschied.

Laat zulke een hier zijn hemel hebben :

Dat 's wat hy kzygen zal.

Da hooger bloed volgt laager ebben :

Hy stijgt tot zwaarder val.

II.

Zoud' gy zijn waan-geluk benijden ?

O 't is niet dat het schijnt.

Gy ziet niet zijn verborzen lijden /

Hoe hem 't Geweten pijn.

Die woorn / met onberdzaag'lijk knaagen /

Bergunt hem nimmer vree

Dus heeft hy rust by nacht noch dagen.

O dat is 't zwaarste wee !

III.

In 't midden van zijn zott'lijk schat'ren

Heeft 't herte bitterheid.

Verschrikking grijpt hem aan als wat'ren/
 Wan hy zich zoog loos bleid.
 Stelt hy den boozen dag verr heenen/
 En brengt 't geweld naby:
 Gods blixem heeft hem haast omscheenen;
 En nimmer raakt hy by.

I V.

Al puilen hun gezwollen oogen;
 Al wagg'len ze van 't bet;
 Al zijn ze machtig van vermogen/
 En 't zeil in top gezet:
 Schoon pder hen als aanbid: laat ze
 Gebreeft zijn oheral:
 Gewis zy staan op gladde plaatzen/
 En op een ronde bal.

V.

Zijn zy by menschen hoog verheben;
 God heeft'er gruwel van
 De bloek zal in en aan hen kleven.
 Wat baat die zegen dan?
 't Moet zijn verdoemenis verzwaaren
 Wat zulk een heeft of doet
 God zal zijn gramschap openbaaren
 In 's afgronds zwavel-gloed.

V I.

Hun maat is reeds aan 't oberbloepen;
 De kerf-stok is al vol;
 Gods toezne-roe is lang aan 't groepen:
 Dit 's 't einde van hun rol.
 't Gelworpen zaad van goddeloosheid
 Verschuilt wel booz een tijd:
 Daar volgt een oogst booz zulk een boosheid.
 Gods toeben scheld niet quijt.

VII.

Laat zulk een als een Os zich mesten ;
 Hy gaat al vooz de byl.
 Schijnt hy zijn woortels diep te vesten ;
 Wis ploft hy in der ijl.
 Ik zie de dood-pijl op de peeze :
 De wisse schutter mikt.
 't Wyl hy zich weid' zo zonder breeze /
 Dind hy zich laas ! verstrikt.

VIII.

Wat baaten hem verzwolgen brokken ?
 Dooz roof / of wel ter sluik ?
 Indien hy goed'ren in ging stikken /
 God drijft die uit zijn buik.
 Wat baaten hem zijn schijn-gelukken ?
 Zijn opgeladen sijk
 Zal hem ter hellen nederdzukken /
 En sluit hem uit Gods Rijk.

IX.

O laat hen Belzazars banketten /
 Dol pracht / tot dood-maal / vyz
 Ten disch / die hen een strik is / zetten /
 En plaatzen zich daar by /
 Gods puntig Wraak-zwaard / scherp van sneede /
 Hangt aan een dunne draad :
 Dat valt wel schielijk na beneden ;
 't Geen dooz hun herte gaat.

X.

Zaagt gy die breede Boom wel pzaalen ;
 Zo hemel-hoog wel eer ?
 Hoe deé de wraak-bijl Gods hem daalen !
 Die smeet hem hel-diep neer :
 Zijn plaats is zelf niet meer te vinden.
 Nu kmaagt hem 't buil gewormt.

Zo bliegt het kaf dooz werbel-winden /
 Wanneer het dinnig stozmt.

X I.

Geeb' Heer ! dat ik my vergenoege
 Met alles wat uw hand
 En raad my toe gelieft te boegen :
 'k Beveel aan 'k mijn stand.
 Beschik Op my op aarden't quaaide ;
 't Is 't weinig of is 't veel :
 'k Heb hier genoeg aan uw genaade /
 En boven beter deel.

'T Z O E K - W A A R D I G S T.

Uit Matth. 6: 33.

Stemme : O droevig Ongeval. Of ; Courante
 Monsieur, pag. 201.

I.

't **G** Een waard is eerst betracht /
 En dat het yder acht
 Dooz 't hoogste Goed / en zoek' met alle macht /
 Met al zijn wensch en pooging / dag en nacht ;
 't Is Gods Gerechtigheid en Rijk /
 Waar by gantsch niets en komt in bergelyk.
 Dat elk dan eerst en meest daar blijft om doe :
 Al 't ander krijgt hy dan ten bywerp toe.

I I.

Indien een aardsche kroon /
 En 't stappen op een throon /
 ('t Welk yder dunkt zo wenschelyk en schoon /)
 Geacht word dooz een waardig arbeids-loon

Dan

Dan woelen: strijden en gepoog:
 Men schatt' veel meer de hemel-kroon dan hoog;
 Die niet slechts op Gods voetbank is gezond/
 En meer beheerscht als 't gantsche wereld-rond.

I I I.

Dat Rijk is 't geen bevat
 De grooſt' en rijkſte ſchat/
 By meer dan ooit een Wereld-borſt bezat/
 En daar geen roeſt noch dief ooit macht op had.
 Daar vind men eer en hooge ſtaat/
 Wiens waardigheid het al te boven gaat:
 Daar is geluk en waare herten-luſt/
 Onbreekb're bzeë / en onberſtoob're ruſt.

I V.

Wat is doch 't zichtbaar Al /
 't Geen nooit de ziel en zal
 Derzaden; maar door ſtäge wiſſel-bal
 Geſtingert en geſtaast gelijk een bal/
 Zich toont te zijn een taſtbaar niet/
 Dat zijn bejagers blindhokt en ontbied?
 Wat baat het / ſchoon gy alles machtig zijt /
 Raakt gy de ziel en 't Hemel-rijk dus quijt?

V.

Bronkt zich de wereld op
 Gelijk een dert'le pop;
 Beloofte zy veel / zy geeft een pd'len dop.
 Al roemt de Satan tot den hoogſten top
 Haar weelden en haar heerlijkheid;
 Kampzalig dwaas / die daar door word verleid!
 Dus word uw oog en hert / helaas! verblind /
 Tot gy te laat u eens bedrogen vind.

V I.

't Geen d'aard'ling zo begeert
 Word hem zo licht ontheert;

Wyl 't glibb'rig stad vaak 't onderst' boven keert :
 Die 't hoogste kilom word wel op 't laagst verneert.
 Wanneer men 't zekerst' meent te staan /
 Zal 't waan-geluk ons wel op 't eerst ontgaan.
 En waar toe dient doch 't overtollig goed ?
 Want niemand leeft er van zijn overbloed.

V I I .

Men brengt niets op der aard
 Wanneer men woord gebaard.
 Men neemt niets med als men ten grabe vaart :
 Al heeft een mensch hier noch zo veel vergaart.
 Het leven is van korte duur :
 Een weinig maar voldoet ook elks natuur :
 Al 't ob'zig strekt maar tot 's bezitters last /
 En boeid de herten aan de wereld vast.

V I I I .

Verboren Hemel-zaad /
 't Betaamt niet aan uw staat
 Dat gy u aan die beuzel-schijn misgaat /
 Die / hoe ze vleit / geen baat en geeft / maar schaad.
 Gy die 't gesternt' en straaten-goud
 In 't Hemel-Hof met voeten treden zoud /
 Wat woet gy in de modder van deez' aard ?
 Alleen Gods Rijk is uw bepb'ring waard.

I X

'k Lijd dat een wereld-slaab'
 Gestadig kniez' en draab'
 Met nooit verzade drijft na geld en haab' /
 En dat hy tot den afgrond daar na graab' :
 Gy huisvest een verheb'ner ziel /
 Daar kroonen erf-recht aan te beurte viel :
 Veracht / vertrap het ondermaansche slijk /
 En zoek doch eerst de dingen van Gods Rijk.

X.

Al 't geen dit rijk u gaf
 Daar scheid geen dood u af;
 Men legt die kroon noch scepter niet op 't graf:
 't Wyl 's werelds heerlijkheid verblijgt als kaf.
 Dan word een eig'naar eerst geleid
 Tot vol bezit in zalig' eeuwigheid:
 Terwijl een aard'ling met zijn schat vergaat /
 Die niet als bloek en woeging na en laat.

X I.

Kiest gy dat beste goed /
 De rijkdom van 't gemoed;
 Denk niet dat gy aan 't tijd'lijk schaade doet /
 Schoon gy daarom niet als een aard'ling woet.
 God werpt u daar van toe zo veel
 Als noodig is tot uw bescheiden deel:
 Hy zorgt voor u; zo dat tot geener tijd
 Zijn gunsteling vergaat of honger lyd.

X I I.

Waar toe dan laat en woeg
 Dat zorgen en gestwoeg
 Om 't ondermaansch' ? genoeg zo u genoeg;
 Op dat hier na geen bang gemoed u woeg'.
 Werpt al uw zorg op God / die leeft /
 En alle vleesch milddadig nooddruft geeft
 Stel wereld-liefd en buik-zorg eens een perk /
 En maake van 't noodigst eerst en meest uw werk.

X I I I.

Heer! dat ik dit bezeff' /
 En 't hert om hoog verheff'!
 Op dat mijn ziel het waare doel-wit treff' /
 En zich hier niet en buik' met draf en heff.
 't Ga met al 't and're zo het wil;
 'k Ben op uw hand en oog te vzeen en stil

Zoek ik uw Rijks en uw gerechtigheid ;
 My werd in gunst een bywerp toegeleit.

NODIGE ZORGeloosHEID.

Stemme : Psalm 77.

I.

O Mijn ziel / hoe dus bekommert ?
 Dus neêrslachtig en bestommert ?
 Dus bedrukt / gebukt / bezweet /
 Twijfelmoedig en bedeeft ?
 Gaadeloos / vol misvertrouwen ?
 Zult gy op uw God niet bouwen /
 Die door zijn voorzienigheid
 Al tot dus vezr' heeft geleid.

II.

Slaat zijn zorg niet alles gaade ?
 Niet slechts goede / maar ook quaade :
 't Kleine musje / 't slechtste ding /
 Grasse / hairtje / hoe gering ?
 Zoud Hy dan zijn kind vergeten ?
 Zoud Hy uw gebrek niet weeten ?
 Zoud Hy dan op u alleen
 't Oog niet slaan ? δ neen ! δ neen !

III.

Kommen Moeder-ingewanden
 Over 't zoog-kind niet ontbranden ?
 Zorgt een Man niet voor zijn Wijf ?
 Zorgt het Hoofd niet voor het Lijf ?
 Zou dan God voor u niet zorgen ?
 Jesus stelt zich zelf tot Borze.
 Zorgde Moeder / Man noch Hoofd /

'k Woord niet van Gods zorg berooft.

I V.

Denk doch / is Hy niet almachtig /
Wijs en goed / getrouw / waarachtig.

Is 't J E H O V A niet / die 't al
Kan / en weet / en wil / en zal /

Wat Hy zijn verbondelingen
Ooit beloofd heeft ? al vergingen
Hemel / aard' en alles voort /
Niet een stip viel van zijn woord.

V.

Alles staat aan zijn gebieden :
Wat Hy wil moet straks geschieden ;

Mits Hem niets te wonder is.

Hy schept licht uit duisternis.

Wet op midd'len / wijz' noch wegen ;

O uw God is nooit verlegen

't Kommerlijkt dat kan geschien

Woord op 's Heeren Berg boorzien.

V I.

Kan uw zorg het quaad vermind'ren ?

Neen : zo kan uw plicht verhind'ren :

Zy bezwaart en prangt het hert /

Wat dus als doozprikelt werd.

O dat past niet aan 't geloben.

O dat 's God zijn eer' ontroben /

Als men zich in goed of quaad

Op zijn boorzorg niet verlaat.

V I I.

Hell is 't booz Gods liebelingen

Dat zo hun bekommelingen

Went'len mogen op hun God.

Dorheid geeft hen zijn gebod.

Wil j' er elders mee ? die pakken

Zonden haast weer op u zakken ;
Ja meer dzukken als boozheen
Keer u dan tot God alleen.

VIII.

't Doegt u midd'len aan te wenden:
Maar beveel aan God het ende:
Hang van zijn bestiering af:
Dank Hem / 't is hy naam of gaf.
Hy weet best wat top behoeven.
Wilt hy mijn geduld beproeven /
Schoon is onder 't huize zwoeg:
Zijn genaad' is my genoeg.

IX.

Wel zie daar / mijn zorgen / Vader !
'k Werp die op u allegader.
'k Geed' mijn ziels en lichaams stand
Over aan uw wil en hand:
Gy zult mijn verzorger wezen.
'k Wil gebrek noch vband breezen.
Wat Gy my hebt opgeleit
Werkit my mee ter zaligheid.

DE WAARE ZIELS-RUST.

Stemme : Psalm 84.

I.

Waar heen ter rust ? δ Sulampti !
Die als een duif omzwerwend zijt /
Terwijl het stormt en huist / vol breezen ?
Hier is uw Ark. Het Schepzel - al /
Vol arbeid / strijd / en ongebal /
En kan geen grond tot rusten wezen.

Maar

Haar rust brengt grooter onrust voort /
Die ras gedroomde rust verstoort,

I I.

Dit Land en zal de rust niet zijn;
Of 't is maar rust in waan en schijn,
't Geen zelf niet rust kan niet doen rusten,
Wat rust is op een draaijend rad /
Of 't woest gewoel der golven / dat
Den mensch Steeds sningert na zijn lusten &
Zo op op 's werelds riedstaf leunt:
Zy knakt / en wond wie op haar steunt.

I I I.

Geen waar en volle ruste zal
In 't rustelooze traanendal
Dooz ziel noch lichaam zijn gebonden.
Dwaas is dan die hier rust begeert /
En elders dan tot Jesus heert.
Mijn ziel! rust in uw Heilands wonden.
Weg / kussens die de Satan spreid.
Daar is geen rust in pdelheid.

I V.

Den arbeid van mijn Heilands Ziel /
Die hem zo zwaar en bitter viel /
Volbragt hy op dat ik zou rusten.
Ziel! drukt u 't huus of zonden-pak /
Zoek daar uw rust / gy vind ze strak /
En zult u in zijn heil verlusten.
Nu rust hy heerlijk: 'k zal gewis
Ook met hem rusten daar hy is.

V.

Mijn Jesus strekt zijn armen uit:
Zijn schoot is open vooz zijn Bruid:
Zy mach haar liefstijk op hem leunen.

Vermoeide ziel! die zwoegt en hijgt /
 Die slaauw bezwijkt en neder zijgt /
 O kom: hy wil u ondersteunen.
 O ziel-vermaak! o herten-lust!
 Wie zo in Jesus armen rust.

V I.

O dien Hy in zijn Wijn-huis leidt /
 Wat vind die daar verquikk'lijkheid!
 't Is in zijn schaduw zoet te zitten.
 Zijn appel-geur is medicijn:
 Zijn flessen zijn vol hemel-wijn:
 Hy geeft verkoeling in de hitten.
 Kom / afgeslooft aëmechtig hert /
 Hier vind gy Balsam voor uw smert.

V I I.

Als ik zijn inbloed maar gevoel /
 Dan rust ik midden in 't gewoel /
 En zwaarste last der bangste dagen;
 Al ging de strijd ten bloede toe:
 Versterkt hy my / ik word niet moe.
 Hy schooft my zelf / en helpt my dragen.
 'k Vermag dan alles door zijn kracht /
 Die in mijn zwakheid word volbracht.

V I I I.

Gy die in zonden-slaap gesuft
 In 's duivels strikken zorg'loos rust /
 En ronkt / met een verdooft geweten:
 Gy slaapt als op een mast in Zee /
 En staat elk oogenblik / o wee!
 Te zijn in 's afgronds kolk gesmeten.
 't Is tyd / dat gy dien arbeid staakt /
 Waar door men God zelf moede maakt.

I X.

Wanneer ik / als een trouwe knecht /

Mijn arbeids taak heb afgelegd /
 Dan zal ik hoven daar van rusten ;
 Terwijl ik volle brucht geniet
 Van al mijn onrust en verdriet :
 En my in 's Hemels rust verlusten.
 O zalig die zo rusten mag !
 Ik haak en rekhal's na die dag.

W I L - R E G E L I N G .

Toon : Phillis je vous offre mes vœux.

I.

J E H O V A , die 't geschapen al
 Dooz uwre wil gebied /
 Uw wil zo / dat uw wil mijn wil geball' :
 En wat daar na geschied.
 Uw wil is altijd wijs en goed /
 Een regel wat mijn wil ook willen moet ;
 't Zy dat 't gewilde my of bitter is / of zoet.

I I .

Uw wil en wil niet anders / Heer !
 Als d'eer van uwen Naam :
 En dat een zondaar zich tot u bekeer' .
 O dat 's u aangenaam !
 Gy wilt geloof en heiligheid .
 Dus wilt Gy 't best / dat ons ten hemel leid /
 Die ons dooz uwre wil booz d'eeuwen is bereid !

I I I .

Mijn eigen wil daar tegen is
 Verstaapt / verdwaast / verkeert .
 Het vleesch wil als de Woest der duisternis /
 Die 't deerlijk overheert .

Het hert is hard / 't verstand is blind /
 Gods vband ; maar des werelds trouwe blind :
 Wyl 't God en 't goede haat / maar 't quaad ver-
 zint en mint.

I V.

Wat is het een rampzalig mensch
 Wien God ooit obergaf
 Aan d'eigen wil / en slinkize herten - wensch ?
 O dat 's de zwaarste straf !
 Die slaapt / gebangen / in de strik
 Des duivels tot zijn wil. O dat ik schikk' !
 En niet na eigen / maar na 's Heeren wil my schikk' !

V.

Neem d'eigen wil gantsch uit mijn hert /
 Die van uw wil verschilt /
 Tot zelf-verlooch'ning ; dat mijn wil zo werd
 Een wil met wat Gy wilt.
 Dan is mijn wil volkomen by /
 Ontwilikel van haar dienstb're slaverny /
 Wanneer ik 't zelve wil / en niet en wil / als Gy.

V I.

Mijn Konings / Heers en Vaders wil
 En wederstreeb' ik niet.
 Mijn past dat ik vernoegt / gedwee en stil /
 Steeds zeg : uw wil geschied' !
 Wie zou zijn wil doch wederstaan ?
 Geen schepzel moet die niet zijn onderdaan.
 Mijn plicht is mee die wil gewillig t'ondergaan.

V I I.

Doet al wat is dat op zijn wijs' /
 Behalven 't duivel-rot :
 O zou de mensch aan die gelijk zijn ! 'k ijs' !
 Neen : 'k wil de wil van God.

Spreek wat Gy wilt: ik luister toe.
 En wilt Gy zegen / of een tuchtig-roe:
 'k Gedraag my aan uw wil / bestemt Gy wat en hoe.

V I I I.

Geef / Heer / dat ik uw wil recht kenn':
 Druk zelf die in mijn ziel;
 Op dat mijn wil en daad zich daar aan wenn' /
 Zo als u wel gebief.
 Wat wilt Gy dat ik doen zal / Heer?
 Een dienstknecht heeft geen eigen wil: 'k hegeer /
 Te willen wat Gy wilt / en dat 's mijn beugd en cer.

I X.

'k Wil dan mijn eigen wil niet meer.
 'k Wil dat ik niet en wil.
 En dat ik niet en wil / dat wil ik weer.
 O zeldzaam wil-verschil!
 Geen wonder / zo dit strijdig is:
 Wyl dubb'le wil in my tweezijdig is /
 Tot dat ik / enkel geest / het vleesch volkomen mis'.

X.

Zo 's Heeren wil ook is de mijn' /
 En dat die nooit en strijd;
 Wat moet ik dan hoe 't gaat / gelukkig zijn?
 Mijn wil geschied altijd:
 Wyl steeds Gods wil haar doelwit trof /
 En ik dan mee. Wat heeft hy rijke stof /
 Die wat hy wil verkrijgt / tot eeuw'ge dank en lof!

'T WAARE VADERLAND.

Toon: Conrante la Francoise.

I.

Hier leeb' ik in mijn vreemd'lingschap;
 Terwijl ik van beneen na boven stapp'.
 De wereld kent noch acht my niet /
 Mits zy my booz geen Borger aan en ziet.
 Doch zo 'k haar vreemd ben / zy my mede:
 Ik weet dat zy met haar begeerlijkheden
 Dergaat en vlied.

I I.

'k Heb met haar zeden niets gemeen:
 'k Wil met haar pek my niet besmetten; neen.
 Zy houd' haar weeld' / haar goud / haar eer:
 Hier is het niet dat ik mijn schat begeer.
 Moet ik haar smaet en haat erbaren /
 Om dat ik niet ben uit of van den haaren /
 Ik volg mijn Heer.

I I I.

Den Hemel is mijn Vaderland /
 En 'k ben daar aan verknocht met vaste band.
 Mijn beter oorsprong is van daar:
 Daar is mijn Waagschapp' ook by malkaer:
 Mijn Vader / Salem onze Moeder /
 Mijn Bruidgom en eerstigebozen Broeder /
 En Vrienden-schaar.

I V.

't Is daar ook daar mijn wooning is /
 Mijn borger-recht / mijn rust mijn erbens.
 Daar is 't al wat my toebehoort:
 En 'k reiz' en spoed' daar na gestadig voort.

Wat hier een aard'ling vast kan binden
 Mag nooit op my zo veel vermogen vinden
 Dat 't my bekoozt.

V.

Bewaar my / Heer ! dat nooit mijn hert
 De wereld lieb' / of daar gewortelt werd'.
 Vergeefs vergadert men daar goed
 Alwaar men 't altemaal haast laaten moet.
 Wy moeten na 't toekomend trachten /
 En wat de wereld heeft en geeft verachten ;
 Wyl 't hinder doet.

V I.

Heer / geef' dat ik alzints betoog
 Dat ik een beter Vaderland beoog' /
 En my hier / zo als Gy belast /
 Draag als een Hemel-Bozger en een gast :
 Daar boven zy alreeds mijn wandel /
 En al mijn wensch / mijn pooging en mijn handel
 Gelyk my past.

'T HERT NA BOVEN.

Toon : La petite Alteffe.

I.

WJe geeft mijn ziel schicht-blugge duive-bleken /
 Ja Arends vleug'len / dat zy opwaards sijn'
 Ter Hemel-stad / door d'ondermaansche zwercken /
 Zo dat ze nooit weer na beneden zijn' !
 Ik walg' van al het aardseh gewemel :
 O't is den hemel
 Waar na ik hijg'.
 De wereld zoekt in 't aardsehe sijn' haar lust :

Den Hemel is het doel-perk van mijn rust.

I I.

De Bruid komt op / als steile rook-pilaaren /
 Uit 's wereldds wildernis na 't Hemel-hof;
 Zp trapt de Maan: 'k moet ook dus opwaards baaren;
 't Wyl d'aard'ling wyset gelijk een mol in 't stof.
 En steeds meer zakt na 's afgronds schimmen.
 'k Moet altoos klimmen /
 Dat is mijn lof
 Myn pad moet zijn gelijk een schijnend licht:
 Zo eischt mijn hemel-borgerchap en plicht.

I I I.

't Beloof kan door 't azuur' uitspanzel dzingen /
 Tot daar het reeds 't onzienelijke ziet
 Dat ziel-oog stuit voor wolfs noch sterre-kzingen;
 Wyl 't ingang tot in 't Heiligdom gentet.
 Het ziet den Hemel opgeschoben /
 't Beschouwt reeds boven /
 Als in 't berchtet /
 De Hemel-erb' en kroon der zaligheid /
 Die God daar voor zijn kind'ren heeft bereid.

I V.

De Liefde doet de ziel ten Hemel snellen /
 En meer zijn daar ze liefst als daar ze leeft;
 Vermits zp steeds 't geliefde wil verzellen;
 Zo dat zp hert en schat het boven heeft.
 Die blam / van hemel-buur ontsteeken /
 Kan 't al doorbreken
 Wat wederstreeft /
 En voert de ziel gelijk als uit haar zelf /
 Schoon noch op d'aard / tot boven 't hemel-welf.

V.

De hoop vind ook een onbelette doorgang /
 Als 't anker daar de ziel zich op verlaat

En beilig rust / tot binnen 's Hemels voorhang;
 Terwijl z'al wat beneden is versmaad
 Des wereldds hoop' mag neerwaards daalen /
 En zich bepalen
 Tot 't geen vergaat:
 Zy rekhalst na een eeuwig Hemelsch goed /
 Dat zeker is / en alle ramp verzoet.

V I.

Den Hemel eischt verhemelde gedachten.
 'h Ben schuldig dat ook daar mijn wandel zy.
 't Geen daar is moet ik zoeken en betrachten /
 En streben wat daar onder is voorby.
 Ik moet 't Gebed daar heenen zenden /
 En d'ooogen wenden;
 Want daar is Hy
 Die aan mijn ziel als tot een Hoop-ster strekt /
 En reeds het hert tot hem ten hemel trekt.

V I I.

Ach waar' mijn geest van 't logge vleesch ontbonden!
 Was 's wereldds kluisster van my afgeruk!
 Ach was mijn ziel ontlast van 't pak der zonden /
 't Geen my zo na beneden houd en drukt!
 Kom / Heer! heur zelf mijn ziel om hoogte /
 Dat volgen moge /
 Die nu zo bukt:
 Op dat ik my van wat wechhoud ontsla /
 En opwaarts stapp' van trap tot trap u na.

V I I I.

Wie zoud dit lijd-en strijd-dal niet verlaten
 Voor Zions Berg / en Salems Vrede-stad?
 Of 's wereldds slijk voor 's hemels goude straaten /
 Die alles wat ons wenschlijk is bevat?
 't Aardsch mag een wereldling verblinden:
 't Moet my niet binden:

'k Heb hier geen ſchat.
 Wat hier beneen belacht word of beſchreid /
 Is quelling van de geest en ydelheid.

I X.

Laat / Heer ! mijn ziel reeds ſtadig boben zweeben /
 Terwijl z' in 't vleesch noch uitwoont hier beneen :
 Dan bliegt z' eens / onthekert / na dit leven
 Tot voor uw Throon / voor by de ſterren heen.
 En al z' eens heerlijk weer na dezen
 Vereent zal wezen
 Met deze leen /
 Word ik eens opgevoert / en zal altijd
 In 's Daders Huis ook mee zyn daar Gy zyt.

CHRISTENS LOOP-BAAN en ZEGE-KROON.

Stemme : Courante la Reine.

I.

E **E** quam in 't wereld-rond Niet /

 om in aardſche luſten Daar leuw te ruſten :

 Maar in een perk Daar ſtrijd en moeit' ons
 ſchaft

schaft gefradig werk. 't Wierd op een Loop-
 baan straks geleid Wiens eind-paal is 't begin
 der eeuwigheid. Wie hier zijn plichten Aan
 wel bezichten Is een hoon bereid.

I I.

Die weg is Christus zelf /
 Met wijdend bloed bedropen :
 Nu yder open :
 En 's Heeren Wet /
 Die Hy ten richtsnoer onzes wandels zet.
 't Geloof is 't / en godzaligheid
 Waar door die dubb'le weg word afgeleid.
 De hoon is 't leven /
 't Geen Hy zal geben
 Aan volständigkeit.

I I I.

O zaal'ge Zegehoon
 Aan 's Loops-perk eind gehangen /
 Dien zal ontfangen
 Die tot aan 't end
 De voorgestelde Hemel-baan volrend !
 Al kost het arbeid / zweet / ja bloed ;
 't Wordt dubbel over door die loon vergoed :
 Zo schoon / zo heerlijk /
 Zo onwaarddeerlijk /

Die al 't leed verzoet.

I V.

En dit is hier wat groots!
 Al loopt men met malkander
 Dat d' een door d' ander

(Hoe ver ook hoor)

't Gemeene Heil / die Prijs-kroon / niet verloor.

Elk grijpt daar na / en krijgt ze wis /

Wie maar een looper in die Loop-baan is:

Elk onberhindert /

En onbermindert:

Niemand tast hier mis.

V.

d'Onzijd'ge Rechter zal
 Na 't heilig recht de Prijzen
 Aan elk toewijzen

Wie die heeft behaalt:

Waar in Hy nooit belet en word / of dwaalt.

Men loopt dan op 't onzeker niet /

Wijl elk de vrucht zijns arbeids hoor hem ziet.

Niets kan verdoben /

Niets kan ontroben /

't Geen ons Jesus bied.

V I.

Die Heiland Itep ons hoor:
 't Past ons hem na te trappen
 In zijne stappen.

Zo word die kroon /

Die Hy verdient heeft / ons genade-loon.

't Is waar / by ons is wil noch macht:

Hy schenkt die heid' / en geeft den moeden kracht;

Zo dat z' opbaaren

Als Adelaaren /

Wie dien Heer verwacht.

Heer !

V I I.

Heer ! leid m' op 't effen land ;
 Bevestig Gy mijn schreeden /
 En doe my treden
 Op 't rechte pad.
 Indien ik vall' / of stoor' / of struikel' ; vat
 My by de hand / en recht my weer ;
 Dat ik nooit deinz' / of toeb' / of af en heer'.
 Niets zal my schaaden
 Zo 'k uto genade
 Maar slechts niet ontbeer'.

V I I I.

Zo 't bleesch hier doornen vind ;
 Is weg en poort zo enge ;
 Is d'arbeid strenge ;
 De wil'ge geest
 Staat vooz geen moeit' noch hinderpaal bezeeft.
 Is weerstand groot / is moeite zuur :
 't En woegt die kroon niet op / 't is kozt van duure
 't Mag and're weeren :
 Niets zal my keeren :
 'k Steuit vooz bend noch muur.

I X.

Drijd my van zonden-last :
 Laat / Heer ! geen duivels laagten ;
 Mijn loop vertraagen ;
 Dat wereld my
 Dooz lok-aas noch dooz aanstoot hinder zy.
 Hier dient het al gemijd / verzaakt /
 Wat onbequaam of traag ter loop-srijd maakt.
 Wat baat begonnen ?
 Nooit heeft gewonnen
 Wie aan 't eind niet raakt.

X.

Mijn perk paal is na by :
 De Rechter reeds gezeten.
 Ik Wil 't al vergeten
 Wat ik achter laat :
 Ik spoed' en rekhalz' na dat booz my staat.
 Geeb / Heer ! hoe ik 't efnde nader zag /
 Dat ik mijn loop zo veel verdubb'len mag ;
 Tot ik eer lange
 De Kzoon ontfange
 In die groote dag.

X I.

Gelukkig die dien loop
 Ten end toe heeft volloopen /
 En die booz hoopen
 't Bezit geniet :
 Die 't Lam nu volgt aan 's Lebens water-bliet.
 Hoe praalt die met een zege-palm !
 Hoe juicht die met een halelujah-galm !
 Hoe laat die hooren
 Met d'Engl'e-chooren
 d'Oberwinning-Psaln.

X I I.

Ik Houd / Heer / my vergehwist :
 't Goed dat G in my gíngt werken
 Zult Gy versterken
 Dooz uwe hzacht /
 Zo dat het woord ten zalig end gebracht.
 Ik Goem niet in my / maar in den Heer :
 Niet my / niet my / maar uwem Naam zy d'eer
 Dat hert en tonge
 Uw lof steeds zonge
 Was mijn ziels begeer.

MENGE L-ZANGEN, 255
BEDROGEN WAAN.

Toon: Grand Boure.

I.

D E vast-gezonde Hemel-Stad komt
voor aan yder mensch Zo schoon / en zo
begeerlijk / dat Elks aangebooren wensch Is
dat hy Salems Borger waar' / En was mes
saarne daar: Want yder een heeft zin In 't
zalzig zijn; ja beeld zich dat wis in.

II.

Maar 't is een oer-nauwe baan /
En enge poort / waar voor
Men opwaards moet ten hemel gaan:
Men bind en houd dat spoor
Zeer weinig; 't is vol zwaare moei'

Wat

Dan doornen overgroeit /
 Vol aanstoot / vol van strijd ;
 Zo dat een Hemel-reizer zeer veel lijdt.

I I I.

Bedrieg u niet / ó pd'le schaar /
 Die 't hzeede pad instaat /
 Als of uw weg de beste waar ;
 't Wyl gy ter hellen gaat.
 O maak geen quaade rekening :
 Dit 's booz een wereldling
 Geen open-staande poozt :
 Die raakt op zulk een nauwe weg niet boozt.

I V.

Meent gy dat u / ó giersgaard /
 Die deur is opgesteld ?
 O neen : gy zijt te zeer bezwaart
 Met aardische zorg en geld :
 Dat buktig pak drukt u ter neer.
 Een hemel drong veel eer
 Dooz 't nauwe naalden-oog.
 Met zulk een last kan niemand na om hoog.

V.

Meent gy / ó dief / dooz list of kracht
 Te raaken in die Stad ?
 O neen : men houdt te goede wacht.
 Nooit steelt gy hemel-schat.
 Gy sluipt of breekt nooit dooz die poozt :
 Der is hier roof en moord :
 Gy komt hier dan nooit in :
 Dus stelt den Hemel mee byz uit uw zin.

V I.

Meent gy / ó bronkaard / dat gy deel
 Hond hebben in die Stad ?
 Uw herffens zult'len al te veel /

Dan dat gy 't enge pad
 Zoud rooijen: ja gy zwikt en zwaait/
 Uw gang is gantsch verdraait;
 Gy loopt de poozt heel mis/
 Daar 't zwelgers rot ook uitgestoten is.

V I I.

Hovaardige / vol pdelheid /
 Die prachtig pronkt en praalt /
 Meent gy / dat 't pad u open leit ?
 Gy zijt wel wind verdwaalt.
 Uw krullen / strikken en getooi
 Dat is geen Hemel-mooi /
 't Geen op die weg ons past:
 't Derwert en hecht maar in de doornen vast.

V I I I.

Hoegmoedige / vol trotze waan /
 Die u zoo groots verheft /
 Denk niet dat gy de Hemel-Baan
 In die gesteltheid treft.
 Gy zwelt te dik op van die wind /
 Dan dat gy doorgang vind:
 't Hoofst is te hoog en stijf/
 En buigt niet. Dat dan zulks een buiten blijb'.

I X

Gy bloeker / en gy lasteraar
 Dan mede-mensch of God /
 En gy / heillooze leugenaar /
 En die het goed bespot;
 Men kent u aan uw Sibboleth.
 Uw deel is meê gezet
 By d'and'ren altemaal /
 Daar buiten: want gy spreekt geen Kanaans taal.

X.

Wollustig mensch en gulzigaard /
 Beloob uw zelf niet meer ;
 Uw hert is ook te zeer bezwaart
 Met d'adzig bet en sineer.
 O zulk een overlaaden maag
 Maakt loom / en luy / en traag.
 Die mesting van het vleis
 Doet onbequaam zijn tot de hemel-reis.

X I.

Hoereerder / die u met een hoer
 Vereent hebt en verzelt /
 Denk niet dat ymand beter voer
 Die 't zo heeft aangestelt.
 O dat gezelschap is niet goed.
 Wie daar zich by geeft moet
 Met d'honden buiten staan /
 En zal in 't rein Jerusalem nooit gaan.

X I I.

Verwaant deugd-beinzend huichelaar /
 Met uw verniste grins /
 Meent gy dat uiterlijk gebaar /
 Of wat gemaakte schijns /
 Daar werd booz gangb're munt geacht /
 Een wolf in schaapen bacht
 Kent God in 't hert te wel /
 En stelt hun deel in 't onderst van de hel.

X I I I.

Gy alle zonder onderscheid
 Die leugen lieft of doet /
 Gy slaaf van ongerechtigheid /
 Die lichaam en gemoed
 Onrein hebt / gy en hond niet dooz /
 Maar blyft al 't zamen booz

Des hemels weg en poort
En draaft ten afgrond heen / daar gy behoort.

XIV.

Draagt gy wat Keiser hier dan past ?
Wat wand'laar God behaagt ?
't Is hy die aflegt allen last
En Jesu huus na draagt:
't Is hy die strijd om in te gaan /
En mijd de breede baan:
Die 't woord volgt / als zijn licht /
En altoos voort zijn gang na boven richt.

LIEDER BOEK XIV.

Geeb / Heer ! dat ik doch mee behoort
Tot 't kleine hoopje dat
Te recht bewandelt 't Hemel-spoort:
Bestier my zelf / en vat
My by de hand / en zo ik dwaal /
Dienz' / struikel / hijg of dwaal /
Of neêrgeballen leg /
Bzeng my te recht / proef / ken / genees mijn weg.

XV I.

Schoon dan berleiding of geweld
Deel' afschijkt of behoort;
Ik ga dan / als een Hemel-held /
Dooz d'enge weg en poort.
Zijt Gy mijn Zon en Beukelaar
In 't donker en gebaar /
'k Zal dooz uw scherm en schijn
Tot troost en heil verlicht en veilig zijn.

CHRISTENS MOED-ZANG.

Toon: Trompet Marin.

I.

L Iden / mijden / strijden / Met
 volstandigheid / Gaaf er voer verblijden. Houd
 u dan bereid Dat gy het kruis nooit wijkt /
 Of in den strijd bezwijkt / Schoon zelf bloedig /
 Maar kloekmoedig Helden blijft.

I I.

Zie uw Heiland voorgeaan /
 Die zelf na zijn Throon
 Moest de kruis-weg doorgeaan /
 Schoon hy was de Zoon.
 Mijn Jesus baande 't pad;
 En streed; met bloed bespat.
 Gy / zijn Leden /
 Volg zijn schreeden
 Na zijn stad.

I I I.

Kruis en prijs t'erlangen

Eischt

Eischt voltrokken werk :
 Want z' is opgehangen
 Aan het eind van 't perk.
 Die niet en zegepraalt
 Heeft nooit de Kroon behaalt.
 't Is victori
 Die met glori
 Woord betaalt.

I V.

Laat de moed nooit zakken
 In uw kruis of kamp :
 Jesus helpt de zwakken
 In hun nood en ramp /
 Zo dat ze kunnen staan :
 Hy gespt hen 't harnas aan.
 Hy geeft krachten
 D'Helle-machten
 Te verstaan.

V.

Tegens 't bang vertzaagen
 Moedigt Hy hun hert :
 Hy komt zelf dat schraagen
 Zo 't aamechtig werd.
 Hy zelf strijd voor zijn schaar
 Met zwaard en heukelaar /
 Dat ze wijken
 Noeh bezwijken
 In gebaar.

V I.

Glijd ik eens ter neder /
 Deinz' ik voor een tijd ;
 Hy hersteld my weder /
 En 'k herbat den strijd.
 O zo gy dit eens ziet /
 Mijn vband ! juich dan niet

'k Zal u dwingen /
 En eens zingen
 't Zege-lied.

V I I.

Is 't dus zwaar te kampen ;
 Waarder is de kroon.

Tijd men bite're rampen ;
 Zoeter is de Loon :

't En komt daar in waardp
 In 't allerminst niet by.

't Zal maar duuren
 Weinig uren
 Dat ik by.

V I I I.

'k Derb' dan moedig daagen
 't Woedend byands rot.

'k Wil mijn kruis ook dragen :
 Want mijn hulp is God.

Ik steun op God / wiens kracht
 In zwakheid word volbragt.

'k Zal 't beginnen /
 En verwinnen /
 Dooz zijn macht.

I X.

Dorst van 't Heir des Heeren /

Die de kruis-baan droegt /

Laat ik van H leeren

Hoe my 't strijden boegt ;

Op dat ik H gelijk /

En nooit uw kruis ontwijkt :

'k Smaak den vrede

Dan eens mede

In uw Rijk.

CHRISTENS ZEE-VAART
en BEHOUDEN REIS.

Toon: 's Morgens in 't kriekje, &c.

I.

^k **M** Oet hier op 's werelds onstuimige

baaren, Langs zand en strand, langs maal-stroom

plaat en klip, Monsters en roovers na d'eeuwigheid

vaaren. O Heil'ge Geest, zy stierman van mijn

schip Uw woord zy mijn kompas en baaken-

licht. De Noord-star Jesus blijv' steeds in 't

gezicht. 't Zy licht of donker, voor of in de

wind: 'k Spoed voort, tot ik de schoone Haven

vind.

I I.

Hemelsch Geblaas, kom vervul Gy de zeilen
 Van mijn geloof: Splis liefde-touwen vast.
 't Anker der hoop zal ook, weet ik, niet feilen.
 Geef dat ik van wat hindert my ontlast',
 Schoon noch zo lief: kom werp'et van my uit.
 Dat stroom noch storm my rugwaarts drijv' of stuit'.
 Verhoed dat ik mijn Hemel-reis nooit slaak':
 Maar 't wan-spoeds rak met U te boven raak'.

I I I.

Buld'ren d' orkaanen en bruiffen de golven;
 Of d'afgrond hol en yslijk stamp't en barnt;
 Word ik van steig'rende baaren bedolven;
 Zo 'k hel-diep daal, of opstijg na 't gestarnt;
 Ja dat het noch zo scherp en mocij'lijk ga:
 'k En vreez geen schip-breuk, lijts of ladings schae
 Want die haar met zijn wenk gebied en schiep
 Is by my; schoon Hy voor een wijl als sloop.

I V.

Hoe ik dan dobber', of hobbel', of slinger':
 'k Zal veilig zijn: als Noach in zijn ark.
 'k Schroom dan geen zond-vloed; want niemand ver-
 ging'er
 Dien God bewaart: Hy stelt de zee een park.
 En of ik zon, noch maan, noch sterren zag:
 Zijn aanschijs licht baart my een blijde dag.
 Op d' Hemel-reë gunt God een lieflijk kalm:
 En daar zingt elk een eeuw'ge glori-psalm.

DE VEILIGE ROTS-STEEN.

Stemme : Het daget uit het Oosten. Of twee
verssen t'zamen, Psalm 130.

I.

Hoe fel de stormen ruisen / 'k Sta
onbetroikbaar pal : En hoe de golven bzuissen /
'k Ben veilig voor den wal. En hoe de golven
bzuissen golven bzuissen.

I I.

'k Heb een verheven Krotze
Een grond-slag van mijn stant :
Dus derb' ik moedig trotzen
Wat tegen my zich kant.
Dus derb' / etc.

I I I.

Al dab'ren 's wereldds zuilen ;
Al ploft 't gebergt in zee ;
Moet d'aard haar plaats bezuilen :
Ik blijf in vaste zee. etc.

I V.

Hoe Bazans eiken kzaaken ;

Hoe Libans cedar trilt :

Hier kan geen onweër naaken /

En 't is in kalmte stilt. etc.

V.

Kan iets die Rots bewegen /

Ik wankel te gelijk :

Maar niets vermag daar tegen ;

Dies ik ook nooit bezwijk.

Maar niets vermag daar tegen / mag daar tegen.

V I.

Gaan 's Hemels sluizen open ;

Zo 's afgronds well' ontspringt ;

'k Zal op mijn Rotssteen loopen /

Daar op nooit zond-bloed dringt.

'k Zal op etc.

V I I.

Zy steekt door 't d'zist-zwerk heenen /

Der boben zon en maan :

Plas-regen / hagel-steenen

Noch blixem kan daar schaen. etc.]

V I I I.

Al wie die Rots bestrijden

Derplett'ren zich daar aan.

Zy kan die al bezijden

Wie op haar spitze staan. etc.

I X.

'k Belach 't dan al van boben /

Als veilig van het quaad.

'k Verschuil my in de klooben /

Tot 't onweër ober gaat.

'k Verschuil my in de klooben / in de klooben.

Die Rots waar op ik bouwde
 En steun / is d'euw'ge God.
 Wie daar op gaat vertrouwen
 Heeft een verzekert lot.
 Wie daar op etc.

TEMPELVREUGD.

Stemme: Phantastijke.

I.

W At is 't een blijde zegen-dag / Als ik
 met Zions schaaren / Heer / na uw Tempel
 opgaan mag! Dat kan my ziel-breugd baaren:
 Want die geniet Wie u daar smaakt en ziet /
 Als g' u komt openbaaren.

I. I.

Dat Bochim is ook Beracha /
 Daar d'uwte zich verblijden /

Als

Als hen uw aanschijn uit genae
 Bestraalt : 't geen kruis en lijden
 Verdwijnen doet /
 En dat uw hemel-zoet
 't Beklemt hert komt verwijden.

I I I.

Naby u zijn is immers goed /
 O bron van zaligheden !
 De vreugd en troost van 't bang gemoed.
 Daar Gy zijt is een Eeden.
 Maar Gy zijt daar
 Bzonderlijk / alwaar
 Uw naam / Heer / word beleden.

I V.

Gy zegt / Heer Jesu / waar maar twee
 Of drie vergaarde vroomen
 In uwen Naam zijn / dat Gy meê
 Daar wilt in 't midden komen.
 Geen grooter eer
 En heil / als dat de Heer
 Zelf by ons werd vernomen.

V.

Daar komt uw Geest van boven af
 Met al zijn vruchten daalen :
 Daar is 't dat Hy zijn gaben gaf /
 En heelt de ziele-guaalen :
 Zo dat daar wis
 De Poort en 't Doozhof is
 Van 's Hemels vreugde-zaalen.

V I.

Hoe goed is 't dat wy hier dan zijn !
 Dit een wil ik begeeren /
 Dat ik steeds met uw Volk verschijn'

In 't Bede-Huis des Heeren.
 Meer heil is 't daar
 Een dag / als jaar op jaar
 By booze / te verkeeren.

V I I.

Hoe dwaas is die dit Huis verlaat
 En na een mood Beth-aben
 In plaats van na dit Beth-El gaat:
 Daar d'ydeltheid haar slaaben
 Heen sleept / geboeit /
 En geeft booz vzeugde moeft';
 Ja doet ten afgrond draaben.

V I I I.

Een wereldling zoek zijn geneugt
 In dertele saletten:
 Mijn ziel scheidt hier meer nut en vzeugd /
 Als zy in hun banketten
 Hier vind de ziel
 't Geen haar te recht gebiel /
 En niet en kan besmetten.

I X.

Wat blijder Boodschap is het Woord /
 Dat als een frissen regen
 Komt op een maede ziel / die 't hoozt /
 Tot laab'nis neergezegen!
 O dierb're schat /
 Dooz die het recht bebat /
 Daar 't al aan is gelegen!

X.

Wat zijn uw Zegel-tekens waard /
 Die w'in uw Huis ontfangen /
 Met Heil-beloften 't zaam-gepaard!
 Gebeden / lof-gezangen /

Verquikken 't hert /
 't Geen dus verzolijkt werd.
 Zou 't hier niet na verlangen?

X I.

Wel zalig is die daar steeds woont!
 Zp prijzen u gestadig:
 't Wyl weer uw gunst hen mild beloont.
 Heer! weest my zo genadig /
 Dat steeds ook my
 Uw Tempel-heil verblif /
 En dat m' uw goed verzadig'.

X I I.

Dat Huis is dan een doorgang tot
 Des Hemels Glorj-wooning:
 Daar ziet en erst men steeds by God
 Zijn Heerlykheids betooning.
 O zaal'ge schaar
 Die eens dit Huis hier naar
 Krijgt tot genâ-belooning!

BEDENKINGEN over MATTH. 24. 28.

Stemme: Ach Heere, Davids Zoon, &c. Of; Si
 l'amour quelque jour pretendoit vous surprendre.

I.

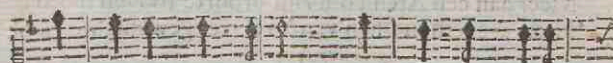
G Ing honigs zoetigheid uit Simons dooden

sterken: Men kan 't in Judas Leeuw niet min

be-

bewaarheid merken. Die sterke Levens-Vorst,

die 't leven geeft en is, Nood tot zijn doode

Lijk als tot een vollen dis.

I I.

De wereld walge van dien dooden, met versmaaden:
't Gelove kan zich daar met ziel-banket verzaden.

Dit 's Blijde-boodschaps merg, het tegenbeeld en grond
Van 't offer-slachten in 't omschaduwde verbond.

I I I.

Maar dit 's geen spijs' voor leeuw, voor wolf, of vuile
honden:

Laat die op 's wereldskreng gaan aazen: heil'ge monden
Van Hemel-arenden zijn maar hier toe bequaam,
En waar dit Lichaam is daar komen zy te zaam.

I V.

Die scherp-geoogde schaar bespeurt die spijs' van verre.
Zy vliegt hoog heemel-waards, zelf boven zon en sterren.
Zy nest'len in de kloof der Heil-rots, die hen hoed
Voor ramp; terwijl dat heir beoorlogt 't slang-gebloed.

V.

Laat d'oudheid beuz'len van des Arends jeugd-verjaren
't Is wisse waarheid in deez' Hemel-adelaaren:

Zy wiss'len 't oud met nieuw door versche jeugd' en
kracht

't Is alles nieuw, en 't oud en word niet meer gedacht.

V I .

O 't zijn deez' Arenden die tot dit Lichaam komen
 Met snelle vlucht, zo ras zijn reuk maar word vernomen
 Meer dan een Arend om zijn prooite rooven spoed :
 *Niets wederhoud hen van 't zo zeer gewenschte goed.

V I I .

O zalig' Arenden, die met geswinde vlerken
 Opsteig'ren na om hoog, door d' ondermaansche zwer-
 ken
 Tot daar 't geloof, maar noch geen oog hier ooit en
 ziet,
 En zo dit doode lijk in kracht en vrucht geniet.

V I I I .

Dit doode Lichaam kan 't zoeft zielen-voedzel geven.
 't Is 't vleesch, dat Godes Zoon zelf gaf voor 's werlds
 leven.

O liefelijke spijz ! ô zaal'ge die hier van
 Tot eeuwig heil en vreugd verzadigt worden kan !

I X .

Zou zulk een Arend niet na 't doode Lichaam trachten !
 O zonder deze spijz moet 't hong'rig hert versmachten.
 Dit 's meer dan Eng'len-brood ; 't is spijz die nooit ver-
 derft.

Wie hier maar eens van eet en hongert nooit , of sterft.

X .

't Is waar nu is geen Lijk van Jesus meer voor handen :
 Maar zoek Hem zo in 't Woord en dierb're zegel-panden
 De vruchten van zijn dood verschaft Hy, nu Hy leeft,
 Aan die gelovend, met zijn dood gemeenschap heeft.

X I .

Laat zulk een kracht, Heer ! uit uw doode Lichaam
 vloeyen,
 Die my een Arend maak', en langs zo meer doe groeyen.
 Dan

Dan is my uwen reuk ten leven, en ik smaak'
In uw genieting steeds een heilzaam ziels-vermaak.

'T HEMEL-BROOD.

Toon: Gavotte d'Anjou.

I.

A Dams Oosters verboden beet Doet dat
elk in 's aanschijs zweet 't Daagelijks brood
met kommer eet. 't Is een bloek dat d'aarde
Doom en distels baarde: Nu moet elk / zo
God gebod / Werken om zijn eigen brood.

I I.

Maar het ziel-brood kost byr meer:
't Bloedig zweet van onzen Heer /
Dat van 't worst'lend Lichaam neer
Sroom-wijz is gelopen /
En in 't stof gedzopen /
Ja zijn zielen-arrebeid

S

Is

Is daar aan te kost geleid.

I I I.

Zonden bloek-brucht wierd zijn kroon:

Welkers prikkeis / ach wat hoon!

Griefden 't hooft van Godes Zoon.

Die de schult heeft moeten

Aan de kruis-boom hoeten/

En de bloek van 't aardrijk nam

Die dooz Adam op ons quam.

I V.

Doeh dit Bzood ter zielen-spijs

Krijgt men op de lichste wijs:

Jesus wil noch gelt noch prijs;

't Kost van onze zijde

Werk / verdienst / noch lijden:

Wijl hy 't dierbaar Hemel-bzood

Aan wie wil om niet aanboud.

V.

Kom maar hong'rig tot Hem gaan:

Heb de mond slechts opgedaan:

Neem het uit zijn handen aan;

Dat u uit genaade

't Hemel-man verzaade /

Waar van wie gegeten heeft

Pinner sterft / maar eeuw'ig leeft.

V I.

Geef my / Heer! dit bzood altijd /

Dat van sterben my bezijd:

't Geen Gy / Heiland / zelve zijt;

Op dat hert en tonge

Uwen lof steeds zonge:

En mijn ziel / van bet en sneer

Dronken / leeft dan tot uw eer.

ZIEL-WENSCH.

Voor het naderen tot de Heilige Tafel.

Stemme: Psalm 100.

I.

Ik zie nu 't Abondmaal gereed:
 Ach / had ik 't waare Bruilofs - kleed!
 Ach waar mijn ziel in zulken stand
 Als eischt dit heil-rijke liefde-pand!

I I.

Mogt ik nu met gestikt gewaad /
 En innig heiligheds cieraad /
 Mee tot den Koning zijn geleid /
 En nad'ren tot zijn Majesteit!

I I I.

Kom zelf / o Gast-Heer! op dit Feest:
 Deel uit de vruchten van uw Geest.
 Wat zoud my baaten Wijn en Brood /
 Zo niet de ziel u zelf genoot?

I V.

Gun my een recht boetvaardig hert /
 Verkneust door heil'ge zonden-sinert /
 Dat alles buiten u verzaakt /
 En maar naar uw gemeenschap haakt.

V.

O werk en sterk 't geloof ook / Heer!
 En schenk my al wat ik ontbeer /
 En nochtans hebben moet / dat ik'
 My als uw dis-genoot recht schik.

V I .

Geef dat ik recht uw huiz-dood / en
 De kracht van uw gemeenschap / kenn' /
 Op dat ze zo 't behoort van my
 Gedagt en ook verkondigt zy.

V I I .

Doet my nu smaaken aan uw Dis
 Hoe lieflijk uw genieting is:
 Op dat mijn ziel van blijdschap juich' /
 En hert en mond uw lof betuig'.

V I I I .

Dan zal ik weder zijn bereid /
 Met lust / tot uw gehoorzaamheid /
 Dat ziel en lichaam / dus gesterkt /
 In uwten dienst steeds dankbaar werkt.

W E N S C H om H E I L I G H E I D .

Tot het waardig genieten van 't Heilig Zegel-
 teken des Avondmaals.

Stemme: Saraband, pag. 187. Of: Psalm 110.

I .

O ziel / trek uit de schoenen van uw voeten:
 De plaats waar op gy staat is heilig land.
 Schik u recht om uwten God 't ontmoeten /
 En uit zijn hand t'ontfangen 't Liefde-pand.

I I .

Gy zult nu tot des Konings Tafel treden:
 Let op 't gelaat des Heerschers en zijn spijs'.
 Vergrijp u niet hier eischt men Bruiloft-kleeden /

En

En niet slechts 't doen / maar meest de rechte wijs.

I I I.

De Gastheer zelf beschouwt zijn Dis-genoten
Met zijn dooz-rein en hert-beproevend oog.
Kampzal'ge gast die buiten word gestoten !
Nooit was'er schijn die deze toets bedroog.

I V.

Proeb zelf / o God ! mijn hert : ken mijn gedachten :
En maak my aan my zelven recht bekend :
'k Ben dan bequaam mijn plicht zo te betrachten /
Dat Gy in gunst uw aanschijn tot my wend.

V.

Gy wilt van al / die tot U nad'ren / Heere /
Geheilligt zijn ; of heiligt U daar aan
Dooz wzaak-bewijs. Ach dat ik dit recht leere /
Dat tegens my uw toorn niet op mag gaan !

V I.

De Heiligheid is tierlijk aan uw Wooning :
De Heiligheid is 't merk van Jesu schaar :
De Heiligheid krijgt Heerlijkheds belooning :
En zonder die ziet niemand God hier naar.

V I I.

Heer ! kom ik tot uw heil'ge zegel-panden /
Gelijc 't betaamt / met een geheilligt hert /
Met heil'ge mond / met oogen / voeten / handen ;
Dan is 't dat Gy van my geheilligt werd.

V I I I.

O heil'ge God / Gy moet ons heilig maaken.
Ach ! heilig doch my zelf geheel en al :
'k Zal tot uw dis in heil'ge pronk dan naaken ;
Zo dat ik aan de Koning welgeball'.

J U I C H - Z A N G .

Na 't heugelijk genieten van 't Heilig Avondmaal.

Stemme: Psalm 103.

I.

Mijn boezem-bzeugt komt uit mijn lippen zingen /

En doet mijn tong een heug'lijk dank-lied zingen:

't Wyl door dit heil mijn ziel verhemelt is.

O mogt ik steeds des Heeren lof uitgalmen!

O hielp het Al nitschat'en glori-psalmen!

Nu ik zo bent verlustigt aan Gods dijs.

I I.

Wat ben ik van mijn Heiland begenadigt!

Wat is mijn Ziel daar van Zijn goed verzaadigt!

O lief'lijk Brood! o smaktelijke Wijn!

De Koning bragt my in zijn Binnen-Kamer /

Daar heeft Hy my onthaalt veel aangenaamer

Als ooit voltroemt of uitgezukt kan zijn.

I I I.

O Kroon! o Most! die d'Opper-Wijsheid beide
Verschaft / aan die Hy in zijn Wijn-Huis leidde /

Daar zijne liefd verzaad en dzonken maakt:

Gy lescht de dorst: gy lont den honger stillen;

Maar zo / dat die eens proeft steeds meer zou willen:

Mits Hemel-Most en Zielen-Brood zo smaakt.

I V.

Die Maaltijd was van Meerg en reine Winnen.

Zo dier onthaalt Hy zelf geen Cherubijnen.

't Was J'esus zelf / gebroken en geperst.

Hy trad alleen die Pers / dat stroomen bloeiden /

Die

Die zijn getwaad met bloedig fap besproeiden.

O zalig dien dit Ziel-Banket verberst!

V.

Wat heb ik daar een lekk're teng gedronken!
 Wat beet gesmaakt! dat moest mijn hert ontbouken:
 't Geen dus verquikt / versterkt / verzadigt wierd.
 Dat wekt meer bzeugd als ooit de Wijn-Oogst baarde:
 Of als het volk / dat stem en pijpen paarde
 Als 't 't Heilig Feest met blijde reijen viert.

V I.

O is het in uw Door-Zaal reeds dus heerlijk;
 Is reeds d'ontbijt en boozsmaak zo begeerlijk;
 Is reeds een hzuim en drup zo lief / zo zoet:
 Wat moet men van uw Bruiloft-Zaal dan denken /
 Daar Gy uw Bruid den Beker vol zult schenken /
 En steeds vol op met Hemel-wellust voed!

V I I.

De Wereld houd haar draf en Honde-brokken
 Buik-dienaar / 'k laat u deze proof instokken:
 Slozp / Esau / by dat roode: 'k En beny
 Aan 't zwelgers rot geen volgeschonken schaalen:
 Geen Belzazar zijn dood-maal: zy betaalen /
 Laas! al te dier die wrange lekkerny.

V I I I.

Ga / stapel by vergroote Kroen-Schuuren:
 Stuw Kelders vol / en Zolders: weinig uuren
 Zijn mog'lijk maar voor onbernoegt gebruik.
 Al wie slechts eens Gods Dis-Genoot mag wezen /
 Die hoeft geen dorst noch honger meer te breezen:
 Dit duurt daar God vernietigt spijz' en buik.

I X.

Heer! laat steeds my die Hemel-spijz' zo smaaken /
 Dat nooit mijn Ziel meer hunk'ren mag of haaken

Da 's werelds bleesch-pot / look of quakkel-spier:
 Een dood'lijk aas! Ziel mag'ring! schoon de roppen
 Der meeste zich daar graatig aan verhooppen.
 Gun my een walg en schrik booz zulk een tier.

X.

Al moest dan 't lijf met schraale water-teugen
 En Drooge brood zich liiden; mijn verheugen
 Zal meer zijn / dan der boozen om hun schat.
 Kom my maar met die flessen ondersteunen:
 Laat lieffelijk my op uw armen leunen.
 't Is my genoeg / vergunt Gy my slechts dat.

X I.

Bewerk my zo dooz deze drank en spijzen /
 Dat ik altoos my dankbaar mag bewijzen /
 En dat ik u weér / na mijn plicht / onthaal'.
 Dat is mijn wensch! En 'k zal dan eens na dezen
 In 't Hemel-rijk uw Tafel-gast ook wezen
 Met 't Zalig Heir in 't eeuwig Avond-maal.

WAARSCHOUWING

Voor de

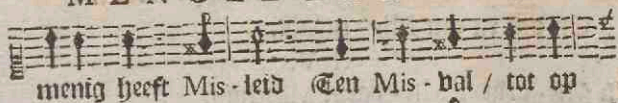
MISSELYKE MISSE.

Stemme: Prins Robberts mars.

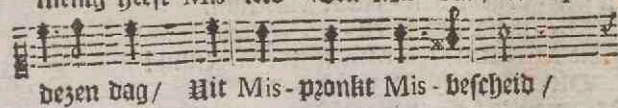
I.

H

Et Mis - doen en het Mis - gedrag / 't Geen
 menig

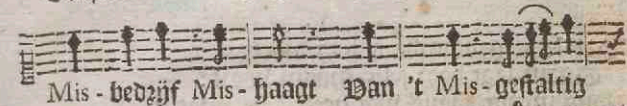
menig heeft Mis-leid Ten Mis-bal / tot op

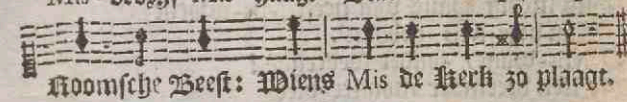
dezen dag / Hit Mis-pronkt Mis-bescheid /

Ontsteekt een belging in mijn geest / Dien 't

Mis-bedrijf Mis-haagt Van 't Mis-gestaltig

Roomsche Beest: Wiens Mis de Kerk zo plaagt.

I I.

't Mis-p'rig Mis-gezanten rot
 Mis-drijft / door Mis-dwang / wreed /
 Ter Mis-weg / volgens 't Mis-gebod /
 Dat menig mee Mis-treed /
 En word Mis-Christent tegens zin.
 De Mis-was groeit dus aan
 Door Mis-geweld / of Mis-gewin /
 Mis-loon of Mis-beraen.

I I I.

De Mis is 's duibels vuilste Mis,
 Wiens stank 't schier al berpest /
 En als een Ketter's Mis-hoop is /
 En smetrig dwaaling - nest.
 Dus is het gantsche Mis-gestel /
 't Welk Jesu zoen Mis-zaakt /
 Afgodery en Apen-spel /

En om en om Mis - maakt.

I V.

'k Mis - acht 't Mis - aarde Misteluin.
 Mis - houd' uw Herk - Mis - feest
 Met Mis - kans / ó Mis - schooren Azuin !
 Die 't Mis - spooz zo Mis - woest.
 Mis - past 't Mis - rakend' Mis - geklap /
 Dat gantsch den bal Mis - haast /
 Op 't Mis - kield wel een nazre - kap ?
 Mis - waan ik die Mis - plaatst ?

V.

Dat Mis - gebornde Mis - gezocht
 Quam laat door Mis - haam boort ;
 Mits menig Paus wat heeft Mis - wrocht
 Aan deze Mis - geboort'.
 O Mis - dragt / zonder wedergaë !
 Geen breender monster - dier
 Wierd ooit Mis - teelt in Afrika /
 Als door dit Mis - bestier.

V I.

't Mis - baar / 't Mis - staande Mis - gewaad /
 De Mis - gebeerden meë
 En 's Mis - paaps Mis - lijk Mis - gelaat
 Mis - lijk 't geen Jesus deë
 In 't eerst - gehouden Avondmaal :
 't Geen ons ten boorbeeld strekt.
 Wat zweemt daar na Mis - taal - en pzaal ?
 O 't is 'er meë gegekt.

V I I.

O Mis - geloof / hoe gantsch verkeert
 Is 't Mis - verdichtzel / dat
 Een Mis - god / een Mis - Christus leert /
 En waarheid zo Mis - vat.

't Mis -

't Mis - huisje / 't welk de Mis - hoek toont /
 En bergt vooz Hat en Muis /
 Besluit niet die op d'aard niet woont /
 Maar in zijn Vaders Huys.

VIII.

Koopt gy 't Mis - degen - Mis - gebak
 Door geld / gy zyt Mis - hoekt.
 't is geen Brood : 't geen u Mis - brak
 Word hier wel dwaas Mis - zocht
 Wat baat Mis - loopen en Mis - gaan /
 Mis - hoozen en Mis - zien ?
 Geen rotte Mispel win j' er aan /
 Al hooz j' er een of tien.

IX.

't geen berzading bind men daar;
 Wyl 't slechts een Mis - maal is /
 Mis - deelt van drank / die Heer - oom maar
 Hitpooit / en 't gaat u Mis.
 Hy leegt de Mis - Kelk met een beeg /
 En zet die niet eer neer :
 Dat niemand daar een drop van kreeg /
 Al dozst hy noch zo zeer.

X.

Door MISSE mist men 't offer - bloed
 Van Jesus eens gestoot :
 't Welk eeuw'ig vooz de Mis - daen boet /
 En nooit herhaalt en word.
 Schoon 't Mis - gebroedzel valsch'lyk roemt
 Op hun Mis - Priesterdom.
 Maar 't is zo niet gantsch Mis - genoemd :
 Want Mis is 't / en ook D O M.

XI.

Houd gy 't Mis - schepzel vooz uw God /

Gy eert 't geen gy niet weet.
 Die Mis - dienst is te bot en zot /
 't Aanbidden 't geen men eet.
 Dat dees de blinſte Heiden niet
 Dat hy zijn God op - at :
 't Welk echter in de Mis geſchied.
 Wat Mis - begryp is dat ?

X I I .

Hoe zijn u oogen zo be - Miſt ,
 Dat gy zo grof Mis - taſt ?
 't Miſdunkend' Mis - verſtand Mis - giſt.
 Uw Mis - greep die is vaſt.
 Het geen g' hier ſmaakt / en voelt / en ziet /
 Gelykt na vleech noch bloed ;
 Brood was 't / en is 't / en anders niet /
 Gelyk 't ook blyven moet.

X I I I .

Ⓞ Anti-Chriſt / die 's Heeren Diſ
 Niet kont met vleech en bloed
 Stoffeeren / dooz uw leugen - Mis ,
 En brood en wijn weg doet :
 Uw Mis - gunſt neemt 't geen Jeſus gaf.
 Die Kerk-roof is te groot.
 Gy voed dooz brood met ſchuim en draf /
 Van reuk en ſmaak ontbloot.

X I V .

Wat wend gy dooz / Mis dienaars / dat
 Gods Woord de Mis gebiedt ?
 't Is Mis - geduid en Mis - gebat
 Zelf 't Mis - woord is 'er niet.
 Ⓞ die Mis - ſtelling is Mis - grond ;
 Dat Mis - gebouw ſtozt neer.
 Men vind in 't Oud of Nieuw Verbond
 Geen Mis - gelijke leer.

X V.

Toon uw Mis-noegen / Christen-ziel /
 En dat g' dit Mis-prijst :
 Dat die Mis-gruwel u Mis-biel /
 Daar billijk 't Hert booz' ijt.
 Dat niemand doch een Mis-heer doe /
 Of in de Mis-hzaam ga /
 Hoeh stemm' dit Mis-gevoelen toe ;
 Die Mis-heur strekt tot scha.

X V I.

Mis-trouw dan deze Mis-bond doch ;
 Op dat u niets Mis-hoom' /
 En g' u niet Mis-rekent. Och !
 't Is maar een pd'le droom :
 Een Mis-slag / die gantsch niet en baat /
 Maar die 't berlegen hert
 Mis-moedig en Mis-troostig laat
 In 't bangste van zijn smert.

X V I I.

O Babels Hoer / wiens tober-wijn
 De volken dronken maakt /
 Denk niet / het zal zo altoos zijn :
 O neen: uw val genaakt.
 Uw Mis-leer en Mis-handeling /
 Daar g' de Kerk meê drukt /
 Die nu Mis-geld dit Mis-geding /
 Zult g' wis zien Mis-lukt.

X V I I I.

Dit Mis-dicht is niet Mis-gedicht /
 Het is van Mis-gewis /
 Mis-hijers / tot uw onderzicht /
 Wiens lust tot Mis-zang is.
 Ik heb niets Mis-sproken of Mis-zegt

Dan 't Mis-werk / 't geen Mischied:
 Schoon ge Mischien uit toozn Mis - legt
 Dit niet Mis - doelend lied.

X I X.

Toon doch wat is hier Mis - gemeld ?
 Wys hier een Mis - stap aan.
 Zo iets Mis - teld is of Mis - spelt /
 't Moet booz een Mis - druk gaan.
 Geen Mis - feil is in 't Mis - verhaal ;
 Schoon ymand Misljk ziet :
 Want ik Mis - teken' noch Mis - maal'
 't Mis - voegend' Mis - spel niet.

X X.

'k En acht geen Mis - dank / om dat dit
 Op enkel Mis - roon gaat /
 En Mis - klank geeft ! booz die 't Mis - vit.
 Mis - liebers / 't is Mis - praat
 Wat Mis - verschooning dat ge maakt ;
 Dermits geen Mis - kleur hecht :
 Mis - schande blijft al even naakt:
 En Mis is 't wat ge zegt.

X X I.

Wel laad dit op uw Mis - kar dan /
 Die 't Mis - beslag Mis - boert /
 Dat tot Mis - voeding dienen kan.
 Mis - gaad u 't geen Mis - roert /
 En u Mis - hand in 't Mis - bewijs
 Dan 't Mis - geheim ; laat my
 Mijn Mis - lied : 'k ben van 't Mis - vuil vjs /
 En 'k laat de Mis booz dij.

Heeft Babels gruwel - kelk ooit Ziel - ver -
 gif geschonken ;

Of

Of was 't betoovert volk door zwijmel-
wijn ooit dronken ;

't Was doen in 't Avond-maal 't gèze-
gent Wijn en Brood,

Die waarde Zeg'len van 's gekruisten
Heilands dood,

Ten hoon van Godes Zoon , en tot ont-
zenuwinge

Der blijde Boodschap , ja zelf zoen-ver-
loocheninge ,

Door 't eehig Offer , zulk een dierb're
prijs , gewrocht ,

Verbasterden in een afgrijz'lijk Mis-
gedrocht.

Doen zag men Babels Hoer een heftiche
Mis-dragt baaren ,

't Mis-schepzel , eerst volgroeit na zulk
een reeks van jaaren ,

Wanneer een Brood-god door ver-
vorming wierd verziert ,

En Meel ! ô gruwel ! met god-schul-
dige eer geviert ,

Uit domme drift , die door 'geen reden
is te toomen.

Den Antichrist , gethroont in 't beven-
heuv'lig Romen ,

Die

Die woed met vuur en strop : zijn
 wrevel-grim verdelgt
 Wie't widerspreekt: zo dat die Hoer
 zich dronken zwelgt
 Aan 't gudzend bloed , geplengt op zo
 veel moord-toonneelen,
 Gepropt met brein en schonk , en merg
 en bekkeneelen ;
 Beschermend' deez' Diaan als Haart-
 steê en Altaar.
 Men waant , men maakt hier door
 zelf God een Schuldenaar
 Tot Hemel-loon. Ik ys! schuiv toe de
 treur-gordijnen.
 Noch staat de Waarheid pal: de leugen
 moet verdwijnen
 Voor d' held're flonker - glans , die
 list schroomt, noch geweld:
 't'Wijl't Donder-zoonen Heir zich in
 de bressen stelt,
 Met 's Heeren rusting ; die als Zions
 Tempel-ridd'ren
 's Beests Throon bestormen, dat zijn ze-
 tel-zuilen sidd'ren
 En dav'ren ; zo dat wis dat Babijlon
 eer lang

Zal ploffen. O my dunkt ik hoor reeds
 een zege-zang
 En Halelujah-galm van Hemel-Reijen
 zingen:
 t' Wijl Babels jammer-schreeuw komt
 door de wolken dringen.

MORGEN-BEDE-ZANG.

Stemme: Als een uigestorten Balsam, p. 24.
 Of; Menuet de Proserpine.

I.

Z Je de Zon bestraalt de Kimmien
 Met zijn heug'lijk Morgen-Licht /
 En verdrift uit ons gezicht
 Paare nachtes stik-donk're schimmien.
 Op mijn logge ziel! dit 's stof
 Tot des Heeren dank en lof.

I I.

'k Komt mijn Morgen-Offer leggen
 Op die goude Reuk-Altar.
 Dat het God geballig waar!
 'k Kom u dank / ó Vader / zeggen /
 Dat gy my weer hebt betwaakt /
 En uw goedheid nieuw gemaakt.

I I I.

Doit en sluimeren uw oogen /
 Trouwe Hoeder / dat uw volk /
 Als dooz vuur-holom en wolk

C

Weilig/

Veilig / zeker slaapen mogen ;
 Mits uw zorg hen zo bewaart
 Dat geen quaad hen wederbaart.

I V.

Bziescht de duivel om ons heenen :
 Sluipt de pest in duisternis :
 Zo'er bange nacht-schrik is :
 Al dat onheil is verdwenen /
 Als gy met uw oog maar wenkt ;
 Wyl geen ramp dan naakt of krenkt.

V.

O mijn Ziel ! wilt steeds erkennen
 Al wat u de H E E R E doet ;
 Dat gy Hem geen quaad booz goed
 Moogt vergelden : maar gewennen
 Zo aan Hem en zijn gebod /
 Dat Hy weder zy Uw G O D.

V I.

Gimmers had Gy / Heer / rechtveerdig
 Weggenomen / onderwoacht /
 Mijne ziel boozleden nacht :
 Ja 'k beken / ik was het waardig
 Dat mijn deel was in den kuil
 Dol van knerssing en gehuil.

V I I.

't Is nu dag / dies moet ik werken /
 Ter de nacht des doods genaakt /
 Als men 't werken eeuwig staakt /
 't Moet nu tijd en stond opmerken :
 't Moet steeds bezich zijn / dat Gy
 Nooit vind dat ik ledig zy.

V I I I.

Gy dat werken volgt het rusten :

Op die rust het werken weêr /
 Tot de dienst van onze Heer /
 Met vernieuwde kracht en lusten /
 In de dag der eeuwigheid /
 Daar men nimmer nacht verbeid.

I X.

't Is nu dag; 't past dat mijn handel
 Nacht en duisternis verzaak':
 Dat ik nacht'ren ben / en waak':
 't Past nu dat mijn gantsche wandel
 Zy als van een kind van 't Licht /
 Altijd voor Gods aangezicht.

X.

Leeb' ik onder duisterlingen /
 Onder kind'ren van de nacht /
 By een hrom verdraait geslacht:
 Sterker moet mijn licht doordringen /
 En zo schijnen meer en meer /
 Dat het strekk' tot Daders eer.

X I.

Laat verhalven doch uw stralen /
 Zonne der gerechtigheid /
 Die genezing van u spreid /
 Innig in mijn ziele daalen:
 Morgen-Ster / ga op in my /
 Dat ik licht in u meê zy.

X I I.

Dat uw Geest my leid' en leere /
 Na den regel van uw woord:
 'k Ga van licht tot licht dan voort.
 'k Zal my nimmermeer dan keeren
 Van het recht' en enge pad
 't Welk ons brengt ter Hemel-stad.

XIII.

'k Wil tot mijn beroep nu treden /
 Om in 's aanschijs zweet mijn brood
 t' Eeten / zo Gy eens gebod:
 Geeb my weer mijn nooddrust heden /
 En veruoegen met mijn deel /
 't Zp het weinig is / of veel.

XIV.

Doozder mijner handen werken:
 Zegen Heer al mijn bedrijb /
 Dat het in uw gunst beklijb'.
 Laat doch uw genâ my sterken.
 Willen / werken / geeb het al /
 Dat het aan U welgeball'.

XV.

Laat uw Eng'len my zo draagen
 Dat mijn mond / of hand / of voet /
 Manstoot / strik / noch kuil ontmoet:
 Dat ik by blijf van de plaagen /
 Die my anders onverwacht
 Treffen zouden eer ik 't dacht.

XVI.

Laat geen zonden my verrassen;
 Hoed my / Heer / voorszhaad en schand;
 Dat my niet de rechter-hand:
 Laat uw Zoon mijn schuld afwassen /
 Dat ze tusschen U en my
 Nimmermeer een scheids-muur zp.

XVII.

'k Zal dan dezen dag beleben
 Als een dag van Zaligheid /
 Onder u getrouwt geleid' /
 'k Zal U dank en eere geben /
 Zo Gy / HEERE, waardig zijt /
 Deze dag en alle tijd.

XVIII.

't Geen ik heb voor my gebeden /
 Laat dat ook geschonken zijn
 Aan al d'ulven / en de mijn':
 Want wy zijn malkanders leden.
 Stort alom uw zegen: ja
 Gun mijn vrand zelf genâ.

XIX.

Die Gy 't roer van Land of Kerke
 Hebt gegeven in de hand /
 Ider na zijn Ampt en stand;
 Laat uw Geest hen zo bewerken /
 Dat ons heil gestadig groep' /
 En in vaste welstand bloep'.

XX.

Bouw doch Zions schoone muuren:
 Breek de Poozten van de Hel:
 Babels spitzen nedervel:
 Laat u Kerke het al verduuren
 Wat met herte / mond of hand /
 Tegen uw Schaar zich kant.

XXI.

Doet het bloedig zwaard opsteecken:
 Water / honger / pest en brand
 Weer' van Huis / en Stad / en Land:
 En wat meer ons mogt ontbrecken /
 Bidden wy u al te zaam
 Om Uw Zoons wil / in zijn Naam.

A M E N!

MORGEN-WENSCHINGEN.

Stemme: Mijn arme Ziel zo klagelijk
gedompelt.

I.

De dageraad verbleekt / door lieflijk
bloozen Het schemer-licht der Sterren-rei en
Maan: Een paalen-dau hangt bloem en
huiden aan: 't Koel morgen-luchtje ritzelt
door de roozen. Hoozt 't pluim-gediert eens
zoete toonen slaan!

I I.

Daar rijst de Zon! weest welkom / wereldds Ooge /
Die als een Buid'gom uit zijn kamer gaat /
Ten loop / in uw afstraalend' licht-gewaad /
Der schepz'len vzeugd / zo wonder van vermogen.
Nu is het tijd dat ik mijn Bed verlaat.

III.

Mijn ziel/ gy moet den slaap uit d'ooogen wryben/
 Zijt wakker/ en begeef u tot uw plicht.
 O stel niet uit 't geen heden dient verricht.
 Wat weet gy/ 't morgen mogt eens achter blijven.
 O! Eeuwig is van eindeloos gewigt.

IV.

De luygaard blijb' zig went'len op de be'eren/
 Met hand-gebouw/ hy ronk'/ hy geeuw'/ hy
 rekk':
 Dus overkomt/ al sluim'rend/ hem 't gebrek.
 'k Wil met de dag tot mijn beroep my keeren:
 Zo eischt mijn werk/ na 's Opperheers bestek.

V.

Maar eeuwig Licht! O Zonne der Genade!
 Ga nu ook op in mijn verduistert hert/
 Met licht en warmt'/ tot troost in al mijn smert.
 Dus zaligt gy met heil/ en vryd van 't quaade.
 Gelukkig wie zo hoog begunstigt werd!

VI.

De nacht is met haar rouw-gordijn verduwelen/
 En 't held're licht ondekkt al wat'er is.
 Gy/ Heil-zon! deed der zielen duisternis
 Ophlaaren/ waar gy hebt in 't hert geschenen.
 O dat ik doch uw stralen nooit en miss'!

VII.

Ik ben nu van mijn slaap-koets afgescheiden:
 Maar doe my ook van 't zonden-bed afgaan/
 Uit 's Duibels strik/ en zorgeloose waan.
 O Laat hem doch geen kuffens booz my spreiden:
 Maar doe my uit den zonden-slaap opstaan.

V I I I.

Du heb ik wel mijn kled'ren aangetrokken:
 Maar kleet mijn ziel met geest'lijk dengd-cieraad.
 Vereier my met het kost'lijk heil-gewaad/
 Geweven van des Lams bebloede blokken/
 Gehijk uw ~~Wand~~ / die aan uw zijde staat.

I X.

Ik spoel / ik wasch mijn oogen / mond en handen:
 O dat ik schepp' uit Bethl'hem's Water-bron!
 Zo fris / zo zoet / en kilaarder dan de Zon.
 Dan wierd ik rein van zonden-smet en schanden;
 Zo dat mijn wit de sneeuw zelf overtoon.

X.

Daar ga ik uit! uw Manschijn ga doch mede/
 Uw Engel-wacht verzell' my over al.
 Behoed my doch vooz zond en ongeval.
 Bestier gy zelf mijn hert / oog / hand en treden/
 Op 't hemel-pad / dooz 't donker traanen-bal.

X I.

O Heer! leer my zo dezen dag aanmerken
 Als die wel licht mijn laatste wezen mogt.
 Wat dient mijn tijd zorgbuldig uitgekocht!
 O Laat my doch terwijl het dag is werken.
 Mijn taak zy vooz den avond'afgewoicht.

X I I.

Wat zal'er eens een morgenstond op-dagen /
 Mijn Jesus! als gy op uw wolken-throon
 In volle glans verschijnt / om d'eere-broon
 Aan uwe Bruid vooz eeuwig op te dragen?
 Doleindigt werk krijgt dan genade-loon.

X I I I.

Dan zal'er na die dag geen nacht meer volgen.

Wie

Wie dan ontwaakt zal zijn en slaapt nooit meer.
 Met Zon en Maan vergaat die wissel-keer.
 De tijd is daar van d'eeuwigheid verzwolgen.
 Mijn ziel verlangt. Ei kom! kom haast'lijk Heer!

A V O N D - L I E D.

Stemme: Psalm 129.

I.

DE dag is heen / en d'avond - schaduw neigt /
 De zwarte nacht komt ons tot slaapen wenken:
 Nu vind / o God! mijn ziel zich weer geneigt
 Met lof en dank uw goedheid t'overdenken.

I I.

Des morgens en des avonds uitgang juicht /
 En dag en nacht meld steeds uw gunst en daaden:
 Want / H E E R, Gy laat u zelf niet onbetuigt;
 Maar toont alsim uw goedheid en genaden.

I I I.

Byzonder ik / van 's lebens aanbang / ben
 Van u behoont met zo veel gunst-bewijzen /
 Dat ik geen tal noch maat daar van en kenn'
 En nooit vermag uw goedheid te volprijzen.

I V.

Noch deze dag geeft weer doozluchtig blijk;
 Vermits Gy my nu veelzints hebt gezegent:
 Gy zorgde / Heer / voor my zo trouwelijk /
 Dat lijf of ziel geen onheil is bejegent.

V.

Waar dit zo 't past te recht van my erkent!

Had ik my recht in uwen dienst gequeeten!
 Maar / ach! de dag is weder niet volend /
 Of 'k heb mijn plicht al menigwerf vergeten.

V I.

Dek / Heer! die schuld met uw Barmhertigheid/
 Om 't bloed uw 's Zoons van uw zo zuiver' oogen/
 Gelyk de nacht nu 't aard-ryk overspreid /
 Dat zy my niet tot doem gedhen moge.

V I I.

Goed-doende God / vaar voort dan / zo je placht/
 En laat uw gunst op 't nieuwt my wederbaaren.
 'k Bebeel my u voortaan en deze nacht;
 Ei! wilt daar in my weldoen en bewaaren.

V I I I.

Is 't lichaam schoon in diepe slaap geraakt;
 Doet 't dag-gewoel vermoeide leden rusten:
 Geeb dat dan 't hert / o Heer / noch tot u waakt /
 En werkzaam zich mag in uw heil verlusten.

I X.

O dat mijn Ziel / des daags aan u gewent /
 's Nachts van u droom / en met u handel drijbe!
 Maak in den slaap u zelf aan my bekend.
 'k Slaap dan of waakt / 'k zal altoos d'uwe blijven.

X.

Wanneer Gy my voor Zon en Schild verstrekt;
 Wat duisternis / wat nacht-schrik zoud ik breezen?
 Als Gy my met uw bleugel-schaduw dekt /
 Dan zal mijn slaap gerust en vestig wezen.

X I.

Uw linker-hand mijn hooft zacht onderschzaag':
 De rechter hoom my liefelyk omarmen:
 'k Rust dan op U, O dat het U behaag'

Met uw liefd mijn ziel steeds te verwarmen!

X I I.

O dat mijn ziel des nachts u steeds begeer!
En laat ook dan mijn nieren m'onderwijzen!

Zo 'k wakker word / 'k ben dan noch by u / Heer!
Mijn Lof · Lied zal ook 's nachts uw gunste pryzen.

X I I I.

Onschatbaar zijn mijn uw gedachten: want
Dus word ik recht verbzlijkt; dit 's mijn leven.
d'Ontelb're Som is meer dan 't oever-zand.
'k Zal om u bzoeg te zoeken my begeben.

X I V.

Mijk / eeuwig Licht / doch nimmer uit mijn oog;
Op dat my nooit 's dood's duisternis verschrikke:
Maar laat uw glans zo flonk'ren van om hoog/
Dat dag en nacht die luister my verquikke.

X V.

'k Zal dan zelf 's nachts een kind zijn van den
dag:
Uw's aanschijns licht zal zijn mijn hoogst verblijden:
'Wijl zelf geen Dorst der duisternis bermag /
Dien Gy bewaakt / te schaaden of bestrijden.

X V I.

En als ik dan des morgens weer ontwaak /
Met nieuwe kracht in d'uitgeruste leden:
Gun dat ik tot mijn plicht tree met vermaak /
En zo den dag mag in uw werk besteden.

X V I I.

Maar als ik eens op 't krank bed nedervall' /
En dat de slaap des Doods my komt bevangen;
Verander dan mijn leger gantsch en al /

En wilt mijn Ziel in uwre hand ontfangen.

XVIII.

Dan zal ik eens op 's 'grooten Engels stem /
 Hit d'eeuw'ge slaap / en 't donk're graf ontspringen /
 En / opgeboert in 't nieuwe Jerusaleem /
 Daar zonder nacht of slaap Uw glori zingen.

Een ander

AVOND-BEDE-LIED.

Stemme: Psalm 42.

I.

O nu t'zaamen / Hert en tonge!
 En wat in my is: nu moet
 God een dank-lied zijn gezongen /
 Dooz al 't versch-bewezen goed:
 Dat zijn hand u weer dooz al
 Ziels en Lichaams ongebal
 Tegens uw verdienst bezijdde;
 'Wyl veel and're zijn in lijden.

II.

Lof en dank wil ik U zingen /
 Vader der barmhertigheid /
 Dooz uw gunst en zegeningen /
 Over ziel en lichaam veid':
 Dat g' ook zonden en elend
 Hebt zo trouwlijk afgewend:
 En dooz uw getrouwe hoede
 Wederhouden 's Zatans woede.

I I I.

Geen vernuft ooit op en telde
 't Goed dat uwe volheid geeft:
 En geen mond kan ooit recht melden
 Wat uwe hand bedreeven heeft.
 Uwe wel-en wonder-daad
 Is te veel / heeft peil noch maat.
 Loofst U alles op zijn wijze:
 Recht is 't dat ik u ook prijze.

I V.

Deze dag is nu verdweenen /
 En de droeve nacht breekt an:
 't Lief'lijk Zonne-licht is heenen /
 't Geen den mensch verheugen kan:
 Sta my nu / o Vader / by /
 Dat uwe glans steeds by my zij /
 En mijn koude hert verhitte;
 Of ik schoon in 't duister zitte.

V.

Heer! vergeeb my uit genade
 Myne scruikeeling en zond
 Die mijn hert zo heeft belaaden /
 Zo vergiftigt / en gelwond.
 Als de duivel my verklaagt /
 My bestrijd en my belaagt;
 Ged my uit die regheden /
 En verschoon mijn overtreden.

V I.

'k Ben / 't is waar / van u geweken:
 Maar ik keer weêr tot uwe sehoor.
 J E S U S heeft ons vergeleken
 Door zijn bitteren angst en dood.
 Ik ontken geenzints de schuld:

Maar /

Maar / Heer / uw genaad en hulp
 Is veel grooter als de zonden
 Die'er in my zijn bevonden.

V I I.

O Gy Licht van die A breezen /
 En mijn Heil en Levens-kzacht /
 Laat my u bevolen wezen
 t' Aller tijd / en deze nacht.
 Blijf / o God ! nu by uw kind /
 Nu de nacht het al verblind :
 En als breez of dzuk my perffen /
 Laat uw liefde my verberffen.

V I I I.

Hoed my hoor des duibels netten /
 En der duisternissen macht :
 's Nachts pleegt hy zijn strik te zetten /
 En hy waakt ter Zielen-jacht.
 Laat my A / o waare Licht !
 Nooit verliezen uit 't gezicht.
 Als ik A maar heb in 't Herte /
 Dan geboelt mijn Ziel geen smerte.

I X.

Of mijn oogen zich schoon sluiten /
 En ik my ten slaap begeeb ;
 Dat doch 't Hert u nimmer buiten
 Sluite / maar A steeds aankleeb'.
 Dat mijn Ziel terwojl in my
 Droomend met A bezig zp.
 Dat ik vast aan A bekljibe /
 En ook slapend' utwe blijbe.

X.

Wilt my deze nacht verleenen
 Rust / die stil en matig zp :

Drijb het quaade van my heenen :
 Sprek uw zegen over my
 Lijf en ziele / inoed en bloed /
 Echt-ga / kind'ren / haab' en goed /
 Wyand / Vriend en Huis-genooten /
 't Zp al in uw schut befloten.

X I.

Laat geen fchiziken my ontstellen ;
 Vellig my booz ongebal ;
 Laat geen krankheid my ook quellen :
 Drijb doch weg het klijgs-gefchal :
 Meer ook vuirs-en waters-nood /
 Pest en onbereide dood.
 Laat my niet in zonden fterben /
 Noch aan lijf of ziel verderben.

X I I.

Groote God / ach ! hooz 't begeeren
 Van uw kind / dat tot A gaat :
 Jefu / dien ik steeds vereere /
 Blijb mijn Heil / mijn Hulp en waad :
 En Gy waarde Geest Gezant /
 Trooster Zegel / Onderpand :
 Hooz mijn smecken doch te zaamen ?
 Ja ; het zal gefchieden.

A M E N.

AVOND

AVOND-WENSCH,

Tot de

ZONNE der GERECHTIGHEID.

Stemme: Psalm 92.

I.

Het dag-licht is verdweenen /
 Vermits geen zon meer straalt /
 't Paar avond-donker daalt:
 Gaat Gy doch nu niet heemen /
 O Zonne der genade.
 Ach! blijb / blijb by ons / Heer!
 Zo 'k u maar niet ontbeer' /
 Dreez' ik geen struikel-paden.

I I.

'k Zal by uw licht dan wand'len /
 Tot 't geen nooit oog hier zag,
 Dat maakt den nacht een dag.
 'k Zal als in 't dag-lichte hand'len:
 En 'k zal dan nimmer wijken
 Van 't recht' en enge Pad /
 Ter hooge Hemel-stad:
 Ja zelf ook licht doen blijken.

I I I.

Is blijdschap zon aan 't zwichten;
 Is droefheids avond daar:
 In rampen en gebaar /
 Maar maar uw aanschijn lichten.
 Of 't schoon dan noch zo duister
 Man alle kanten ziet;

'k En

'k En schroom / 'k en ducht dan niet /
Blijft Gy maar met uw luister.

I V.

En zo 'k geen licht aanschouwe /
En gantsch in 't donker ga ;
Laat my op uw genâ /
O Heilzon / dan vertrouwen.
Gelyk Gy eens deed schijnen
Het Licht uit duisternis
Zo doet van mijn getuiff
Die nebel-damp verdwijnen.

V.

Egyptens duisternissen
Bedekken 't ober al :
Dus stoot zich wis ten val
Al wie uw licht moet missen.
Blinkt Gy maar met uw waarheid /
O Licht-Zon ! 'k weet dat dan
Geen leugens hel-rook kan
Bezwalken Hemel-klaarheid.

V I.

Tloopt 's werelds dag op 't ende :
Is 't d'avond van de tijd :
Zo Gy maar by ons zijt /
Geen zonden / geen elenden /
In 't droeffem van de dagen /
Noch 't sloopen van het Al /
Hoe na / hoe vzeeff'lijk / zal
Ong kzenken of bertzaagen.

V I I.

Is 't dag-perk van mijn leven
Ten avond-stond gespoed /
Wanneer ik sterben moet :

D

Ach!

Nch! wilt my niet begeven/
 Ziel - Zon met uw gestonker:
 Als my uw glans aanblijft/
 Dan ga ik onverschrikt
 Dooz 't doodschte schaduw-donker.

V I I I.

Wat zal dan eens opdagen
 Een zalig glori - licht /
 Dooz die uw aangezicht
 Hier in een Spiegel zagen/
 Maar dan van bys begluuren!
 Geen avond zal daar zijn;
 Die dag en zonne-schijn
 Zal onberduistert duuren.

't SCHEPZEL-BOEK.

Stemme: Psalm 36.

I.

Heer! als ik 't zichtbaar Al aanmerk/
 En star-og op uw ding'ren werk;
 't kan hert en oog bezrukken:
 Het roept als met een schel geluid
 Zijn Scheppers hand en deugden uit/
 Meer als ik uit kan drukken.
 't Gesternt aan 't blaauwe Hemel-rond:
 De zee met haar onpeilb're grond
 Het Hardrijk en Rivieren:
 't Gebogelt dat de Lucht dooz zweeft:
 Wat kzuipt / of in de wat'ren leeft/
 En tamm' en wilde dieren.

I I.

De kleine Bijde de noeste Mier /
 Ja 't minste spzuitje stof en zier /
 Zijn tuigen van uw wond'ren.
 Zo 'k Hemel / Aard en Zee / doorzoek /
 't Is als een groot drie-bladig Boek :
 Wie kan het al byzond'ren ?
 Elk schepzel / van u daar gestelt /
 Is als een letter die u spelt ;
 Ja 't roept luid-heels al t'zaamen :
 Dit is Gods hand / die 't al beschikt /
 En houd die order onbertozikt /
 Na 't eeuwige beraamen.

I I I.

De Zon in 't op en onder gaan /
 't Dertwiff lend spiegel licht der Maan /
 Lent / Zomer / Herfst en Winter /
 De Dag en Nacht / behoud haar beurt /
 Niets onordentliks woord bespeurt :
 Dus rast men u / en vind'er
 Uw's Wezens roem-getuigenis /
 In wien 't al leeft / beweegt en is :
 Niets kan uw invloed derben.
 Zo gy uw hand maar los en liet /
 Het al verbiel weêr straks tot niet /
 Wat adem heeft moest sterben.

I V.

Gy / die wanneer gy alles schiept
 't Geen niet en was al was het riept /
 Begont den stroom der tijden
 Door schepzel-duuring / die nooit beid :
 Maar uw onschijfbaar' eeuwigheid
 Kon geen verand'ring lyden.
 Aan uw geluk ontzakt'er niets ;

Geen ſchepzel geeft den Schepper iets /
 Noch kan hem weêr beloonen:
 Maar alles hebt gy toebereid /
 Om dat uw Algenoegzaamheid
 Zich heerlijk wou betoonen.

V.

Wat Almacht-proeben blijken daar !
 Wat Wijsheid ſtraalt hier zonne-klaar !
 Wat Goedheid kan m'er ſpeuzen !
 Wat toont die Schepper zich getrouw !
 Hoe onberanderlijk ! Wie zou
 't Niet Al goed moeten keuren ?
 Maar 't ſchoon der ſchepzels in 't gemeen
 Bezit gy in u zelv alleen /
 Op veel doozluchter wijze.
 Is 't maakzel zo vol heerlijkheid ;
 Wat is dan 's Makers Majesteit ?
 Dien al zyn werken prijzen.

V I.

Maar zo ik in dit heerlijk Al
 Uw hand en deugden recht zien zal /
 Geeb my 't Beloov tot ooge.
 Wat baat het ſonk'rend middag-licht
 Aan 't duifter en verblind gezicht ?
 O dat mijn ziel dan moge /
 Langs ſchepzel-ladder / boben 't zwerk /
 Tot u ſteeds klimmen / en uw werk
 Met wijsheid zo doorzonde /
 Dat ik in al die wond'ren my /
 Zo 'k moet / verwonder en verbly /
 En uw lof verkonde !

V I I.

't Is veel dat gy aan 't Menſchdom doet :
 Maar meeft zyt gy uw Iſr'el goed /
 Als Schepper / Man en Vader.

Gp hebt het al vooz hen bereid :
 Een woon-plaats zelf vooz d'eeuwigheid /
 Met recht aan alle gader :
 Wyl uwer kind'ren erbenis
 Benebens u ook alles is.
 Uw deugden die zp schoutwen
 In al uw werken / zijn een grond
 Van uw herscheppend' Zoen-verbond /
 En Zuil van hun vertrouwen.

V I I I.

Is 't mog'lijk dat een menschen kind.
 Zo groot een gunste by u vind /
 Dat alles aan zijn voeten
 Is onderwozpen ? Ja dat zelf
 Uw Eng'len uit het Hemel-welf
 Aan hem ten dienst staan moeten ?
 Wat is 't een glozi / dat Hy dit
 In Christus / als zijn / Hoofst bezit /
 Die eerst de dood gesmaakt heeft !
 God schiep wat nieuws op d'aarde-kring :
 Wanneer de Vrouw den Man ombing /
 Die 't alles nieuw gemaakt heeft.

I X.

Mijn Ziel / vergeet uw Schepper niet /
 Van wien u zo veel goeds geschied.
 Zijn eer moet gp hem geven.
 Gedenk / betracht doch alle tijd /
 Dat gp zijn eigen maakzel zijt.
 A past geen wederstreven.
 Bemin en brees hem / na uw plicht /
 En wandel vooz zijn aangezicht /
 Gehoorzaam op zijn spreekien :
 Denk dat gp zijt een aarden vat /
 En God / als Pottebakker / dat
 In stukken kan verbreekien.

O dat ik 't Schepzel nimmermeer
 Tot naadeel van zijn Scheppers eer
 Misbruik'; of meerder achte
 Van Hem die 't vormde: maar altijd /
 Al raakt' ik 't gantsche Schepzel quijt /
 Na zijn genieting trachte!
 Of Ward' / ja Hemel / my ontweekt;
 Of 't Hert my brakt / en 't vleesch bezweekt;
 Hy kan het Licht doen schijnen
 Uit Duisternis: en op zijn Woord
 Bregt Hy zijn Volk verlossing voort /
 En doet hun ramp verdwijnen.

ONBETAALBAARE SCHULD

Uit een

SPREUK van BERNARDUS.

Stemme: Reveille vous, &c. pag. 33.

I.

Myn God / gy schiept my eens gantsch heerlyk:
 En weer herschiept Gy my / wanneer
 Ik zo wanschapen / en zo deerlyk /
 Ontleken was aan U / mijn Heer.

I I.

Maar niet zo licht / als Gy hoor dezen
 My schiept / herschiept Gy my: een woord
 Gaf my in Adam 't volle wezen;
 Daar tot herschepping meer behoort.

azuure dak verheff' / En beschouw d'uitspansel-
 boogen: Als in d'Hemel-pronk bezeff: Dat
 hezult my tot verwond'ren: 'k Word verboert
 als uit my zelf: En het heert mijn Ziel van
 ond'ren Boven 't zichtbaar Hemel-welf.

I I.

O wat held're luister-glanffen!
 O wat heerlijk schitter-licht
 Flonkert aan de Hemel-transsen /
 En bedwelmt ons teer gezicht!
 Wat ontelb're stikker-vieren /
 Onafmeetlijk hoog en groot /
 Van onwikk'd're loop / verciere
 Zo weergaloos d'Hemel-Kloot!

I I I.

Zie de Zon / der Lichten Koning:
 Zie de Spiegel-schijn der Maan /
 Steeds verandert in vertooning:
 Zie 't gesternt ten reije gaan:
 Die als tintelende vonken /

Wan

Wan de nacht haar donker spreid /
 Ider in zijn stand-plaats blonken /
 Met doozluchte heerlijkheid.

I V.

'k Zie dit Hemel-heir vermelden
 's Grooten Scheppers deugden-lof /
 Die het dus in orden stelde /
 Aan de bloer van 't Hemel-hof.
 O wie zou dien Heer niet prijzen /
 Die dit alles heeft gedaan ?
 En wiens Hert zou dus niet rijzen
 Boven sterren / Zon en Maan ?

V.

Pronkt hy dus zijn Glori-zaalen
 Aan de buiten-zijd beneen ;
 Hoe moet dan zijn Zetel praalen /
 Zach men dooz dat dekzel heen ;
 Wierd die voozhang weg geschoven ;
 Heeft men eens in 't Heiligdom :
 O wie weet ! wie weet wat boven
 Goddelijke klaarheid glom !

V I.

In die Stad en is geen duister :
 Zy behoest geen Maan noch Zon :
 Haar bestraalt de glori-luister
 Van God zelf / der Lichten Bron.
 Ider van de Hemelingen
 Is met meerder glans bezoont /
 Als nu aan d'uitspanzel-hzingen
 Ster / of Maan / of Zon / vertoont.

V I I.

Al het Licht / by een genomen /
 Is by God maar duisternis :

't Is geen stipjen aan Zijn Zoomen:
 Dien het Licht ter kleding is.
 Eng'le klaarheid word verdonkert /
 En bedekt zich voor Gods Throon /
 Daar de Majesteit uitstontert
 Der verheben Glori-Throon.

V I I I .

Traht men zulks een pronk met voeten;
 Is die 't Binnen-Hof niet waard:
 O wie zou in 't stof dan woeten.
 O wie krupt dan noch op d'Aard!
 Zouden d'onder-Maansche dingen
 Ons doen kleven aan dit slijk?
 Zouden pd'le beuzelingen
 Meerder gelden als Gods Rijk?

I X .

Zie de Zuid in praal-tieraaden /
 Hoe zy glinstert / aangedaan
 Met de Zonne der genade /
 En haar voet-bank is de Maan:
 t'Wijl een sterren-kroon haar schedel
 Heeft omringt. Dus is zy licht.
 O wat is die luister edel!
 Daar wat duister is voor zwicht.

BEDE.

B E D E - L I E D

In een

ZWAARE DONDER-STORM.

Stemme: Allein zu dir Herr Jesu Christ.

I.

HOe groot / o God / is uwre macht /
 Die Gy laat zien en hooren /
 Als uw verbolgen Donders kracht
 En Blixems 't Zwerk doorbooren !
 Hoe schriklijk word dus uw geweld
 En heerlijkheid ten toon gestelt !
 't Kan niet recht worden nagespeurt
 Hoe dat gebeurt ;
 Schoon Hemel / Lucht en Aard' als scheurt.

I I.

Gy schud den zwaaren Aarden-Aflood /
 Zo dat zijn gronden beben :
 De Bergen dab'ren van die stoot /
 En al het Land daar neven.
 De Wolken stap'len zwart en dik
 Gods Donder-Stem vult gruwzaamlik.
 De Blixems Lichten breed en wijd :
 Niets is bezijd :
 Vuur / Lucht en Water staan in strijd.

I I I.

Het Aard-rijk ziet het / en verschrikt :
 Den afgrond zelf moet trillen.
 Als 't Blixem-vuur den mensch aanblijft /
 Zou hy wel bleugels willen.

Des Donders schetterend geluid
 Bazuint uw kracht en grootheid uit:
 Die Gy rechtbeerdig oeff'nen kond /
 In deze stond /
 Tot wraak der opgehoopte zond.

I V.

Ja / Heer ! by ons is al de schuld :
 Wy hebben U beledigt.
 Maar ach ! heb doch met ons geduld /
 En zy met ons bebedigt.
 O Vaders Hert ! waar blieden wy
 Doch heen / daar onze schuil-plaats zy ?
 Uw gramschap zou van stonden aan
 Ons doen vergaan /
 Wierd geen genae / maar recht gedaan.

V.

Wy arme woymtjens met malkaer
 Begeben ons tot weenen /
 En bidden / in dit groot gebaar :
 Ach ! wilt ons doch verleenen
 Bevrijd te zijn van ongebal ;
 Nu 't ontweër uitberst over al :
 Dat ons geen Hemel-huur verteer' /
 Maar dat wy weër
 Uw lieflijk aanschijn zien / o Heer ?

V I.

o God ! die groot zijt van genae :
 Ach ! wilt uw volk behoeden
 Door ziels en lijfs verderf en schae ;
 Schoon storm en buyen woeden.
 O Vader ! geef dat ons niet raakt
 Een slag daar Berg en Kots van kraakt.
 Bescherm ons voor des Donders macht /
 Dol schrik en kracht ;

Bijzonder in de duist're nacht.

VII.

Bewaar ook / Heer! ons Huis en goed :
 Sterk ons in 't vast Geloove :
 O laat geen vrees' in ons gemoed
 Vertrouwens kracht verdooven.
 En vooz een quaaaden snellen dood
 Beveilig ons : sta in den nood
 Alz zwakke Kinderen doch by ;
 Op dat nu by
 Dan onheil zy en 't hunne zy.

VIII.

Het Dee in 't Veld / ook Loob en Zaad.
 Bevelen wy u mede.
 Zy niemand anders vind men raad
 Of hulp in tegenheden.
 Gy schut ons met een zek're hoed'
 Dooz Hagel / Brand en Waterbloed /
 Of wat ons anders schaad en deert :
 Zo Gy het weert /
 Word niet een haer aan ons verzeert.

IX.

Zy die op Stroomen / of ter Zee /
 In schepen zich bevinden /
 Beschik hen doch een goede ree /
 En toom de woeste winden /
 En golven : red hen uit de nood :
 Zy zelv hun anker : laat geen stoot
 Of storting / zand / of bank / of slip /
 Man / goed / en Schip /
 Verdoen / dat niets se verderf ontglipp'.

X.

De Donder / Hagel / Bliksem / vier /
 Die wel een Land omkeeren /

Wind / Water / 't is in Gods bestier :
 't Dolhrent 't gebod des Heeren.
 Verschoon ons / Vader ! uit genâ.
 Geef dat het onweêr overga.
 Ik weet Gy zijt van goedheid rijk.
 Wie 's u gelijk ?
 Spreek dat dit onweêr van ons wijkt'.

X I.

Laat ons uw trouwe Vaders Hert
 In deze nood bezessen.
 En zoud niet uwer kind'ren smert
 u zelf aan 't Herte treffen ?
 Wy bidden dan dat Gy dit doet /
 Om Christi onzes Heilands bloed.
 Zo werd uw goedheid steeds verbzeit /
 En lof gezet /
 Bei nu / en in der eeuwigheid.

D A N K - L I E D.

Na 't geeindigde Onweder.

Stemne : Als wy in hoogste nooden zijn.

I.

Almachtig Heerscher / sterke God /
 Verheben Heere Zebaoth /
 Wy hoorden noch zo eben an
 Met sidd'ren wat uw almacht kan.

I I.

Wy loben / prijzen / breezen u ;
 Mits wy met zo veel schrikken nu

Uw macht weêr hebben aangefchoutot /
Dooz welke niemand stand en houd.

I I I.

A / groote God! zy dank en prijs
Dooz 't nieuko doozluchtig gunst-belwijs:
Want wy behonden nu ter tijd /
Dat Gy noch onze Vader zijt.

I V.

Gy hebt verhoort in ontweers nood
Uw Volk // van angst en schrik schier dood /
En ons in deze zwaare tijd
Dooz uw barmhertigheid bezijdt.

V.

O Heer! als ramp en druk ons trest /
En zich een kilaag-geschrei verheft /
Als ons de breez gedoodberwt had /
Dan opent Gy uw liefde-schat.

V I.

Gy geeft op die A breezen acht:
En hebt ook nu aan ons gedacht:
Gelijc aan Noach in de bloed /
Wien Gy behield na lijf en goed.

V I I.

Gy hebt ons / Heer / in deze nood
Bewaart booz eenen snellen dood;
Gelijc Gy eens uw Jong'ren-schaar
Behouden hebt van 's meits gebaar.

V I I I.

Ons heeft geen Duur noch Wederlicht /
Noch Donker-pyl / noch Bliksem-schicht /
Noch Wind / noch Hagel / in de baan
Van 't ongeweder / leed gedaan.

I X.

't Was uw beloft eens / schoon men quam
 In stroom en vuur / dat bloed en blam
 Geen schae zou baaren / noch gebaar:
 Dat maakite Gy nu aan ons waar.

X.

Gy hebt verhindert vuur en brand:
 Daar toe met uw genaden - hand
 My opgehouden; als wel eer
 Eens Petrus / doen hy zonk / op 't meer.

X I.

Uw Hand en schaduw dekte 't al /
 Als met een schild / booz ongeval:
 Dus is ons lijf en Ziel bewaart /
 En wat ons lief is meê gespaart.

X I I.

Gy lied des Satans woebel - moed
 Geen quaad toe; schoon hy grimmig woed:
 Ja stond ons by in dit gebaar /
 Tot dat Uw toozn weer ober waar'.

X I I I.

Ons heeft Uw blind'lijk aangezicht
 Noch in het duister toegelicht:
 Gy toont zo met'er daad hoe dat
 Uw trouw en liefd' nooit eind' en had.

X I V.

't Is billijk dat met mond en hert
 Die weldaad steeds geprezen werd /
 En dat H dankt met alle macht
 Booz deze gunst zy toegebracht.

X V.

En schoon dat H geen nut doen kan:

Neem doch / o God! ons offer an /
 't Geen u 't geloof wijd / door uw Zoon /
 Die gouden Altaar booz uw Throon.

XVI.

Verleen ons die genaad / o Heer!
 Dat wy vergeten nimmermeer
 De weldaad / door uw hulp en hand
 Verleent / als tot een liefde-pand.

XVII.

Hulp dat dit ons ter boete dzijb' /
 En dat steeds Gods-brucht in ons blijb';
 Op dat als eens uw Dag aanblijft /
 Zy ons niet zorgeloos verstrikt.

XVIII.

O zoete Jesu! maak ons broom.
 O Gy / mijn liebe Heiland! hoom.
 Ik wacht H met mijn hoogste blijt /
 En zing uw roem en dank altijd.

WINTER-STOFFE.

Toon: Cecilia.

I.

H

De guur de doore Winter Met hagel /

sneeuw en ijs / En winden buyt / Men
 vind'er

vind er Veel stof in tot Gods prijs. Laat
 dwaaze dit niet merken: De wijze geeft nauw
 acht Op 's Albestierders werken / Bewijzen
 van zijn macht En wijsheid / wiens gebieden
 Dit al zo doet geschieden: Ja 't kan de ziel
 verheffen Dooz zwerck en wolken heen / Tot
 geestelyk bezeffen Van alles hier beneen.

I I.

Word lucht en licht betrokken;
 Gy trokt den damp om hoog:
 Druipt regen / sneeuw het blokken /
 Verschijnt een Hemel-boog /
 Zo winden binnig stormen /
 Of gaat de kille vorst
 Den rijm en hagel vormen /
 En zoldert met een hoest
 De zee en water-stroomen /
 Hangt ijzel aan de boomen:
 Dat alles doet de Heere /

Dooz zijne wil en hand :
 En kan 't weêr al doen keeren
 Tot zijnen eersten stand.

I I I.

Dit al / zelf hoe geringe /
 Is na zijn raad-besluit :
 Dat hoert wel groote dingen
 Tot straf of heil dus uit.
 Wil Hy een volk bewaaren /
 Den Hemel strijd'er vooz
 Met deez' zijn oorlogs-schaaren /
 En red hen wel daar vooz :
 Of elk van deze zaken
 Dient op zijn wenk tot wraake /
 En strenge toren-plaagen
 Van 't boos vyandig rot :
 En houd / is 't zijn behagen /
 Weêr op / vooz zijn gebod.

I V.

Dus moet Hem alles loben /
 En 't meld zijn Koninkrijk /
 Wat onder is / of boven :
 't Geeft al doozluchtig blijk
 Van zijn roemwaarde deugden
 En Heerlijkheid. Dus heeft
 Steeds stof tot lof en vzeugde /
 Wie hier recht acht op geeft.
 Verlicht mijn hert en oogen /
 Heer ! dat zp altoos mogen
 Zo letten op de werken.
 Van uw voozzienigheid /
 Dat 't minst ook my doe merken
 Uw groote Majesteit.

V.

Laat dit my ook doen denken
 Aan 't goede dat Gy my
 Dit lou're gunst ginge schenken ;
 Op dat ik dankbaar zp.
 't'Wijl veele klappertanden /
 Verklemmt en in gebzeft ;
 Heb ik noch spijs' en brand / en
 Waar mee ik my bedekk'.
 Maar laat ik over d'Armen
 My / zo 't behoort / erbarmen /
 Dat ik na mijn vermogen
 Die help' / in nood en pijn ;
 Op dat z' hun traanen dzbogen /
 En lydzaam mogen zijn.

V I.

Geef dat ik deez' uw wond'ren
 Met een vergeest'lijkt oog
 Beschouw / dat ik van ond'ren
 Geleid werd na om hoog :
 En Hemelsche gedachten /
 Tot Zielen onderwijs /
 Mag scheppen / en betrachten /
 Dit hagel zelf en ps /
 En diergelijke dingen /
 Wel waard verwonderingen /
 En maakzels van uw vinger /
 Zo wel als Zon en Maan ;
 Als dunken z' ons geringer /
 Die dit niet recht verstaan.

V I I.

Komt houde 't Lichaam krenken :
 't Welk vuur en kled begeert :
 Laat dit my straks doen denken

Op 't geen mijn Ziel ontbeert.
 Wilt haarer u ontfermen /
 O Heer! z' is naakt en bloed:
 Laat 't vuur des Geests haar warmen /
 En koester z' in uw schoot:
 Bekleed haar uit genade
 Met Jesu Bruids gewaaden;
 Dat zal haar naaktheid dekken /
 Zo dat ze niet verstijft:
 't Zal mee tot pronk verstrekken /
 Die eeuwig aan haar blijft.

VIII.

De rijn kan zoet verbeelden
 Al 's werelds eer en vreugd:
 Zo blinkt / maar stinkt / de weelde:
 Zo haast versmelt de jeugd.
 De wereld kan niets geven
 't Welk is van langen duur:
 Een damp / een rijn is 't leven /
 't Verdwijnt in korter uur.
 Wie daar op wil betrouwen /
 Zal op een zand-grond bouwen;
 Ja als op rijn en waassen /
 Die strak vergaat / zo haast
 Des Heeren tooren-aassen
 Maar eens daar over blaast.

IX.

Hanschoutw is 't ijs als rotzen
 Onbuigzaam / houd en hard:
 Dat kan / helaas! noch trotzen
 't Bersteent natuurlijk hart.
 Ach! laat daar op uw straaLEN /
 O Zon van 't zalig licht /
 Ter warmte' en smelting daalen /

Daar 't hardste hart voor zwicht :
 't Zal dooijen / ja 't zal gloeijen /
 Zo ras Gy 't komt besproeijen
 Uit d'heete waterbronnen

Dan Jesu Geest en Bloed :
 Ja 'k zal dan zelf ook konnen
 Vermoeten mijn gemoed.

X.

Laat Sneeuw in wijsheid passen
 Op 't hoogste zonden-rood :
 Mijn kleed zo dus gewassen
 In 't bloed / 't geen 't Lam vergoot,
 Gelijk als sneeuw en regen
 Nooit vruchteloos en valt :
 Zo is uw Woord in zegen /
 Het doet wat u gebalt.
 O dat het ook dus viele
 In mijn zo dorre ziele !
 Dan zoud ik vruchten draagen /
 En 'k wasch my zelven dan ;
 Zo dat ik A behagen
 En prijs toebrengen kan.

X I.

Woord wind-geblaas vernomen
 Uit Noord'-of Zuider-streek :
 Ach ! laat uw Geest zo komen /
 Doorwaat mijn Hof-gequeek /
 Dat zich de geur verspreide :
 Dan wenscht mijn ziele-zucht /
 Kom / Liefste ! zonder beiden /
 En eet uw ed'le vrucht.
 Laat dan de winden ruissen /
 En 't golven-schuim doen zuissen ;
 Gy zult mijn schuil-plaats wezen /
 Tot 't onweer over gaat.

Op heeft geen storm te breezen /
Die in uw schaduw staat.

X I I.

Vertoont uw regen-boge
Een half beel-verwig rond
In waterdamp aan 't oog:
'k Erinner my 't Verbond
Met Noach / na 't berzwelgen
Van 't Menschdom / dat nooit bloed
De wereld zal verdelgen:
Wiens eind zal zijn in gloed /
Als Jesus op de wolken
Ten Oordeel van de Volken.
Verschijnt. Geeb dat ik blijke
Uw Bond-genoot / en mag
't Gemeen verderf ontwijken
In die doorluchte dag.

X I I I.

Komt Regen 't Land bebochten:
Ach / dat zo Hert en Oog
Zoet-traanen storten mogten
Dat nooit die well opdzoog!
Heer! gader z' in uw flesse.
Mijn ooge druipt tot U /
Om zonden-gloed te lessen.
Ik weet dan / schrei ik nu:
Op zult eens met meêdoogen
Mijn zilte traanen droogen /
En storten uw zegen
Met volle stroomen uit /
Gelyk een milden regen
Op 't schier verwelkiert huid.

X I V.

Uw Geest zou zelf dan zweeben

Op zulker wat'ren bloed:
 Wat speurde men dan leven!
 Dan zoud' ook Jesu bloed/
 En 't water uit zijn zijde
 't Verhit en dorstig Hert
 Verquikken en verblijden
 Tot laab'nis van zijn smert,
 Dan zouden ook eens stroomen
 Van levend water komen
 Ten Hemel-*Ch*zoon uitvlieten /
 Daar 't Lam by weid en leid;
 Zo dat we die genieten
 In zalig' eeuwigheid.

X V.

Dan zullen eens de tijden
 Dooz loop van Zon en *M*aan
 Geen wissel-beurt meer lijden/
 Die nu noch vast moet staan.
 Een eeuwigheid begint'er
 Na 't einden van dit *A*l /
 Daar Zomer / noch ook *W*inter /
 Geen tijd in hebben zal:
 Daar jaaren nooit verouden:
 Waar in geen hitte' of koude /
 Of wat ons hier kan deeren /
 Meer op hen vallen mag /
 Die dooz uw *Ch*zoon verkeeren /
 En rusten *N*acht noch *D*ag.

XIX

HEDEN

HEDEN en MORGEN,

OF

TYDIG TYD-GEBRUIK.

Stemme: Ah que le ciel est contraire à ma vie.

I.

Hoe ydel / los en broos is 's menschen leven !
 Gelyk een wind / een bobbel / en een glas.
 Die heden praalt als Hemel-hoog verheven /
 Is morgen weg / en is niet die hy was.
 't Kan niet verschoonen
 Of men in paleis
 Of hut mag woonen :
 Ider moet op reis
 Den weg van alle vleys.

I I.

Ju staat men als een schoone bloem / ontloken /
 En als een boom / die wel gewortelt is :
 Straks heeft de dood ons van de steel gebroken /
 En neêrgebelt / tot elks ontsteltenis.
 Geen jeugd noch krachten /
 Of wat weêrstand vood /
 Geween noch klachten /
 Redden van de dood
 Wie 't zy / noch klein noch groot.

I I I.

Hoe dwaas zyt gy / o Sterb'ling / in uw gissen /
 Die meent / de dood heeft noch aan u geen vat ?
 't Hoogst jaaren-tal zal / denkt gy / u niet missen.
 Gy dzaagt u of de Dood en Hel zich had

Met u verbonden

Dat gy byp gaan zult:

Wijl gy uw zonden /

En de maat der schuld /

Steeds ophoopt en verbult.

I V.

Maar mog'lijk zal deez' nacht uw laatste wezen /

En deze stond 't begin der eeuwigheid.

O zorg'loos mensch! gy weid u zonder breeze:

Terwijl gy als ter slachting word geleid.

Had gy 't bezeffen!

Ger u onverwacht

Het quaad komt treffen /

't Geen je nu niet acht /

Ja wel met schimp belacht.

V.

Bedrieg u niet: ach! wilt u wel beraden /

Ger u dit nu / dft heden / noch ontglid.

Nu is 't de dag / nu d'uure van Genade

En Zaligheid / daar na is plaats noch tijd.

Of nu / Of nimmer /

Kan het zijn gedaan /

Indien gy immer

Zult 't verderf ontgaan;

Het komt'er nu op aan.

V I.

Zegt gy / de tijd en is noch niet gekomen:

Wellicht komt nooit de tijd dien gy verbeid.

Bekeerings plicht moet nu zijn waargenomen.

O uwten tijd is 't aller tijd bereid.

God zend zijn Bode /

Die ons met zijn Woord

Noch heden nooden.

Wee! die nu niet hoort:

't Is eigen Zielen-moord.

V I I.

Wilt gy den tijd van morgen noch verbeijen /
 Terwijl gy 't heden hebt / maar laat ontgaan :
 Dat heden zult gy morgen licht beschreijen /
 Als u 't berkes van heden dier zal staan.
 Zo 't dierbaar heden /
 Dat geen toeven lijd /
 Is ontgleeden /
 Eeuw'ig zijt gy 't guyt :
 Hier na en volgt geen tijd.

V I I I.

O Heer ! leer my dit Heden zo aanmerken /
 Dat ik geen plicht tot morgen uit en stel.
 Doet heden my / terwijl 't noch dag is / werken /
 Het morgen brengt'er menig in de Hel.
 Geeb dat my 't morgen
 't Heden niet voor by
 Doe gaan / maar zorgen
 Dat het morgen my
 Dan weer een heden zy.

I X.

Al volgt'er dan geen morgen op dit heden ;
 Of dat dit heden noch een morgen heeft ;
 Wat schaad het hem / die met de zelve zeden
 Het heden zo als 't morgen wel beleeft ?
 Laat pd'le menschen /
 Heden ongereed /
 Om morgen wenschen :
 't Heden wel besteed /
 Maak morgen by van leed.

X.

Dan zal'er eens een Zalig Heden komen /

Dat

Dat ik met u zal zijn in 't Paradijs /
 Die zijt / en waart / en zijn zult / daar g' uw Droomen
 Dooz eeuwig Kroont met 's Hemels eeren-Prijs ;
 Daar 't morgen 't heden /
 't Heden 't morgen weêr /
 Gelijkt. Gods Eden
 Lijd geen wissel-keer /
 Of tijd-verschil ooit meer.

JONKHEIDS BLOEI.

Stemme : Jeune cœur laissez Vous prendre.

I.

EDen als een tierlijk roosje /
 Lief ontloken / booz een poosje
 't Keurig oog zo zoet toelacht ;
 Met een geurig purper-bloosje ;
 Doch dat afvalt eer men 't dacht :
 Word met recht de jeugd geacht.

II.

Zijn niet scriffe quikze jaaren
 Als een roos met schoone blaeren /
 Zo bekoorlijk aan 't gezicht ?
 Wat heeft elk dat bloemtje gaaren /
 Daar de mooiste roos booz zwicht !
 Maar helaas wat welkt het licht !

III.

't Word maar als booz weinig stonden
 In zijn groei en bloei gebonden :
 Was verlept het dooz de tijd :

't Word

't Woord door toeval licht geschonden:
 Haast is 't al zijn luister gelyc,
 Hier is niemand van bezijd.

I V.

Maar als Lov'ren van Probenten
 Af gaan ballen en verstoffen /
 O daar komt geen vrycht meer van:
 Doch 't moet anders zijn met menffen:
 Blied de jeugd schoon / dat men dan
 Daar noch vrycht van hebben kan.

V.

O wat kan 't genoeg baaren /
 Als men met zijn grijze hairen
 Denkt aan wel-besteedde jeugd:
 En dat vrycht der groene jaaren /
 Rijp van Gods-vrycht en van deugd:
 Strekt tot nuttigheid en vrygd.

V I.

Dat de Dood dan zulke kroozen
 Wy in 't pylste van haar Bloozen
 Plukt' / en vallen doe in 't stof:
 O die zulk een jeugd verkozen
 Worden met onwelkbaare Lof
 Oberplant in 's Hemels Hof.

'T N A-B E D E N K E N.

Toon: Boks-Voetje.

I.

V Erbeeldend herdenken van voorige Tijd /
 Schoonheden ontleeden / maakt namaals
 Verbljyd / Wanneer men zich dan Erinneren kan
 In 't Levens-gedrag niets dat rouwt of spijt.

I I.

De zonden der Jonkheid / zo hollend' en licht /
 Zo schandig ontbandig / en los van Haar plicht /
 Die zullen eens zijn
 Tot quelling en pijn /
 En drukken de grijsheid door 't na-gezicht.

I I I.

Verblogene dagen / godlooslijk gespilt /
 En handel en wandel / die toont-loos en wild
 Zijn heenen gespoed /
 Beangsten 't gemoed.
 Dus gunt het geweten / dat woegt / geen stilt'.

Hoe

I V.

Hoe schichtig verdwijnt al het zondig vermaak!
Maar 't Herte houd smerte door duurende wraak.

De wellust vergaat:

Maar 't knaagen van 't quaad
Dat blijft en ontruffigt de Ziel noch vaak.

V.

Wat kan u van vzeugde / wel eertijds getoeest /
't Herdenken nu schenken? Slechts quelling van geest.

't Is nu maar een droom:

Terwijl men / vol schroom /

De vruchten van 't boozig bedrijf noch vzeest.

V I.

't Is bitter te klaagen: wat heb ik gedaan!

Als 't spade beraden den tijd laat ontgaan.

Meer heeft men dan niet

Als schaamt' en verdriet:

Door Honig is Galle / gantsch tegen waan.

V I I.

Maar was uw betrachtting steeds Godsvrucht en
deugd:

't Bedrijven zal blijven tot stoffe van vzeugd:

Wanneer ons gemoed

Bewust is van 't goed.

Hy leeft dan als tweemaal wie dus geheugd.

V I I I.

Hoe vrolijk legt zo een op 't Dood-bed zich neer /

Om 't scheiden te beiden / die zeggen kan; Heer!

Gy weet dat uw knecht

Heeft / voor u / oprecht

In waarheid gewandelt / na uw bekeer.

I X.

o zalig is hy die zijn tijd zo aanmerkt /

Dat

Dat 't duuren der uren zo kort is beperkt:

En dat hy geen tijd

In pdelheid slijt:

Maar altoos vooz d' eeuwigheid daar in werkt!

W E N S G H

Om 't

E E U W I G L E V E N .

Stemme: Uit mijnes herten gronde, pag. 185.

I.

O Zalig eeuwig Leven /
 Mijn hoop / mijn troost / mijn wit /
 Hoe word mijn Ziel gedzeben
 Na uw volmaakt bezit!
 O Lebens-bron! wanneer
 Zal my uw Licht bestraalen /
 In 's Hemels Glozi-zaalen?
 Wanneer / wanneer / ô Heer!

II.

'k Verlang eens zonder duister
 Uw lieflijk Aangezicht
 t' Aanschouwen / by de luister
 Van 't heerlijk Hemel-licht:
 En dat mijn liefd 't genot /
 En d' uiterste verlusting /
 Met volle Ziels berusting /
 Eens vind in U / haar God.

III.

O dat uw Hemel-breugde /
 Dien 't zalig Heir geniet /
 My ook zo mee verheugde!
 O mogt ik 't nieuwe Lied /
 Met d' Hemelingen Schaar /
 Eens voor uw Thoon uitgalmen /
 Die altoos zege-psalmen
 Slaan op hun Cijter-snaar!

IV.

Wanneer word ik eens heerlijk /
 En heilig / zo als Gy!
 Wat is die staat begeerlijk!
 Dan praald' uw Beeld in my.
 Wanneer ontwaakt ik eens?
 Wanneer zult Gy mijn oogen
 Eens van mijn traanen droogen /
 Na zo veel droef getoens?

V.

O Leven van mijn leven /
 Drie-eenig Lebens-bron!
 Wil my uw leven geben:
 't Geen nu alreeds begon.
 Laat Ziel en Lichaam besc
 A leven en genieten /
 Daar 's Lebens stroomen blieten /
 In Zalig' Eeuwigheid.

VI.

O Zalig eeuw'ig Leven /
 In hoop / mijn troost / mijn wit:
 Hoe word mijn Ziel gedreben
 Na uw volmaakt bezit!

O Levens-bron wanneer
 Zal my uw Licht bestraalen /
 In 's Hemels Glori-zaalen?
 Wanneer / wanneer / o Heer!

S T E R F - T R O O S T .

Zijnde in 't Hoogduitsch gezang, *Ich hab mein
sach Gott beimgestellt,*

Vertaalt.

I.

'k **H**eb God mijn zaak vertrouwt / met
 rust: Hy maak't met my zo 't Hem lust.
 Wil Hy dat ik niet langer leeb'; 'k En
 wederstreeb': Die aan zijn wil my overgeeb'.

I I.

Mijn tijd en stond zo als God wil.
 'k Stel Hem geen perk / en hou my stil.
 Mijn hairen zijn getelt tot een /
 't Zo groot / of klein /
 En zonder Hem en valt'er geen.

Heer

I I I.

Hier is 't een traan-en jammer-dal /
 Angst / nood en rampspoed ober al.
 't Is hier een kleine toebens tijd
 Die ras ontglijd /
 Dol moeite / bitterheid en strijd.

I V.

Wat is de Mensch? Van aard gemaakt;
 Dit 's Moeders lichaam quam hy naakt;
 Ter wereld bragt hy niemendal:
 Gelyk hy 't al /
 Wanneer hy sterft / hier laaten zal.

V.

Daar helpt geen rijkdom / geld of goed /
 Geen kunst / of gunst / noch stoute moed.
 Geen kruid wast ergens voor de dood:
 't Sterft klein en groot /
 Al wat hier 't leven eens genoot.

V I.

Du zijn wy fris / gezond en sterk:
 Licht morgen onder plank en zerk.
 Du bloeijen w' als een roos / in eer:
 Haast legt men neer
 In 't graf: 't Is ramp waar ik my heer.

V I I.

Men vraagt'er d'een na d'ander in:
 't Is uit het oog en uit de zin.
 De wereld die vergeet ons ras /
 't Zy wie men was.
 't Moet al verwelken als het gras.

V I I I.

Heer! leer my dat ik wel bebroed' /
 Dat wat hier leeft eens sterben moet:

Wijl hier geen Blijf-plaats wezen kan:

't Moet al daar van /

Schoon / jonk / geleert / rijk / Vrouw en Man.

I X.

De zond was die bezolding waard :

Zp heeft de bittere dood gebaart /

Oien onderschoonlijk nu verfind

Al wien ze bind /

En spaart om niets een menschen-kind.

X.

'k Heb zelden hier een goeden dag :

Mijn spijz' is traanen en geklag.

Als mijn God wil / o 'k wil dan meed'

Heen gaan in vreed' :

Gewin is sterben my / geen leed.

X I.

Of my de zond aanbecht en knaagt ;

'k Word echter daarom niet vertzaagt :

Ik weet mijn God / in goedheid groot /

Gaf uit zijn schoot

Zijn lieben Zoon voor my ter dood.

X I I.

Mijn Heer / mijn Heiland / Christe / Gy

Stierft eens tot zonden-zoen voor my :

En Gy verreeft weer my te goed' :

Der hellen gloed

Blust Gy voor uw zo dierbaar bloed.

X I I I.

A leeb' ik / en A sterb' ik nu :

Geen dood en scheid my ooit van A.

'k Ben d' uw' / en blijb het t' aller tijd /

Tot 's duibels spijt :

Nooit sterft hy dien Gy 't leven zijt.

XIV.

Dat is mijn troost tot aller tijd /
 In huus / in droefheid en in strijd.
 'k Weet dat ik eens / bezyjd van al
 Mijn ongebal /
 Mit dood en graf verrijzen zal.

XV.

Mijn liebe / mijn getrouwe God /
 Bewaart mijn beend'ren / schoon bezrot ;
 Geen lid / geen stofje / zal vergaan,
 Maar eens opstaan /
 Als die Bazuin geluid zal slaan.

XVI.

Ik zal mijn God van aangezicht
 Tot aanzicht zien ; in 't glori-licht /
 In eeuw'ge vreugd en zaligheid /
 My reeds bereid.
 Hem zy steeds dank en prijs gezet.

XVII.

O Jesu Godes Zoon / die aan
 Uw Vader hebt vooz my voldaan /
 Ach / sluit my in uw wonden / Heer !
 Waar toe 'k my heer :
 Daar is geen Zaligmaker meer.

XVIII.

Amen / O liebe trouwe God /
 Gun ons een zalig sterbens lot :
 Geeb dat wy mogen in uw Rijk
 Haast te gelijk
 Eens zyn / en blijven eeuw'iglijk.

EEN ANDER.

Toon: Psalm 42.

I.

Wilt mijn Ziel / u zeer verblijden ;
 O vergeet al 't ongebal
 Jesus roept u uit dit lijden
 En betraande jammer-dal /
 Dat gy uit dit herten-leed
 In een blijdschap over treed /
 Hoben Hert / en oog / en ooren /
 En die nimmer word verlozen.

I I.

Daar om riep ik nacht en dagen
 Tot den Heere / dien ik zocht /
 (Wijl ik steeds mijn kruis moest dragen)
 Dat hy my verlossen mogt.
 Als een Keizer haakt en hijgt /
 Dat zijn weg haar einde krijgt /
 Op dat hy mag rusten: eben
 Wenscht' ik 't einde van mijn leven.

I I I.

Want gelijk de schoone roozen
 Onder doornen-prikkel's staan /
 Moet een Christen onder boozen
 Duizend rampen ondergaan.
 Als de wind de golven solt /
 En steeds op en neder vult ;
 Zo is onze loop beneden
 Dol van wisselvalligheden.

I V.

Wereld / duivel / zond en helle /

Ons verdorven bleefsch en bloed /
 Komen hier de Ziel steeds quellen /
 En zy prangen het gemoed :
 Angften / plaagen / smert en hzuif /
 Komen dag by dag ons t' huis.
 Paulolijks zijn wy hier geboren /
 Of ons leed is straks beschoren.

V.

Is het dag-licht opgerezzen /
 Dat de slaap van d'ooogen vlied /
 Zorg en konner zal'er wezen ;
 't Is al moeite waar men ziet.
 Traanen-brood is 't vzoeg en laat /
 Dat ons bitterlijk verzaad.
 Mist men 't lieflijk zonne-blikken /
 Dan is naarheid / treuren / schrikken.

V I.

Dus / Heer Chryste / Morgen-sterre /
 Die klaar blinkend' eeuwig straalt /
 Zy doch nu van my niet verre :
 Wyl uw bloed my heeft vtaalt.
 Geef dat ik in vzeede / nu
 In uw vzeugde / kom tot U :
 Nu geen fchepzel my kan baaten /
 Laat uw hulp my niet verlaaten.

V I I.

Ik wil blieden in de klooven
 Dan uw zijd / als ik verſcheid' :
 Door uw wonden wil ik voben
 Zyn in 't Vader-land / geleid.
 In het Paradijs zult Gy
 Met den goeden Moord' naar my
 In doen gaan / en met U woenen /
 Ja my met uw glans behoonen.

V I I I .

Als mijn oogen zullen breeken /
 En 't gehoor my ook vergaat /
 Als mijn tong niet meer kan spreeken /
 En het Brein niet meer verstaat :
 Weest my dan / o eeuw'ig Woord !
 Licht / en Leven / Weg en Poozt.
 Gy zult my na 't Hemelsch Eden
 Doen het rechte Pad betreden.

I X .

Zend om my uw Engel-wagen
 Die Elia opwaards nam :
 Op dat zy mijn ziel ook dragen
 In den schoot van Abraham /
 Dat zy daar by Iaz'rus rust /
 Vol van troost en herten-lust ;
 Tot het lijf / uit 't graf bezrezen /
 Weer daar mee vereent zal wezen.

X .

Wilt / mijn ziel / u dan verblijden ;
 O vergeet uw ongebal :
 Jesus roept u uit dit lijden /
 En betraande jammer-dal.
 Zijne vreugd en heerlijkheid
 Zult gy zien in eeuwigheid :
 En met al de Hemelingen
 't Zalig Halelujah zingen.

De BITTERHEID des DOODS
Verdweenen.

Uit het Hoogduitsch gezang: *Wenn mein
Stundlein vorhanden ist.*

Vertaalt.

I.

Wanneer mijn Sterf-uur komen zal /
 En ik van hier moet scheiden Ach! wilt my
 uit dit traanen-dal / Heer Jesu! dan geleiden:
 Verlaat my niet; Want ik beveel Mijn ziel
 in uwre hand geheel. Gy zult die wel bewaaren.

II.

Mijn zonden zullen my wel zeer
 Belaen / 't gewisse knaagen;
 Die meerder zijn als 't zand aan 't Meer:
 Doch ik wil niet vertzaagen:

'k Wil denken aan uw huis en dood:
 Uw angst en wonden / diep en rood /
 Die zullen my behouden.

I I I .

Ik ben een Lid mee van uw Lijf:
 Dies troost ik my van herten;
 Die van U ongescheiden blijf /
 In sterbens nood en smerten.
 Zo 'k leeb' / of sterb' / 'k ben d'uwwe / Gy
 Hebt wis een eeuwig leven my
 Dooz uwwe dood bekworpen.

I V .

Gy bleeft in 't graf niet / hoe bewaart:
 Ik zal'er ook niet blijven.
 Mijn troost is ook uw Hemel-baart.
 Doods angst hont Gy verdriften.
 Want daar Gy zijt daar kom ik nu /
 Dat ik steeds ben en leeb by U.
 Dies vaar ik heen met vzeugde.

V .

Ik vaar na Christus heen / en wil
 Mijn armen Hem toestrekken.
 'k Ontslaap dan zacht / en ruste stil.
 Geen mensch kan my opwekken /
 Als Jesus Christus / Godes Zoon /
 Die opent my den Hemel-Throon /
 En brengt m'in 't eeuwig leven.

I. C. SCALIGERS
ZIEL-ZUCHTINGE

Tot

I. C. Den OPPER-HERDER der SCHAAPEN.

Stemme : O Kersnacht, p. 46. Of; Mameer.

I.

O
Ziel / verlaat uw leeme wooning /
Verhuiz : uw hreez vind geen verschoning /
Wanneer gy Christus sterben ziet. Het Leven
wild' aan 't hout zelf sterben / Om door zijn
dood u te verwerben Dat gy het Leven steeds
geniet.

I I.

De dood is van een Boom gekomen :

Maar

Maar van een Boom heeft ook genomen
 Ons levens oorzaak zijn begin.
 Zo heeft den Tweeden Adam 't leven /
 Dat d'eerste spilde / weergegeven :
 En wend 't verlies zelf tot gewin.

I I I.

O Chziste / God / wat zoud uw sterben
 Dooz uw schaapen niet verwerden /
 Dooz zulk een onwaarddeerb're prijs ?
 'k Daal met u in het Graf ter neder ;
 Op dat ik uit de dood ook weder
 Met u in heerlijkheid berrijz'.

I V.

Mijn ziel / verhuiz' / verhuiz na boven :
 Ik zie den Hemel opgeschoven /
 En Chzistus met zijn Rechter-hand
 u tot Hem wenken / daar de Reijen
 Der Eng'le-Chooren u verbeijen /
 In 't zalig Hemelsch Vader-land.

V.

Ga willig / ga verblijd en spoedig /
 Volg / Hemeling / Hem edelmoedig
 Van wien g' by wat beters wacht.
 Wat schrik zoud u / o Ziel / ontstellen ?
 Wanneer g' God u ziet verzellen /
 Waar is 't gebaar dan dat g' acht ?

V I.

Daar bleet een Schaapje vooz uw ooren :
 O zoetste Jesu / wilt doch hooren ;
 Gy kent die stem : ei ! zie doch om.
 Een Schaapje bleet / geneigt tot slaapen.
 O goede Herder / red uw Schaapen /
 En zoog zo vooz uw eigendom.

VII.

Ontsluit uw schoot: ach! doe my open
 Uw goedheids Schaap-stal: 'k zal daar loopen.
 Daar ben ik voor geen Hel-wolf schuw.
 Ik sterb' in Jezus lof-gezangen.
 'k Zal dan de dood-steek nooit ontfangen /
 Maar 'k sterb' / en sta weer op met u.

WOLFGANGI MUSCULI
 ZWAANEN-ZANG

Tot

CHRISTUS.

Toon: O Kersnacht, p. 46.

I.

Daar is geen leven meer voor handen:
 De kou beklemmt mijn ingewanden:
 Maar Christe! Gy verlaat my niet.
 Gy blijft my by / o eeuw'ig Leven!
 Mijn Ziel / wat moogt gy dan noch beven /
 Nu gy uw rust-plaats voor u ziet?

II.

O zket uw Leids-man u verbeiden /
 Gods Engel / die u daar zal leiden.
 Verlaat die Huis zo vol van leed /
 Dat gy nu na zijn hal zket hellen:
 Gods trouwe hand zal 't eens herstellen /
 Met Hemel-luister overkleed.

Ik weet / o ja / gy hebt veel zonden :
 Maar Christus heeft vooz u veel wonden.
 Zijn bloed wist al uw dood-schuld uit :
 Dat han Gods toozne-vuur verdooben
 Vooz al die recht in Hem geloben /
 En schenkt het leven tot een vuit.

I V.

De Dood is schriklijk / 'k zal 't belijden :
 Maar 't Leven staat reeds aan mijn zijde /
 Waar toe my Christi goedheid nood ;
 Die ober Duivel / Hel en zonden /
 Nu zegepraalt. Weiz dan / ontbonden /
 O Ziel / na 't Leven vooz de Dood.

VERSCHILLIG ONTWAAKEN.

Toon : La signale. Of ; Psalm 106.

I.

Wat heeft / bedacht / op 't Hert meer klem /
 Als 's Opper-Engels donder-stem :
 Staat op / gy Dooden / komt ten Oordeel ?
 Hoe zal dan dat almachtig Woord /
 Tot 's eenen schrik / tot 's anders voozdeel /
 Dan die in 't graf ligt zijn gehoozt.

I I.

De kracht van 't zelf Bazuin-geluid.
 Zal alle Dooden dan eens uit
 Hun Zarken doen te voozschijn komen :
 t'Wijl ook de Zee haar Lijken geeft.
 Dus word de dood zijn roof ontnomen /

Als wat gestorven was herleeft.

I I I.

Maar o wat is hier onderscheid!
 Daar d'eene / vol van Heerlijkheid /
 Dan uit zijn slaap-plaats op zal rijzen:
 Zal d'ander uit zijn Kerker gaan
 Tot smaad en eindeloos afgrijzen /
 Om in het helsche vuur te brauen.

I V.

Of als een felle donder-slag
 Dien vast in slaap gedompelt lag
 Verbaast en sidd'rend des ontwaaken;
 En dat een blixem-straal zijn Huis
 Alom in lichte vlam des blaaken:
 Zo zal het zijn met 't boos gespuis.

V.

Of als een Booswicht / die wel diep /
 Geboeit / in zijn gebang'nis sloop;
 Maar dien de Rechter op doet wekken
 Ter dood: zo zal God hen ter straf/
 Vol angst / doen voor zijn Dierschaar trekken.
 Dan word de Hel hun tweede Graf.

V I.

Doch als doen d'Engel Petrus riep /
 Wanneer hy in de Kerker sloop /
 En hem / ontboeit / in brijheid stelde:
 Zo zal Gods dierb're gunst-genoet /
 Los van de kluijsters die hem knelden /
 Ontwaaken uit de slaap der dood.

V I I.

De Rechter / op een wolken-boog
 Gezeten / zichtbaar voor elks oog /
 Zal d'eene door zijn komst verblijden:
 Daar d'ander heubels en gebergt'!

Om Hem van 's Rechters toorn te vryden
Dooz overfelping / vzycheloos vergt.

V I I I.

Heer Jesu / wesk reeds nu mijn ooz
En Hert / dat ik uw stem zo hooz /
Dat ik uit 't zonden graf verrijze.
In die het geest'lijk leven leeft /
Moet Gy dezelve kracht bewijzen /
Maar dooz Gy doode 't leven geeft.

I X.

Wanneer ik hier uw Schaap ook ben /
Die uwe stemme hooz en kenn' /
Gy zult my by uw kudd' dan stellen
Aan uwe rechter-hand / als Gy
Den bokken zult dit bonnis vellen:
Verbloekelijken / wijkt van my.

X.

Ik come haast'lijk / zegt Gy / Heer!
O dat is ook uw Wruids bekeer.
O Komt! ja komt / Heer Jesu / spoedig!
De Zielen onder 't Zoen-altaar
Verlangen. Zion zegt vrymoedig:
Ach dat die dag zelf heden waar!

V E R R Y Z I N G S T R O O S T.

Coon: La signale. Of; Psalm 106.

I.

Mijn Ziel is hertelijk verblijd /
Als zy gedenkt die zaal'ge tijd /
Wanneer de dood zal zijn verstonen

Tot overwinning : als dit lijf
 Zal van haar sluisters zijn ontbonden/
 Dat ik in 't graf niet langer blijf.

I I.

Dat Jesus eens begraven is
 Ontbloekt zijn volks begravents :
 Hy heeft 'er geen verderf geleden ;
 Maar rees gelijk een uchtend-Zon :
 Op dat Hy zijn gekochte leden
 Eens van 't verderf herstellen kon.

I I I.

Recht zege-tekens op / & dood /
 Van menschen-schonken / klein en groot :
 De Geest zal blaazen in die beenen.
 Ook dit mijn lichaam zal Hy weer /
 Schoon 't stof was / met mijn Ziel vereenen :
 En gy en hebt geen prikkel meer.

I V.

Dat van dit sterff'lijk lichaam byp /
 Gelijk een Tertwe-graantje / zy
 In d'Ward bedekt / ja daar toe keere ;
 Het sterff'lijk rijst onsterffelijk ;
 't Vernederde staat op in ere ;
 't Verderff'lijk onberderffelijk.

V.

De Beend'ren der rechtbeerde Schaar /
 Ja stofkens / zijn in Gods bewaar.
 En 't minste zelf zal weer verrijzen.
 'k Zal uit dit vleesch / en met dit oog /
 Eens God aanschouwen / en Hem prijzen
 In eeuwen eeuwigheid / om hoog.

V I.

Wat zal die slaap verquist'lijk zijn

Voor die / ontwakend / Gods aanschijn
 Zy 't Hemel-licht dan zullen schouwen !
 Vernachtten zy hier met geween :
 O dan zijn moete / traanen / rouwe /
 Gehyjt / ja zelfde dood ook / heen.

V I I.

Wie dus uit deze slaap opstaat /
 Die word dan met Gods Beeld verzaad.
 Dan zal'er slaap noch nacht meer wezen :
 Maar steeds word rust'loos voor den Throon
 God Vader / Zoon en Geest / geprezen
 Met menschen galm en eng'len toon.

V I I I.

Hoe heerlijk zal dit lichaam zijn /
 Dat boven Ster / ja Zonne-schijn /
 Als Christus / zal met luister straaLEN :
 Dat geest'lijk / Hemelsch / Engels-wijz /
 Onsterffelijk / zal zegepraalen /
 Wy van gebrek / in 't Paradijs.

I X.

Wat doet hy zaal'ge wisseling /
 Die 's Vaders Huis voor 't Graf ontfing :
 En Hemel-pronk voor Lijk-gewaaden :
 Het glozi-licht voor duisternis :
 En dat / die was een spijs der maaden
 Het Hemel-man eet aan Gods Dis.

X.

Heer ! laat my zo in vrede gaan /
 Dat ik eens heerlijk op mag staan :
 En t'wijl het Rif in 't Graf moet rusten /
 Dat onderwijl mijn Ziel haar mag
 In 't zalig by zijn Gods verlusten /
 Tot die doozluchte laatste dag.

K L A A G - B E D E ,

Over den droevigen toestand der

K E R K E .

Stemmen: Psalm 51.

I.

Hoe zit uw BRUID bemozst met puin en bloed/
 En in een zee van traanen als gedompelt /
 Heer JESU! wijk z' alom word overrompelt /
 En tegens haar des vands wezel woed!
 Wat smert is doch aan haare smert gelijk /
 Waar in Gy haar zo diep hebt ingewikkelt /
 Dat nauw booz haar is ergens heul of wijk?
 Die Ieli is van Doornen gantsch doorprikelt.

II.

De Hel-leeuw brult / den Antichrist die raast:
 Geweld en list word zamen ingespannen /
 Om / Heer / uw Kerk van d'aarde te verbannen;
 Waar tegens men steeds moord en dreiging blaast.
 O Heer / behoud! behoud ons: wy vergaan,
 Uw Scheepje word bedoven van de golven.
 Red Gy ons niet / dan is 't met ons gedaan:
 Uw Schaapen zijn in 't midden van de Wolven.

III.

Hoe komt dat Gy / o VADER, dus verdraagt
 Dat 't Slangen-zaad uw Kind'ren zal bestrijden?
 Kont Gy die hoon en ramp / o JESU, lijden /
 Maar mee men uw geliefde Leden plaagt?
 Hoe duld Gy dat men dus uw Tempels schend /
 O HEIL'GE GEEST, en die zo boos verketert?
 Hoe

Hoe komt dat Gy geen Hemels wraak-buur zend /
En dat G'hen met uw Donder niet verplettert ?

I V.

't Is waac / 't is tijd dat 't oordeel eerst begint
Zelf van uw Huis ; dat wy dien Beker dronken
Ong van uw hand gemengt en ingeschonken.

Gy ruchtigt eerst hen die Gy meest bemint.

De misdaad van uw volk klom Hemel-hoog :
Ondankbaarheid quam u tot wraake tergen.

Zoud Gy dat zien met uw dooz-zuiber oog /
En booz dat quaad uw aanschijn niet verbergen ?

V.

Vergeeh de schuld doch aan uw eigen Volk /
Werp z' in de Zee van uw barmhertigheden
Dooz eeuwiglijk / en doet ons overtreden
Verdwijnen als een dunne nebel wolk.

Heer J E S U , laat uw Doozspzaak en uw Bloed
Dooz's Vaders Thoon doch strekken tot ons voordeel :

Gy hebt doch booz uw Eigendom geboet /
En dat verlost van bloek en eeuwig oordeel.

V I.

Toon doch / o Heer / dat Gy als Koning heerst ;
Spijt al die H vrandig zijn en haaten :

En dat Gy nooit uw Kerk en zult verlaaten /

Nu is het tijd / nu prangt de nood op 't zeerst'.

Waaik op / ontbloot den arm van uw kracht /
En wilt daar dooz de Helle-poorzen breeken.

Vergeefs is dan / haar loosheid en haar macht /
Als 't H maar lust een enkel woord te spreekien.

V I I.

Of wil Gy dat der Martelaaren bloed /
Gelijk wel meer / booz 't zaad der Kerk zal strekken ?
Lust H daar dooz uw Kind'ren op te wekken

Tot oeff'ning van hun denngen? Vind Gy goed
 Dat deze smelt-kroes hen ter toetz' eens zett';
 Op dat het blijk' hoe goud en schuim verschillen?
 Wilt Gy uw Kerk dus zuiv'ren van haar smett'?
 Hier zijn top: ons geschiede naar uw wille.

V I I I .

Maar onderwijl / zo lang uw hand dus staat /
 Geeb dat wy nooit bezwijken dooz die rampen;
 Maar 's Heeren strijd ten eind toe dapper kampen:
 Vermits Gy zelf in 't Heir-spits booz ons gaat.
 Dooz zie ons / Heer / van 't hooft tot aan de voet /
 Met 't Harnas Gods / waar dooz men stand kan houden.
 Maak ons getrouw / tot 't stozten van ons bloed:
 En schoon wy 't al om A verliezen zouden.

I X .

Laat dan ook eens 't bloeddorstig bitter rot:
 't Geen dus uw Kerk en Waarheid wil verdelgen /
 Den droeffem van uw Zwijmel-beker zwelgen.
 Toon dat Gy zijt en blijft de zelbe God.
 Dat eischt 't herstel van uw geschonden eer'.
 Laat ons den val van Babel haast aanschouwen /
 Tot onze vreugd: en wilt van nu af weer
 De muuren van Jerusaleem herbouwen.

E E N A N D E R .

Toon: Reveille vous &c. pag. 33.

I .

O Goede God! tot wat booz tijden
 En zeden hebt Gy ons bewaart!
 Hoe kan uw wraak de terging lijden?

Hoe beid uw pijl ? Hoe toeft uw zwaard ?

I I .

De blinde dwaas blijft zorg'loos leggen
Op 't eeuwen-dzoessem; t'wijl met spot
Zijn hert / ja zelf zijn mond / derst zeggen:
Daar blijft zijn komst ? Daar is geen God.

I I I .

Iron ooit Gods hand doozluchter bliken:
Zo naakt ontbloot in heil en straf /
Van Land / en Kerk / en Wereld-rijken ?
Wie is 'er die 'er acht op gaf ?

I V .

Noch glinstert 't zwaard ; noch bloed de wonde;
Noch dreigt de bijl / noch wankt de roe:
Daar ook noch duurt / noch wast / de zonde/
En steigert tot den Hemel toe.

V .

De Duivel ziet zijn tijd-paal spoeden /
En toont / vol grim / zijn laatste kracht.
Zie 't Beest eens in zijn dood-schijp woeden !
En 't paart / vol weibel / list en macht.

V I .

Men ziet de t'zaam-gezworen Dorsten /
Daar Babels Hoer haar gruwel-wijn
Van schenkt / na Kerks verwoesting dorsten:
En 't schijnt met Zion uit te zijn.

V I I .

Rein af ! rein af ! ontbloot haar gronden /
Roet uit haar naam / en pleng haar bloed.
Dit 's onzen dag: nu is 't gebonden.
Dus spreekt de mond / zo denkt 't gemoed.

VIII.

Wat stroomt'er bloed! de puinen rooken:
 Het hzielt van bossen: 't woetend zwijn
 Heeft d'Heining-tuin der Kerk doorbroken.
 Wat blaast de ketter-tong venijn!

IX.

Wat dwaarel-bui / wat afgrond-golven /
 Slaan / buld'rend tegen 't Schipken aan!
 Hoe word Gods hooi beloert van wolven!
 Behoud ons / Heer! of wy vergaan!

X.

't Verwaant vernuft / ten top gesteigert /
 Doert nu de blag. Het mensch-gezag
 Maakt dat men waarheid hulde weigert.
 Wat tuimel-geest komt aan den dag?

XI.

Hoe deelt men Christus! Ach wat scheuren!
 Men rijt het ingewand! O wee!
 Wie zou om Josephs bzeuk niet treuren?
 Wie heelt die bressen als een zee?

XII.

Men steekt de Waarheid na het Herte:
 De Gods-bzucht word ook ondermijnt:
 Des byands onkzuid groeit: o smerte!
 Terwijl Gods akker-werk als quijnt.

XIII.

Dus struikelt Waarheid op de straaten:
 En / ach! van 't rechte Christendom
 Is nauw meer als de naam gelaten.
 De Satan heeft zijn Throon alom.

XIV.

Geveinstheid weet zich te vernissen /

En gaat vermomt met deugden-schijn:
 Zy roept gestaag op haar gewisse;
 En tracht maar om gezien te zijn.

X V.

O zult gy dit den Heer vergelden /
 Ondankbaar Heerland! lang gespaart?
 Zo God u als uw Broeders stelde /
 Of Silo; o gy zijt het waard.

X V I.

Hoe doet Gods wan het kaf verzwinden!
 Hoe proeft zijn toets het fijne goud!
 Hoe sling'ren dwalings werbel-winden!
 Gelukkig die de waarheid houdt!

X V I I.

De Kerk / met nat-bekzeten wangen /
 Begruist / geseurt / getrapt / bebloed /
 Schreeuw: Jesu / kom! o 't valt my bange!
 Handhaab uw zaak! verschijn! ai spoed!

X V I I I.

Herbouw doch zelf Jeruslems muuren.
 Bzeng Jood en Heiden tot mijn schoot.
 Laat Babels trots niet langer duuren;
 Maar sla 't verwaaten Hoofd eens dood.

X I X.

Maar noch / spijt Poozten van de Helle/
 Blijft Jesu Rijk en Kerk bestaan:
 Terwijl die tegens Hem zich stellen
 Hun verffens tegens prikkel's slaan.

X X.

Al schijnt Hy eens in storm te slaapen;
 't Woord doch op 's Heeren Berg boozien /
 En Licht uit duisternis geschapen:

't Geen donk're wolken haast doet bliên.

X X I.

O! God / die Scepters deelt en Kroonen /
Ziet al 't gewoel en woeden aan:
Hy kan een Dwingland ras ontthronen.
Flukis is zijn raadslag meê bergaan.

X X I I.

God zal een Heilig Zaad bewaaren:
't Geen zijn boozienigheid omheint.
Dat doet Hem noch de Wereld spaaren:
En als 't verbult is komt het eind.

X X I I I.

De Wereld-rechter zal haast komen /
Ter Wierschaar op een Wolken-Thron.
Hef op uw hoofden / juich / ó broomen!
Schrijf boozen! Hy brenge wraak en loon.

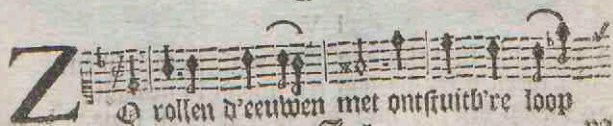
X X I V.

Dan eind de Kerck met deze tijden
Het onder-maansche wissel-lot:
Dan krijgt ze prijs na 't wettig strijden /
En zegepraalt in vree by God.

TYD-VERLOOP.

Stemme: Aldus.

I.

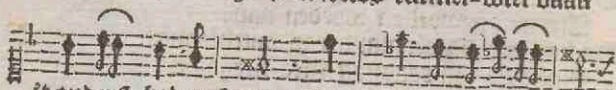

Z 5

na

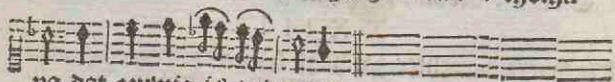
na 't ende; T'wijl 's werelds tuimel-wiel baak

't onderst boben keert / Da 's Hemels Al-bestier.

Gelukkig is die leert Zyn hert van 't tijdlyk

na dat eeuwig is te wenden.

I I.

Wat brengt de Tijd in lief en leed verwisselingen?
 Wat was al 't geen niet is? 't Geen nu is voor
 een tijd /
 Veroudert / 't gaat voorby / gelijk een kleeid verflijt.
 En dus krijgt alles met de tijd veranderingen.

I I I.

God woont in d'eeuwigheid / wiens jaaren nooit ver-
 ouden:
 Daar onze dagen / als een schaduw / ras vergaan.
 Elk heeft aan eigen quaad genoeg. 't Dient haast
 gedaan /
 Terwijl 't noch tijd is / 't geen ons eeuwig moet be-
 houden.

I V.

o zalig die hun tijd aan d'eeuwigheid toewijden /
 En werken eer de dag ten avond is gedaakt!
 Ei koop den tijd uit / die zo koort is en bepaalt!

Of nu / of nooit: 't is dwaas / laat ymand die ont-
glijden.

V.

Helaas! wat dagen-tal is vuchteloos verblogen /
Met snelle vlerken? En die tijd keert nimmer weer.
O gadeloos verlies! Daar volgt hier na geen meer.
Neh wierd dit recht / terwijl 't noch tijd is / over-
wogen!

V I.

Wat zoekt gy tijd - verdrijf / Tijd - quisters? Ster-
belingen?

Z' ontbied u maar te ras na 't onbetwikkbaar perk.
Wee! staat gy nu geen hand met blijft aan 't groote
merk.

Te laat beklaagt gy 't eens met eeuwig handen-
wzingen.

V I I.

Wat booze droebe tijd / in 't droeffent van de dagen /
Beleeft men nu? De Kerck en 't gantsche Schep-
zel zucht /

En rekijakt na het eind'. Noeh erger word geducht:
Wyl 't steeds opsteig'rend quaad God tergt tot zwaar-
der plagen.

V I I I.

Gelukkig is hy die de wisselvalligheden

Van 't ondermaans gewoel bezruilt heeft met 't
genot

Van 't Opperst eeuwig Goed / in 't byzijn van zijn
God /

Die welbesteede tijd bezooont in 't hemelsch Eden.

I X.

Uw Knechten / Heer! die nu de bange dag - hite'
dragen /

Die

Die hijgen / afgeslooft / na 't hoel der abound-
schaeluw.

O waar' hun taak volbragt ! Hun matte ziel is
slaauw.

Verhozt de tijd / en laat uw hand hen onderschragen.

X.

Geef dat mijn tijd-talent noch and're mag gewinnen
Dooz u mijn Meester / die eens van my rekienschap
Zult boozd'ren / op dat ik ook in uw vzeugde stapp' /
En 't zalig eeuwig met mijn tijd-eind mag beginnen.

O O R L O G S G R U W E L .

Toon: Daphne.

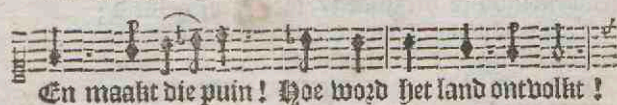
I.

H De woed het Oorlogs monster - dier

 Met zijn bloedige tanden en scheur-zieke klaauw !

 't Mengt ijslijk traanen / bloed en vier: De zee

 is bepurpert / en 't aardrijk is slaauw. Ziet /
ach!

I I.

Trompet en trom / harpauk / schalmel /
 Die hitzen het krijs - heit onzinnig ten strijd.
 Een wapen - schreeuw / een moord - geschrei /
 Gaat op na den Hemel met hstijt gekrijt.

't Doot.

Dond'rend geschut bzaakt met gapende monden
Blixems en kogels; dus dabert het al.

't Gaat op een houtwen / en steeken / en wonden /
Dat hooft / en arm / en been daar heenen vall'.

Daar legt men neêrgebelt /

Verlaaten / op het veld.

Deerlijk vertrappelt / en wentelt in 't bloed /

En pzoof van de Honden : en 't graf is te goed.

I I I.

Hoe schzander is men alle daag

Wat nieuws te verzinnen / tot list of geweld ;

Tot 's Dyands zwaarder nederlaag /

Verwoesten / vernielen van Steden en Veld !

Bomben en Mijnen verplett'ren / vergzuizen :

't Duur word met staal zo asgrijfslijk gemengt.

'k Schrikke ! daar ploffen de wallen en huizen :

Als water word het menschen-bloed geplengt :

Dat spoelt wel vaak gelijk

Een bloed / door asch en slijk ;

Ja 't blust wel de blammen / en golft als een zee :

En boert zo de lijken al stroomende mee.

I V.

Wat word'er Weeuw en Weez' gemaakt !

Hoe menig als Balling verjaagt uit zijn Land /

Die wat hy had is quijt geraakt /

En sukelt by vzeenden / in droevige stand !

Oorlogs verwoedheid spaart ouden noch jongen /

Wiegen noch krukken / 't zo Vrouw of 't zo Man.

Kind'ren / uit d'armen der moeders ontwoongen /

Verplet men wel. O wee ! niets ziet men an.

't Is deerlijk / 't is elend /

Maar heen men d'oogen wend.

't Is rooven en plond'ren / met schrikkelijk geweld /

En schenden / by meer als kan worden gemeld.

De

V.

De welvaart / nering / en 't geluk /
 Helaas! is verdweenen uit stad en uit land.
 Alom is klagen / breez' en dzuk /
 Waar d'Oozlog haar stenderd en stoel heeft geplant.
 O wat kan oozlog al schatten verfinden!
 't Mergelt ons 't zweet en het bloed schier als uit /
 Als men onnijdbaar haar kosten moet vinden;
 Daar armoed' en bekommering uit spzuit.
 Dus gaat elk een / bedzukt /
 Dooz deze last en bukt.
 Waar by noch den Oozlog vaak volgt of berzelt
 Pest / honger / en 't wilde gedierte van 't veld.

V I.

Wat bloeken? wat godslastering?
 Wat heillooze gruw'len gaan doozgaans in zwang
 By 't zwenken van de bloote kaling?
 Men kent dan geen banden / men wil geen bedwang.
 Zelden gaan wapens en godsbrucht te zaamen:
 Zelden zijn deugden in 't Harnas gegord.
 't Is of zich 't krijgs-volk dooz broomheid moest
 schaamen;
 Zo dat gestaag met God geoozlogt word.
 Dus tergt men met hermaak
 woetwillig 's Hemels wraak.
 Rampzalige dulheid! gy maakt dat de Heer
 Ons bloekt; ja ons zelf in een vrand verkeer?

V I I.

Natuur en liefdens wet word wreed
 En onmenschlijk geschonden; 't meedoogen is heen:
 Men zegepraalt om 's naasten leed /
 En lacht en verheugt zich om 's anders geween.
 Bloedstozting maakt dan gelauwerde Helden:
 Hoem is 't dat pmand met 't moozdende zweerd
 Bloedi-

Bloedige hoopen van lijken neêrvelde :

't Gehuurde doodflaan word met lof gecert.

Zo woed men tegens een /

Meer als ooit Dolben deen :

Als Tijgers in waarheid / maar Menschen in schijn ;

Ja d' een zoekt den and'ren ten Duivel te zijn.

V I I I .

De Vader van de Menschen-moozd /

Die rechte verderver / heeft d' Oorlog gebroed.

Zy komt van heersch-en wraak-zucht voort /

Die hittig doet dorsten na goed en na bloed ;

Of 't is uit gierigheid / nooit te verzaden ;

En d'pdele glozi vermag dit wel mee :

O dat zijn moeders van tallooze quaaden :

Die stookten Krijg ; die breeken rust en vree.

Is 't mogelijk dat dan

Den Oorlog ymand kan

Gelusten / zo dat hy ter wapens eerst grijpt /

En dat hy den degen tot menschen-moozd slijpt !

I X .

Beboozder / Heer ! 't quaad opzet niet

Van hem / die steeds lust in het oorlogen heeft :

Verbreekt zijn arm ; dat yder ziet

Dat mannen des bloeds u een grutwel zijn. Geeft

d' Engel-beschutting met buurige glanssen.

Weeft gy ons zelf tot een zwaard en een schild.

Stel ons uw Heil doch tot muuren en schanssen.

Geen byand krenkt dien Gy beschermmen wilt.

Houd Gy vooz ons de wacht /

Wp breezen list noch kragt.

Zo d'Heer der Heerschaaren / die Krijgsman / ons red ;

't Is beilig / wat byand zich tegens ons zet.

X .

Gebied eens / Heer ! het bloedig Zwaard /

Na zo veel verdelging / rechtveerdig gepleegt /

Dat

Dat in zijn scheede wederkeert:

't Geen eertijds ter slachting was glinst'rend gebeegt,
Komt eens den Oorlog van 't Hardrijck verdrjyben:

't Zwaard sta tot sikkeis / en Spiessen tot Spaen:
Schenk ons dooz Laurent eens Dredens-Olijven.

Dooz al doet ons met H in vrede staan.

Die is dooz Jesu bloed

Gemaakt: spreek tot 't getnoed

Hief lijk van vrede / die duurt dan altijd /

Al blijft heel de wereld vol oorlog en strjyd.

GODS VUURIGE MUUR.

Uit Zach. 2: 5.

Stemme: Psalm 24.

I.

Wanneer JEHOVA aan zijn Volk
Een overspreide schaduw - wolk
En heilig schuil - vertrek wil wezen:
In spijt van 's Brands wrevel-moed /
Hoe Hel en Wereld raast en woed /
Geen list noch kracht is dan te vreezen.

II.

Hy is een buur'ge muur rondom
Zijn uitberkozen Eigendom /
Waar dooz zy afgezonderd wonen:
Zy zijn bebolwerkt in die hzing
Dooz ramp: t'wijl heil en zegening
Gods Stad versterken en omkroonen.

I I I.

Hoe schriklijk is die Heining-muur /
 Dooz haar verteerend Blixem-buur /
 Aan die zich derft daar tegens hanten !
 Die wraak-gloed / dooz haar blam / verflind
 Wat wederstand zy ergens blind /
 En bernt en blaakt van alle hanten.

I V.

Wie tegen deze muur ooit quam /
 Was als een stoppel by de blam.
 Metaale buizen mogen vzaaken
 Een blixem-blam / en donder-kloot ;
 't Is hier by spel : want wie ontblood
 't Derderf / die deze muur dozft naaken ?

V.

Onwrikbaar is die muur gezond :
 Geen domme-kzacht noch schalke bond
 Aan haar doen wagg'len noch doordzingen :
 Geschut / noch ladder / pyl / noch mijn' /
 Kan tot bestozming dienstig zyn /
 Om over deze muur te springen.

V I.

Die Muur is werkzaam ; zo 't haar lust /
 Hoe 's vbandz Heir ten stryd zich rust /
 En 't eed-ge-span zich t'zaam-bergadert :
 Zy kan verhind'ren dat dit rot :
 Hoe fel verbittert / nimmer tot
 De grenzen van Gods Zion nadert.

V I I.

En schoon zyn Wil hun aankomst lijd ;
 Hy weert / tot 's vbandz hoon en spijt /
 Dat geen / hoe snel-gebleekte / flitze /
 Al snozt die van de sterkste boog /

Doit over deze muur en bloog /
Of trof op haar verheven spitzen.

V I I I.

Die Muur is van oneindb're duur /
En zal de trotze Babel-muur
Eens gantsch tot stof en puin verguizen ;
Ja bonzen d'Helle-poorren neer ;
Al stelt den afgrond zich ter weer /
En volken / die als golven bzuizen.

I X.

Die muur doet 's vpanns pijlen op
Hun harden en verbloekten kop /
Ja in hun Hert zelf weder-stuiten.
Die Muur doet blieden en bebedcht
Wat tegens haar zijn hoorn oprecht /
En plet de godbergeten guiten.

X.

Die King-muur straalt een glori-glang /
Van haar verheven Hemel-trans /
Op Salems ed'le Bozger-schaaren.
Noit blonk'er lieffelijker Licht
Dooz 't scherp bekgeest'lijk ziel-gezicht /
't Geen duist're nebels op doet klaaren.

X I.

Egypten tast in duisternis :
t'Wijl licht en vreugd in Zion is /
Die nooit in nacht en word verandert.
Dat Zon-en Maan-licht by verdwijn' :
Die Muur behoud haar luister-schijn /
En God plant daar zijn zege-standerd.

X I I .

Gelukkig Borger van die Stad /
 Dien deze huur'ge Muur ombat !
 Wat heil is daar in opgestoten !
 Wat leeft men daar in zaal'ge staat /
 Daar vrydom van ziel-kenkend quaad /
 En zegens volheid / word genoten !

X I I I .

Gun my die zek're Dyp-Stad / Heer !
 Dat 's vpyands grun my nooit en deer'.
 Wanneer ik daar mag toeblycht vinden /
 Dan breez ik Duivel / Hel noch Dood /
 Noch 's werelds haat / schoon noch zo groot :
 Ja 'k tart dan al hun onderwinden.

X I V .

Zo Gy een Muur rondom ons zyt /
 Is Land en Kerck alom bebrjyd.
 Laat 's vpyands Heir ons dan omringen :
 Vergeefs ; dit schaft doozluchte stof /
 Dat Salem / tot uw dank en lof /
 Kan blyde Zege-lied'ren zingen.

X V .

Wie in deez' omtrek woont / z' is hem
 De Dooz-stad van 't Jerusalem /
 't Welk praalt met held're Jaspis-muuren :
 Daar is geen vpyand ; maar 't genot
 Van 't Zalig Hemel-goed by God :
 Dat tot in eeuwigheid zal duuren.

BEDE-ZANG om allerlei VREDE.

Stemme : Hou Charon , hou.

I.

Hoe lieflijk is uw naam / δ dierb're Vrede!
 Gy zijt een Bron van duizend lieflijkheden.
 U wenschen wy : daar is geen heil gepaart
 Met Oorlog. Ach ! wie zal u wedergeven /
 Nu gy / helaas ! van 't Hardrijks zijt berdreeben /
 Door Vuur en Zwaard.

I I.

Geef vrede / God des vredes / Vrede zelve !
 Die vree maakt in uw hooge Hemel-welven :
 Doe 't bloedig Zwaard eens keeren in zijn scheel ;
 Blus 't Oorlogs-vuur ; neig 't Herte van de Dorsten /
 Die maar na bloed en roof en glori dorsten /
 Tot vaste vree.

I I I.

Geef waarheid / Heer ! en vreed' in onze dagen ;
 Op dat we 't heil eens weder bloeijen zagen :
 Uw Kind'ren vree zy groot : en laat ons mee
 Zy wijngaard-stam en bijgeboom zo rusten /
 Dat door uw gunst zich pder mag verlusten
 In groote vree.

I V.

Doch zo het Zwaard noch langer zal verteeren ;
 't Ga zo Gy wilt ; gun ons uw vreed / δ Heere !
 'k En vreez' dan niet al daverde het al.
 Wanneer Gy stilt / wie zou ons dan beroeren ?
 Dan tart uw Kerke wie met haar Krijg wil voeren.
 Haar vree staat pal.

V.

O Drede-borst! wiens kruis-bloed drede maakte /
 Doen tusschen God en 't menschedom Oorlog blaakte /
 Uw dreë geniet noch kent de wereld niet:
 Zp kan die ook niet geben / noch ontrooven:
 Verraderlijk bedrog is haar beloven /
 En wat ze bied.

V I.

Geen Dred / maar Duur en Zwaard / bragt Gy op
 d'Harde /
 Wanneer Gy daar uw waarheid openbaarde ;
 Mits Duivel / vleesch en wereld wederstaan.
 Geen waare dreë had ooit een Goddelooze :
 De zorgloosheid en waan-rust van de booze
 Zal haast vergaan.

V I I.

Is nu de dreë van 't Hardzijf als verbannen ;
 Is kracht en list vbandig t'zaamgespannen ;
 En heeft een mensch op d'aard geduurig strjfd :
 O laet my steeds het harnas Gods aangoeden ;
 Op dat mijn Ziel niet overrompelt worde.
 Die 's strjfdens tijd.

V I I I.

Maar dat ik nooit den Hemel met mijn zonden
 Bestoym' / en nooit werd tegens H bebonden
 Te strjden ! Wee die tegens H zich kant !
 Behaagt het H uw wraak-Zwaard eens te wetten /
 Gy kont wat u weêrstreeft terstond verpletten :
 Niets keert uw hand.

I X.

O dat geen elwist het Lichaam Christi scheure !
 Dat m' in uw Rijk doch geen verdeeltheid speure !
 O doot de vants / en roet de woziel uit.

Demp ketter-leer / en wie die boozt wil planten ;
 Op dat zo uit der aard' aan alle kanten
 Die Bredde spzuit'.

X.

De Wolf en 't Lam verzoent Hy : Jood en Heiden /
 Opandig dooz een middel-muur gescheiden /
 Zijn nu vereent. Geen Cherubs blammig Zwaard
 Hoed 's Lebens Boom booz 't menschedom ; eng'le
 tongen /
 Bebedigt / en nu menschen-liebers / zongen
 Die breed' op aard.

X I.

De brede Gods beheersch ons Hert / en schenke
 Gewetens-bree / meer dan 't verstand kan denken.
 O dat doch elk een Zoon des bredes waar' !
 Dat 's 't boozrecht van Gods Rijk : zijn Geest werkt
 brede ;
 Dat is de band van Jesu waare Leden :
 En God is daar.

X I I.

Laat ons den breed van Isr'el / Heer ! aanschouwen :
 Kom 't muur-verbal van Zion doch herbouwen :
 Zend brede-boden met vrucht aan elken oord :
 Verdeltg of win die noch uw bree verstootten :
 Spreek dooz uw Geest tot uwe gunst-genooten
 Een brede-woord.

X I I I.

Op zult / o Heer ! uw Kerk eens bree bestellen ;
 Spijt vrand's grim / spijt Doozten van de Helle ;
 Dat z' inga in haars Heeren bree / bezooont
 Met zege-kroon / vereert met brede-palmen
 In Salem / daar ze 't brede-lied zal galmen /
 Waar brede woont.

Z E G E N - W E N S C H

Over de herfelde

V R E D E van E U R O P A .

Van den Jaare 1697.

Stemme : Psalm 42.

I.

J E H O V A , die nu d' Oorzogs-brand
 Geblust hebt / en ons Vaderland
 Met Dree begunstigt ; A zy d' eere !
 Bevestig dit uw eigen werk /
 Tot opbouw van uw dierb're Kerk ;
 Op dat ons heil uw lof vermeere.

I I.

Het Kruis-bloed van de Dreed-dorst
 Verzoen' ons : Daar uw volk na dorst :
 Gelijk gy al ons werk beschikite.
 Vergeefs week 't bloedig oorlogs-zwaard /
 Zo gy ons noch ten vrand waard /
 En met uw wraak-schicht op ons mislite.

I I I.

Dat Huis-en Kerk-en Borger-staat
 Uw zegen speur / verhoed het quaad :
 Laat Pest noch hongers-nood ons drukken :
 Weer Leugen-leer en Zond-bedrijf :
 Dat Dreed en Waarheid by ons blijf :
 En doet ons werk doch wel gelukken.

I V.

Heel Salems Dree : vel Babels Throon.

Maak

Maakt elk van ons een Vrede-zoon ;
 Dat uwe Vrede mag op ons rusten :
 Tot dat w' ons / by van zond en strijd /
 Met kroon en palm / by u altijd
 In 's Hemels Vrede-stad verlusten.

NIEUW-JAARS-WENSCH.

Gemaakt by zekere gelegenheid.

Stemme: Zo rollen d'Eeuwen, &c. pag. 361.

I.

't **V**erloopen Jaar / volleest door 's Hemels gunst
 en zegen /
 Verplicht voor zo veel heil elk een tot dankbaar-
 heid.
 Nu is mijn Zegen - wensch / dat d'Opper - Ma-
 jesteit
 Ons in 't begonnen Jaar met nieuwe gunst beje-
 gen'.

II.

'h Wensch dat geen Krijgs-trompet mag schar'ren
 in onz' ooren ;
 De Laur met bloed bespat word veel te duur be-
 taalt.
 De gulde Vrede / die met Palm en Myrten
 praalt /
 Schudd' volheids Overbloed uit haar gift-milden
 Hooren.

III.

Geen Best propp' met een oogst van risten tomb en
 kullen /

En plant de Lijk - cypress bet booz Paleis en
Hut.

Ook blijb' de Godsdienst en de Dyrheid onder-
stut.

Met onbetwifl'bre Staat - en Stad - en Tempel-
Zuilen.

I V.

En Hy / die 't al vernieuwt / herbozm' ons oude
wezen

Tot nieuwe schepzels / na zijn Beeld ; op dat wy
Hem

Het nieuwe Lied / vernieuwt / in 't nieuwe Jerusaleem

Met 't Seraphijnen Heir toegalmen eens na dezen.

BROEDER - EENDRACHT.

Stemme: Aldus.

I.

H Oe lieflijk is 't dat Broeders / eens van

 zin / Een Hert / een Ziel / in onderlinge min /

 En vree-belwijs / eendzachtig zaamen woonen !

 Gods Vrede rust op zulke Vrede-Zoonen.

I I.

O dat is als het kost'lijk Balsem - sap /
 Vol geur en glans / vol heilzaam' eigenschap /
 Dat / op het Hoofd Arons uitgegoten /
 Is in zijn Baard en kled'ren-zoon gebloten.

I I I.

't Is als de dauw gesproeit op Hermons duin ;
 Of neêrge daalt op Zions hooge huin :
 Want God gebied daar 't leven en den zegen
 In eeuwigheid. O zalig die dit plegen.

N Y D S P R E N T.

Stemme: Het vinnig stralen van de Zon.

Of twee verffen t'zamen, Psalm 91.

I.

W

 At is de NYD een lelijk Beest !

 Hoe schendig zijn haar vruchten ! Dies elki

 met recht dit schrik-dier vrees / En zoekt haar

 tand t'ontbluchten.

Haar

I I .

Haar slangen-pruik / vol zwadder-gif /
 Haar diep-gezonken blikken /
 Haar pik-toorts / bleek en mager rif /
 Doen pder booz haar schrikken.

I I I .

Et zie! Zp gaat haar eigen Hert
 Met quijl en grimmen knaagen:
 Dus doet z' haar zelf de meeste smert /
 En is haar eigen plaage.

I V .

Dat zp haar 's Naasten Hest-Zon ztet /
 Kan 't lepig oog niet liiden.
 Zp scherter-lacht in zijn verdriet:
 En schreit in zijn verblijden.

V .

Zp mozt / misnoegt / gaat pmand haar
 In 't een of 't aër te boben:
 En zo z' haar wenschen machtig waar' /
 Zp zou 't hem straks ontrooben.

V I .

Wat kruipt dit monster aan den dag /
 En woet dooz alle hoeken?
 Mits zp haar spijt en leed maar zag /
 En pders schà komt zoeken.

V I I .

Wat sleept die Prij een gruwel-stoet /
 Omheint van ak'ligheden!
 En dzukt zp ergens haaren voet /
 't Kruit welkert van haar treden.

V I I I .

Dat niemand doch dit helsch gedzochte

Huisbesting gumm' / of gueeke:
 't Is dood'lijk; want die adder zoekt
 Hem 't Hert maar af te steeken.

I X.

Fluks / drijft die Feer ten boezem uit /
 Da 's afgronds duist're schimmen /
 Dat d'eub'ge heker haar besluit /
 Zo dat z' er nooit uit klimme.

LASTER-LEUGENAARS.

Toon: Zalige ure, vruchtbaar van verblijden.

S A P P H I C A.

I.

Onder 't verbloekte droeffem dezer dagen
 Wordt schier alom by vzeemden en by maagen
 't Eer-hzenkend quaad der helsehe laster-monden
 Leider! gebonden.

I I.

Ach! dat men by de valsche leugen-muisen /
 Als onder Leeuwen / of in Slange-kuilen /

Ja die bedleefchte Duibels zich betoonen/
Hier zo moet woonen!

I I I.

Hel-draak's gebroedzel / afgronds stookie-bzanden!
Pijlen en zwaarden zijn uw tong en tanden:
En uit uw keel bloet / slimmer als eenadder /
Doodelyk zwadder.

I V.

Wat is de schend-tong goddeloos verbastert /
Dat zy den naasten vooz te lieben lastert:
En / als een moord-priem / met verraders trekken
Wreed komt doozsteeken!

V.

Hooz haar aan 's Broeders eer en naam eens knaagen:
Hoe binnig treffen booze tonge-flagen!
En hoe gebaarlyk strooit men in 't verholen
Duurige koolen.

V I.

Wie kan'er byz gaan van hun valsch berichten?
Wat kan een Booswicht laster-leugens dichten?
't Is word het vuil maar stour'lyk aangewezen /
Iets zal'er kleben.

V I I.

Zijt 's Naasten luster zo in 't lepig voge /
Dat gy die glans niet kont of wilt gedoogen?
Is dan d'onnooz'le met zyn deugd dit waardig?
O 't is boosaardig!

V I I I.

Doet u de wzaak-zucht / haat'en nijd zo woeden /
Dat gy die gal zo bitter bzaakt? Ja goede /
Die u nooit quaad deé / noch zich kan verdeed'gen /
Ons gaat beleed'gen?

I X.

O 't is de duivel daar gy dit van leerde.
 O 't is de duivel die uw tong regeerde.
 Die heeft uw hert verbult: en zit in d' ooren
 Van die u hoozen.

X.

God zal eer lang de leugen - tong afsnijden.
 Die in zijn Rijk geen lasteraars kan ijden.
 Hy stelt het deel der leugenaars te gader
 By hunnen Vader.

X I.

Haast zal de waarheid leugen achterhaalen.
 Haast zal haar luister dooz die laster straalen:
 En die haar poogen schendig te bemommen
 Schaam-rood verstormen.

X I I.

Zo maar slechts niemand na die schend - taal luistert;
 Dan ziet men straks die laster - tong gekluistert.
 Toont gy (gelijk uw plicht is) uw mishagen/
 't Zal ze berjagen.

X I I I.

Zet Heer! een wacht / en teugel gy mijn lippen /
 Dat tegens liefd en waarheid niets ontglippe.
 Geeb dat ik spreek / zo 'k wou dat my geschiede /
 Van and're Liederen.

BEDE.

B E D E - L I E D.

Uit het Frans Vertaalt.

Stemme : Psalm 103.

I.

O Vader van ontferming / God mijn Heere :
 Vergun aan my genadig dit begeeren /
 Dat ik **A** wil / **A** zoek / **A** bind altijd /
 En bindend **A** vol pber minnen moge /
 En minnend' **A** getrouwigheid betoge /
 En dat die trouw doch nooit verand'ring lijd.

I I.

Schenk aan mijn Hert de heil - gaab van bekeering :
 Schenk aan mijn geest de kennis uwer leering :
 Schenk aan mijn oog een ziele - traanen - well' :
 Schenk aan mijn hand genegen liefde - giften :
 Blus in my uit de blam van zonde - driften /
 Een wrede gloed / ontsteeken van de Hel.

I I I.

Ontbont / ontblam / doe lichter - laai ontbranden /
 Uw zuid're liefd' in Hert en ingewanden /
 Dat godd'lijk buur. Del d'opgeblazentheid.
 Schenk nedzigheid / een deugd' zoo gantsch begeerlijk /
 Een Christens roem / een schat zo onwaarddeerlijk.
 Breek wrok en spijt / die fier tot onrust leid.

I V.

O wil mijn Hert met lijdzaamheid omwallen :
 En laat doch nooit verwaantheid in my vallen.
 Dat haat en nijd en booze lust verdwijn'.

Laat waar geloof doch in mijn boezem woonen :

Laat

Laat liefd' en hoop en ootmoed zich daar toonen:
En laat mijn ziel vol troost-gedachten zijn.

V.

Wil d'pdelheid uit hert en oog verdozjen:
En laat mijn geest niet wispeltuurig blyben;
Zo dat rap geen lichtbeerdigheid beheert.
Nooit haak' myn mond na kostb're lekkernijen:
Laat zich mijn maag met weinig spijs' gelien.
Genees mijn oog van dwaaze veel-begeert.

V I.

Doe ver van my de trotze hoobaardij /
De laster-zucht / beschimping / vleperij:
Geef dat ik nooit my by nieuwsgier'ge vind.
Tijd nimmer dat ik lief heb d'pdel eere /
Of maar alleen geloofst te zijn begeere.
Noch dat ik ooit mag zijn der boozen vziind.

V I I.

Wil ook zo wel my onderwijzen / Heere!
Dat ik niet die geringer zijn onteere
Mit hoogmoed: dat ik zwakken niet verdozisk'.
Geen gierigheid verblind doch ooit mijn oog en:
Noch dat ik deel aan onrecht hebben moge:
Geef dat my deert des naasten ongeluk.

V I I I.

Koel in my uit de bziht om quaad te plegen.
Herschep mijn wil / tot goed zo ongenegen.
Behoed my ook booz leuije ledigheid.
Wil nooit my in verblindung overgeven
Tot woest gedrag en ongeregelt leven /
Verhard en dom / dooz's duibels list verleid.

I X.

O dat doch nooit in my mag zijn gebonden
't Goedkeuren van versoelijelike zonden:

't Meerstrebe van een goed' en heil'ge raad :
 't Deel-spreken van een toornelooze tonge :
 Een ziel van 't recht afkeerig en berwoongen :
 Een wzeb'lig hert / 't geen d' Armen wozeed verlaat.

X.

O dat ik nooit tot liegen my begeebe ;
 Noch schend de lof van een onstraff'lijk leben :
 Dat ik te slap noch streng den mijnen zp :
 Niet achteloos tot mijn bediening-schulden /
 Noch ook geneigt om eenig feil te dulden :
 Niet gemelyk / van barste wozeheid byp.

X I.

O eeuw'ig God ! ik kom u ned'rig smeeken
 Laat nooit in my godbzuchtigheid ontbreken /
 Die matigheid en 's naasten liefd' verzell' :
 Dat ik hen troost met woorden en met daaden
 Die treuren / en met kruis zijn zwaar beladen /
 En dat ik die vertreden zijn herstell'.

X I I.

Geeb dat ik den nooddruftigen en Armen
 Help na mijn macht / met innerlijk ontfarmen :
 En dat ik der verdrukten toeblycht zp.
 't Scheld ghyt aan die in onbermogen leben :
 Mijn haters zp hun mis-bedryf vergeben :
 Mijn byand bied ik eeuw'ig vzeed' met my.

X I I I.

Geeb dat ik goed vergelden mag booz' t quaabe :
 En niemand ooit ontwaardig' of besmaade :
 Dat elk van my zijn eer gegeven word.
 Dat ik my boeg by goede / boozen laate
 De deugd bemin / en d' ondeugd innig haate.
 En op u zie in blydschap en in smert.

Geeb

Geef dat ik mijn geluk gematigt draage:
 Dat nooit mijn hoop' bezwijk in bange dagen.
 Mijn woord en daad zij ver van huich'laary.
 Geef dat ik voor vergang'lijki NIET mag achten
 Al 't ondermaansch/hoe schoon/hoe sterk van hzachtent
 En dat mijn hert en schat daar boven zij.

Tot vulling der ledige Plaats.

Op den

WEST-KAPPELSCHEN DYK.

Zie, Reizer, hier 't geweld der Noordsche
 Pekel-baaren,

Zo hoog gesteigert en verwoed, tot zacht bedaaren
 Gebragt, door 't rollen langs een schuins-
 bekramde Dijk

Vernuft doet meer dan kracht: meêgaande laag't
 kan stuiten

't Geen trotze steilten sloop't, en keerd d'ën zee-
 vloed buiten.

Best dat men domme kragt door wijs toegeven
 wijk'.

Maar Dijk, nog Sluis zal ons niet baaten
 Zoo God den zee-toom los wil laten.

BLAD-WYZER

D E R

GEZANGEN.

A.

- A**ch Waare Wijs - begeerte. 120
Opper-Leeraar van uw Kerke.
Zelf-kennis.
Ach wat is het my een smerte. 170
't Hemel-Brood.
Adams Oofts verboden beet. 273
Lof van Gods onafhankelijkheid.
Abestierend Opper-wezen enz. 7
Ziel - zuchtingen.
Abezittend Lichten - Vader. 190
Vloek - zegen.
Al heeft een mensch. 229
Dank - lied na geeindigt Onweder.
Almachtig Heerscher / sterke God. 318
Klachten eens Zondaars over een verhard Herte.
Almachtig Herten-Heer. 172
Hemel - schouwing.
Als ik met bedaartheid d'oogen. 311

D.

- D**al Zuchtingen tot God de H. Geest.
Hemelsch Duur en zaal'ge Pinxter - wind. 161
Musculi Zwaanen - zang.
Daar is geen leven meer voor handen. 349
Ziet.

B L A D - W Y Z E R.

Ziet den Mensch.

Dat mijn Hoofd nu water waar.	40
Avond - lied.	
De Dag is heen / en d'Abond-schaduw neigt.	297
Zoen - wonder , of zegen - vloek.	
Des ongeboren Vaders eeuw'ge Zoon,	65
Bedrogen waan.	
De vast - gegronde Hemel - Stad.	255
De levende Goel.	
De bzeugd ontsluit mijn Herte.	150
Morgen - Wenschingen.	
De dageraad verbleekt / etc.	294
's Werelds ydelheid.	
Die de wereld wel beziet.	226
Jesus Herder.	
Die Jesus tot zijn Herder heeft.	145
Uitnoodiging van de nieuw - geboren Zaligmaker.	
Dierb're Jesu / Hemel - koning.	28
Gods Herte, Mond en Hand.	
Drie dingen troosten 't Herte.	213
Ziels - sneeking aan de H. Drieenheid.	
Drieenheid / die.	17
't Ongenoegzaame.	
Dwaaze mensch / die waant dat ooit Wereld - staat.	225

E.

E Bedenkingen over den Val onzer Eerst - Ouderen.	
Eerst - Ouders van al 't heit der sterbelingen.	164
Jonkheids bloei.	
Eben als een tierlijk kroosje.	332

G.

G	Pfalm XLII.	
Elijck een Hert gantsch angstig zucht.	Smeekingen tot den Gezalfden.	199
Gezalfden Gods tot hulding obergoten.	Smeekingen aan Koning Jesus.	142
Gezalfde Zions Koning / die.		132
	Bedenkingen over Matt. 24. 28.	
Ging Honig - zoetigheid uit Simsons enz.	Christus Hooge - Priester.	270
Op die na Melchizedeks orden.		121

H.

H	Israëls Heel - Meester.	
Heel - meester Israëls / wiens Balsam enz.	't Schepzel - Boek.	177
Heer als ik 't zichtbaar A L aanmerk.	Jesus Heere.	306
Heer Jesu Chziste / die uw Herte - bloed enz.	Sterf - wensch.	140
Heer Jesu Chziste / Lebens - Licht.	Opwekking tot Gods Lof.	66
Hemel en Harde,		I
	De gekruiste Christus.	
Heil - verkonder.		62
	Avond - wensch.	
Het Dag-licht is verdweenen.		304
	Waarschouwing voor de MISSE.	
Het MIS - doen en het MIS - gedrag.	Zions Was - bad.	180
Hier is nu de Heil - fontein.		203
	't Waare Vaderland.	
Hier leeb ik in mijn pzeemd'lingschap.		246

B L A D - W Y Z E R.

Waarheids Lof.

Hoe dierbaar schoon.	197
't A L voor 't N I E T.	
Hoe dwaas is doch de blinde Mensch.	221
De Veilige Steenrots.	
Hoe fel de stormen ruissen.	265
Bede - lied in zwaare Donder - storm.	
Hoe groot / δ God / is uwre macht.	315
Winter - stoffe.	
Hoe guur de dooze Winter.	321
Broeder - eendracht.	
Hoe lieflijk is 't dat Broeders eens van zjn.	378
Bede - zang om allerlei Vrede.	
Hoe lieflijk is uw naam / δ dierb're Dede.	373
Overgeving aan de Goddel. tijd - schikking.	
Hoe 't Kruis my drukt / enz.	212
De schrik des Heeren.	
Hoe vreeslijk is / δ God / uw Majesteit.	12
Ziel - zucht over de verdorventheid.	
Hoe werd mijn geest / helaas ! van 't vleesch enz.	187
Oorlogs - gruwel.	
Hoe woed het Oorlogs - monster - dier.	364
Heden en Morgen.	
Hoe ydel, los en broos is 's Menschen Leben.	329
Klaag - bede wegens de Kerke.	
Hoe zit uw Bruid bemorst met puin enz.	355

I.

	Zegen - wensch enz.
Jehovah / die nu d'Oorlogs - brand.	376
Wil - regeling.	
Jehovah / die 't geschapen al.	243
De zelve verduitscht.	
Jesu gedachtenis is zoet.	77

B L A D - W Y Z E R.

Boet - zang tot Jesus.

Jesu / Heiland dol van luister.	153
Tot de Waare Boom des Levens.	
Jesu Chrijste / Lebens-boom.	167
Genadig recht.	
Ih zie door Jesu bloed een baan.	183
Ziels - wensch op 't H. Avondmaal.	
Ih zie nu 't Avond - maal gereed.	275
Zondaars vry - plaats.	
Ist 't mog'lijk dat een Mensch zijn staat enz.	168

K.

De Heil - bron.

K Ben als een dorstig land.	201
Christens Loop - baan en Zege - kroon.	
'k En quam in 't Wereld - rond.	250
Sterf - troost.	
'k Heb God mijn zaak vertrouwt / met rust.	338
Christens Zee - vaart en behoude Reis.	
'k Moet hier op 's Werelds onstuimige baaren.	263
De gekroonde Jesus.	
Kom Salems maagde - repen.	37
Ambrosii Lofzang tot de H. Geest.	
Kom Schepper / Heil'ge Geest / en daal.	160
Bethlehems Stal - prachr.	
Kon men ooit iets kost'lijks schouwen.	25
't Geestelijk Huwelijk.	
'k Doel liebe lust mijn Ziel inwendig drijfgen.	133
Morgen - Bede - zang.	
'k Zie de Zon bestraalt de Himmen.	289

L.

Christens Moed - zang.

Lijden / mijden / strijden.	260
Juich -	

M.

Juich-zang na 't H. Avond-maal.	
Mijn Boezem-bzeugd komt uit mijn lippen enz.	278
Onbetaalbare schuld.	
Mijn God / <i>ge</i> schiept <i>my</i> eens gantsch heerlijk.	310
De noodige Leids-Man.	
Mijn God / <i>ge</i> toont <i>my</i> 't rechte pad.	162
Boet-lied.	
Mijn Herte slaat / mijn geest is gantsch verstaauwt.	175
Verrijzings - troost.	
Mijn Ziel is hertelyk verblijd.	352
Wan - en waan - geluk.	
Mijn Ziel / misgun aan booze Menschen.	231
Ziel-spraak tot troost enz.	
Mijn Ziel / wat buigt <i>ge</i> u zo treurig neder.	180

N.

Ziels- vergenoeginge in Jesus.	
Niets en kan <i>my</i> zo betaamen.	92
Klaag- lied in Ziel- drukkend kruis.	
Nu angst en druk <i>my</i> klemmen.	208

O.

Aankleving des Geloofs.	
O Algenoegzaam Zaligmaker.	157
't Waare zijn.	
O aller wezens Mezen.	5
't Al- een een- Al.	
O eenig / en alles Een.	4

B L A D - W Y Z E R.

Lof der H. Drie - eenheid.

Ⓞ Een in Drie / en Drie in Een. Zachtigen tot het beveleefchte Woord.	16
Ⓞ eeuwig onuitspreek'lijk Woord. Een ander.	129
Ⓞ goede God tot wat voor tijden. De verhoogde Christus.	357
Ⓞ had mijn Ziel nu Vreeds - blickten. Dank - lied enz.	69
Ⓞ had ik nu een Eng'len taal en tonge. 't Water des Levens.	215
Ⓞ Heil - Fontein / ó alheids Oceaen. Liefde - zang tot Jesus.	206
Ⓞ liebens - waarde Heer. Uitschietingen tot den Middelaar.	90
Ⓞ Middelaar van Gods gena - verbond. Noodige zorgeloosheid.	144
Ⓞ mijn Ziel / hoe dus bekommert. Roem - Zang, aan de Rooze van Zaron.	238
Ⓞ Zarons Kroos / wiens Majesteit. De Lelien der Daalen.	71
Ⓞ Koninglijke Telt - bloem. Smeekingen, om regt van God geleert te zijn.	74
Ⓞ waarheid - zon ! kom my bescheinen. Bede - roem van Gods genade.	115
Ⓞ kom mijn ziel den lof van Gods genade. Ziel - Spraak wegens 't Waar Goed.	192
Ⓞ Ziel ! bedenk uw wezen doch eens recht. Laster - leugenaars.	223
Ⓞ Onder 't verbloekte droeffem dezer dagen. Bernardi Rijn - gebed vertaalt.	381
Ⓞ Ontfang mijn goet en Herte - wenschen. Avond - bede lied.	46
Ⓞ Op nu / t' zamen Hert en tonge. Ziel - Spraak.	300
Ⓞ Op / op mijn ziel / hoe dus verwert ?	217

Wensch

B L A D - W Y Z E R.

Wensch om 't eeuwig Leven.	
Ⓞ Zelig eenwig leben.	336
Wensch om Heiligheid.	
Ⓞ Ziel / trek uit de schoenen van uw boeten.	27
J. C. Scaligers Ziel - zucht vertaalt.	
Ⓞ Ziel / verlaat uw leeme wooning.	347
Lof - en Bede - zang aan Jesus Christus.	
Ⓞ Zon / hoe flaubt uw fonker - licht.	23
Aan Gods Zoon.	
Ⓞ Zoon van God / zelf - standig Daders Beeld.	21
Bede - Lied.	
Ⓞ Vader van ontferming / God mijn Heere.	386

Q.

De blijde boodschap.	
Q Ham'er timmermeer een goede tijding.	35

T.

De geestel. geboorte van de Zaligmaker.	
T Doet Maria Zelig spzeeken.	30
Gods Onveranderlijkheid.	
Terwijl'er niets in al de zichtb're dingen.	10
't Zoek - waardigst.	
't Geen waard is eerst betracht.	234
't Na - bedenken.	
't Verbeeldend herdenken van voortge tijd.	334
De Weder - geboorte.	
't Verhoren Gods geslachte.	185
Nieuw - jaars - wensch.	
't Verloopen jaar volleeft enz.	377

B L A D - W Y Z E R .

W.

W	Gods vuurige muur.	
	Wanneer Jehovah aan zijn volk.	369
	De bitterheid des Doods is geweken.	
Wanneer mijn sterf-uur komen zal.	t' Zamen-spraak.	345
Wat drijft uw reis na deze hoeken.	Verschillig ontwaken.	33
Wat heeft bedacht op 't Hert meer klem.	Nijds - Prent.	350
Wat is de Nijd een lelijck Beest.	Tempel - vreugd.	379
Wat is 't een blijde zegen-dag.	De Waare Ziels - rust.	267
Waar heen ter rust! o Sulamtyh.	's Werelds - woeling.	240
Wie aardfch gewoel en handel recht behzoed.	't Hert na boven.	218
Wie geeft mijn Ziel fchicht - vlugge enz.	't Waarde deel.	247
Wie God ten deel en Erf - lot heeft.	Ziet het Lam Gods.	19
Wie heeft'er een vergeest'lykt Oog.	Sterf Troost.	124
Wilt / mijn Ziel / u zeer verblijden.		342

Y.

Y	Teugeling van Waan - reden.	
Del vernuft / vermetel hzein.		118

Z.

- Z**iel - zucht tot het waare Licht.
Zalige Licht - bron / en Vader der Lichten. 196
 Smeekingen tot de wezentl. Wijsheid.
Zelfstand'ge Wijsheid / eeuwig Woord. 112
 Merk - tekenen van Jesu Schaapen.
Zielen - Herder / Jesu Christe. 148
 Lof - zang aan Jesus.
Zoeste Jesu / liefste Leben. 85
 Tijd - Verloop.
Zo rollen d'eeuwen met onstuitb're loop na 't ende. 361

E I N D E.

D R U K - F E I L E N ,

Dus te verbeteren.

- Pag. 23. vers 1. regel 1. **flaubot** / leest **flaubot**.
 24. vers 8. regel 4. **rampspoeds** / leest **rampspoeds**.
 60. vers 67. regel 5. **en gebzek** / leest **in gebzek**.
 73. vers 14. regel 1. **weld** / leest **wied**.
 91. vers 5. regel 7. **en uw** / leest **en in uw**.
 92. vers 4. regel 1. **nu** / leest **my**.
 105. vers 63. regel 3. **schep** / leest **schep**.
 106. vers 70. regel 4. **doe uit achter Jesus** /
 107. vers 73. regel 4. **doe uit in 't midden: laat het**.
 116. vers 3. regel 3. **met** / leest **niet**.
 120. vers 11. regel 1. **wijsheid** / leest **wijsheids**.
 228. vers 8. regel 3. **die** / leest **dit**.
 272. vers 8. regel 1. **zoest** / leest **zoerst**.
 334. vers 1. regel 2. **schoonheden** / leest **schoon heden**.
 340. vers 9. regel 3. **dien** / leest **die**.

Verder feilen , zo in letteren als zinsneden ,
 die van klein belang zullen zijn , gelieve de gun-
 stige Zanger te versoonen ; te meer also ik de
 Druk-Proeven niet hebbe kunnen overzien.

Ant. 2314